THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tipiṭaka)

1. Ο Κανόνας των Ομιλιών (1. Sutta Piṭaka)

3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών (3. Saṃyutta Nikāya)

5. Το μεγάλο βιβλίο (5. Mahāvaggo)

10. Το κεφάλαιο για τις νοητικές πλημμύρες (10. Oghavaggo)

[SN 47.95-104, PTS 5.191]

3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών

5. Το μεγάλο βιβλίο

10. Το κεφάλαιο για τις νοητικές πλημμύρες

1-10. Η δεκάδα ομιλιών που αρχίζει με τα ανώτερα νοητικά δεσμά

461-470. «Αυτά τα πέντε, μοναχοί, είναι τα ανώτερα νοητικά δεσμά.Ποια πέντε; Το πάθος για λεπτοφυή υλική ύπαρξη, το πάθος για άυλη ύπαρξη, η αλαζονεία, η ανησυχία, η άγνοια - αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα πέντε ανώτερα νοητικά δεσμά. Για την άμεση γνώση, για την πλήρη κατανόηση, για την πλήρη εξάλειψη, για την εγκατάλειψη αυτών των πέντε ανώτερων νοητικών δεσμών, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης.

«Ποιες τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός διαμένει παρατηρώντας το σώμα στο σώμα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο· στα αισθήματα... κ.λπ... στη συνείδηση... κ.λπ... στα νοητικά φαινόμενα παρατηρών τα νοητικά φαινόμενα διαμένει, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Για την άμεση γνώση, για την πλήρη κατανόηση, για την πλήρη εξάλειψη, για την εγκατάλειψη αυτών των πέντε ανώτερων νοητικών δεσμών, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτές οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης».

Το κεφάλαιο της νοητικής πλημμύρας, δέκατο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Νοητική πλημμύρα, νοητική δέσμευση, προσκόλληση, νοητικός κόμβος και με υπολανθάνουσα τάση·
> είδη αισθησιακής ηδονής, νοητικά εμπόδια, συναθροίσματα, κατώτερα και ανώτερα.

Η συλλογή της εφαρμογής της μνήμης, τρίτη.

4. Συνδεδεμένες ομιλίες για τις ικανότητες

1. Το κεφάλαιο για την απλή εκδοχή

1. Η ομιλία για τον Σουντίκα

471. Προέλευση στη Σαβάττχι. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης, η ικανότητα της ενεργητικότητας, η ικανότητα της μνήμης, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, η ικανότητα της σοφίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε ικανότητες». Πρώτο.

2. Η πρώτη ομιλία για τον εισερχόμενο στο ρεύμα

472. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης, η ικανότητα της ενεργητικότητας, η ικανότητα της μνήμης, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, η ικανότητα της σοφίας. Όταν, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής

κατανοεί όπως πραγματικά είναι την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από αυτές τις πέντε ικανότητες - αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ευγενής μαθητής εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση». Δεύτερο.

3. Η δεύτερη ομιλία για τον εισερχόμενο στο ρεύμα

473. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης, η ικανότητα της ενεργητικότητας, η ικανότητα της μνήμης, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, η ικανότητα της σοφίας. Όταν, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής κατανοεί όπως πραγματικά είναι την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από αυτές τις πέντε ικανότητες - αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ευγενής μαθητής εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση». Τρίτη.

4. Η πρώτη ομιλία για τον Άξιο

474. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης, η ικανότητα της ενεργητικότητας, η ικανότητα της μνήμης, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, η ικανότητα της σοφίας. Όταν, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής έχοντας κατανοήσει όπως πραγματικά είναι την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από αυτές τις πέντε ικανότητες, είναι απελευθερωμένος μέσω της μη προσκόλλησης - αυτός ονομάζεται, μοναχοί, μοναχός που είναι Άξιος, που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, που έχει ολοκληρώσει την άγια ζωή, που έχει κάνει αυτό που έπρεπε να γίνει, που έχει αποθέσει το φορτίο, που έχει επιτύχει τον δικό του σκοπό, που έχει εξαλείψει πλήρως τους δεσμούς του γίγνεσθαι, πλήρως απελευθερωμένος μέσω της τελικής γνώσης». Τέταρτο.

5. Η δεύτερη ομιλία για τον Άξιο

475. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης, η ικανότητα της ενεργητικότητας, η ικανότητα της μνήμης, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, η ικανότητα της σοφίας. Όταν, μοναχοί, ένας μοναχός έχοντας κατανοήσει όπως πραγματικά είναι την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από αυτές τις πέντε ικανότητες, είναι απελευθερωμένος μέσω της μη προσκόλλησης - αυτός ονομάζεται, μοναχοί, μοναχός που είναι Άξιος, που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, που έχει ολοκληρώσει την άγια ζωή, που έχει κάνει αυτό που έπρεπε να γίνει, που έχει αποθέσει το φορτίο, που έχει επιτύχει τον δικό του σκοπό, που έχει εξαλείψει πλήρως τους δεσμούς του γίγνεσθαι, πλήρως απελευθερωμένος μέσω της τελικής γνώσης». Πέμπτο.

6. Η πρώτη ομιλία για τους ασκητές και τους βραχμάνους

476. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας. Όποιοι ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι αυτών των πέντε ικανοτήτων την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή, αυτοί, μοναχοί, δεν είναι για μένα ασκητές ή βραχμάνοι, ούτε μεταξύ των ασκητών θεωρούνται ασκητές ούτε μεταξύ των βραχμάνων θεωρούνται βραχμάνοι· και αυτοί οι σεβάσμιοι δεν διαμένουν έχοντας οι ίδιοι πραγματοποιήσει με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, τον σκοπό της ασκητικής ζωής ή τον σκοπό της αφοσίωσης στην άγια ζωή.

«Όποιοι όμως ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, κατανοούν όπως πραγματικά είναι αυτών των πέντε ικανοτήτων την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή, αυτοί, μοναχοί, είναι για μένα ασκητές ή βραχμάνοι, και μεταξύ των ασκητών θεωρούνται ασκητές και μεταξύ των βραχμάνων θεωρούνται βραχμάνοι· και αυτοί οι σεβάσμιοι διαμένουν έχοντας οι ίδιοι πραγματοποιήσει με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, τον σκοπό της ασκητικής ζωής και τον σκοπό της αφοσίωσης στην άγια ζωή». Έκτο.

7. Η δεύτερη ομιλία για τους ασκητές και τους βραχμάνους

477. «Όποιοι ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, δεν κατανοούν την ικανότητα της πίστης, δεν κατανοούν την προέλευση της ικανότητας της πίστης, δεν κατανοούν την παύση της ικανότητας της πίστης, δεν κατανοούν την πρακτική που οδηγεί στην παύση της ικανότητας της πίστης· δεν κατανοούν την ικανότητα της ενεργητικότητας... κ.λπ... δεν κατανοούν την ικανότητα της μνήμης... κ.λπ... δεν κατανοούν την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης... κ.λπ... δεν κατανοούν την ικανότητα της σοφίας, δεν κατανοούν την προέλευση της ικανότητας της σοφίας, δεν κατανοούν την παύση της ικανότητας της σοφίας, δεν κατανοούν την πρακτική που οδηγεί στην παύση της ικανότητας της σοφίας, αυτοί, μοναχοί, δεν είναι για μένα ασκητές ή βραχμάνοι, ούτε μεταξύ των ασκητών θεωρούνται ασκητές ούτε μεταξύ των βραχμάνων θεωρούνται βραχμάνοι· και αυτοί οι σεβάσμιοι δεν διαμένουν έχοντας οι ίδιοι πραγματοποιήσει με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, τον σκοπό της ασκητικής ζωής ή τον σκοπό της αφοσίωσης στην άγια ζωή.

«Όποιοι όμως ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, κατανοούν την ικανότητα της πίστης, κατανοούν την προέλευση της ικανότητας της πίστης, κατανοούν την παύση της ικανότητας της πίστης, κατανοούν την πρακτική που οδηγεί στην παύση της ικανότητας της πίστης· κατανοούν την ικανότητα της ενεργητικότητας, κατανοούν την προέλευση της ικανότητας της ενεργητικότητας, κατανοούν την παύση της ικανότητας της ενεργητικότητας, κατανοούν την πρακτική που οδηγεί στην παύση της ικανότητας της ενεργητικότητας· κατανοούν την ικανότητα της μνήμης... κ.λπ... κατανοούν την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης... κ.λπ... κατανοούν την ικανότητα της σοφίας, κατανοούν την προέλευση της ικανότητας της σοφίας, κατανοούν την παύση της ικανότητας της σοφίας, κατανοούν την πρακτική που οδηγεί στην παύση της ικανότητας της σοφίας, αυτοί, μοναχοί, είναι για μένα ασκητές ή βραχμάνοι, και μεταξύ των ασκητών θεωρούνται ασκητές και μεταξύ των βραχμάνων θεωρούνται βραχμάνοι· και αυτοί οι σεβάσμιοι διαμένουν έχοντας οι ίδιοι πραγματοποιήσει με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, τον σκοπό της ασκητικής ζωής και τον σκοπό της αφοσίωσης στην άγια ζωή». Έβδομη.

8. Η ομιλία για αυτό που πρέπει να γίνει αντιληπτό

478. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας. Και πού, μοναχοί, πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της πίστης; Στους τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα - εδώ πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της πίστης. Και πού, μοναχοί, πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της ενεργητικότητας; Στις τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες - εδώ πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της ενεργητικότητας. Και πού, μοναχοί, πρέπει να αντιληφθεί κανείς την

ικανότητα της μνήμης; Στις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης - εδώ πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της μνήμης. Και πού, μοναχοί, πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης; Στις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις - εδώ πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης. Και πού, μοναχοί, πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της σοφίας; Στις τέσσερις ευγενείς αλήθειες - εδώ πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της σοφίας. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε ικανότητες». Όγδοη.

9. Η πρώτη ομιλία για την ανάλυση

479. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας. Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα της πίστης; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής έχει πίστη, πιστεύει στη φώτιση του Τατχάγκατα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ο τέλειος στην αληθινή γνώση και στην καλή συμπεριφορά, ο Καλότυχος, ο γνώστης του κόσμου, ο ανυπέρβλητος οδηγός των ανθρώπων που πρέπει να εκπαιδευτούν, ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος' - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ικανότητα της πίστης.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα της ενεργητικότητας; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής διαμένει καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα για την εγκατάλειψη των φαύλων νοητικών καταστάσεων και για την απόκτηση των καλών νοητικών καταστάσεων, με δύναμη, με σταθερή προσπάθεια, χωρίς να εγκαταλείπει το καθήκον στις καλές νοητικές καταστάσεις - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ικανότητα της ενεργητικότητας.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα της μνήμης; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι μνήμων, προικισμένος με ύψιστη μνήμη και σωφροσύνη, ενθυμούμενος και αναθυμούμενος ότι έγινε πριν από πολύ καιρό και ότι ειπώθηκε πριν από πολύ καιρό - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ικανότητα της μνήμης.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής, έχοντας κάνει την αποδέσμευση ως αντικείμενο, αποκτά αυτοσυγκέντρωση, αποκτά ενιαία εστίαση του νου - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα της σοφίας; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι σοφός, προικισμένος με σοφία που οδηγεί στην έγερση και την πάροδο, ευγενή, διεισδυτική, που οδηγεί ορθά στην εξάλειψη της δυστυχίας - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ικανότητα της σοφίας. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε ικανότητες». Ένατη.

10. Η δεύτερη ομιλία για την ανάλυση

480. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας. Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα της πίστης; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής έχει πίστη, πιστεύει στη φώτιση του Τατχάγκατα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ο τέλειος στην αληθινή γνώση και στην καλή συμπεριφορά, ο Καλότυχος, ο γνώστης του κόσμου, ο ανυπέρβλητος οδηγός των ανθρώπων που πρέπει να εκπαιδευτούν, ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος' - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ικανότητα της πίστης.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα της ενεργητικότητας; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής διαμένει καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα για την εγκατάλειψη των φαύλων νοητικών καταστάσεων και για την απόκτηση των καλών νοητικών καταστάσεων, με δύναμη, με σταθερή προσπάθεια, χωρίς να εγκαταλείπει το καθήκον στις καλές νοητικές καταστάσεις. Αυτός για τη μη-έγερση των μη εγερμένων κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται· για την εγκατάλειψη των εγερμένων κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται· για την έγερση των μη εγερμένων καλών νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται· για τη διάρκεια, τη μη φθορά, την αύξηση, την επέκταση, την ανάπτυξη και την εκπλήρωση των εγερμένων καλών νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ικανότητα της ενεργητικότητας.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα της μνήμης; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι μνήμων, προικισμένος με ύψιστη μνήμη και σωφροσύνη, ενθυμούμενος και αναθυμούμενος ότι έγινε πριν από πολύ καιρό και ότι ειπώθηκε πριν από πολύ καιρό. Αυτός διαμένει παρατηρώντας το σώμα στο σώμα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο· στα αισθήματα... κ.λπ... στη συνείδηση... κ.λπ... στα νοητικά φαινόμενα διαμένει παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ικανότητα της μνήμης.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής, έχοντας κάνει την αποδέσμευση ως αντικείμενο, αποκτά αυτοσυγκέντρωση, αποκτά ενιαία εστίαση του νου. Αυτός, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές, αποστασιοποιημένος από τις φαύλες νοητικές καταστάσεις, έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, που συνοδεύεται από λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση, διαμένει. Με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού, έχοντας επιτύχει τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από εσωτερική ηρεμία και ενότητα του νου, χωρίς λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αυτοσυγκέντρωση, διαμένει. Με την απαλλαγή από την αγαλλίαση, παραμένει με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, και βιώνει σωματική ευτυχία, αυτό που οι ευγενείς περιγράφουν ως 'αυτός που έχει αταραξία και μνήμη, που διαμένει στην ευτυχία', έχοντας επιτύχει την τρίτη διαλογιστική έκσταση, διαμένει. Με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης και με την εγκατάλειψη του πόνου, και με την προηγούμενη πάροδο της ευαρέσκειας και της δυσαρέσκειας, έχοντας επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο και την εξάγνιση της μνήμης λόγω της αταραξίας, διαμένει - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα της σοφίας; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι σοφός, προικισμένος με σοφία που οδηγεί στην έγερση και την πάροδο, ευγενή, διεισδυτική, που οδηγεί ορθά στην εξάλειψη της δυστυχίας. Αυτός

κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου» - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ικανότητα της σοφίας. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε ικανότητες». Δέκατη.

Το κεφάλαιο του απλού, πρώτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Σούντικα και επίσης δύο ρεύματα, Άξιοι τα άλλα δύο·
> ασκητές και βραχμάνοι, αυτό που πρέπει να αντιληφθεί κανείς, αναλύσεις τα άλλα δύο.

2. Το κεφάλαιο για το πιο αδύναμο

1. Η ομιλία για την απόκτηση

481. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας... κ.λπ... Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα της πίστης; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής έχει πίστη, πιστεύει στη φώτιση του Τατχάγκατα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ο τέλειος στην αληθινή γνώση και στην καλή συμπεριφορά, ο Καλότυχος, ο γνώστης του κόσμου, ο ανυπέρβλητος οδηγός των ανθρώπων που πρέπει να εκπαιδευτούν, ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος' - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ικανότητα της πίστης.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα της ενεργητικότητας; Η ενεργητικότητα που αποκτά κανείς σχετικά με τις τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ικανότητα της ενεργητικότητας.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα της μνήμης; Η μνήμη που αποκτά κανείς σχετικά με τις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ικανότητα της μνήμης.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής, έχοντας κάνει την αποδέσμευση ως αντικείμενο, αποκτά αυτοσυγκέντρωση, αποκτά ενιαία εστίαση του νου - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα της σοφίας; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι σοφός, προικισμένος με σοφία που οδηγεί στην έγερση και την πάροδο, ευγενή, διεισδυτική, που οδηγεί ορθά στην εξάλειψη της δυστυχίας - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ικανότητα της σοφίας. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε ικανότητες». Πρώτο.

2. Η πρώτη συνοπτική ομιλία

482. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε ικανότητες. Με την πληρότητα και την ολοκλήρωση αυτών των πέντε ικανοτήτων, μοναχοί, κάποιος γίνεται Άξιος, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται μη-επιστρέφων, με πιο

ήπιες από αυτές γίνεται άπαξ επιστρέφων, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται εισερχόμενος στο ρεύμα, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται ακόλουθος βασιζόμενος στη Διδασκαλία, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται ακόλουθος βασιζόμενος στη πίστη». Δεύτερο.

3. Η δεύτερη συνοπτική ομιλία

483. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε ικανότητες. Με την πληρότητα και την ολοκλήρωση αυτών των πέντε ικανοτήτων, μοναχοί, κάποιος γίνεται Άξιος· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται μη-επιστρέφων· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται άπαξ επιστρέφων· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται εισερχόμενος στο ρεύμα· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται ακόλουθος βασιζόμενος στη Διδασκαλία· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται ακόλουθος βασιζόμενος στη πίστη. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, η διαφορετικότητα των ικανοτήτων είναι διαφορετικότητα των καρπών· η διαφορετικότητα των καρπών είναι διαφορετικότητα των ατόμων». Τρίτη.

4. Η τρίτη συνοπτική ομιλία

484. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε ικανότητες. Με την πληρότητα και την ολοκλήρωση αυτών των πέντε ικανοτήτων, μοναχοί, κάποιος γίνεται Άξιος· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται μη-επιστρέφων· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται άπαξ επιστρέφων· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται εισερχόμενος στο ρεύμα· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται ακόλουθος βασιζόμενος στη Διδασκαλία· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται ακόλουθος βασιζόμενος στη πίστη. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, αυτός που εκπληρώνει πλήρως επιτυγχάνει την πληρότητα· αυτός που εκπληρώνει εν μέρει επιτυγχάνει εν μέρει. Λέω ότι οι πέντε ικανότητες, μοναχοί, δεν είναι άκαρπες». Τέταρτο.

5. Η πρώτη εκτενής ομιλία

485. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε ικανότητες. Με την πληρότητα και την ολοκλήρωση αυτών των πέντε ικανοτήτων, μοναχοί, κάποιος γίνεται Άξιος, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα στο μεσοδιάστημα, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα μετά το μεσοδιάστημα, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα χωρίς μόχθο, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα με μόχθο, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται ανοδικά πορευόμενος προς το βασίλειο Ακανίτθα, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται άπαξ επιστρέφων, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται εισερχόμενος στο ρεύμα, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται ακόλουθος βασιζόμενος στη Διδασκαλία, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται ακόλουθος βασιζόμενος στη πίστη». Πέμπτο.

6. Η δεύτερη εκτενής ομιλία

486. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε ικανότητες. Με την πληρότητα και την ολοκλήρωση αυτών των πέντε ικανοτήτων, μοναχοί, κάποιος γίνεται Άξιος· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα στο μεσοδιάστημα· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται επιτυγχάνων το

τελικό Νιμπάνα μετά το μεσοδιάστημα· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα χωρίς μόχθο· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα με μόχθο· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται ανοδικά πορευόμενος προς το βασίλειο Ακανίτθα· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται άπαξ επιστρέφων· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται εισερχόμενος στο ρεύμα· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται ακόλουθος βασιζόμενος στη Διδασκαλία· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται ακόλουθος βασιζόμενος στη πίστη. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, η διαφορετικότητα των ικανοτήτων είναι διαφορετικότητα των καρπών· η διαφορετικότητα των καρπών είναι διαφορετικότητα των ατόμων». Έκτο.

7. Η τρίτη εκτενής ομιλία

487. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε ικανότητες. Με την πληρότητα και την ολοκλήρωση αυτών των πέντε ικανοτήτων, μοναχοί, κάποιος γίνεται Άξιος· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα στο μεσοδιάστημα· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα μετά το μεσοδιάστημα· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα χωρίς μόχθο· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα με μόχθο· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται ανοδικά πορευόμενος προς το βασίλειο Ακανίτθα· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται άπαξ επιστρέφων· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται εισερχόμενος στο ρεύμα· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται ακόλουθος βασιζόμενος στη Διδασκαλία· με πιο ήπιες από αυτές γίνεται ακόλουθος βασιζόμενος στη πίστη. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, αυτός που εκπληρώνει πλήρως επιτυγχάνει την πληρότητα· αυτός που εκπληρώνει εν μέρει επιτυγχάνει εν μέρει. Λέω ότι οι πέντε ικανότητες, μοναχοί, δεν είναι άκαρπες».Έβδομη.

8. Η ομιλία για τον ασκούμενο

488. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε ικανότητες. Με την πληρότητα και την ολοκλήρωση αυτών των πέντε ικανοτήτων, μοναχοί, κάποιος γίνεται Άξιος, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται αυτός που ασκεί για την πραγμάτωση του καρπού της Αξιότητας, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται μη-επιστρέφων, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται αυτός που ασκεί για την πραγμάτωση του καρπού της μη-επιστροφής, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται άπαξ επιστρέφων, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται αυτός που ασκεί για την πραγμάτωση του καρπού της άπαξ επιστροφής, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται εισερχόμενος στο ρεύμα, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται αυτός που ασκεί για την πραγμάτωση του καρπού της εισόδου στο ρεύμα. Αυτός, μοναχοί, για τον οποίο αυτές οι πέντε ικανότητες δεν υπάρχουν πλήρως, με κάθε τρόπο, αυτόν εγώ τον αποκαλώ 'εξωτερικό, που στέκεται στην πλευρά των κοσμικών ανθρώπων'». Όγδοη.

9. Η ομιλία για τον τέλειο

489. Τότε κάποιος μοναχός πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, εκείνος ο μοναχός είπε στον Ευλογημένο:

«'Τέλειος στις ικανότητες, τέλειος στις ικανότητες', σεβάσμιε κύριε, λέγεται. Σε ποιο βαθμό άραγε, σεβάσμιε κύριε, κάποιος είναι τέλειος στις ικανότητες;» «Εδώ, μοναχέ, ένας μοναχός αναπτύσσει την ικανότητα της πίστης που οδηγεί στη γαλήνη, που οδηγεί στην ανώτατη φώτιση· αναπτύσσει την ικανότητα της ενεργητικότητας που οδηγεί στη γαλήνη, που οδηγεί στην ανώτατη φώτιση· αναπτύσσει την ικανότητα της μνήμης που οδηγεί στη γαλήνη, που οδηγεί στην ανώτατη φώτιση· αναπτύσσει την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης που οδηγεί στη γαλήνη, που οδηγεί στην ανώτατη φώτιση· αναπτύσσει την ικανότητα της σοφίας που οδηγεί στη γαλήνη, που οδηγεί στην ανώτατη φώτιση. Σε αυτό το βαθμό λοιπόν, μοναχέ, ένας μοναχός είναι τέλειος στις ικανότητες». Ένατη.

10. Η ομιλία για την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών

490. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε ικανότητες. Επειδή αυτές οι πέντε ικανότητες, μοναχοί, έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ένας μοναχός με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει». Δέκατη.

Το κεφάλαιο του πιο εύπλαστου, δεύτερο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Απόκτηση, τρία συνοπτικά, αναλυτικά άλλα τρία·
> ασκούμενος και τέλειος, δέκατη η εξάλειψη των νοητικών διαφθορών.

3. Το κεφάλαιο για τις έξι ικανότητες

1. Η ομιλία για την επαναγέννηση

491. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας. Όσο καιρό, μοναχοί, δεν γνώρισα άμεσα όπως πραγματικά είναι αυτών των πέντε ικανοτήτων την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή, τόσο καιρό εγώ, μοναχοί, στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, δεν αναγνώρισα τον εαυτό μου ως αυτόν που έχει αφυπνιστεί πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση. Όταν όμως, μοναχοί, γνώρισα άμεσα όπως πραγματικά είναι αυτών των πέντε ικανοτήτων την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή, τότε εγώ, μοναχοί, στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, αναγνώρισα τον εαυτό μου ως αυτόν που έχει αφυπνιστεί πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση. Και η γνώση και η ενόραση εγέρθηκαν σε μένα - 'Ακλόνητη είναι η απελευθέρωσή μου, αυτή είναι η τελευταία γέννηση, δεν υπάρχει πλέον επαναγέννηση'.» Πρώτο.

2. Η ομιλία για τη ζωτική ικανότητα

492. «Αυτές οι τρεις, μοναχοί, είναι οι ικανότητες. Ποια τρία; Η ικανότητα της θηλυκότητας, η ικανότητα της αρρενωπότητας, η ζωτική ικανότητα - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τρεις ικανότητες». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για την ικανότητα της τελικής απελευθερωτικής γνώσης

493. «Αυτές οι τρεις, μοναχοί, είναι οι ικανότητες. Ποια τρία; Η ικανότητα του "θα γνωρίσω το άγνωστο", η ικανότητα της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τρεις ικανότητες». Τρίτη.

4. Η ομιλία για αυτόν που έσπειρε τον σπόρο της επαναγέννησης για μία τελευταία φορά

494. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε ικανότητες. Με την πληρότητα και την ολοκλήρωση αυτών των πέντε ικανοτήτων, μοναχοί, κάποιος γίνεται Άξιος, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα στο μεσοδιάστημα, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα μετά το μεσοδιάστημα, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα χωρίς μόχθο, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα με μόχθο, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται ανοδικά πορευόμενος προς το βασίλειο Ακανίτθα, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται άπαξ επιστρέφων, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται αυτός που έσπειρε τον σπόρο της επαναγέννησης για μία τελευταία φορά, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται οικογένεια-προς-οικογένεια πορευόμενος, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται ένας με επτά επαναγεννήσεις το μέγιστον, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται ακόλουθος βασιζόμενος στη Διδασκαλία, με πιο ήπιες από αυτές γίνεται ακόλουθος βασιζόμενος στη πίστη». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τον αγνό

495. «Αυτές οι έξι, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποιες είναι οι έξι; Η οφθαλμική ικανότητα, η ωτική ικανότητα, η ρινική ικανότητα, η γλωσσική ικανότητα, η σωματική ικανότητα, η νοητική ικανότητα - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι έξι ικανότητες». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τον εισερχόμενο στο ρεύμα

496. «Αυτές οι έξι, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποιες είναι οι έξι; Η οφθαλμική ικανότητα... κ.λπ... η νοητική ικανότητα. Όταν, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής κατανοεί όπως πραγματικά είναι την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από αυτές τις έξι ικανότητες - αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ευγενής μαθητής εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση». Έκτο.

7. Η ομιλία για τον Άξιο

497. «Αυτές οι έξι, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποιες είναι οι έξι; Η οφθαλμική ικανότητα, η ωτική ικανότητα, η ρινική ικανότητα, η γλωσσική ικανότητα, η σωματική ικανότητα, η νοητική ικανότητα. Όταν, μοναχοί, ένας μοναχός έχοντας κατανοήσει όπως πραγματικά είναι την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση

και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από αυτές τις έξι ικανότητες, είναι απελευθερωμένος μέσω της μη προσκόλλησης - αυτός ονομάζεται, μοναχοί, μοναχός που είναι Άξιος, που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, που έχει ολοκληρώσει την άγια ζωή, που έχει κάνει αυτό που έπρεπε να γίνει, που έχει αποθέσει το φορτίο, που έχει επιτύχει τον δικό του σκοπό, που έχει εξαλείψει πλήρως τους δεσμούς του γίγνεσθαι, πλήρως απελευθερωμένος μέσω της τελικής γνώσης». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τον αυτοφωτισμένο

498. «Αυτές οι έξι, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποιες είναι οι έξι; Η οφθαλμική ικανότητα, η ωτική ικανότητα, η ρινική ικανότητα, η γλωσσική ικανότητα, η σωματική ικανότητα, η νοητική ικανότητα. Όσο καιρό, μοναχοί, δεν γνώρισα άμεσα όπως πραγματικά είναι αυτών των έξι ικανοτήτων την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή, τόσο καιρό εγώ, μοναχοί, στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, δεν αναγνώρισα τον εαυτό μου ως αυτόν που έχει αφυπνιστεί πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση. Όταν όμως, μοναχοί, γνώρισα άμεσα όπως πραγματικά είναι αυτών των έξι ικανοτήτων την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή, τότε εγώ, μοναχοί, στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, αναγνώρισα τον εαυτό μου ως αυτόν που έχει αφυπνιστεί πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση. Και η γνώση και η ενόραση εγέρθηκαν σε μένα - 'Ακλόνητη είναι η απελευθέρωσή μου, αυτή είναι η τελευταία γέννηση, δεν υπάρχει πλέον επαναγέννηση'.» Όγδοη.

9. Η πρώτη ομιλία για τους ασκητές και τους βραχμάνους

499. «Αυτές οι έξι, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποιες είναι οι έξι; Η οφθαλμική ικανότητα, η ωτική ικανότητα, η ρινική ικανότητα, η γλωσσική ικανότητα, η σωματική ικανότητα, η νοητική ικανότητα. Όποιοι ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι αυτών των έξι ικανοτήτων την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή, αυτοί, μοναχοί, δεν είναι για μένα ασκητές ή βραχμάνοι, ούτε μεταξύ των ασκητών θεωρούνται ασκητές ούτε μεταξύ των βραχμάνων θεωρούνται βραχμάνοι· και αυτοί οι σεβάσμιοι δεν διαμένουν έχοντας οι ίδιοι πραγματοποιήσει με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, τον σκοπό της ασκητικής ζωής ή τον σκοπό της αφοσίωσης στην άγια ζωή». «Όποιοι όμως ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, κατανοούν όπως πραγματικά είναι αυτών των έξι ικανοτήτων την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή, αυτοί, μοναχοί, είναι για μένα ασκητές ή βραχμάνοι, και μεταξύ των ασκητών θεωρούνται ασκητές και μεταξύ των βραχμάνων θεωρούνται βραχμάνοι· και αυτοί οι σεβάσμιοι διαμένουν έχοντας οι ίδιοι πραγματοποιήσει με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, τον σκοπό της ασκητικής ζωής και τον σκοπό της αφοσίωσης στην άγια ζωή». Ένατη.

10. Η δεύτερη ομιλία για τους ασκητές και τους βραχμάνους

500. «Όποιοι ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, δεν κατανοούν την οφθαλμική ικανότητα, δεν κατανοούν την προέλευση της οφθαλμικής ικανότητας, δεν κατανοούν την παύση της οφθαλμικής ικανότητας, δεν κατανοούν την πρακτική που οδηγεί στην παύση της οφθαλμικής ικανότητας· την ωτική ικανότητα... κ.λπ... τη

ρινική ικανότητα... κ.λπ... τη γλωσσική ικανότητα... κ.λπ... τη σωματική ικανότητα... κ.λπ... δεν κατανοούν τη νοητική ικανότητα, δεν κατανοούν την προέλευση της νοητικής ικανότητας, δεν κατανοούν την παύση της νοητικής ικανότητας, δεν κατανοούν την πρακτική που οδηγεί στην παύση της νοητικής ικανότητας. Αυτοί, μοναχοί, δεν είναι για μένα... κ.λπ... διαμένουν έχοντας οι ίδιοι πραγματοποιήσει με άμεση γνώση, έχοντας επιτύχει.

«Όποιοι όμως ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, κατανοούν την οφθαλμική ικανότητα, κατανοούν την προέλευση της οφθαλμικής ικανότητας, κατανοούν την παύση της οφθαλμικής ικανότητας, κατανοούν την πρακτική που οδηγεί στην παύση της οφθαλμικής ικανότητας, την ωτική ικανότητα... κ.λπ... τη ρινική ικανότητα... κ.λπ... τη γλωσσική ικανότητα... κ.λπ... τη σωματική ικανότητα... κ.λπ... κατανοούν τη νοητική ικανότητα, κατανοούν την προέλευση της νοητικής ικανότητας, κατανοούν την παύση της νοητικής ικανότητας, κατανοούν την πρακτική που οδηγεί στην παύση της νοητικής ικανότητας, αυτοί, μοναχοί, είναι για μένα ασκητές ή βραχμάνοι, και μεταξύ των ασκητών θεωρούνται ασκητές και μεταξύ των βραχμάνων θεωρούνται βραχμάνοι· και αυτοί οι σεβάσμιοι διαμένουν έχοντας οι ίδιοι πραγματοποιήσει με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, τον σκοπό της ασκητικής ζωής και τον σκοπό της αφοσίωσης στην άγια ζωή». Δέκατη.

Το κεφάλαιο των έξι ικανοτήτων, τρίτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Επαναγέννηση, γνώση της ζωής, αυτός που έσπειρε τον σπόρο της επαναγέννησης για μία τελευταία φορά και αγνός·
> Ρεύμα, Άξιος, αυτοφωτισμένος, και δύο ασκητές και βραχμάνοι.

4. Το κεφάλαιο για την ικανότητα της ευχαρίστησης

1. Η ομιλία για τον Σουντίκα

501. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος, η ικανότητα του σωματικού πόνου, η ικανότητα ευαρέσκειας, η ικανότητα δυσαρέσκειας, η ικανότητα αταραξίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε ικανότητες». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τον εισερχόμενο στο ρεύμα

502. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος, η ικανότητα του σωματικού πόνου, η ικανότητα ευαρέσκειας, η ικανότητα δυσαρέσκειας, η ικανότητα αταραξίας. Όταν, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής κατανοεί όπως πραγματικά είναι την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από αυτές τις πέντε ικανότητες - αυτός ονομάζεται, μοναχοί, ευγενής μαθητής εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον Άξιο

503. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος, η ικανότητα του σωματικού πόνου, η ικανότητα ευαρέσκειας, η ικανότητα δυσαρέσκειας, η ικανότητα αταραξίας. Όταν, μοναχοί, ένας μοναχός έχοντας κατανοήσει όπως πραγματικά είναι την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή από αυτές τις πέντε ικανότητες, είναι απελευθερωμένος μέσω της μη προσκόλλησης - αυτός ονομάζεται, μοναχοί, μοναχός που είναι Άξιος, που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, που έχει ολοκληρώσει την άγια ζωή, που έχει κάνει αυτό που έπρεπε να γίνει, που έχει αποθέσει το φορτίο, που έχει επιτύχει τον δικό του σκοπό, που έχει εξαλείψει πλήρως τους δεσμούς του γίγνεσθαι, πλήρως απελευθερωμένος μέσω της τελικής γνώσης». Τρίτη.

4. Η πρώτη ομιλία για τους ασκητές και τους βραχμάνους

504. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος, η ικανότητα του σωματικού πόνου, η ικανότητα ευαρέσκειας, η ικανότητα δυσαρέσκειας, η ικανότητα αταραξίας. Όποιοι ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι αυτών των πέντε ικανοτήτων την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή, αυτοί, μοναχοί, δεν είναι για μένα ασκητές ή βραχμάνοι, ούτε μεταξύ των ασκητών θεωρούνται ασκητές ούτε μεταξύ των βραχμάνων θεωρούνται βραχμάνοι· και αυτοί οι σεβάσμιοι δεν διαμένουν έχοντας οι ίδιοι πραγματοποιήσει με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, τον σκοπό της ασκητικής ζωής ή τον σκοπό της αφοσίωσης στην άγια ζωή.

Όποιοι όμως ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, κατανοούν όπως πραγματικά είναι αυτών των πέντε ικανοτήτων την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή, αυτοί, μοναχοί, είναι για μένα ασκητές ή βραχμάνοι, και μεταξύ των ασκητών θεωρούνται ασκητές και μεταξύ των βραχμάνων θεωρούνται βραχμάνοι· και αυτοί οι σεβάσμιοι διαμένουν έχοντας οι ίδιοι πραγματοποιήσει με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, τον σκοπό της ασκητικής ζωής και τον σκοπό της αφοσίωσης στην άγια ζωή». Τέταρτο.

5. Η δεύτερη ομιλία για τους ασκητές και τους βραχμάνους

505. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος, η ικανότητα του σωματικού πόνου, η ικανότητα ευαρέσκειας, η ικανότητα δυσαρέσκειας, η ικανότητα αταραξίας. Όποιοι ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, δεν κατανοούν την ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος, δεν κατανοούν την προέλευση της ικανότητας του ευχάριστου σωματικού αισθήματος, δεν κατανοούν την παύση της ικανότητας του ευχάριστου σωματικού αισθήματος, δεν κατανοούν την πρακτική που οδηγεί στην παύση της ικανότητας του ευχάριστου σωματικού αισθήματος· δεν κατανοούν την ικανότητα του σωματικού πόνου... κ.λπ... δεν κατανοούν την ικανότητα ευαρέσκειας... κ.λπ... δεν κατανοούν την ικανότητα δυσαρέσκειας... κ.λπ... δεν κατανοούν την ικανότητα αταραξίας, δεν κατανοούν την προέλευση της ικανότητας αταραξίας, δεν κατανοούν την παύση της ικανότητας αταραξίας, δεν κατανοούν την πρακτική που οδηγεί στην παύση της ικανότητας αταραξίας· αυτοί, μοναχοί, δεν είναι για μένα ασκητές ή βραχμάνοι, ούτε μεταξύ των ασκητών θεωρούνται ασκητές ούτε μεταξύ των

βραχμάνων θεωρούνται βραχμάνοι· και αυτοί οι σεβάσμιοι δεν διαμένουν έχοντας οι ίδιοι πραγματοποιήσει με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, τον σκοπό της ασκητικής ζωής ή τον σκοπό της αφοσίωσης στην άγια ζωή.

«Όποιοι όμως ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, κατανοούν την ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος, κατανοούν την προέλευση της ικανότητας του ευχάριστου σωματικού αισθήματος, κατανοούν την παύση της ικανότητας του ευχάριστου σωματικού αισθήματος, κατανοούν την πρακτική που οδηγεί στην παύση της ικανότητας του ευχάριστου σωματικού αισθήματος· κατανοούν την ικανότητα του σωματικού πόνου... κ.λπ... κατανοούν την ικανότητα ευαρέσκειας... κατανοούν την ικανότητα δυσαρέσκειας... κατανοούν την ικανότητα αταραξίας, κατανοούν την προέλευση της ικανότητας αταραξίας, κατανοούν την παύση της ικανότητας αταραξίας, κατανοούν την πρακτική που οδηγεί στην παύση της ικανότητας αταραξίας, αυτοί, μοναχοί, είναι για μένα ασκητές ή βραχμάνοι, και μεταξύ των ασκητών θεωρούνται ασκητές και μεταξύ των βραχμάνων θεωρούνται βραχμάνοι· και αυτοί οι σεβάσμιοι διαμένουν έχοντας οι ίδιοι πραγματοποιήσει με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, τον σκοπό της ασκητικής ζωής και τον σκοπό της αφοσίωσης στην άγια ζωή». Πέμπτο.

6. Η πρώτη ομιλία για την ανάλυση

506. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος, η ικανότητα του σωματικού πόνου, η ικανότητα ευαρέσκειας, η ικανότητα δυσαρέσκειας, η ικανότητα αταραξίας.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος; Η σωματική ευχαρίστηση, μοναχοί, η σωματική άνεση, το ευχάριστο αίσθημα άνεσης που γεννιέται από τη σωματική επαφή - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα του σωματικού πόνου; Ο σωματικός πόνος, μοναχοί, η σωματική δυσφορία, το δυσάρεστο αίσθημα πόνου που γεννιέται από τη σωματική επαφή - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, ικανότητα του σωματικού πόνου.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα ευαρέσκειας; Η νοητική ευχαρίστηση, μοναχοί, η νοητική άνεση, το ευχάριστο αίσθημα άνεσης που γεννιέται από τη νοητική επαφή - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, ικανότητα ευαρέσκειας.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα δυσαρέσκειας; Ο νοητικός πόνος, μοναχοί, η νοητική δυσφορία, το δυσάρεστο αίσθημα πόνου που γεννιέται από τη νοητική επαφή - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, ικανότητα δυσαρέσκειας.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα αταραξίας; Το σωματικό ή νοητικό αίσθημα, μοναχοί, που βιώνεται και δεν είναι ούτε ευχάριστο ούτε δυσάρεστο - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, ικανότητα αταραξίας. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε ικανότητες». Έκτο.

7. Η δεύτερη ομιλία για την ανάλυση

507. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος, η ικανότητα του σωματικού πόνου, η ικανότητα ευαρέσκειας, η ικανότητα δυσαρέσκειας, η ικανότητα αταραξίας.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος; Η σωματική ευχαρίστηση, μοναχοί, η σωματική άνεση, το ευχάριστο αίσθημα άνεσης που γεννιέται από τη σωματική επαφή - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα του σωματικού πόνου; Ο σωματικός πόνος, μοναχοί, η σωματική δυσφορία, το δυσάρεστο αίσθημα πόνου που γεννιέται από τη σωματική επαφή - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, ικανότητα του σωματικού πόνου.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα ευαρέσκειας; Η νοητική ευχαρίστηση, μοναχοί, η νοητική άνεση, το ευχάριστο αίσθημα άνεσης που γεννιέται από τη νοητική επαφή - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, ικανότητα ευαρέσκειας.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα δυσαρέσκειας; Ο νοητικός πόνος, μοναχοί, η νοητική δυσφορία, το δυσάρεστο αίσθημα πόνου που γεννιέται από τη νοητική επαφή - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, ικανότητα δυσαρέσκειας.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα αταραξίας; Το σωματικό ή νοητικό αίσθημα, μοναχοί, που βιώνεται και δεν είναι ούτε ευχάριστο ούτε δυσάρεστο - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, ικανότητα αταραξίας.

Εκεί, μοναχοί, η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος και η ικανότητα ευαρέσκειας πρέπει να θεωρούνται ως ευχάριστο αίσθημα. Εκεί, μοναχοί, η ικανότητα του σωματικού πόνου και η ικανότητα δυσαρέσκειας πρέπει να θεωρούνται ως δυσάρεστο αίσθημα. Εκεί, μοναχοί, αυτή δηλαδή η ικανότητα αταραξίας πρέπει να θεωρείται ως ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε ικανότητες». Έβδομη.

8. Η ομιλία της τρίτης ανάλυσης

508. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος, η ικανότητα του σωματικού πόνου, η ικανότητα ευαρέσκειας, η ικανότητα δυσαρέσκειας, η ικανότητα αταραξίας.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος; Η σωματική ευχαρίστηση, μοναχοί, η σωματική άνεση, το ευχάριστο αίσθημα άνεσης που γεννιέται από τη σωματική επαφή - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα του σωματικού πόνου; Ο σωματικός πόνος, μοναχοί, η σωματική δυσφορία, το δυσάρεστο αίσθημα πόνου που γεννιέται από τη σωματική επαφή - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, ικανότητα του σωματικού πόνου.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα ευαρέσκειας; Η νοητική ευχαρίστηση, μοναχοί, η νοητική άνεση, το ευχάριστο αίσθημα άνεσης που γεννιέται από τη νοητική επαφή - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, ικανότητα ευαρέσκειας.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα δυσαρέσκειας; Ο νοητικός πόνος, μοναχοί, η νοητική δυσφορία, το δυσάρεστο αίσθημα πόνου που γεννιέται από τη νοητική επαφή - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, ικανότητα δυσαρέσκειας.

Και ποια είναι, μοναχοί, η ικανότητα αταραξίας; Το σωματικό ή νοητικό αίσθημα, μοναχοί, που βιώνεται και δεν είναι ούτε ευχάριστο ούτε δυσάρεστο - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, ικανότητα αταραξίας.

Εκεί, μοναχοί, η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος και η ικανότητα ευαρέσκειας πρέπει να θεωρούνται ως ευχάριστο αίσθημα. Εκεί, μοναχοί, η ικανότητα του σωματικού πόνου και η ικανότητα δυσαρέσκειας πρέπει να θεωρούνται ως δυσάρεστο αίσθημα. Εκεί, μοναχοί, αυτή δηλαδή η ικανότητα αταραξίας πρέπει να θεωρείται ως ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, αυτές οι πέντε ικανότητες όντας πέντε γίνονται τρεις, και όντας τρεις γίνονται πέντε με τη μέθοδο επεξήγησης». Όγδοη.

9. Η ομιλία με την παρομοίωση του ξύλου

509. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος, η ικανότητα του σωματικού πόνου, η ικανότητα ευαρέσκειας, η ικανότητα δυσαρέσκειας, η ικανότητα αταραξίας. Εξαρτώμενη, μοναχοί, από επαφή που βιώνεται ως ευχάριστο, εγείρεται η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος. Αυτός, όντας ευτυχισμένος, κατανοεί: «είμαι ευτυχισμένος». Με την παύση αυτής ακριβώς της επαφής που βιώνεται ως ευχάριστο, κατανοεί: «το αντίστοιχο αίσθημα - η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος που εγέρθηκε εξαρτώμενη από επαφή που βιώνεται ως ευχάριστο - εκείνη καταπαύει, εκείνη κατευνάζεται».

Εξαρτώμενη, μοναχοί, από επαφή που βιώνεται ως δυσάρεστο, εγείρεται η ικανότητα του σωματικού πόνου. Αυτός, όντας δυστυχισμένος, κατανοεί: «είμαι δυστυχισμένος». Με την παύση αυτής ακριβώς της επαφής που βιώνεται ως δυσάρεστο, κατανοεί: «το αντίστοιχο αίσθημα - η ικανότητα του σωματικού πόνου που εγέρθηκε εξαρτώμενη από επαφή που βιώνεται ως δυσάρεστο - εκείνη καταπαύει, εκείνη κατευνάζεται».

Εξαρτώμενη, μοναχοί, από επαφή που βιώνεται ως ευαρέσκεια, εγείρεται η ικανότητα ευαρέσκειας. Αυτός, όντας ευαρεστημένος, κατανοεί: «είμαι ευαρεστημένος». Με την παύση αυτής ακριβώς της επαφής που βιώνεται ως ευαρέσκεια, κατανοεί: «το αντίστοιχο αίσθημα - η ικανότητα ευαρέσκειας που εγέρθηκε εξαρτώμενη από επαφή που βιώνεται ως ευαρέσκεια - εκείνη καταπαύει, εκείνη κατευνάζεται».

Εξαρτώμενη, μοναχοί, από επαφή που βιώνεται ως δυσαρέσκεια, εγείρεται η ικανότητα δυσαρέσκειας. Αυτός, όντας δυσαρεστημένος, κατανοεί: «είμαι δυσαρεστημένος». Με την παύση αυτής ακριβώς της επαφής που βιώνεται ως δυσαρέσκεια, κατανοεί: «το αντίστοιχο αίσθημα - η ικανότητα δυσαρέσκειας που εγέρθηκε εξαρτώμενη από επαφή που βιώνεται ως δυσαρέσκεια - εκείνη καταπαύει, εκείνη κατευνάζεται».

Εξαρτώμενη, μοναχοί, από επαφή που βιώνεται ως αταραξία, εγείρεται η ικανότητα αταραξίας. Αυτός, όντας ατάραχος, κατανοεί: «είμαι ατάραχος». Με την παύση αυτής ακριβώς της επαφής που βιώνεται ως αταραξία, κατανοεί: «το αντίστοιχο αίσθημα - η ικανότητα αταραξίας που εγέρθηκε εξαρτώμενη από επαφή που βιώνεται ως αταραξία - εκείνη καταπαύει, εκείνη κατευνάζεται».

Όπως, μοναχοί, από την τριβή και τη σύνδεση δύο ξύλων παράγεται θερμότητα, παράγεται φωτιά· και από τον διαχωρισμό και την απομάκρυνση αυτών των ίδιων ξύλων, η αντίστοιχη θερμότητα καταπαύει, κατευνάζεται· ακριβώς έτσι, μοναχοί, εξαρτώμενη από επαφή που βιώνεται ως ευχάριστο, εγείρεται η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος. Αυτός, όντας ευτυχισμένος, κατανοεί: «είμαι ευτυχισμένος». Με την παύση αυτής ακριβώς της επαφής που βιώνεται ως ευχάριστο, κατανοεί: «το αντίστοιχο αίσθημα - η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος που εγείρεται εξαρτώμενη από επαφή που βιώνεται ως ευχάριστο - εκείνη καταπαύει, εκείνη κατευνάζεται».

Εξαρτώμενη, μοναχοί, από επαφή που βιώνεται ως δυσάρεστο... κ.λπ... εξαρτώμενη, μοναχοί, από επαφή που βιώνεται ως ευαρέσκεια... κ.λπ... εξαρτώμενη, μοναχοί, από επαφή που βιώνεται ως δυσαρέσκεια... κ.λπ... εξαρτώμενη, μοναχοί, από επαφή που βιώνεται ως αταραξία, εγείρεται η ικανότητα αταραξίας. Αυτός, όντας ατάραχος, κατανοεί: «είμαι ατάραχος». Με την παύση αυτής ακριβώς της επαφής που βιώνεται ως αταραξία, κατανοεί: «το αντίστοιχο αίσθημα - η ικανότητα αταραξίας που εγείρεται εξαρτώμενη από επαφή που βιώνεται ως αταραξία - εκείνη καταπαύει, εκείνη κατευνάζεται».» Ένατη.

10. Η ομιλία της αντίστροφης σειράς

510. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα του σωματικού πόνου, η ικανότητα δυσαρέσκειας, η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος, η ικανότητα ευαρέσκειας, η ικανότητα αταραξίας. Εδώ, μοναχοί, σε έναν μοναχό που διαμένει επιμελής, ενεργητικός και αποφασισμένος, εγείρεται η ικανότητα του σωματικού πόνου. Αυτός κατανοεί έτσι - «Αυτή η ικανότητα του σωματικού πόνου έχει εγερθεί σε μένα, και αυτή είναι με σημάδι, με αιτία, με δραστηριότητα, με συνθήκη. Ότι αυτή η ικανότητα του σωματικού πόνου θα εγερθεί χωρίς σημάδι, χωρίς αιτία, χωρίς δραστηριότητα, χωρίς συνθήκη - αυτό είναι αδύνατον". Αυτός κατανοεί την ικανότητα του σωματικού πόνου και κατανοεί την προέλευση της ικανότητας του σωματικού πόνου και κατανοεί την παύση της ικανότητας του σωματικού πόνου και κατανοεί πού η εγερθείσα ικανότητα του σωματικού πόνου καταπαύει χωρίς υπόλοιπο. Πού η εγερθείσα ικανότητα του σωματικού πόνου καταπαύει χωρίς υπόλοιπο; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές, αποστασιοποιημένος από τις φαύλες νοητικές καταστάσεις, έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, που συνοδεύεται από λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση, διαμένει· εδώ η εγερθείσα ικανότητα του σωματικού πόνου καταπαύει χωρίς υπόλοιπο. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, "μοναχός που κατάλαβε την παύση της ικανότητας του σωματικού πόνου, κατευθύνει τη συνείδηση προς εκείνον τον σκοπό"».

«Εδώ επίσης, μοναχοί, σε έναν μοναχό που διαμένει επιμελής, ενεργητικός και αποφασισμένος, εγείρεται η ικανότητα δυσαρέσκειας. Αυτός κατανοεί έτσι - «Αυτή η ικανότητα δυσαρέσκειας έχει εγερθεί σε μένα, και αυτή είναι με σημάδι, με αιτία, με δραστηριότητα, με συνθήκη. Ότι αυτή η ικανότητα δυσαρέσκειας θα εγερθεί χωρίς σημάδι, χωρίς αιτία, χωρίς δραστηριότητα, χωρίς συνθήκη - αυτό είναι αδύνατον". Αυτός κατανοεί την ικανότητα δυσαρέσκειας και κατανοεί την προέλευση της ικανότητας δυσαρέσκειας και κατανοεί την παύση της ικανότητας δυσαρέσκειας και κατανοεί πού η εγερθείσα ικανότητα δυσαρέσκειας καταπαύει χωρίς υπόλοιπο. Πού η

εγερθείσα ικανότητα δυσαρέσκειας καταπαύει χωρίς υπόλοιπο; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός, με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού, έχοντας επιτύχει τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από εσωτερική ηρεμία και ενότητα του νου, χωρίς λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αυτοσυγκέντρωση, διαμένει· εδώ η εγερθείσα ικανότητα δυσαρέσκειας καταπαύει χωρίς υπόλοιπο. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, "μοναχός που κατάλαβε την παύση της ικανότητας δυσαρέσκειας, κατευθύνει τη συνείδηση προς εκείνον τον σκοπό"».

«Εδώ επίσης, μοναχοί, σε έναν μοναχό που διαμένει επιμελής, ενεργητικός και αποφασισμένος, εγείρεται η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος. Αυτός κατανοεί έτσι - «Αυτή η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος έχει εγερθεί σε μένα, και αυτή είναι με σημάδι, με αιτία, με δραστηριότητα, με συνθήκη. Ότι αυτή η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος θα εγερθεί χωρίς σημάδι, χωρίς αιτία, χωρίς δραστηριότητα, χωρίς συνθήκη - αυτό είναι αδύνατον". Αυτός κατανοεί την ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος και κατανοεί την προέλευση της ικανότητας του ευχάριστου σωματικού αισθήματος και κατανοεί την παύση της ικανότητας του ευχάριστου σωματικού αισθήματος και κατανοεί πού η εγερθείσα ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος καταπαύει χωρίς υπόλοιπο. Πού η εγερθείσα ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος καταπαύει χωρίς υπόλοιπο; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός, με την απαλλαγή από την αγαλλίαση, παραμένει με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, και βιώνει σωματική ευτυχία, αυτό που οι ευγενείς περιγράφουν ως «αυτός που έχει αταραξία και μνήμη, που διαμένει στην ευτυχία», έχοντας επιτύχει την τρίτη διαλογιστική έκσταση, διαμένει· εδώ η εγερθείσα ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος καταπαύει χωρίς υπόλοιπο. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, "μοναχός που κατάλαβε την παύση της ικανότητας του ευχάριστου σωματικού αισθήματος, κατευθύνει τη συνείδηση προς εκείνον τον σκοπό"».

«Εδώ επίσης, μοναχοί, σε έναν μοναχό που διαμένει επιμελής, ενεργητικός και αποφασισμένος, εγείρεται η ικανότητα ευαρέσκειας. Αυτός κατανοεί έτσι - "Αυτή η ικανότητα ευαρέσκειας έχει εγερθεί σε μένα, και αυτή είναι με σημάδι, με αιτία, με δραστηριότητα, με συνθήκη. Και ότι χωρίς σημάδι, χωρίς αιτία, χωρίς δραστηριότητα, χωρίς συνθήκη η ικανότητα ευαρέσκειας θα εγερθεί - αυτό είναι αδύνατον". Αυτός κατανοεί την ικανότητα ευαρέσκειας και κατανοεί την προέλευση της ικανότητας ευαρέσκειας και κατανοεί την παύση της ικανότητας ευαρέσκειας και κατανοεί πού η εγερθείσα ικανότητα ευαρέσκειας καταπαύει χωρίς υπόλοιπο. Πού η εγερθείσα ικανότητα ευαρέσκειας καταπαύει χωρίς υπόλοιπο; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός, με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης και με την εγκατάλειψη του πόνου, και με την προηγούμενη πάροδο της ευαρέσκειας και της δυσαρέσκειας, έχοντας επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο και την εξάγνιση της μνήμης λόγω της αταραξίας, διαμένει· εδώ η εγερθείσα ικανότητα ευαρέσκειας καταπαύει χωρίς υπόλοιπο. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, "μοναχός που κατάλαβε την παύση της ικανότητας ευαρέσκειας, κατευθύνει τη συνείδηση προς εκείνον τον σκοπό"».

«Εδώ επίσης, μοναχοί, σε έναν μοναχό που διαμένει επιμελής, ενεργητικός και αποφασισμένος, εγείρεται η ικανότητα αταραξίας. Αυτός κατανοεί έτσι - "Αυτή η ικανότητα αταραξίας έχει εγερθεί σε μένα, και αυτή είναι με σημάδι, με αιτία, με

δραστηριότητα, με συνθήκη. Και ότι χωρίς σημάδι, χωρίς αιτία, χωρίς δραστηριότητα, χωρίς συνθήκη η ικανότητα αταραξίας θα εγερθεί - αυτό είναι αδύνατον". Αυτός κατανοεί την ικανότητα αταραξίας και κατανοεί την προέλευση της ικανότητας αταραξίας και κατανοεί την παύση της ικανότητας αταραξίας και κατανοεί πού η εγερθείσα ικανότητα αταραξίας καταπαύει χωρίς υπόλοιπο. Πού η εγερθείσα ικανότητα αταραξίας καταπαύει χωρίς υπόλοιπο; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός, έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, έχοντας επιτύχει την παύση της αντίληψης και του αισθήματος, διαμένει· εδώ η εγερθείσα ικανότητα αταραξίας καταπαύει χωρίς υπόλοιπο. Αυτός ονομάζεται, μοναχοί, "μοναχός που κατάλαβε την παύση της ικανότητας αταραξίας, κατευθύνει τη συνείδηση προς εκείνον τον σκοπό"». Δέκατη.

Το κεφάλαιο της ικανότητας της ευτυχίας, τέταρτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Απλή και ρεύμα, Άξιος, δύο ασκητές και βραχμάνοι·
> με την ανάλυση τρία ειπώθηκαν, πού και ανάστροφη σειρά.

5. Το κεφάλαιο για το γήρας

1. Η ομιλία για τη φύση του γήρατος

511. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο Ανατολικό Μοναστήρι, στο μέγαρο της μητέρας του Μιγκάρα. Εκείνη την περίοδο ο Ευλογημένος, την απογευματινή περίοδο της ημέρας, αφού βγήκε από την απομόνωση, καθόταν στον απογευματινό ήλιο στεγνώνοντας την πλάτη του.

Τότε ο σεβάσμιος Άναντα πήγε προς τον Ευλογημένο·αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και τρίβοντας τα μέλη του Ευλογημένου με την παλάμη, είπε στον Ευλογημένο: «Θαυμαστό, Σεβάσμιε Κύριε, εκπληκτικό, Σεβάσμιε Κύριε! Τώρα πια, σεβάσμιε κύριε, το χρώμα του δέρματος του Ευλογημένου δεν είναι τόσο αγνό και λαμπερό, και τα μέλη είναι χαλαρά, όλα γεμάτα ρυτίδες, και το σώμα έχει κλίση προς τα εμπρός, και φαίνεται μεταβολή των ικανοτήτων - της οφθαλμικής ικανότητας, της ωτικής ικανότητας, της ρινικής ικανότητας, της γλωσσικής ικανότητας, της σωματικής ικανότητας».

«Έτσι πράγματι είναι αυτό, Άναντα -στη νεότητα υπάρχει η φύση του γήρατος, στην υγεία η φύση της ασθένειας, στη ζωή η φύση του θανάτου. Το χρώμα του δέρματος δεν είναι πια τόσο αγνό και λαμπερό, και τα μέλη είναι χαλαρά, όλα γεμάτα ρυτίδες, και το σώμα έχει κλίση προς τα εμπρός, και φαίνεται μεταβολή των ικανοτήτων - της οφθαλμικής ικανότητας, της ωτικής ικανότητας, της ρινικής ικανότητας, της γλωσσικής ικανότητας, της σωματικής ικανότητας».

Αυτά είπε ο Ευλογημένος. Αφού είπε αυτά, ο Καλότυχος, ο Διδάσκαλος, είπε επιπλέον αυτό:

> «Αλίμονο σε σένα, ευτελές γήρας, γήρας που προκαλείς ασχήμια·
> τόσο ευχάριστο ομοίωμα, από το γήρας συνθλίβεται.
>
> Κι αυτός που ζει εκατό χρόνια, κι αυτός πορεύεται προς τον θάνατο·
> τίποτε δεν αποφεύγει, τα πάντα συνθλίβει». Πρώτο.

2. Η ομιλία του βραχμάνου Ουννάμπα

512. Προέλευση στη Σαβάττχι. Τότε ο βραχμάνος Ουννάμπα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον Ευλογημένο. Αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο βραχμάνος Ουννάμπα είπε στον Ευλογημένο:

«Αυτές οι πέντε ικανότητες, αγαπητέ Γκόταμα, έχουν διαφορετικά αντικείμενα, διαφορετικά πεδία, δεν βιώνουν το πεδίο και το αντικείμενο η μία της άλλης. Ποια πέντε; Η οφθαλμική ικανότητα, η ωτική ικανότητα, η ρινική ικανότητα, η γλωσσική ικανότητα, η σωματική ικανότητα. Αυτές οι πέντε ικανότητες, αγαπητέ Γκόταμα, που έχουν διαφορετικά αντικείμενα, διαφορετικά πεδία, που δεν βιώνουν το πεδίο και το αντικείμενο η μία της άλλης, ποιο είναι το καταφύγιό τους, και ποιος βιώνει το πεδίο και το αντικείμενό τους;»

«Αυτές οι πέντε ικανότητες, βραχμάνε, έχουν διαφορετικά αντικείμενα, διαφορετικά πεδία, δεν βιώνουν το πεδίο και το αντικείμενο η μία της άλλης. Ποια πέντε; Η οφθαλμική ικανότητα, η ωτική ικανότητα, η ρινική ικανότητα, η γλωσσική ικανότητα, η σωματική ικανότητα. Αυτές οι πέντε ικανότητες, βραχμάνε, που έχουν διαφορετικά αντικείμενα, διαφορετικά πεδία, που δεν βιώνουν το πεδίο και το αντικείμενο η μία της άλλης, ο νους είναι το καταφύγιό τους, και ο νους βιώνει το πεδίο και το αντικείμενό τους».

«Του νου όμως, αγαπητέ Γκόταμα, ποιο είναι το καταφύγιο;» «Του νου, βραχμάνε, η μνήμη είναι το καταφύγιο». «Της μνήμης όμως, αγαπητέ Γκόταμα, ποιο είναι το καταφύγιο;» «Της μνήμης, βραχμάνε, η απελευθέρωση είναι το καταφύγιο». «Της απελευθέρωσης όμως, αγαπητέ Γκόταμα, ποιο είναι το καταφύγιο;» «Της απελευθέρωσης, βραχμάνε, το Νιμπάνα είναι το καταφύγιο». «Του Νιμπάνα όμως, αγαπητέ Γκόταμα, ποιο είναι το καταφύγιο;» «Ξεπέρασες την ερώτηση, βραχμάνε, δεν μπόρεσες να συλλάβεις το όριο της ερώτησης. Διότι η άγια ζωή, βραχμάνε, βιώνεται βασισμένη στο Νιμπάνα, έχει το Νιμπάνα ως τελικό σκοπό, έχει το Νιμπάνα ως τελικό στόχο».

Τότε ο βραχμάνος Ουννάμπα, αφού χάρηκε και ευχαρίστησε για τα λόγια του Ευλογημένου, σηκώθηκε από τη θέση του, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και έφυγε.

Τότε ο Ευλογημένος, λίγο μετά την αναχώρηση του βραχμάνου Ουννάμπα, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Όπως, μοναχοί, ένα θολωτό σπίτι ή μια θολωτή αίθουσα με παράθυρο προς την ανατολή, όταν ο ήλιος ανατέλλει, η ακτίνα εισερχόμενη από το παράθυρο, πού θα εδραιωνόταν;» «Στον δυτικό τοίχο, σεβάσμιε κύριε». «Ακριβώς έτσι, μοναχοί, η πίστη του βραχμάνου Ουννάμπα στον Τατχάγκατα είναι εδραιωμένη, ριζωμένη, σταθερή, ισχυρή, ακλόνητη από κανέναν ασκητή ή βραχμάνο ή θεό ή Μάρα ή Βράχμα ή οποιονδήποτε στον κόσμο. Αν, μοναχοί, αυτή τη στιγμή ο βραχμάνος Ουννάμπα πέθαινε, δεν υπάρχει εκείνος ο νοητικός δεσμός με τον οποίο δεμένος ο βραχμάνος Ουννάμπα θα επέστρεφε ξανά σε αυτόν τον κόσμο». Δεύτερο.

3. Η ομιλία της Σακέτα

513. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σακέτα, στο δάσος Αντζάνα, στο πάρκο των ελαφιών. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Υπάρχει άραγε, μοναχοί, μια μέθοδος με την οποία οι πέντε ικανότητες γίνονται οι πέντε δυνάμεις, και οι πέντε δυνάμεις γίνονται οι πέντε ικανότητες;»

«Ο Ευλογημένος είναι η ρίζα των διδασκαλιών μας, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος είναι ο οδηγός, ο Ευλογημένος είναι το καταφύγιο. Καλώς, σεβάσμιε κύριε, ας ευδοκήσει ο ίδιος ο Ευλογημένος να εξηγήσει το νόημα αυτών που ειπώθηκαν. Αφού ακούσουν από τον Ευλογημένο, οι μοναχοί θα το θυμούνται». «Υπάρχει, μοναχοί, μια μέθοδος με την οποία οι πέντε ικανότητες γίνονται οι πέντε δυνάμεις, και οι πέντε δυνάμεις γίνονται οι πέντε ικανότητες».

«Και ποια, μοναχοί, είναι η μέθοδος με την οποία οι πέντε ικανότητες γίνονται οι πέντε δυνάμεις, και οι πέντε δυνάμεις γίνονται οι πέντε ικανότητες; Ό,τι, μοναχοί, είναι η ικανότητα της πίστης, αυτό είναι η δύναμη της πίστης· ό,τι είναι η δύναμη της πίστης, αυτό είναι η ικανότητα της πίστης· ό,τι είναι η ικανότητα της ενεργητικότητας, αυτό είναι η δύναμη της ενεργητικότητας· ό,τι είναι η δύναμη της ενεργητικότητας, αυτό είναι η ικανότητα της ενεργητικότητας· ό,τι είναι η ικανότητα της μνήμης, αυτό είναι η δύναμη της μνήμης· ό,τι είναι η δύναμη της μνήμης, αυτό είναι η ικανότητα της μνήμης· ό,τι είναι η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, αυτό είναι η δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης· ό,τι είναι η δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης, αυτό είναι η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης· ό,τι είναι η ικανότητα της σοφίας, αυτό είναι η δύναμη της σοφίας· ό,τι είναι η δύναμη της σοφίας, αυτό είναι η ικανότητα της σοφίας. Όπως, μοναχοί, ένας ποταμός επιρρεπής προς την ανατολή, κεκλιμένος προς την ανατολή, με κλίση προς την ανατολή, και στη μέση του υπάρχει ένα νησί. Υπάρχει, μοναχοί, μια μέθοδος με την οποία εκείνου του ποταμού το ρεύμα θεωρείται ακριβώς ως ένα. Υπάρχει επίσης, μοναχοί, μια μέθοδος με την οποία εκείνου του ποταμού τα ρεύματα θεωρούνται ακριβώς ως δύο.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η μέθοδος με την οποία εκείνου του ποταμού το ρεύμα θεωρείται ακριβώς ως ένα; Ό,τι, μοναχοί, είναι το νερό στο ανατολικό άκρο εκείνου του νησιού, και ό,τι είναι το νερό στο δυτικό άκρο - αυτή λοιπόν, μοναχοί, είναι η μέθοδος με την οποία εκείνου του ποταμού το ρεύμα θεωρείται ακριβώς ως ένα.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η μέθοδος με την οποία εκείνου του ποταμού τα ρεύματα θεωρούνται ακριβώς ως δύο; Ό,τι, μοναχοί, είναι το νερό στο βόρειο άκρο εκείνου του νησιού, και ό,τι είναι το νερό στο νότιο άκρο - αυτή λοιπόν, μοναχοί, είναι η μέθοδος με την οποία εκείνου του ποταμού τα ρεύματα θεωρούνται ακριβώς ως δύο. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, ό,τι είναι η ικανότητα της πίστης, αυτό είναι η δύναμη της πίστης· ό,τι είναι η δύναμη της πίστης, αυτό είναι η ικανότητα της πίστης· ό,τι είναι η ικανότητα της ενεργητικότητας, αυτό είναι η δύναμη της ενεργητικότητας· ό,τι είναι η δύναμη της ενεργητικότητας, αυτό είναι η ικανότητα της ενεργητικότητας· ό,τι είναι η ικανότητα της μνήμης, αυτό είναι η δύναμη της μνήμης· ό,τι είναι η δύναμη της μνήμης, αυτό είναι η ικανότητα της μνήμης· ό,τι είναι η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, αυτό είναι η δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης· ό,τι είναι η δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης, αυτό είναι η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης· ό,τι είναι η ικανότητα της σοφίας, αυτό είναι η δύναμη της σοφίας· ό,τι είναι η δύναμη της σοφίας, αυτό είναι η ικανότητα της σοφίας. Επειδή οι πέντε ικανότητες, μοναχοί, έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ένας μοναχός με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση

γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει». Τρίτη.

4. Η ομιλία του Πουμπακοττχάκα

514. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο ανατολικό πρόπυλο. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Σαριπούττα: «Πιστεύεις εσύ, Σαριπούττα - η ικανότητα της πίστης όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί είναι βασισμένη στο αθάνατο, πορευόμενη προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί είναι βασισμένη στο αθάνατο, πορευόμενη προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο;»

«Δεν πηγαίνω εδώ, σεβάσμιε κύριε, με πίστη στον Ευλογημένο - η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί είναι βασισμένη στο αθάνατο, πορευόμενη προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο. Αυτοί για τους οποίους αυτό δεν θα ήταν γνωστό, δεν θα είχε ιδωθεί, δεν θα είχε αντιληφθεί, δεν θα είχε πραγματωθεί, δεν θα είχε αγγιχθεί με τη σοφία, σεβάσμιε κύριε, αυτοί εκεί θα πήγαιναν με πίστη στους άλλους - η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί είναι βασισμένη στο αθάνατο, πορευόμενη προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο. Αυτοί όμως για τους οποίους αυτό έχει γνωστεί, έχει ιδωθεί, έχει αντιληφθεί, έχει πραγματωθεί, έχει αγγιχθεί με τη σοφία, σεβάσμιε κύριε, αυτοί είναι χωρίς αβεβαιότητα εκεί, χωρίς σκεπτικιστική αμφιβολία - η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί είναι βασισμένη στο αθάνατο, πορευόμενη προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο. Και από εμένα όμως αυτό, σεβάσμιε κύριε, έχει γνωστεί, έχει ιδωθεί, έχει αντιληφθεί, έχει πραγματωθεί, έχει αγγιχθεί με τη σοφία. Είμαι χωρίς αβεβαιότητα εκεί, χωρίς σκεπτικιστική αμφιβολία, η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί είναι βασισμένη στο αθάνατο, πορευόμενη προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο».

«Καλώς, καλώς, Σαριπούττα! Αυτοί για τους οποίους αυτό δεν θα ήταν γνωστό, δεν θα είχε ιδωθεί, δεν θα είχε αντιληφθεί, δεν θα είχε πραγματωθεί, δεν θα είχε αγγιχθεί με τη σοφία, Σαριπούττα, αυτοί εκεί θα πήγαιναν με πίστη στους άλλους - η ικανότητα της πίστης όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί είναι βασισμένη στο αθάνατο, πορευόμενη προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί είναι βασισμένη στο αθάνατο, πορευόμενη προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο. Αυτοί όμως για τους οποίους αυτό έχει γνωστεί, έχει ιδωθεί, έχει αντιληφθεί, έχει πραγματωθεί, έχει αγγιχθεί με τη σοφία, Σαριπούττα, αυτοί είναι χωρίς αβεβαιότητα εκεί, χωρίς σκεπτικιστική αμφιβολία - η ικανότητα της πίστης όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί είναι βασισμένη στο αθάνατο, πορευόμενη προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί είναι βασισμένη στο αθάνατο, πορευόμενη προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο». Τέταρτο.

5. Η πρώτη ομιλία του Πουμπαράμα

515. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο Ανατολικό Μοναστήρι, στο μέγαρο της μητέρας του Μιγκάρα. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Πόσων άραγε, μοναχοί, ικανοτήτων επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές διακηρύσσει την τελική απελευθερωτική γνώση: 'Κατανοώ: η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης';»

«Ο Ευλογημένος είναι η ρίζα των διδασκαλιών μας, σεβάσμιε κύριε... κ.λπ... «Μιας λοιπόν, μοναχοί, ικανότητας επειδή έχει αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές διακηρύσσει την τελική απελευθερωτική γνώση: 'Κατανοώ: η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης'. Ποιας μιας; Της ικανότητας της σοφίας. Σε έναν σοφό, μοναχοί, ευγενή μαθητή, η πίστη που την ακολουθεί παραμένει, η ενεργητικότητα που την ακολουθεί παραμένει, η μνήμη που την ακολουθεί παραμένει, η αυτοσυγκέντρωση που την ακολουθεί παραμένει. Αυτής λοιπόν, μοναχοί, της μιας ικανότητας επειδή έχει αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές διακηρύσσει την τελική απελευθερωτική γνώση: 'Κατανοώ: η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης'». Πέμπτο.

6. Η δεύτερη ομιλία του Πουμπαράμα

516. Η ίδια περίσταση. «Πόσων άραγε, μοναχοί, ικανοτήτων επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές διακηρύσσει την τελική απελευθερωτική γνώση: 'Κατανοώ: η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης';» «Ο Ευλογημένος είναι η ρίζα των διδασκαλιών μας, σεβάσμιε κύριε... κ.λπ... «Δύο, μοναχοί, ικανοτήτων επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές διακηρύσσει την τελική απελευθερωτική γνώση: 'Κατανοώ: η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης'. Ποιων δύο; Της ευγενούς σοφίας και της ευγενούς απελευθέρωσης. Η ευγενής σοφία του, μοναχοί, αυτή είναι η ικανότητα της σοφίας του. Η ευγενής απελευθέρωση του, μοναχοί, αυτή είναι η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσής του. Αυτών, μοναχοί, των δύο ικανοτήτων επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές διακηρύσσει την τελική απελευθερωτική γνώση: 'Κατανοώ: η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης'». Έκτο.

7. Η τρίτη ομιλία του Πουμπαράμα

517. Η ίδια περίσταση. «Πόσων άραγε, μοναχοί, ικανοτήτων επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές διακηρύσσει την τελική απελευθερωτική γνώση: 'Κατανοώ: η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης';» «Ο Ευλογημένος είναι η ρίζα των διδασκαλιών μας, σεβάσμιε κύριε... κ.λπ... «Τεσσάρων, μοναχοί, ικανοτήτων

επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές διακηρύσσει την τελική απελευθερωτική γνώση: 'Κατανοώ: η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης'. Ποιων τεσσάρων; Της ικανότητας της ενεργητικότητας, της ικανότητας της μνήμης, της ικανότητας αυτοσυγκέντρωσης, της ικανότητας της σοφίας - αυτών, μοναχοί, των τεσσάρων ικανοτήτων επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές διακηρύσσει την τελική απελευθερωτική γνώση: 'Κατανοώ: η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης'». Έβδομη.

8. Η τέταρτη ομιλία του Πουμπαράμα

518. Η ίδια περίσταση. «Πόσων άραγε, μοναχοί, ικανοτήτων επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές διακηρύσσει την τελική απελευθερωτική γνώση: 'Κατανοώ: η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης';» «Ο Ευλογημένος είναι η ρίζα των διδασκαλιών μας, σεβάσμιε κύριε... κ.λπ... «Πέντε λοιπόν, μοναχοί, ικανοτήτων επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές διακηρύσσει την τελική απελευθερωτική γνώση: 'Κατανοώ: η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης'. Ποιων πέντε; Της ικανότητας της πίστης, της ικανότητας της ενεργητικότητας, της ικανότητας της μνήμης, της ικανότητας αυτοσυγκέντρωσης, της ικανότητας της σοφίας - επειδή αυτές οι πέντε ικανότητες, μοναχοί, έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές διακηρύσσει την τελική απελευθερωτική γνώση: 'Κατανοώ: η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης'». Όγδοη.

9. Η ομιλία του Πινδόλα Μπαραντβάτζα

519. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στην Κοσάμπι, στο μοναστήρι του Γκοσίτα. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Πιντολαμπαραντβάτζα είχε διακηρύξει την τελική απελευθερωτική γνώση - «Κατανοώ: η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης». Τότε αρκετοί μοναχοί πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, εκείνοι οι μοναχοί είπαν στον Ευλογημένο:

«Ο σεβάσμιος Πιντολαμπαραντβάτζα, σεβάσμιε κύριε, έχει διακηρύξει την τελική απελευθερωτική γνώση - 'Κατανοώ: η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης'. Βλέποντας ποιον άραγε λόγο, σεβάσμιε κύριε, ο σεβάσμιος Πιντολαμπαραντβάτζα διακήρυξε την τελική απελευθερωτική γνώση - 'Κατανοώ: η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης';»

«Επειδή τρεις ικανότητες, μοναχοί, έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ο μοναχός Πιντολαμπαραντβάτζα διακήρυξε την τελική απελευθερωτική γνώση - 'Κατανοώ: η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης'. Ποιων τριών; Της ικανότητας της μνήμης, της ικανότητας αυτοσυγκέντρωσης, της ικανότητας της σοφίας - επειδή αυτές οι τρεις ικανότητες, μοναχοί, έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ο μοναχός Πιντολαμπαραντβάτζα διακήρυξε την τελική απελευθερωτική γνώση - 'Κατανοώ: η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης'. Και αυτές οι τρεις ικανότητες, μοναχοί, τι έχουν ως τελικό στόχο; Την εξάλειψη ως τελικό στόχο. Την εξάλειψη τίνος ως τελικό στόχο; Της γέννησης, του γήρατος και του θανάτου. Βλέποντας 'η γέννηση, το γήρας και ο θάνατος εξαλείφονται', μοναχοί, ο μοναχός Πιντολαμπαραντβάτζα διακήρυξε την τελική απελευθερωτική γνώση - 'Κατανοώ: η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης'». Ένατη.

10. Η ομιλία για την αγορά

520. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στους Άνγκα· Άπανα ήταν το όνομα μιας κωμόπολης των Άνγκα. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Σαριπούττα: «Εκείνος, Σαριπούττα, ο ευγενής μαθητής που έχει πάει αποκλειστικά στον Τατχάγκατα, που έχει πλήρη πίστη, αυτός δεν θα ήταν αβέβαιος ή δεν θα αμφέβαλλε σκεπτικιστικά για τον Τατχάγκατα ή για τη Διδαχή του Τατχάγκατα;»

«Εκείνος, σεβάσμιε κύριε, ο ευγενής μαθητής που έχει πάει αποκλειστικά στον Τατχάγκατα, που έχει πλήρη πίστη, αυτός δεν θα ήταν αβέβαιος ή δεν θα αμφέβαλλε σκεπτικιστικά για τον Τατχάγκατα ή για τη Διδαχή του Τατχάγκατα. Διότι για έναν πιστό ευγενή μαθητή, σεβάσμιε κύριε, αυτό αναμένεται, ότι θα διαμένει καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα - για την εγκατάλειψη των φαύλων νοητικών καταστάσεων και για την απόκτηση των καλών νοητικών καταστάσεων, με δύναμη, με σταθερή προσπάθεια, χωρίς να εγκαταλείπει το καθήκον στις καλές νοητικές καταστάσεις. Η ενεργητικότητά του, σεβάσμιε κύριε, αυτή είναι η ικανότητα της ενεργητικότητάς του.

«Διότι για έναν πιστό ευγενή μαθητή που καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα, σεβάσμιε κύριε, αυτό αναμένεται, ότι θα είναι μνήμων, προικισμένος με ύψιστη μνήμη και σωφροσύνη, ενθυμούμενος και αναθυμούμενος ότι έγινε πριν από πολύ καιρό και ότι ειπώθηκε πριν από πολύ καιρό. Η μνήμη του, σεβάσμιε κύριε, αυτή είναι η ικανότητα της μνήμης του.

«Διότι για έναν πιστό ευγενή μαθητή που καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα, που είναι μνήμων, σεβάσμιε κύριε, αυτό αναμένεται, ότι έχοντας κάνει την αποδέσμευση ως αντικείμενο, θα αποκτήσει αυτοσυγκέντρωση, θα αποκτήσει ενιαία εστίαση του νου. Η αυτοσυγκέντρωσή του, σεβάσμιε κύριε, αυτή είναι η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσής του.

«Διότι για έναν πιστό ευγενή μαθητή που καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα, που είναι μνήμων, που έχει συγκεντρωμένο νου, σεβάσμιε κύριε, αυτό αναμένεται, ότι θα κατανοήσει έτσι - Χωρίς εντοπίσιμη αρχή είναι αυτή η περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων. Η αρχή δεν είναι εμφανής για τα όντα που έχουν το νοητικό

εμπόδιο της άγνοιας και τον νοητικό δεσμό της επιθυμίας, καθώς μεταναστεύουν και περιπλανώνται. Αλλά ακριβώς η πλήρης αποστασιοποίηση και παύση της άγνοιας, αυτής της μάζας σκότους, αυτή είναι η γαλήνια κατάσταση, αυτή είναι η εξαίσια κατάσταση, δηλαδή - ο κατευνασμός όλων των δραστηριοτήτων, η παραίτηση από όλες τις προσκολλήσεις, η εξάλειψη της επιθυμίας, το μη πάθος, η παύση, το Νιμπάνα. Η σοφία του, σεβάσμιε κύριε, αυτή είναι η ικανότητα της σοφίας του.

«Εκείνος ο πιστός ευγενής μαθητής, σεβάσμιε κύριε, έτσι αγωνιζόμενος ξανά και ξανά, έτσι ενθυμούμενος ξανά και ξανά, έτσι συγκεντρώνοντας τον νου ξανά και ξανά, έτσι κατανοώντας ξανά και ξανά, έτσι πιστεύει πλήρως - 'Αυτές είναι εκείνες οι διδασκαλίες που είχα ακούσει προηγουμένως. Γι' αυτό τώρα διαμένω έχοντας τις βιώσει με το σώμα, και με τη σοφία τις διαπερνώ και τις βλέπω.' Η πίστη του, σεβάσμιε κύριε, αυτή είναι η ικανότητα της πίστης του».

«Καλώς, καλώς, Σαριπούττα! Εκείνος, Σαριπούττα, ο ευγενής μαθητής που έχει πάει αποκλειστικά στον Τατχάγκατα, που έχει πλήρη πίστη, αυτός δεν θα ήταν αβέβαιος ή δεν θα αμφέβαλλε σκεπτικιστικά για τον Τατχάγκατα ή για τη Διδαχή του Τατχάγκατα. Διότι για έναν πιστό ευγενή μαθητή, Σαριπούττα, αυτό αναμένεται, ότι θα διαμένει καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα - για την εγκατάλειψη των φαύλων νοητικών καταστάσεων και για την απόκτηση των καλών νοητικών καταστάσεων, με δύναμη, με σταθερή προσπάθεια, χωρίς να εγκαταλείπει το καθήκον στις καλές νοητικές καταστάσεις. Η ενεργητικότητά του, Σαριπούττα, αυτή είναι η ικανότητα της ενεργητικότητάς του.

«Διότι για έναν πιστό ευγενή μαθητή που καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα, Σαριπούττα, αυτό αναμένεται, ότι θα είναι μνήμων, προικισμένος με ύψιστη μνήμη και σωφροσύνη, ενθυμούμενος και αναθυμούμενος ότι έγινε πριν από πολύ καιρό και ότι ειπώθηκε πριν από πολύ καιρό. Η μνήμη του, Σαριπούττα, αυτή είναι η ικανότητα της μνήμης του.

«Για έναν πιστό, Σαριπούττα, ευγενή μαθητή που καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα, μνήμονα, αυτό αναμένεται - ότι έχοντας κάνει την αποδέσμευση ως αντικείμενο, θα αποκτήσει αυτοσυγκέντρωση, θα αποκτήσει ενιαία εστίαση του νου. Η αυτοσυγκέντρωσή του, Σαριπούττα, αυτή είναι η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσής του.

«Για έναν πιστό, Σαριπούττα, ευγενή μαθητή που καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα, μνήμονα, με συγκεντρωμένο νου, αυτό αναμένεται - ότι θα κατανοήσει έτσι - Χωρίς εντοπίσιμη αρχή είναι αυτή η περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων. Η αρχή δεν είναι εμφανής για τα όντα που έχουν το νοητικό εμπόδιο της άγνοιας και τον νοητικό δεσμό της επιθυμίας, καθώς μεταναστεύουν και περιπλανώνται. Αλλά ακριβώς η πλήρης αποστασιοποίηση και παύση της άγνοιας, αυτής της μάζας σκότους, αυτή είναι η γαλήνια κατάσταση, αυτή είναι η εξαίσια κατάσταση, δηλαδή - ο κατευνασμός όλων των δραστηριοτήτων, η παραίτηση από όλες τις προσκολλήσεις, η εξάλειψη της επιθυμίας, το μη πάθος, η παύση, το Νιμπάνα. Η σοφία του, Σαριπούττα, αυτή είναι η ικανότητα της σοφίας του.

«Εκείνος ο πιστός, Σαριπούττα, ευγενής μαθητής, έτσι αγωνιζόμενος ξανά και ξανά, έτσι θυμούμενος ξανά και ξανά, έτσι συγκεντρωνόμενος ξανά και ξανά, έτσι κατανοώντας ξανά και ξανά, έτσι πιστεύει πλήρως - 'Αυτές είναι εκείνες οι

διδασκαλίες που είχα ακούσει προηγουμένως. Γι' αυτό τώρα διαμένω έχοντας τις βιώσει με το σώμα, και με τη σοφία τις διαπερνώ και τις βλέπω.' Η πίστη του, Σαριπούττα, αυτή είναι η ικανότητα της πίστης του». Δέκατη.

Το κεφάλαιο το γήρας, πέμπτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Το γήρας, ο Ουννάμπα ο βραχμάνος, η Σακέτα, το ανατολικό πρόπυλο·
> και τέσσερα στο Ανατολικό Μοναστήρι, ο Πιντόλα και με την Άπανα.

6. Το κεφάλαιο για τη σπηλιά του κάπρου

1. Η ομιλία για τη Σάλα

521. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στους Κοσάλα, στη Σάλα, σε ένα βραχμανικό χωριό. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Όπως, μοναχοί, όποια ζώα υπάρχουν, το λιοντάρι, ο βασιλιάς των ζώων, φαίνεται ως το κορυφαίο μεταξύ τους, δηλαδή - σε δύναμη, σε ταχύτητα, σε γενναιότητα· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όποιες ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση υπάρχουν, η ικανότητα της σοφίας φαίνεται ως η κορυφαία μεταξύ τους, δηλαδή - για τη φώτιση».

«Και ποιες, μοναχοί, είναι οι ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση;Η ικανότητα της πίστης, μοναχοί, είναι ιδιότητα που οδηγεί στη φώτιση, αυτή οδηγεί στη φώτιση· η ικανότητα της ενεργητικότητας είναι ιδιότητα που οδηγεί στη φώτιση, αυτή οδηγεί στη φώτιση· η ικανότητα της μνήμης είναι ιδιότητα που οδηγεί στη φώτιση, αυτή οδηγεί στη φώτιση· η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης είναι ιδιότητα που οδηγεί στη φώτιση, αυτή οδηγεί στη φώτιση· η ικανότητα της σοφίας είναι ιδιότητα που οδηγεί στη φώτιση, αυτή οδηγεί στη φώτιση. Όπως, μοναχοί, όποια ζώα υπάρχουν, το λιοντάρι, ο βασιλιάς των ζώων, φαίνεται ως το κορυφαίο μεταξύ τους, δηλαδή - σε δύναμη, σε ταχύτητα, σε γενναιότητα· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όποιες ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση υπάρχουν, η ικανότητα της σοφίας φαίνεται ως η κορυφαία μεταξύ τους, δηλαδή - για τη φώτιση». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τη Μαλλικά

522. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στους Μάλλα· Ουρουβελακάππα ήταν το όνομα μιας κωμόπολης των Μάλλα. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Όσο καιρό, μοναχοί, σε έναν ευγενή μαθητή η ευγενής γνώση δεν έχει εγερθεί, τόσο καιρό δεν υπάρχει παραμονή των τεσσάρων ικανοτήτων, δεν υπάρχει εδραίωση των τεσσάρων ικανοτήτων. Όταν όμως, μοναχοί, σε έναν ευγενή μαθητή η ευγενής γνώση έχει εγερθεί, τότε υπάρχει παραμονή των τεσσάρων ικανοτήτων, τότε υπάρχει εδραίωση των τεσσάρων ικανοτήτων».

«Όπως, μοναχοί, όσο καιρό ενός θολωτού δωματίου η κορυφή δεν έχει υψωθεί, τόσο καιρό δεν υπάρχει παραμονή των δοκαριών στέγης, δεν υπάρχει εδραίωση των δοκαριών στέγης. Όταν όμως, μοναχοί, ενός θολωτού δωματίου η κορυφή έχει υψωθεί, τότε υπάρχει παραμονή των δοκαριών στέγης, τότε υπάρχει εδραίωση των δοκαριών στέγης. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, όσο καιρό σε έναν ευγενή μαθητή η ευγενής γνώση δεν έχει εγερθεί, τόσο καιρό δεν υπάρχει παραμονή των τεσσάρων

ικανοτήτων, δεν υπάρχει εδραίωση των τεσσάρων ικανοτήτων. Όταν όμως, μοναχοί, σε έναν ευγενή μαθητή η ευγενής γνώση έχει εγερθεί, τότε των τεσσάρων ικανοτήτων... κ.λπ... υπάρχει εδραίωση.

«Ποιων τεσσάρων; Της ικανότητας της πίστης, της ικανότητας της ενεργητικότητας, της ικανότητας της μνήμης, της ικανότητας της αυτοσυγκέντρωσης. Σε έναν σοφό, μοναχοί, ευγενή μαθητή, η πίστη που την ακολουθεί παραμένει, η ενεργητικότητα που την ακολουθεί παραμένει, η μνήμη που την ακολουθεί παραμένει, η αυτοσυγκέντρωση που την ακολουθεί παραμένει». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον ασκούμενο

523. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στην Κοσάμπι, στο μοναστήρι του Γκοσίτα. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Υπάρχει άραγε, μοναχοί, μια μέθοδος με την οποία ένας ασκούμενος μοναχός που βρίσκεται στο επίπεδο του ασκούμενου θα μπορούσε να κατανοήσει 'είμαι ασκούμενος', και ένας μοναχός πέραν της άσκησης που βρίσκεται στο επίπεδο του πέραν της άσκησης θα μπορούσε να κατανοήσει 'είμαι πέραν της άσκησης';»

«Ο Ευλογημένος είναι η ρίζα των διδασκαλιών μας, σεβάσμιε κύριε... κ.λπ... «Υπάρχει, μοναχοί, μια μέθοδος με την οποία ένας ασκούμενος μοναχός που βρίσκεται στο επίπεδο του ασκούμενου θα μπορούσε να κατανοήσει 'είμαι ασκούμενος', και ένας μοναχός πέραν της άσκησης που βρίσκεται στο επίπεδο του πέραν της άσκησης θα μπορούσε να κατανοήσει 'είμαι πέραν της άσκησης'».

«Και ποια, μοναχοί, είναι η μέθοδος με την οποία ένας ασκούμενος μοναχός που βρίσκεται στο επίπεδο του ασκούμενου κατανοεί 'είμαι ασκούμενος'; Εδώ, μοναχοί, ένας ασκούμενος μοναχός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: 'αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος', κατανοεί όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου', κατανοεί όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου', κατανοεί όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου' - και αυτή επίσης, μοναχοί, είναι η μέθοδος με την οποία ένας ασκούμενος μοναχός που βρίσκεται στο επίπεδο του ασκούμενου κατανοεί 'είμαι ασκούμενος'».

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας ασκούμενος μοναχός σκέφτεται έτσι - 'υπάρχει άραγε έξω από εδώ άλλος ασκητής ή βραχμάνος που διδάσκει μια Διδασκαλία τόσο πραγματική, αληθινή και αυθεντική όπως ο Ευλογημένος;' Αυτός κατανοεί έτσι - 'δεν υπάρχει έξω από εδώ άλλος ασκητής ή βραχμάνος που διδάσκει μια Διδασκαλία τόσο πραγματική, αληθινή και αυθεντική όπως ο Ευλογημένος'. Και αυτή επίσης, μοναχοί, είναι η μέθοδος με την οποία ένας ασκούμενος μοναχός που βρίσκεται στο επίπεδο του ασκούμενου κατανοεί 'είμαι ασκούμενος'».

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας ασκούμενος μοναχός κατανοεί τις πέντε ικανότητες -την ικανότητα της πίστης, την ικανότητα της ενεργητικότητας, την ικανότητα της μνήμης, την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, την ικανότητα της σοφίας - ποιος είναι ο προορισμός τους, ποιο είναι το ύψιστό τους, ποιος είναι ο καρπός τους, ποιος είναι ο τελικός στόχος τους. Δεν διαμένει βέβαια έχοντας τις βιώσει με το σώμα· αλλά με

τη σοφία τις διαπερνά και τις βλέπει. Και αυτή επίσης, μοναχοί, είναι η μέθοδος με την οποία ένας ασκούμενος μοναχός που βρίσκεται στο επίπεδο του ασκούμενου κατανοεί 'είμαι ασκούμενος'».

«Και ποια, μοναχοί, είναι η μέθοδος με την οποία ένας μοναχός πέραν της άσκησης που βρίσκεται στο επίπεδο του πέραν της άσκησης κατανοεί 'είμαι πέραν της άσκησης'; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός πέραν της άσκησης κατανοεί τις πέντε ικανότητες - την ικανότητα της πίστης, την ικανότητα της ενεργητικότητας, την ικανότητα της μνήμης, την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, την ικανότητα της σοφίας - ποιος είναι ο προορισμός τους, ποιο είναι το ύψιστό τους, ποιος είναι ο καρπός τους, ποιος είναι ο τελικός στόχος τους. Και διαμένει έχοντας τις βιώσει με το σώμα· αλλά με τη σοφία τις διαπερνά και τις βλέπει. Και αυτή επίσης, μοναχοί, είναι η μέθοδος με την οποία ένας μοναχός πέραν της άσκησης που βρίσκεται στο επίπεδο του πέραν της άσκησης κατανοεί 'είμαι πέραν της άσκησης'».

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός πέραν της άσκησης κατανοεί τις έξι ικανότητες. 'Η οφθαλμική ικανότητα, η ωτική ικανότητα, η ρινική ικανότητα, η γλωσσική ικανότητα, η σωματική ικανότητα, η νοητική ικανότητα - αυτές οι έξι ικανότητες θα καταπαύσουν πλήρως, με κάθε τρόπο, χωρίς υπόλοιπο, και άλλες έξι ικανότητες δεν θα εγερθούν πουθενά σε τίποτα', κατανοεί. Και αυτή επίσης, μοναχοί, είναι η μέθοδος με την οποία ένας μοναχός πέραν της άσκησης που βρίσκεται στο επίπεδο του πέραν της άσκησης κατανοεί 'είμαι πέραν της άσκησης'». Τρίτη.

4. Η ομιλία για την πατημασιά

524. «Όπως, μοναχοί, όσα είναι τα αποτυπώματα των χερσαίων έμβιων όντων, όλα αυτά περιλαμβάνονται στο αποτύπωμα του ελέφαντα, το αποτύπωμα του ελέφαντα φαίνεται ως το κορυφαίο μεταξύ τους, δηλαδή - λόγω του μεγέθους του· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όσα βήματα οδηγούν στη φώτιση, το βήμα της ικανότητας της σοφίας φαίνεται ως το κορυφαίο μεταξύ τους, δηλαδή - για τη φώτιση. Και ποια, μοναχοί, βήματα οδηγούν στη φώτιση; Η ικανότητα της πίστης, μοναχοί, είναι βήμα, αυτή οδηγεί στη φώτιση· η ικανότητα της ενεργητικότητας είναι βήμα, αυτή οδηγεί στη φώτιση· η ικανότητα της μνήμης είναι βήμα, αυτή οδηγεί στη φώτιση·η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης είναι βήμα, αυτή οδηγεί στη φώτιση· η ικανότητα της σοφίας είναι βήμα, αυτή οδηγεί στη φώτιση. Όπως, μοναχοί, όσα είναι τα αποτυπώματα των χερσαίων έμβιων όντων, όλα αυτά περιλαμβάνονται στο αποτύπωμα του ελέφαντα, το αποτύπωμα του ελέφαντα φαίνεται ως το κορυφαίο μεταξύ τους, δηλαδή - λόγω του μεγέθους του· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όσα βήματα οδηγούν στη φώτιση, το βήμα της ικανότητας της σοφίας φαίνεται ως το κορυφαίο μεταξύ τους, δηλαδή - για τη φώτιση». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για την ουσία

525. «Όπως, μοναχοί, όποια αρώματα από ουσιώδη ξύλα υπάρχουν, το κόκκινο σανταλόξυλο φαίνεται ως το κορυφαίο μεταξύ τους· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όποιες ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση υπάρχουν, η ικανότητα της σοφίας φαίνεται ως η κορυφαία μεταξύ τους, δηλαδή - για τη φώτιση. Και ποιες, μοναχοί, είναι οι ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση; Η ικανότητα της πίστης, μοναχοί, είναι ιδιότητα που οδηγεί στη φώτιση, αυτή οδηγεί στη φώτιση. Η ικανότητα της ενεργητικότητας... κ.λπ... η ικανότητα της μνήμης... κ.λπ... η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας είναι ιδιότητα που

οδηγεί στη φώτιση, αυτή οδηγεί στη φώτιση. Όπως, μοναχοί, όποια αρώματα από ουσιώδη ξύλα υπάρχουν, το κόκκινο σανταλόξυλο φαίνεται ως το κορυφαίο μεταξύ τους· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όποιες ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση υπάρχουν, η ικανότητα της σοφίας φαίνεται ως η κορυφαία μεταξύ τους, δηλαδή - για τη φώτιση». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τον εδραιωμένο

526. «Για έναν μοναχό εδραιωμένο σε ένα φαινόμενο, μοναχοί, οι πέντε πνευματικές ικανότητες έχουν αναπτυχθεί, έχουν αναπτυχθεί καλά. Σε ποιο ένα φαινόμενο; Στην επιμέλεια. Και ποια, μοναχοί, είναι η επιμέλεια; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός προστατεύει τη συνείδηση σχετικά με τις νοητικές διαφθορές και τα φαινόμενα με νοητικές διαφθορές. Καθώς αυτός προστατεύει τη συνείδηση σχετικά με τις νοητικές διαφθορές και τα φαινόμενα με νοητικές διαφθορές, η ικανότητα της πίστης φτάνει στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης. Η ικανότητα της ενεργητικότητας φτάνει στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης. Η ικανότητα της μνήμης φτάνει στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης. Η ικανότητα της αυτοσυγκέντρωσης φτάνει στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης. Η ικανότητα της σοφίας φτάνει στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, για έναν μοναχό εδραιωμένο σε ένα φαινόμενο, οι πέντε πνευματικές ικανότητες έχουν αναπτυχθεί, έχουν αναπτυχθεί καλά». Έκτο.

7. Η ομιλία για τον Βράχμα Σαχαμπάτι

527. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στην Ουρουβέλα, στην όχθη του ποταμού Νεραντζαρά, κάτω από την ινδοσυκιά του γιδοβοσκού, αμέσως μετά τον πλήρη φωτισμό του. Τότε στον Ευλογημένο, που είχε μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήταν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός στο νου: «Οι πέντε πνευματικές ικανότητες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν είναι βασισμένες στο αθάνατο, πορευόμενες προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί είναι βασισμένη στο αθάνατο, πορευόμενη προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο. Η ικανότητα της ενεργητικότητας... κ.λπ... η ικανότητα της μνήμης... κ.λπ... η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί είναι βασισμένη στο αθάνατο, πορευόμενη προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο. Αυτές οι πέντε πνευματικές ικανότητες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν είναι βασισμένες στο αθάνατο, πορευόμενες προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο».

Τότε ο Βράχμα Σαχάμπατι, αφού αντιλήφθηκε με τον νου του τον αναλογισμό του νου του Ευλογημένου - όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του· ακριβώς έτσι εξαφανίστηκε από τον κόσμο του Βράχμα και εμφανίστηκε μπροστά στον Ευλογημένο. Τότε ο Βράχμα Σαχάμπατι, αφού τακτοποίησε τον άνω χιτώνα του πάνω από τον έναν ώμο, αφού χαιρέτησε με ενωμένες παλάμες προς την κατεύθυνση του Ευλογημένου, είπε στον Ευλογημένο: «Έτσι είναι, Ευλογημένε, έτσι είναι, Καλότυχε! Οι πέντε πνευματικές ικανότητες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν είναι βασισμένες στο αθάνατο, πορευόμενες προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί είναι βασισμένη στο αθάνατο, πορευόμενη προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας όταν

αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί είναι βασισμένη στο αθάνατο, πορευόμενη προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο. Αυτές οι πέντε πνευματικές ικανότητες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν είναι βασισμένες στο αθάνατο, πορευόμενες προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο».

«Κάποτε στο παρελθόν, σεβάσμιε κύριε, άσκησα την άγια ζωή υπό τον πλήρως αυτοφωτισμένο Κάσσαπα. Και εκεί με γνώριζαν έτσι: 'ο μοναχός Σαχάκα, ο μοναχός Σαχάκα'. Έτσι εγώ λοιπόν, σεβάσμιε κύριε, επειδή αυτές ακριβώς οι πέντε ικανότητες είχαν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, αφού απαλλάχθηκα από την ηδονική επιθυμία για τις ηδονές, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννήθηκα στον καλότυχο κόσμο, στον κόσμο του Βράχμα. Και εκεί με γνώριζαν έτσι: 'ο Βράχμα Σαχάμπατι, ο Βράχμα Σαχάμπατι'». «Έτσι είναι, Ευλογημένε, έτσι είναι, Καλότυχε! Εγώ γνωρίζω αυτό, εγώ βλέπω αυτό, πώς αυτές οι πέντε πνευματικές ικανότητες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν είναι βασισμένες στο αθάνατο, πορευόμενες προς το αθάνατο, με τελικό στόχο το αθάνατο». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τη σπηλιά του κάπρου

528. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο όρος Γκιτζτζακούτα, στη σπηλιά Σουκαρακχάτα. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Σαριπούττα: «Βλέποντας ποιον λόγο, Σαριπούττα, ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές συμπεριφέρεται με ύψιστη ευλάβεια προς τον Τατχάγκατα ή προς τη Διδαχή του Τατχάγκατα;» «Βλέποντας την ανυπέρβλητη ελευθερία από τις δεσμεύσεις, σεβάσμιε κύριε, ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές συμπεριφέρεται με ύψιστη ευλάβεια προς τον Τατχάγκατα ή προς τη Διδαχή του Τατχάγκατα». «Καλώς, καλώς, Σαριπούττα! Βλέποντας την ανυπέρβλητη ελευθερία από τις δεσμεύσεις, Σαριπούττα, ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές συμπεριφέρεται με ύψιστη ευλάβεια προς τον Τατχάγκατα ή προς τη Διδαχή του Τατχάγκατα».

«Και ποια, Σαριπούττα, είναι η ανυπέρβλητη ελευθερία από τις δεσμεύσεις, βλέποντας την οποία ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές συμπεριφέρεται με ύψιστη ευλάβεια προς τον Τατχάγκατα ή προς τη Διδαχή του Τατχάγκατα;» «Εδώ, σεβάσμιε κύριε, ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές αναπτύσσει την ικανότητα της πίστης που οδηγεί στη γαλήνη, που οδηγεί στην ανώτατη φώτιση· αναπτύσσει την ικανότητα της ενεργητικότητας... κ.λπ... αναπτύσσει την ικανότητα της μνήμης... κ.λπ... αναπτύσσει την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης... κ.λπ... αναπτύσσει την ικανότητα της σοφίας που οδηγεί στη γαλήνη, που οδηγεί στην ανώτατη φώτιση. Αυτή λοιπόν, σεβάσμιε κύριε, είναι η ανυπέρβλητη ελευθερία από τις δεσμεύσεις, βλέποντας την οποία ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές συμπεριφέρεται με ύψιστη ευλάβεια προς τον Τατχάγκατα ή προς τη Διδαχή του Τατχάγκατα». «Καλώς, καλώς, Σαριπούττα! Αυτή πράγματι, Σαριπούττα, είναι η ανυπέρβλητη ελευθερία από τις δεσμεύσεις, βλέποντας την οποία ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές συμπεριφέρεται με ύψιστη ευλάβεια προς τον Τατχάγκατα ή προς τη Διδαχή του Τατχάγκατα».

«Και ποια, Σαριπούττα, είναι η ύψιστη ευλάβεια με την οποία ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές συμπεριφέρεται με ύψιστη ευλάβεια προς τον Τατχάγκατα ή προς τη Διδαχή του Τατχάγκατα;» «Εδώ, σεβάσμιε κύριε, ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές διαμένει ευσεβής προς τον Διδάσκαλο, με σεβασμό· διαμένει ευσεβής προς τη Διδασκαλία, με σεβασμό· διαμένει ευσεβής προς την Κοινότητα, με σεβασμό· διαμένει ευσεβής προς την εξάσκηση, με σεβασμό· διαμένει ευσεβής προς την αυτοσυγκέντρωση, με σεβασμό. Αυτή λοιπόν, σεβάσμιε κύριε, είναι η ύψιστη ευλάβεια με την οποία ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές συμπεριφέρεται με ύψιστη ευλάβεια προς τον Τατχάγκατα ή προς τη Διδαχή του Τατχάγκατα». «Καλώς, καλώς, Σαριπούττα! Αυτή πράγματι, Σαριπούττα, είναι η ύψιστη ευλάβεια με την οποία ένας μοναχός που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές συμπεριφέρεται με ύψιστη ευλάβεια προς τον Τατχάγκατα ή προς τη Διδαχή του Τατχάγκατα». Όγδοη.

9. Η πρώτη ομιλία για την έγερση

529. Προέλευση στη Σαβάττχι. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, ικανότητες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν, αν δεν έχουν εγερθεί, εγείρονται, όχι αλλού παρά από την εμφάνιση του Τατχάγκατα, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης, η ικανότητα της ενεργητικότητας, η ικανότητα της μνήμης, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, η ικανότητα της σοφίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, οι πέντε πνευματικές ικανότητες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν, αν δεν έχουν εγερθεί, εγείρονται, όχι αλλού παρά από την εμφάνιση του Τατχάγκατα, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου». Ένατη.

10. Η δεύτερη ομιλία για την έγερση

530. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, ικανότητες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν, αν δεν έχουν εγερθεί, εγείρονται, όχι αλλού παρά από τη μοναστική διαγωγή του Καλότυχου. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης, η ικανότητα της ενεργητικότητας, η ικανότητα της μνήμης, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, η ικανότητα της σοφίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, οι πέντε πνευματικές ικανότητες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν, αν δεν έχουν εγερθεί, εγείρονται, όχι αλλού παρά από τη μοναστική διαγωγή του Καλότυχου». Δέκατη.

Το κεφάλαιο του σκαμμένου από χοίρους, έκτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Η Σάλα, η Μάλλικα και ο ασκούμενος, το αποτύπωμα, η ουσία, ο εδραιωμένος· ο Βράχμα, ο σκαμμένος από χοίρο, οι εγέρσεις τα άλλα δύο.

7. Το κεφάλαιο για τις ιδιοτήτες που οδηγούν στη φώτιση

1. Η ομιλία για τον νοητικό δεσμό

531. Προέλευση στη Σαβάττχι. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, ικανότητες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν οδηγούν στην εγκατάλειψη των νοητικών δεσμών. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, οι πέντε πνευματικές ικανότητες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν οδηγούν στην εγκατάλειψη των νοητικών δεσμών». Πρώτο.

2. Η ομιλία για την υπολανθάνουσα τάση

532. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, ικανότητες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν οδηγούν στην εκρίζωση των υπολανθανουσών τάσεων. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, οι πέντε πνευματικές ικανότητες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν οδηγούν στην εκρίζωση των υπολανθανουσών τάσεων». Δεύτερο.

3. Ομιλία για την πλήρη κατανόηση

533. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, ικανότητες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν οδηγούν στην πλήρη κατανόηση της πορείας. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, οι πέντε πνευματικές ικανότητες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν οδηγούν στην πλήρη κατανόηση της πορείας». Τρίτη.

4. Η ομιλία για την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών

534. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, ικανότητες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν οδηγούν στην εξάλειψη των νοητικών διαφθορών. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, οι πέντε πνευματικές ικανότητες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν οδηγούν στην εξάλειψη των νοητικών διαφθορών».

«Αυτές οι πέντε, μοναχοί, ικανότητες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν οδηγούν στην εγκατάλειψη των νοητικών δεσμών, οδηγούν στην εκρίζωση των υπολανθανουσών τάσεων, οδηγούν στην πλήρη κατανόηση της πορείας, οδηγούν στην εξάλειψη των νοητικών διαφθορών. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, οι πέντε πνευματικές ικανότητες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν οδηγούν στην εγκατάλειψη των νοητικών δεσμών, οδηγούν στην εκρίζωση των υπολανθανουσών τάσεων, οδηγούν στην πλήρη κατανόηση της πορείας, οδηγούν στην εξάλειψη των νοητικών διαφθορών». Τέταρτο.

5. Πρώτη ομιλία για τον καρπό

535. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε ικανότητες. Επειδή αυτές οι πέντε ικανότητες, μοναχοί, έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ένα από δύο αποτελέσματα αναμένεται - η τελική απελευθερωτική γνώση στην παρούσα ζωή· ή, αν υπάρχει υπόλειμμα προσκόλλησης, η μη-επιστροφή». Πέμπτο.

6. Δεύτερη ομιλία για τον καρπό

536. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε ικανότητες. Επειδή αυτές οι πέντε ικανότητες, μοναχοί, έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, επτά καρποί και επτά οφέλη αναμένονται. Ποιοι είναι οι επτά καρποί και τα επτά οφέλη; Επιτυγχάνει την τελική απελευθερωτική γνώση εκ των προτέρων στην παρούσα ζωή· αν δεν επιτύχει την τελική απελευθερωτική γνώση εκ των προτέρων στην παρούσα ζωή, τότε επιτυγχάνει την τελική απελευθερωτική γνώση

κατά τη στιγμή του θανάτου. Αν δεν επιτύχει την τελική απελευθερωτική γνώση στην παρούσα ζωή, αν δεν επιτύχει την τελική απελευθερωτική γνώση κατά τη στιγμή του θανάτου, τότε με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα στο μεσοδιάστημα, γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα μετά το μεσοδιάστημα, γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα χωρίς μόχθο, γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα με μόχθο, γίνεται ανοδικά πορευόμενος προς το βασίλειο Ακανίτθα. Επειδή αυτές οι πέντε ικανότητες, μοναχοί, έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, αυτοί οι επτά καρποί και τα επτά οφέλη αναμένονται». Έκτο.

7. Πρώτη ομιλία για το δέντρο

537. «Όπως, μοναχοί, όποια δέντρα της ινδικής χερσονήσου υπάρχουν, το ροδόμηλο φαίνεται ως το κορυφαίο μεταξύ τους· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όποιες ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση υπάρχουν, η ικανότητα της σοφίας φαίνεται ως η κορυφαία μεταξύ τους, δηλαδή - για τη φώτιση. Και ποιες, μοναχοί, είναι οι ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση; Η ικανότητα της πίστης, μοναχοί, είναι ιδιότητα που οδηγεί στη φώτιση, αυτή οδηγεί στη φώτιση. Η ικανότητα της ενεργητικότητας... κ.λπ... η ικανότητα της μνήμης... κ.λπ... η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας είναι ιδιότητα που οδηγεί στη φώτιση, αυτή οδηγεί στη φώτιση. Όπως, μοναχοί, όποια δέντρα της ινδικής χερσονήσου υπάρχουν, το ροδόμηλο φαίνεται ως το κορυφαίο μεταξύ τους· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όποιες ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση υπάρχουν, η ικανότητα της σοφίας φαίνεται ως η κορυφαία μεταξύ τους, δηλαδή - για τη φώτιση». Έβδομη.

8. Δεύτερη ομιλία για το δέντρο

538. «Όπως, μοναχοί, όποια δέντρα των θεών Ταβατίμσα υπάρχουν, το δέντρο παριτσχάττακα φαίνεται ως το κορυφαίο μεταξύ τους· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όποιες ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση υπάρχουν, η ικανότητα της σοφίας φαίνεται ως η κορυφαία μεταξύ τους, δηλαδή - για τη φώτιση. Και ποιες, μοναχοί, είναι οι ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση; Η ικανότητα της πίστης, μοναχοί, είναι ιδιότητα που οδηγεί στη φώτιση, αυτή οδηγεί στη φώτιση. Η ικανότητα της ενεργητικότητας... κ.λπ... η ικανότητα της μνήμης... κ.λπ... η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας είναι ιδιότητα που οδηγεί στη φώτιση, αυτή οδηγεί στη φώτιση. Όπως, μοναχοί, όποια δέντρα των θεών Ταβατίμσα υπάρχουν, το δέντρο παριτσχάττακα φαίνεται ως το κορυφαίο μεταξύ τους· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όποιες ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση υπάρχουν, η ικανότητα της σοφίας φαίνεται ως η κορυφαία μεταξύ τους, δηλαδή - για τη φώτιση». Όγδοη.

9. Τρίτη ομιλία για το δέντρο

539. «Όπως, μοναχοί, όποια δέντρα των τιτάνων υπάρχουν, η ποικιλόχρωμη τρομπέτα φαίνεται ως το κορυφαίο μεταξύ τους· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όποιες ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση υπάρχουν, η ικανότητα της σοφίας φαίνεται ως η κορυφαία μεταξύ τους, δηλαδή - για τη φώτιση. Και ποιες, μοναχοί, είναι οι ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση; Η ικανότητα της πίστης, μοναχοί, είναι ιδιότητα που οδηγεί στη φώτιση, αυτή οδηγεί στη φώτιση... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας είναι ιδιότητα που οδηγεί στη φώτιση, αυτή οδηγεί στη φώτιση. Όπως, μοναχοί, όποια δέντρα των τιτάνων υπάρχουν, η ποικιλόχρωμη

τρομπέτα φαίνεται ως το κορυφαίο μεταξύ τους· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όποιες ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση υπάρχουν, η ικανότητα της σοφίας φαίνεται ως η κορυφαία μεταξύ τους, δηλαδή - για τη φώτιση». Ένατη.

10. Τέταρτη ομιλία για το δέντρο

540. «Όπως, μοναχοί, όποια δέντρα των σουπάνα υπάρχουν, η κουτασιμπαλί φαίνεται ως η κορυφαία μεταξύ τους· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όποιες ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση υπάρχουν, η ικανότητα της σοφίας φαίνεται ως η κορυφαία μεταξύ τους, δηλαδή - για τη φώτιση. Και ποιες, μοναχοί, είναι οι ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση; Η ικανότητα της πίστης, μοναχοί, είναι ιδιότητα που οδηγεί στη φώτιση, αυτή οδηγεί στη φώτιση... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας είναι ιδιότητα που οδηγεί στη φώτιση, αυτή οδηγεί στη φώτιση. Όπως, μοναχοί, όποια δέντρα των σουπάνα υπάρχουν, η κουτασιμπαλί φαίνεται ως η κορυφαία μεταξύ τους· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όποιες ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση υπάρχουν, η ικανότητα της σοφίας φαίνεται ως η κορυφαία μεταξύ τους, δηλαδή - για τη φώτιση». Δέκατη.

Το κεφάλαιο αυτών που οδηγούν στη φώτιση, έβδομο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Νοητικοί δεσμοί, υπολανθάνουσες τάσεις, πλήρης κατανόηση, εξάλειψη των νοητικών διαφθορών·
> δύο καρποί, τέσσερα δέντρα, γι' αυτό λέγεται το κεφάλαιο.

8. Το κεφάλαιο των διαδοχικών επαναλήψεων για τον Γάγγη

1-12. Δωδεκάδα ομιλιών που ξεκινούν με την ανατολική

541-552. «Όπως, μοναχοί, ο ποταμός Γάγγης είναι επιρρεπής προς την ανατολή, κεκλιμένος προς την ανατολή, με κλίση προς την ανατολή· ακριβώς έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός που αναπτύσσει τις πέντε ικανότητες, που καλλιεργεί τις πέντε ικανότητες, γίνεται επιρρεπής προς το Νιμπάνα, κεκλιμένος προς το Νιμπάνα, με κλίση προς το Νιμπάνα. Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός που αναπτύσσει τις πέντε ικανότητες, που καλλιεργεί τις πέντε ικανότητες, γίνεται επιρρεπής προς το Νιμπάνα, κεκλιμένος προς το Νιμπάνα, με κλίση προς το Νιμπάνα; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός αναπτύσσει την ικανότητα της πίστης, βασισμένη στην αποστασιοποίηση, βασισμένη στο μη πάθος, βασισμένη στην παύση, ωριμάζουσα στην αποδέσμευση· την ικανότητα της ενεργητικότητας... κ.λπ... την ικανότητα της μνήμης... την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης... αναπτύσσει την ικανότητα της σοφίας, βασισμένη στην αποστασιοποίηση, βασισμένη στο μη πάθος, βασισμένη στην παύση, ωριμάζουσα στην αποδέσμευση. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός που αναπτύσσει τις πέντε ικανότητες, που καλλιεργεί τις πέντε ικανότητες, γίνεται επιρρεπής προς το Νιμπάνα, κεκλιμένος προς το Νιμπάνα, με κλίση προς το Νιμπάνα». Δωδέκατη.

Το κεφάλαιο της επανάληψης του Γάγγη, όγδοο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Έξι επιρρεπή προς την ανατολή, έξι επιρρεπή προς τη θάλασσα·
> Αυτά τα δύο έξι γίνονται δώδεκα, γι' αυτό λέγεται το κεφάλαιο.

Το κεφάλαιο της επιμέλειας πρέπει να αναπτυχθεί.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Ο Τατχάγκατα, το αποτύπωμα, η κορυφή, η ρίζα, η ουσία και ο γιασεμής·
> ο βασιλιάς, η σελήνη και ο ήλιος, και με το ύφασμα η δέκατη στροφή.

Το κεφάλαιο αυτού που πρέπει να γίνει με τη δύναμη πρέπει να αναπτυχθεί.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Δύναμη και σπόρος και ερπετό, δέντρο με στάμνα και γουρούνι·
> Με χώρο και δύο σύννεφα, πλοίο, επισκέπτης και ποταμός.

Το κεφάλαιο της αναζήτησης πρέπει να αναπτυχθεί.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Η αναζήτηση, η διάκριση, η νοητική διαφθορά, το γίγνεσθαι και η μορφή πόνου, τρεις·
> η στειρότητα και ο ρύπος και η ταραχή, το αίσθημα, η επιθυμία και με τη δίψα.

12. Το κεφάλαιο για τις νοητικές πλημμύρες

1-10. Δεκάδα ομιλιών που ξεκινούν με τη νοητική πλημμύρα

587-596. «Αυτά τα πέντε, μοναχοί, είναι τα ανώτερα νοητικά δεσμά.Ποια πέντε; Το πάθος για λεπτοφυή υλική ύπαρξη, το πάθος για άυλη ύπαρξη, η αλαζονεία, η ανησυχία, η άγνοια - αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα πέντε ανώτερα νοητικά δεσμά. Για την άμεση γνώση, για την πλήρη κατανόηση, για την πλήρη εξάλειψη, για την εγκατάλειψη αυτών των πέντε ανώτερων νοητικών δεσμών, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν οι πέντε ικανότητες. Ποια πέντε; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός αναπτύσσει την ικανότητα της πίστης, βασισμένη στην αποστασιοποίηση, βασισμένη στο μη πάθος, βασισμένη στην παύση, ωριμάζουσα στην αποδέσμευση... κ.λπ... αναπτύσσει την ικανότητα της σοφίας, βασισμένη στην αποστασιοποίηση, βασισμένη στο μη πάθος, βασισμένη στην παύση, ωριμάζουσα στην αποδέσμευση. Για την άμεση γνώση, για την πλήρη κατανόηση, για την πλήρη εξάλειψη, για την εγκατάλειψη αυτών των πέντε ανώτερων νοητικών δεσμών, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτές οι πέντε ικανότητες». Δέκατη.

Το κεφάλαιο της νοητικής πλημμύρας, δωδέκατο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Νοητική πλημμύρα, νοητική δέσμευση, προσκόλληση, νοητικός κόμβος και με υπολανθάνουσα τάση·
> είδη αισθησιακής ηδονής, νοητικά εμπόδια, συναθροίσματα, κατώτερα και ανώτερα.

13. Το κεφάλαιο των διαδοχικών επαναλήψεων για τον Γάγγη

1-12. Δωδεκάδα ομιλιών που ξεκινούν με την ανατολική

597-608. «Όπως, μοναχοί, ο ποταμός Γάγγης είναι επιρρεπής προς την ανατολή, κεκλιμένος προς την ανατολή, με κλίση προς την ανατολή· ακριβώς έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός που αναπτύσσει τις πέντε ικανότητες, που καλλιεργεί τις πέντε ικανότητες, γίνεται επιρρεπής προς το Νιμπάνα, κεκλιμένος προς το Νιμπάνα, με κλίση προς το Νιμπάνα. Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός που αναπτύσσει τις πέντε ικανότητες, που καλλιεργεί τις πέντε ικανότητες, γίνεται επιρρεπής προς το Νιμπάνα, κεκλιμένος προς το Νιμπάνα, με κλίση προς το Νιμπάνα; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός αναπτύσσει την ικανότητα της πίστης με τελικό στόχο την απομάκρυνση της λαγνείας, με τελικό στόχο την απομάκρυνση του μίσους, με τελικό στόχο την απομάκρυνση της αυταπάτης... κ.λπ... αναπτύσσει την ικανότητα της σοφίας με τελικό στόχο την απομάκρυνση της λαγνείας, με τελικό στόχο την απομάκρυνση του μίσους, με τελικό στόχο την απομάκρυνση της αυταπάτης. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός που αναπτύσσει τις πέντε ικανότητες, που καλλιεργεί τις πέντε ικανότητες, γίνεται επιρρεπής προς το Νιμπάνα, κεκλιμένος προς το Νιμπάνα, με κλίση προς το Νιμπάνα». Δωδέκατη.

Το κεφάλαιο της επανάληψης του Γάγγη, δέκατο τρίτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Έξι επιρρεπή προς την ανατολή, έξι επιρρεπή προς τη θάλασσα·
> Αυτά τα δύο έξι γίνονται δώδεκα, γι' αυτό λέγεται το κεφάλαιο.

Το κεφάλαιο της επιμέλειας, το κεφάλαιο της δύναμης που πρέπει να γίνει, τα κεφάλαια της αναζήτησης πρέπει να επεκταθούν.

17. Το κεφάλαιο για τις νοητικές πλημμύρες

1-10. Δεκάδα ομιλιών που ξεκινούν με τη νοητική πλημμύρα

641-650. «Αυτά τα πέντε, μοναχοί, είναι τα ανώτερα νοητικά δεσμά.Ποια πέντε; Το πάθος για λεπτοφυή υλική ύπαρξη, το πάθος για άυλη ύπαρξη, η αλαζονεία, η ανησυχία, η άγνοια - αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα πέντε ανώτερα νοητικά δεσμά. Για την άμεση γνώση, για την πλήρη κατανόηση, για την πλήρη εξάλειψη, για την εγκατάλειψη αυτών των πέντε ανώτερων νοητικών δεσμών, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν οι πέντε ικανότητες. Ποια πέντε; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός αναπτύσσει την ικανότητα της πίστης με τελικό στόχο την απομάκρυνση της λαγνείας, με τελικό στόχο την απομάκρυνση του μίσους, με τελικό στόχο την απομάκρυνση της αυταπάτης. Η ικανότητα της ενεργητικότητας... κ.λπ... την ικανότητα της μνήμης... την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης... αναπτύσσει την ικανότητα της σοφίας με τελικό στόχο την απομάκρυνση της λαγνείας, με τελικό στόχο την απομάκρυνση του μίσους, με τελικό στόχο την απομάκρυνση της αυταπάτης. Για την άμεση γνώση, για την πλήρη κατανόηση, για την πλήρη εξάλειψη, για την εγκατάλειψη αυτών των πέντε ανώτερων νοητικών δεσμών, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτές οι πέντε ικανότητες».

Το κεφάλαιο της νοητικής πλημμύρας, δέκατο έβδομο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Νοητική πλημμύρα, νοητική δέσμευση, προσκόλληση, νοητικός κόμβος και με υπολανθάνουσα τάση·

είδη αισθησιακής ηδονής, νοητικά εμπόδια, συναθροίσματα, κατώτερα και ανώτερα.

Συνδεδεμένο με τις ικανότητες τέταρτο.

5. Συνδεδεμένες ομιλίες για τις ορθές επίμονες προσπάθειες

1. Το κεφάλαιο των διαδοχικών επαναλήψεων για τον Γάγγη

1-12. Δωδεκάδα ομιλιών που ξεκινούν με την ανατολική

651-662. Προέλευση στη Σαβάττχι. Εκεί ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός για τη μη-έγερση των μη εγερμένων κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται. Για την εγκατάλειψη των εγερμένων κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται. Για την έγερση των μη εγερμένων καλών νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται. Για τη διάρκεια, τη μη φθορά, την αύξηση, την επέκταση, την ανάπτυξη και την εκπλήρωση των εγερμένων καλών νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται. Αυτές, μοναχοί, είναι οι τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες».

«Όπως, μοναχοί, ο ποταμός Γάγγης είναι επιρρεπής προς την ανατολή, κεκλιμένος προς την ανατολή, με κλίση προς την ανατολή· ακριβώς έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός που αναπτύσσει τις τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες, που καλλιεργεί τις τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες, γίνεται επιρρεπής προς το Νιμπάνα, κεκλιμένος προς το Νιμπάνα, με κλίση προς το Νιμπάνα. Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός που αναπτύσσει τις τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες, που καλλιεργεί τις τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες, γίνεται επιρρεπής προς το Νιμπάνα, κεκλιμένος προς το Νιμπάνα, με κλίση προς το Νιμπάνα; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός για τη μη-έγερση των μη εγερμένων κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται. Για την εγκατάλειψη των εγερμένων κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται. Για την έγερση των μη εγερμένων καλών νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται. Για τη διάρκεια, τη μη φθορά, την αύξηση, την επέκταση, την ανάπτυξη και την εκπλήρωση των εγερμένων καλών νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός που αναπτύσσει τις τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες, που καλλιεργεί τις τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες, γίνεται επιρρεπής προς το Νιμπάνα, κεκλιμένος προς το Νιμπάνα, με κλίση προς το Νιμπάνα». Δωδέκατη.

Το κεφάλαιο επανάληψης του Γάγγη πρώτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Έξι επιρρεπή προς την ανατολή, έξι επιρρεπή προς τη θάλασσα·
Αυτά τα δύο έξι γίνονται δώδεκα, γι' αυτό λέγεται το κεφάλαιο.

2. Το κεφάλαιο για την επιμέλεια

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Ο Τατχάγκατα, το αποτύπωμα, η κορυφή, η ρίζα, η ουσία και ο γιασεμής·
ο βασιλιάς, η σελήνη και ο ήλιος, και με το ύφασμα η δέκατη στροφή.

3. Το κεφάλαιο για τις έντονες προσπάθειες

1-12. Δωδεκάδα ομιλιών για τις έντονες προσπάθειες και τα λοιπά

673-684. «Όπως, μοναχοί, όποιες δραστηριότητες που απαιτούν δύναμη εκτελούνται, όλες αυτές στηριζόμενες στη γη, εδραιωμένες στη γη, έτσι αυτές οι δραστηριότητες που απαιτούν δύναμη εκτελούνται· ακριβώς έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός στηριζόμενος στην ηθική, εδραιωμένος στην ηθική, αναπτύσσει τις τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες, καλλιεργεί τις τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες. Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός στηριζόμενος στην ηθική, εδραιωμένος στην ηθική, αναπτύσσει τις τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες, καλλιεργεί τις τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός για τη μη-έγερση των μη εγερμένων κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται... κ.λπ... για τη διάρκεια, τη μη φθορά, την αύξηση, την επέκταση, την ανάπτυξη και την εκπλήρωση των εγερμένων καλών νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός στηριζόμενος στην ηθική, εδραιωμένος στην ηθική, αναπτύσσει τις τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες, καλλιεργεί τις τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες». Δωδέκατη.

Το κεφάλαιο της δύναμης που πρέπει να γίνει τρίτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Δύναμη και σπόρος και ερπετό, δέντρο με στάμνα και γουρούνι·
Με χώρο και δύο σύννεφα, πλοίο, επισκέπτης και ποταμός.

4. Το κεφάλαιο για τις αναζητήσεις

1-10. Η δεκάδα ομιλιών που αρχίζει με την αναζήτηση

685-694. «Αυτές, μοναχοί, είναι οι τρεις αναζητήσεις. Ποια τρία; Ηδονική αναζήτηση, αναζήτηση ύπαρξης, αναζήτηση της άγιας ζωής - αυτές, μοναχοί, είναι οι τρεις αναζητήσεις. Για την άμεση γνώση, για την πλήρη κατανόηση, για την πλήρη εξάλειψη, για την εγκατάλειψη αυτών των τριών αναζητήσεων, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν οι τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός για τη μη-έγερση των μη εγερμένων... κ.λπ... για τη διάρκεια, τη μη φθορά, την αύξηση, την επέκταση, την ανάπτυξη και την εκπλήρωση των εγερμένων καλών νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται. Για την άμεση γνώση, για

την πλήρη κατανόηση, για την πλήρη εξάλειψη, για την εγκατάλειψη αυτών των τριών αναζητήσεων, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτές οι τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες». Δέκατη.

Το κεφάλαιο της αναζήτησης τέταρτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Η αναζήτηση, η διάκριση, η νοητική διαφθορά, το γίγνεσθαι και η μορφή πόνου, τρεις·
> η στειρότητα και ο ρύπος και η ταραχή, το αίσθημα, η επιθυμία και με τη δίψα.

5. Το κεφάλαιο για τις νοητικές πλημμύρες

1-10. Δεκάδα ομιλιών που ξεκινούν με τη νοητική πλημμύρα

695-704. «Αυτά τα πέντε, μοναχοί, είναι τα ανώτερα νοητικά δεσμά.Ποια πέντε; Το πάθος για λεπτοφυή υλική ύπαρξη, το πάθος για άυλη ύπαρξη, η αλαζονεία, η ανησυχία, η άγνοια - αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα πέντε ανώτερα νοητικά δεσμά. Για την άμεση γνώση, για την πλήρη κατανόηση, για την πλήρη εξάλειψη, για την εγκατάλειψη αυτών των πέντε ανώτερων νοητικών δεσμών, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν οι τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός για τη μη-έγερση των μη εγερμένων... κ.λπ... για τη διάρκεια, τη μη φθορά, την αύξηση, την επέκταση, την ανάπτυξη και την εκπλήρωση των εγερμένων καλών νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται. Για την άμεση γνώση, για την πλήρη κατανόηση, για την πλήρη εξάλειψη, για την εγκατάλειψη αυτών των πέντε ανώτερων νοητικών δεσμών, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτές οι τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες». Δέκατη.

Το κεφάλαιο της νοητικής πλημμύρας πέμπτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Νοητική πλημμύρα, νοητική δέσμευση, προσκόλληση, νοητικός κόμβος και με υπολανθάνουσα τάση·
> είδη αισθησιακής ηδονής, νοητικά εμπόδια, συναθροίσματα, κατώτερα και ανώτερα.

Συνδεδεμένο με τις ορθές επίμονες προσπάθειες πέμπτο.

6. Συνδεδεμένες ομιλίες για τις νοητικές δυνάμεις

1. Το κεφάλαιο των διαδοχικών επαναλήψεων για τον Γάγγη

1-12. Η δωδεκάδα ομιλιών που αρχίζει με τη δύναμη

705-716. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι δυνάμεις. Ποια πέντε; Η δύναμη της πίστης, η δύναμη της ενεργητικότητας, η δύναμη της μνήμης, η δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης, η δύναμη της σοφίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε δυνάμεις». Όπως, μοναχοί, ο ποταμός Γάγγης είναι επιρρεπής προς την ανατολή, κεκλιμένος προς την ανατολή, με κλίση προς την ανατολή· ακριβώς έτσι, μοναχοί,

ένας μοναχός που αναπτύσσει τις πέντε δυνάμεις, που καλλιεργεί τις πέντε δυνάμεις, γίνεται επιρρεπής προς το Νιμπάνα, κεκλιμένος προς το Νιμπάνα, με κλίση προς το Νιμπάνα. Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός που αναπτύσσει τις πέντε δυνάμεις, που καλλιεργεί τις πέντε δυνάμεις, γίνεται επιρρεπής προς το Νιμπάνα, κεκλιμένος προς το Νιμπάνα, με κλίση προς το Νιμπάνα; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός αναπτύσσει τη δύναμη της πίστης, βασισμένη στην αποστασιοποίηση, βασισμένη στο μη πάθος, βασισμένη στην παύση, ωριμάζουσα στην αποδέσμευση· τη δύναμη της ενεργητικότητας... κ.λπ... τη δύναμη της μνήμης... τη δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης... αναπτύσσει τη δύναμη της σοφίας, βασισμένη στην αποστασιοποίηση, βασισμένη στο μη πάθος, βασισμένη στην παύση, ωριμάζουσα στην αποδέσμευση. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός που αναπτύσσει τις πέντε δυνάμεις, που καλλιεργεί τις πέντε δυνάμεις, γίνεται επιρρεπής προς το Νιμπάνα, κεκλιμένος προς το Νιμπάνα, με κλίση προς το Νιμπάνα». Δωδέκατη.

Το κεφάλαιο επανάληψης του Γάγγη πρώτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Έξι επιρρεπή προς την ανατολή, έξι επιρρεπή προς τη θάλασσα·
> Αυτά τα δύο έξι γίνονται δώδεκα, γι' αυτό λέγεται το κεφάλαιο.

2. Το κεφάλαιο για την επιμέλεια

Το κεφάλαιο της επιμέλειας πρέπει να αναπτυχθεί.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Ο Τατχάγκατα, το αποτύπωμα, η κορυφή, η ρίζα, η ουσία και ο γιασεμής·
> ο βασιλιάς, η σελήνη και ο ήλιος, και με το ύφασμα η δέκατη στροφή.

Το κεφάλαιο αυτού που πρέπει να γίνει με τη δύναμη πρέπει να αναπτυχθεί.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Δύναμη και σπόρος και ερπετό, δέντρο με στάμνα και γουρούνι·
> Με χώρο και δύο σύννεφα, πλοίο, επισκέπτης και ποταμός.

Το κεφάλαιο της αναζήτησης πρέπει να αναπτυχθεί.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Η αναζήτηση, η διάκριση, η νοητική διαφθορά, το γίγνεσθαι και η μορφή πόνου, τρεις·
> η στειρότητα και ο ρύπος και η ταραχή, το αίσθημα, η επιθυμία και με τη δίψα.

5. Το κεφάλαιο για τις νοητικές πλημμύρες

1-10. Δεκάδα ομιλιών που ξεκινούν με τη νοητική πλημμύρα

749-758. «Αυτά τα πέντε, μοναχοί, είναι τα ανώτερα νοητικά δεσμά.Ποια πέντε; Το πάθος για λεπτοφυή υλική ύπαρξη, το πάθος για άυλη ύπαρξη, η αλαζονεία, η ανησυχία, η άγνοια - αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα πέντε ανώτερα νοητικά δεσμά.

Για την άμεση γνώση, για την πλήρη κατανόηση, για την πλήρη εξάλειψη, για την εγκατάλειψη αυτών των πέντε ανώτερων νοητικών δεσμών, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν οι πέντε δυνάμεις. Ποια πέντε; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός αναπτύσσει τη δύναμη της πίστης, βασισμένη στην αποστασιοποίηση, βασισμένη στο μη πάθος, βασισμένη στην παύση, ωριμάζουσα στην αποδέσμευση· τη δύναμη της ενεργητικότητας... κ.λπ... τη δύναμη της μνήμης... κ.λπ... τη δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης... κ.λπ... αναπτύσσει τη δύναμη της σοφίας, βασισμένη στην αποστασιοποίηση, βασισμένη στο μη πάθος, βασισμένη στην παύση, ωριμάζουσα στην αποδέσμευση. Για την άμεση γνώση, για την πλήρη κατανόηση, για την πλήρη εξάλειψη, για την εγκατάλειψη αυτών των πέντε ανώτερων νοητικών δεσμών, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτές οι πέντε δυνάμεις». Δέκατη.

Το κεφάλαιο της νοητικής πλημμύρας πέμπτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Νοητική πλημμύρα, νοητική δέσμευση, προσκόλληση, νοητικός κόμβος και με υπολανθάνουσα τάση·
> είδη αισθησιακής ηδονής, νοητικά εμπόδια, συναθροίσματα, κατώτερα και ανώτερα.

6. Το κεφάλαιο των διαδοχικών επαναλήψεων για τον Γάγγη

1-12. Δωδεκάδα ομιλιών που ξεκινούν με την ανατολική

759-770. «Όπως, μοναχοί, ο ποταμός Γάγγης είναι επιρρεπής προς την ανατολή, κεκλιμένος προς την ανατολή, με κλίση προς την ανατολή· ακριβώς έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός που αναπτύσσει τις πέντε δυνάμεις, που καλλιεργεί τις πέντε δυνάμεις, γίνεται επιρρεπής προς το Νιμπάνα, κεκλιμένος προς το Νιμπάνα, με κλίση προς το Νιμπάνα. Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός που αναπτύσσει τις πέντε δυνάμεις, που καλλιεργεί τις πέντε δυνάμεις, γίνεται επιρρεπής προς το Νιμπάνα, κεκλιμένος προς το Νιμπάνα, με κλίση προς το Νιμπάνα; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός αναπτύσσει τη δύναμη της πίστης με τελικό στόχο την απομάκρυνση της λαγνείας, με τελικό στόχο την απομάκρυνση του μίσους, με τελικό στόχο την απομάκρυνση της αυταπάτης... κ.λπ... Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός που αναπτύσσει τις πέντε δυνάμεις, που καλλιεργεί τις πέντε δυνάμεις, γίνεται επιρρεπής προς το Νιμπάνα, κεκλιμένος προς το Νιμπάνα, με κλίση προς το Νιμπάνα». Δωδέκατη.

Το κεφάλαιο της επανάληψης του Γάγγη, έκτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Έξι επιρρεπή προς την ανατολή, έξι επιρρεπή προς τη θάλασσα·
> Αυτά τα δύο έξι γίνονται δώδεκα, γι' αυτό λέγεται το κεφάλαιο.

Τα κεφάλαια της επιμέλειας και της δύναμης που πρέπει να γίνει πρέπει να επεκταθούν.

9. Το κεφάλαιο για τις αναζητήσεις

1-12. Η δωδεκάδα ομιλιών για τις αναζητήσεις και τα λοιπά

792-802. Έτσι η ενότητα της αναζήτησης πρέπει να επεκταθεί -με τελικό στόχο την απομάκρυνση της λαγνείας, με τελικό στόχο την απομάκρυνση του μίσους, με τελικό στόχο την απομάκρυνση της αυταπάτης.

Το κεφάλαιο της αναζήτησης, ένατο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Η αναζήτηση, η διάκριση, η νοητική διαφθορά, το γίγνεσθαι και η μορφή πόνου, τρεις·
> η στειρότητα και ο ρύπος και η ταραχή, το αίσθημα, η επιθυμία και με τη δίψα.

10. Το κεφάλαιο για τις νοητικές πλημμύρες

1-10. Δεκάδα ομιλιών που ξεκινούν με τη νοητική πλημμύρα

803-812. «Αυτά τα πέντε, μοναχοί, είναι τα ανώτερα νοητικά δεσμά.Ποια πέντε; Το πάθος για λεπτοφυή υλική ύπαρξη, το πάθος για άυλη ύπαρξη, η αλαζονεία, η ανησυχία, η άγνοια - αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα πέντε ανώτερα νοητικά δεσμά. Για την άμεση γνώση, για την πλήρη κατανόηση, για την πλήρη εξάλειψη, για την εγκατάλειψη αυτών των πέντε ανώτερων νοητικών δεσμών, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν οι πέντε δυνάμεις. Ποια πέντε; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός αναπτύσσει τη δύναμη της πίστης... κ.λπ... αναπτύσσει τη δύναμη της σοφίας με τελικό στόχο την απομάκρυνση της λαγνείας, με τελικό στόχο την απομάκρυνση του μίσους, με τελικό στόχο την απομάκρυνση της αυταπάτης. Για την άμεση γνώση, για την πλήρη κατανόηση, για την πλήρη εξάλειψη, για την εγκατάλειψη αυτών των πέντε ανώτερων νοητικών δεσμών, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτές οι πέντε δυνάμεις». Δέκατη.

Το κεφάλαιο της νοητικής πλημμύρας, δέκατο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Νοητική πλημμύρα, νοητική δέσμευση, προσκόλληση, νοητικός κόμβος και με υπολανθάνουσα τάση·
> είδη αισθησιακής ηδονής, νοητικά εμπόδια, συναθροίσματα, κατώτερα και ανώτερα.

Συνδεδεμένο με τις δυνάμεις έκτο.

7. Συνδεδεμένες ομιλίες για τις βάσεις της πνευματικής δύναμης

1. Το κεφάλαιο για το Τσάπαλα

1. Η ομιλία για την εδώ όχθη

813. «Αυτές οι τέσσερις, μοναχοί, βάσεις πνευματικής δύναμης όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν οδηγούν στη μετάβαση από τη μια όχθη στην άλλη. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας, αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας και βουλητικής

δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας, αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας, αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας. Αυτές, μοναχοί, οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν οδηγούν στη μετάβαση από τη μια όχθη στην άλλη». Πρώτο.

2. Η ομιλία για την αποτυχία

814. «Σε όποιους, μοναχοί, οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης έχουν αποτύχει, σε αυτούς έχει αποτύχει η ευγενής οδός που οδηγεί ορθά στην εξάλειψη της δυστυχίας. Σε όποιους, μοναχοί, οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης έχουν ξεκινήσει, σε αυτούς έχει ξεκινήσει η ευγενής οδός που οδηγεί ορθά στην εξάλειψη της δυστυχίας. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας, αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας... κ.λπ... αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου... κ.λπ... αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας. Σε όποιους, μοναχοί, αυτές οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης έχουν αποτύχει, σε αυτούς έχει αποτύχει η ευγενής οδός που οδηγεί ορθά στην εξάλειψη της δυστυχίας. Σε όποιους, μοναχοί, αυτές οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης έχουν ξεκινήσει, σε αυτούς έχει ξεκινήσει η ευγενής οδός που οδηγεί ορθά στην εξάλειψη της δυστυχίας». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον ευγενή

815. «Αυτές οι τέσσερις, μοναχοί, βάσεις πνευματικής δύναμης όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν, είναι ευγενείς, οδηγούντες στην απελευθέρωση, οδηγούν αυτόν που τις ακολουθεί στην πλήρη εξάλειψη του πόνου. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας, αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας... κ.λπ... αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου... κ.λπ... αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης, αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας. Αυτές, μοναχοί, οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν, είναι ευγενείς, οδηγούντες στην απελευθέρωση, οδηγούν αυτόν που τις ακολουθεί στην πλήρη εξάλειψη του πόνου». Τρίτη.

4. Η ομιλία για την αποστασιοποίηση

816. «Αυτές οι τέσσερις, μοναχοί, βάσεις πνευματικής δύναμης όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν, οδηγούν αποκλειστικά στην αποστασιοποίηση, στο μη πάθος, στην παύση, στη γαλήνη, στην άμεση γνώση, στην ανώτατη φώτιση, στο Νιμπάνα. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας, αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας... κ.λπ... αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου... κ.λπ... αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση

λόγω διερεύνησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας. Αυτές, μοναχοί, οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν, οδηγούν αποκλειστικά στην αποστασιοποίηση, στο μη πάθος, στην παύση, στη γαλήνη, στην άμεση γνώση, στην ανώτατη φώτιση, στο Νιμπάνα». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για το μέρος της υπερφυσικής δύναμης

817. «Όποιοι, μοναχοί, ασκητές ή βραχμάνοι στο παρελθόν πέτυχαν μέρος της υπερφυσικής δύναμης, όλοι αυτοί το έκαναν επειδή οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης είχαν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί. Όποιοι, μοναχοί, ασκητές ή βραχμάνοι στο μέλλον θα πετύχουν μέρος της υπερφυσικής δύναμης, όλοι αυτοί θα το κάνουν επειδή οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης θα έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί. Όποιοι, μοναχοί, ασκητές ή βραχμάνοι τώρα πετυχαίνουν μέρος της υπερφυσικής δύναμης, όλοι αυτοί το κάνουν επειδή οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί.

«Ποιων τεσσάρων; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας, αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας... κ.λπ... αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου... κ.λπ... αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας. Όποιοι, μοναχοί, ασκητές ή βραχμάνοι στο παρελθόν πέτυχαν μέρος της υπερφυσικής δύναμης, όλοι αυτοί το έκαναν επειδή αυτές ακριβώς οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης είχαν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί. Όποιοι, μοναχοί, ασκητές ή βραχμάνοι στο μέλλον θα πετύχουν μέρος της υπερφυσικής δύναμης, όλοι αυτοί θα το κάνουν επειδή αυτές ακριβώς οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης θα έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί. Όποιοι, μοναχοί, ασκητές ή βραχμάνοι τώρα πετυχαίνουν μέρος της υπερφυσικής δύναμης, όλοι αυτοί το κάνουν επειδή αυτές ακριβώς οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για την ολοκλήρωση

818. «Όποιοι, μοναχοί, ασκητές ή βραχμάνοι στο παρελθόν πέτυχαν πλήρη υπερφυσική δύναμη, όλοι αυτοί το έκαναν επειδή οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης είχαν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί. Όποιοι, μοναχοί, ασκητές ή βραχμάνοι στο μέλλον θα πετύχουν πλήρη υπερφυσική δύναμη, όλοι αυτοί θα το κάνουν επειδή οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης θα έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί. Όποιοι, μοναχοί, ασκητές ή βραχμάνοι τώρα πετυχαίνουν πλήρη υπερφυσική δύναμη, όλοι αυτοί το κάνουν επειδή οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί.

«Ποιων τεσσάρων; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας, αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας... κ.λπ... αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου... κ.λπ... αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας. Όποιοι, μοναχοί, ασκητές ή βραχμάνοι στο παρελθόν πέτυχαν πλήρη υπερφυσική

δύναμη, όλοι αυτοί το έκαναν επειδή αυτές ακριβώς οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης είχαν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί. Όποιοι, μοναχοί, ασκητές ή βραχμάνοι στο μέλλον θα πετύχουν πλήρη υπερφυσική δύναμη, όλοι αυτοί θα το κάνουν επειδή αυτές ακριβώς οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης θα έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί. Όποιοι, μοναχοί, ασκητές ή βραχμάνοι τώρα πετυχαίνουν πλήρη υπερφυσική δύναμη, όλοι αυτοί το κάνουν επειδή αυτές ακριβώς οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί». Έκτο.

7. Η ομιλία για τον μοναχό

819. «Όποιοι, μοναχοί, μοναχοί στο παρελθόν, με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας οι ίδιοι κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, διέμεναν, όλοι αυτοί το έκαναν επειδή οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης είχαν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί. Όποιοι, μοναχοί, μοναχοί στο μέλλον, με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας οι ίδιοι κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, θα διαμένουν, όλοι αυτοί θα το κάνουν επειδή οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης θα έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί. Όποιοι, μοναχοί, μοναχοί τώρα, με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας οι ίδιοι κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, διαμένουν, όλοι αυτοί το κάνουν επειδή οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί.

«Ποιων τεσσάρων; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας, αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας... κ.λπ... αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου... κ.λπ... αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας. Όποιοι, μοναχοί, μοναχοί στο παρελθόν, με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας οι ίδιοι κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, διέμεναν, όλοι αυτοί το έκαναν επειδή αυτές ακριβώς οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης είχαν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί. Όποιοι, μοναχοί, μοναχοί στο μέλλον, με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας οι ίδιοι κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, θα διαμένουν, όλοι αυτοί θα το κάνουν επειδή αυτές ακριβώς οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης θα έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί. Όποιοι, μοναχοί, μοναχοί τώρα, με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας οι ίδιοι κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, διαμένουν, όλοι αυτοί το κάνουν επειδή αυτές ακριβώς οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τον Βούδα

820. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας, αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας... κ.λπ... αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου... κ.λπ... αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας. Αυτές, μοναχοί, είναι οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης. Επειδή αυτές οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, μοναχοί, ο Τατχάγκατα ονομάζεται 'Άξιος, Πλήρως Αυτοφωτισμένος'». Όγδοη.

9. Η ομιλία για τη γνώση

821. «Αυτή είναι η βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλητικές δραστηριότητες επίμονης προσπάθειας», έτσι σε μένα, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως. «Αυτή λοιπόν η βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλητικές δραστηριότητες επίμονης προσπάθειας πρέπει να αναπτυχθεί», έτσι σε μένα, μοναχοί... κ.λπ... «έχει αναπτυχθεί», έτσι σε μένα, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως.

«Αυτή είναι η βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας και βουλητικές δραστηριότητες επίμονης προσπάθειας», έτσι σε μένα, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως. «Αυτή λοιπόν η βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας και βουλητικές δραστηριότητες επίμονης προσπάθειας πρέπει να αναπτυχθεί», έτσι σε μένα, μοναχοί... κ.λπ... «έχει αναπτυχθεί», έτσι σε μένα, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως.

«Αυτή είναι η βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου και βουλητικές δραστηριότητες επίμονης προσπάθειας», έτσι σε μένα, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως. «Αυτή λοιπόν η βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου και βουλητικές δραστηριότητες επίμονης προσπάθειας πρέπει να αναπτυχθεί», έτσι σε μένα, μοναχοί... κ.λπ... «έχει αναπτυχθεί», έτσι σε μένα, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως.

«Αυτή είναι η βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης και βουλητικές δραστηριότητες επίμονης προσπάθειας», έτσι σε μένα, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως. «Αυτή λοιπόν η βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης και βουλητικές δραστηριότητες επίμονης προσπάθειας πρέπει να

αναπτυχθεί», έτσι σε μένα, μοναχοί... κ.λπ... «έχει αναπτυχθεί», έτσι σε μένα, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως». Ένατη.

10. Η ομιλία για το ιερό μνημείο

822. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Βεσάλι, στο Μεγάλο Δάσος, στην Αίθουσα με το Αετωματικό Στέγαστρο. Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε το πρωί και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, μπήκε στη Βεσάλι για προσφερόμενη τροφή. Αφού περπάτησε στη Βεσάλι για προσφερόμενη τροφή, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Πάρε, Άναντα, το ύφασμα καθίσματος. Θα πάμε στο ιερό μνημείο Τσάπαλα για ημερήσια διαμονή». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Άναντα στον Ευλογημένο και αφού πήρε το ύφασμα καθίσματος, ακολούθησε τον Ευλογημένο από κοντά. Τότε ο Ευλογημένος πήγε στο ιερό μνημείο Τσάπαλα·αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Και ο σεβάσμιος Άναντα, αφού απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, κάθισε στο πλάι. Στον σεβάσμιο Άναντα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Γοητευτική, Άναντα, είναι η Βεσάλι, γοητευτικό είναι το ιερό μνημείο Ουντένα, γοητευτικό είναι το ιερό μνημείο Γκοτάμακα, γοητευτικό είναι το ιερό μνημείο Σαττάμπα, γοητευτικό είναι το ιερό μνημείο Μπαχουπούττα, γοητευτικό είναι το ιερό μνημείο Σαραντάντα, γοητευτικό είναι το ιερό μνημείο Τσάπαλα. Οποιοσδήποτε, Άναντα, έχει αναπτύξει τις τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, τις έχει καλλιεργήσει, τις έχει κάνει όχημα, τις έχει κάνει θεμέλιο, τις έχει εδραιώσει, τις έχει εξασκήσει και τις έχει καλά ξεκινήσει, αυτός αν επιθυμεί θα μπορούσε να παραμείνει για έναν κοσμικό κύκλο ή για το υπόλοιπο ενός κοσμικού κύκλου. Ο Τατχάγκατα, Άναντα, έχει αναπτύξει τις τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, τις έχει καλλιεργήσει, τις έχει κάνει όχημα, τις έχει κάνει θεμέλιο, τις έχει εδραιώσει, τις έχει εξασκήσει και τις έχει καλά ξεκινήσει. Αν επιθυμεί, Άναντα, ο Τατχάγκατα θα μπορούσε να παραμείνει για έναν κοσμικό κύκλο ή για το υπόλοιπο ενός κοσμικού κύκλου».

Ακόμη κι έτσι ο σεβάσμιος Άναντα, ενώ ο Ευλογημένος έδινε ένα τόσο προφανές σημάδι, ενώ έδινε ένα τόσο προφανές φως, δεν μπόρεσε να το διεισδύσει· δεν ζήτησε από τον Ευλογημένο: «Ας παραμείνει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος για έναν κοσμικό κύκλο, ας παραμείνει ο Καλότυχος για έναν κοσμικό κύκλο, για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, από συμπόνια για τον κόσμο, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων», καθώς ο νους του ήταν κατειλημμένος από τον Μάρα.

Για δεύτερη φορά ο Ευλογημένος... κ.λπ... Για τρίτη φορά ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Γοητευτική, Άναντα, είναι η Βεσάλι, γοητευτικό είναι το ιερό μνημείο Ουντένα, γοητευτικό είναι το ιερό μνημείο Γκοτάμακα, γοητευτικό είναι το ιερό μνημείο Σαττάμπα, γοητευτικό είναι το ιερό μνημείο Μπαχουπούττα, γοητευτικό είναι το ιερό μνημείο Σαραντάντα, γοητευτικό είναι το ιερό μνημείο Τσάπαλα. Οποιοσδήποτε, Άναντα, έχει αναπτύξει τις τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, τις έχει καλλιεργήσει, τις έχει κάνει όχημα, τις έχει κάνει θεμέλιο, τις έχει εδραιώσει, τις έχει εξασκήσει και τις έχει καλά ξεκινήσει, αυτός αν επιθυμεί θα μπορούσε να παραμείνει για έναν κοσμικό κύκλο ή για το

υπόλοιπο ενός κοσμικού κύκλου. Ο Τατχάγκατα, Άναντα, έχει αναπτύξει τις τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, τις έχει καλλιεργήσει, τις έχει κάνει όχημα, τις έχει κάνει θεμέλιο, τις έχει εδραιώσει, τις έχει εξασκήσει και τις έχει καλά ξεκινήσει. Αν επιθυμεί, Άναντα, ο Τατχάγκατα θα μπορούσε να παραμείνει για έναν κοσμικό κύκλο ή για το υπόλοιπο ενός κοσμικού κύκλου».

Ακόμη κι έτσι ο σεβάσμιος Άναντα, ενώ ο Ευλογημένος έδινε ένα τόσο προφανές σημάδι, ενώ έδινε ένα τόσο προφανές φως, δεν μπόρεσε να το διεισδύσει· δεν ζήτησε από τον Ευλογημένο: «Ας παραμείνει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος για έναν κοσμικό κύκλο, ας παραμείνει ο Καλότυχος για έναν κοσμικό κύκλο, για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, από συμπόνια για τον κόσμο, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων», καθώς ο νους του ήταν κατειλημμένος από τον Μάρα.

Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Πήγαινε λοιπόν εσύ, Άναντα, όποτε θεωρείς ότι είναι η κατάλληλη ώρα». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Άναντα στον Ευλογημένο και αφού σηκώθηκε από τη θέση του, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και κάθισε όχι μακριά, στη βάση κάποιου δένδρου. Τότε ο Μάρα ο Κακός, λίγο μετά την αναχώρηση του σεβάσμιου Άναντα, πήγε προς τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, είπε στον Ευλογημένο: «Ας επιτύχει τώρα το τελικό Νιμπάνα, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος, ας επιτύχει τώρα το τελικό Νιμπάνα ο Καλότυχος! Τώρα είναι ο χρόνος για το τελικό Νιμπάνα, σεβάσμιε κύριε, του Ευλογημένου. Και όμως αυτά τα λόγια ειπώθηκαν, σεβάσμιε κύριε, από τον Ευλογημένο: "Δεν θα επιτύχω το τελικό Νιμπάνα, Κακέ, μέχρι οι μοναχοί μου να γίνουν μαθητές ικανοί, πειθαρχημένοι, με αυτοπεποίθηση, πολυμαθείς, κάτοχοι της Διδασκαλίας, που ασκούν σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία, που ασκούν σωστά, που ακολουθούν τη συμφωνούσα διδασκαλία, και αφού μάθουν τη διδαχή του δασκάλου τους, θα την εξηγούν, θα τη διδάσκουν, θα τη διακηρύσσουν, θα την καθιερώνουν, θα την αποκαλύπτουν, θα την αναλύουν, θα την ξεκαθαρίζουν, και αφού αντικρούσουν καλά με τον κανόνα τις εγερθείσες αντίθετες διδασκαλίες, θα διδάσκουν τη Διδασκαλία με το θαυμάσιο αποτέλεσμα της απελευθέρωσης"».

Υπάρχουν όμως, σεβάσμιε κύριε, τώρα μοναχοί του Ευλογημένου ως μαθητές ικανοί, πειθαρχημένοι, με αυτοπεποίθηση, πολυμαθείς, κάτοχοι της Διδασκαλίας, που ασκούν σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία, που ασκούν σωστά, που ακολουθούν τη συμφωνούσα διδασκαλία, και αφού έμαθαν τη διδαχή του δασκάλου τους, την εξηγούν, τη διδάσκουν, τη διακηρύσσουν, την καθιερώνουν, την αποκαλύπτουν, την αναλύουν, την ξεκαθαρίζουν, και αφού αντικρούσουν καλά με τον κανόνα τις εγερθείσες αντίθετες διδασκαλίες, διδάσκουν τη Διδασκαλία με το θαυμάσιο αποτέλεσμα της απελευθέρωσης. Ας επιτύχει τώρα το τελικό Νιμπάνα, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος, ας επιτύχει τώρα το τελικό Νιμπάνα ο Καλότυχος! Τώρα είναι ο χρόνος για το τελικό Νιμπάνα, σεβάσμιε κύριε, του Ευλογημένου.

«Και όμως αυτά τα λόγια ειπώθηκαν, σεβάσμιε κύριε, από τον Ευλογημένο:"Δεν θα επιτύχω το τελικό Νιμπάνα, Κακέ, μέχρι οι μοναχές μου να γίνουν μαθήτριες ικανές, πειθαρχημένες, με αυτοπεποίθηση, πολυμαθείς, κάτοχοι της Διδασκαλίας, που ασκούν σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία, που ασκούν σωστά, που ακολουθούν τη συμφωνούσα διδασκαλία, και αφού μάθουν τη διδαχή του δασκάλου τους, θα την εξηγούν, θα τη διδάσκουν, θα τη διακηρύσσουν, θα την

καθιερώνουν, θα την αποκαλύπτουν, θα την αναλύουν, θα την ξεκαθαρίζουν, και αφού αντικρούσουν καλά με τον κανόνα τις εγερθείσες αντίθετες διδασκαλίες, θα διδάσκουν τη Διδασκαλία με το θαυμάσιο αποτέλεσμα της απελευθέρωσης".»

«Υπάρχουν όμως, σεβάσμιε κύριε, τώρα μοναχές του Ευλογημένου ως μαθήτριες ικανές, πειθαρχημένες, με αυτοπεποίθηση, πολυμαθείς, κάτοχοι της Διδασκαλίας, που ασκούν σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία, που ασκούν σωστά, που ακολουθούν τη συμφωνούσα διδασκαλία, και αφού έμαθαν τη διδαχή του δασκάλου τους, την εξηγούν, τη διδάσκουν, τη διακηρύσσουν, την καθιερώνουν, την αποκαλύπτουν, την αναλύουν, την ξεκαθαρίζουν, και αφού αντικρούσουν καλά με τον κανόνα τις εγερθείσες αντίθετες διδασκαλίες, διδάσκουν τη Διδασκαλία με το θαυμάσιο αποτέλεσμα της απελευθέρωσης. Ας επιτύχει τώρα το τελικό Νιμπάνα, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος, ας επιτύχει τώρα το τελικό Νιμπάνα ο Καλότυχος! Τώρα είναι ο χρόνος για το τελικό Νιμπάνα, σεβάσμιε κύριε, του Ευλογημένου.

«Και όμως αυτά τα λόγια ειπώθηκαν, σεβάσμιε κύριε, από τον Ευλογημένο:"Δεν θα επιτύχω το τελικό Νιμπάνα, Κακέ, μέχρι οι λαϊκοί ακόλουθοί μου... κ.λπ... μέχρι οι λαϊκές ακόλουθοί μου να γίνουν μαθήτριες ικανές, πειθαρχημένες, με αυτοπεποίθηση, πολυμαθείς, κάτοχοι της Διδασκαλίας, που ασκούν σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία, που ασκούν σωστά, που ακολουθούν τη συμφωνούσα διδασκαλία, και αφού μάθουν τη διδαχή του δασκάλου τους, θα την εξηγούν, θα τη διδάσκουν, θα τη διακηρύσσουν, θα την καθιερώνουν, θα την αποκαλύπτουν, θα την αναλύουν, θα την ξεκαθαρίζουν, και αφού αντικρούσουν καλά με τον κανόνα τις εγερθείσες αντίθετες διδασκαλίες, θα διδάσκουν τη Διδασκαλία με το θαυμάσιο αποτέλεσμα της απελευθέρωσης".»

«Υπάρχουν όμως, σεβάσμιε κύριε, τώρα λαϊκοί ακόλουθοι... κ.λπ... λαϊκές ακόλουθοι του Ευλογημένου ως μαθήτριες ικανές, πειθαρχημένες, με αυτοπεποίθηση, πολυμαθείς, κάτοχοι της Διδασκαλίας, που ασκούν σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία, που ασκούν σωστά, που ακολουθούν τη συμφωνούσα διδασκαλία, και αφού έμαθαν τη διδαχή του δασκάλου τους, την εξηγούν, τη διδάσκουν, τη διακηρύσσουν, την καθιερώνουν, την αποκαλύπτουν, την αναλύουν, την ξεκαθαρίζουν, και αφού αντικρούσουν καλά με τον κανόνα τις εγερθείσες αντίθετες διδασκαλίες, διδάσκουν τη Διδασκαλία με το θαυμάσιο αποτέλεσμα της απελευθέρωσης. Ας επιτύχει τώρα το τελικό Νιμπάνα, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος, ας επιτύχει τώρα το τελικό Νιμπάνα ο Καλότυχος! Τώρα είναι ο χρόνος για το τελικό Νιμπάνα, σεβάσμιε κύριε, του Ευλογημένου.

«Και όμως αυτά τα λόγια ειπώθηκαν, σεβάσμιε κύριε, από τον Ευλογημένο:"Δεν θα επιτύχω το τελικό Νιμπάνα, Κακέ, μέχρι αυτή η άγια ζωή μου να γίνει επιτυχημένη και ακμάζουσα και εκτεταμένη και γνωστή σε πολλούς και διαδεδομένη, μέχρι να γίνει καλά διακηρυγμένη από θεούς και ανθρώπους". Αυτή, σεβάσμιε κύριε, η άγια ζωή του Ευλογημένου είναι επιτυχημένη και ακμάζουσα και εκτεταμένη και γνωστή σε πολλούς και διαδεδομένη, καλά διακηρυγμένη από θεούς και ανθρώπους. Ας επιτύχει τώρα το τελικό Νιμπάνα, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος, ας επιτύχει τώρα το τελικό Νιμπάνα ο Καλότυχος. Τώρα είναι ο χρόνος για το τελικό Νιμπάνα, σεβάσμιε κύριε, του Ευλογημένου».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο Ευλογημένος είπε στον Μάρα τον Κακό: «Να ζεις άνετα, Κακέ. Σε λίγο θα συμβεί το τελικό Νιμπάνα του Τατχάγκατα. Μετά την παρέλευση τριών μηνών από τώρα ο Τατχάγκατα θα επιτύχει το τελικό Νιμπάνα». Τότε ο Ευλογημένος, στο ιερό μνημείο Τσάπαλα, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, εγκατέλειψε τη ζωτική δραστηριότητα. Και όταν η ζωτική δραστηριότητα εγκαταλείφθηκε από τον Ευλογημένο, έγινε μεγάλος σεισμός, τρομακτικός και ανατριχιαστικός, και τα ουράνια τύμπανα αντήχησαν. Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

> «Το μετρήσιμο και το αμέτρητο, την προέλευση, τη δραστηριότητα της ύπαρξης εγκατέλειψε ο σοφός·
> Χαίροντας εσωτερικά, αυτοσυγκεντρωμένος, έσπασε σαν θώρακα την αυθυπαρξία». Δέκατη.

Το κεφάλαιο του Τσάπαλα πρώτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Ο πηγαίνων στην άλλη όχθη και ο αποτυχημένος, ο ευγενής και με την αποστασιοποίηση·
> εν μέρει, πλήρως, μοναχός, Βούδας και γνώση και ιερό μνημείο.

2. Το κεφάλαιο για τον σεισμό του παλατιού

1. Η ομιλία για το παρελθόν

823. Προέλευση στη Σαβάττχι. «Πριν ακόμα, μοναχοί, από την ανώτατη φώτιση, όταν δεν είχα ακόμα αφυπνιστεί πλήρως, όντας ακόμα Μπόντχισαττα, ήρθε αυτή η σκέψη - 'Ποια άραγε είναι η αιτία, ποια η συνθήκη για την ανάπτυξη των βάσεων πνευματικής δύναμης;' Σε μένα, μοναχοί, ήρθε αυτή η σκέψη - 'Εδώ ένας μοναχός αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας - έτσι η θέλησή μου δεν θα είναι ούτε υπερβολικά χαλαρή, ούτε υπερβολικά τεταμένη, ούτε εσωτερικά συσταλμένη, ούτε εξωτερικά διασπασμένη. Και παραμένει με αντίληψη του πίσω και του μπροστά - όπως το μπροστά έτσι και το πίσω, όπως το πίσω έτσι και το μπροστά· όπως το κάτω έτσι και το πάνω, όπως το πάνω έτσι και το κάτω· όπως η μέρα έτσι και η νύχτα, όπως η νύχτα έτσι και η μέρα. Έτσι με ανοιχτό νου, χωρίς εμπόδια, αναπτύσσει λαμπρή συνείδηση'.

'Αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας - έτσι η ενεργητικότητά μου δεν θα είναι ούτε υπερβολικά χαλαρή, ούτε υπερβολικά τεταμένη, ούτε εσωτερικά συσταλμένη, ούτε εξωτερικά διασπασμένη. Και παραμένει με αντίληψη του πίσω και του μπροστά - όπως το μπροστά έτσι και το πίσω, όπως το πίσω έτσι και το μπροστά· όπως το κάτω έτσι και το πάνω, όπως το πάνω έτσι και το κάτω· όπως η μέρα έτσι και η νύχτα, όπως η νύχτα έτσι και η μέρα. Έτσι με ανοιχτό νου, χωρίς εμπόδια, αναπτύσσει λαμπρή συνείδηση.

'Αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας - έτσι ο νους μου δεν θα είναι ούτε υπερβολικά χαλαρός, ούτε υπερβολικά τεταμένος, ούτε εσωτερικά συσταλμένος, ούτε εξωτερικά διασπασμένος. Και παραμένει με αντίληψη του πίσω και του μπροστά -όπως το μπροστά έτσι και το πίσω, όπως το πίσω έτσι και το μπροστά· όπως το κάτω έτσι και το πάνω, όπως το πάνω έτσι και το κάτω· όπως η μέρα έτσι και η νύχτα, όπως η νύχτα έτσι και η μέρα. Έτσι με ανοιχτό νου, χωρίς εμπόδια, αναπτύσσει λαμπρή συνείδηση.

'Αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας - έτσι η διερεύνησή μου δεν θα είναι ούτε υπερβολικά χαλαρή, ούτε υπερβολικά τεταμένη, ούτε εσωτερικά συσταλμένη, ούτε εξωτερικά διασπασμένη. Και παραμένει με αντίληψη του πίσω και του μπροστά - όπως το μπροστά έτσι και το πίσω, όπως το πίσω έτσι και το μπροστά· όπως το κάτω έτσι και το πάνω, όπως το πάνω έτσι και το κάτω· όπως η μέρα έτσι και η νύχτα, όπως η νύχτα έτσι και η μέρα.Έτσι με ανοιχτό νου, χωρίς εμπόδια, αναπτύσσει λαμπρή συνείδηση.

«Όταν έτσι αναπτυχθούν, μοναχέ, οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, όταν έτσι καλλιεργηθούν, βιώνει πολλά είδη υπερφυσικής δύναμης - ενώ είναι ένας γίνεται πολλοί, ενώ είναι πολλοί γίνεται ένας· εμφανίζεται και εξαφανίζεται· περνά χωρίς εμπόδιο μέσα από τοίχους, μέσα από περιφράξεις, μέσα από βουνά, όπως μέσα από τον αέρα· βυθίζεται και αναδύεται μέσα στη γη όπως στο νερό·περπατά πάνω στο νερό χωρίς να βυθίζεται όπως στη γη· ταξιδεύει στον αέρα με διασταυρωμένα πόδια όπως ένα φτερωτό πουλί· ακόμη και τη σελήνη και τον ήλιο, τόσο ισχυρούς και τόσο δυνατούς, τους αγγίζει και τους χαϊδεύει με το χέρι του· ασκεί κυριαρχία με το σώμα του μέχρι και τον κόσμο του Βράχμα.

«Όταν έτσι αναπτυχθούν, μοναχέ, οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, όταν έτσι καλλιεργηθούν, με το στοιχείο της θείας ακοής, εξαγνισμένο, που υπερβαίνει το ανθρώπινο, ακούει και τα δύο είδη ήχων - θείους και ανθρώπινους, είτε είναι μακριά είτε κοντά.

«Όταν έτσι αναπτυχθούν, μοναχέ, οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, όταν έτσι καλλιεργηθούν, κατανοεί τον νου άλλων όντων, άλλων ατόμων, περιλαμβάνοντας τον νου τους με τον δικό του νου. Κατανοεί τον νου με πάθος ως «νους με πάθος»· ή κατανοεί τον νου χωρίς πάθος ως «νους χωρίς πάθος»·κατανοεί τον νου με μίσος ως «νους με μίσος»· ή κατανοεί τον νου χωρίς μίσος ως «νους χωρίς μίσος»· κατανοεί τον νου με αυταπάτη ως «νους με αυταπάτη»·ή κατανοεί τον νου χωρίς αυταπάτη ως «νους χωρίς αυταπάτη»· κατανοεί τον συσταλμένο νου ως «συσταλμένος νους»· ή κατανοεί τον διασπασμένο νου ως «διασπασμένος νους»· κατανοεί τον εξυψωμένο νου ως «εξυψωμένος νους»·ή κατανοεί τον μη εξυψωμένο νου ως «μη εξυψωμένος νους»· κατανοεί τον υπερβατικό νου ως «υπερβατικός νους»· ή κατανοεί τον μη υπερβατικό νου ως «μη υπερβατικός νους»·κατανοεί τον αυτοσυγκεντρωμένο νου ως «αυτοσυγκεντρωμένος νους»· ή κατανοεί τον μη αυτοσυγκεντρωμένο νου ως «μη αυτοσυγκεντρωμένος νους»· κατανοεί τον απελευθερωμένο νου ως «απελευθερωμένος νους»· ή κατανοεί τον μη απελευθερωμένο νου ως «μη απελευθερωμένος νους».

«Όταν έτσι αναπτυχθούν, μοναχέ, οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, όταν έτσι καλλιεργηθούν, θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις, δηλαδή - μία γέννηση, δύο γεννήσεις, τρεις γεννήσεις, τέσσερις γεννήσεις, πέντε γεννήσεις, δέκα γεννήσεις, είκοσι γεννήσεις, τριάντα γεννήσεις, σαράντα γεννήσεις, πενήντα γεννήσεις, εκατό γεννήσεις, χίλιες γεννήσεις, εκατό χιλιάδες γεννήσεις, πολλούς κοσμικούς κύκλους συστολής του σύμπαντος, πολλούς κοσμικούς κύκλους διαστολής του σύμπαντος, πολλούς κοσμικούς κύκλους συστολής και διαστολής του σύμπαντος - 'εκεί ήμουν, με τέτοιο όνομα, με τέτοια οικογένεια, με τέτοια εμφάνιση, με τέτοια τροφή, βιώνοντας τέτοιες χαρές και λύπες, με τέτοια διάρκεια ζωής, και πεθαίνοντας από εκεί, γεννήθηκα εκεί· εκεί επίσης ήμουν, με τέτοιο όνομα, με τέτοια οικογένεια, με τέτοια εμφάνιση, με τέτοια τροφή, βιώνοντας τέτοιες χαρές και λύπες, με τέτοια διάρκεια ζωής, και πεθαίνοντας από εκεί, γεννήθηκα εδώ'. Έτσι θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις με τις λεπτομέρειες και τα χαρακτηριστικά τους.

«Όταν έτσι αναπτυχθούν, μοναχέ, οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, όταν έτσι καλλιεργηθούν, με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, βλέπει τα όντα να πεθαίνουν και να ξαναγεννιούνται, κατώτερα και ανώτερα, όμορφα και άσχημα, σε καλούς και κακούς προορισμούς· κατανοεί τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους - 'Αυτά τα αξιοσέβαστα όντα, βεβαίως, διακατέχονται από κακή σωματική συμπεριφορά, διακατέχονται από κακή λεκτική συμπεριφορά, διακατέχονται από κακή νοητική συμπεριφορά, συκοφαντούν τους ευγενείς, έχουν λανθασμένες απόψεις, αναλαμβάνουν πράξεις βασισμένες σε λανθασμένες απόψεις· αυτοί, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο, έχουν γεννηθεί στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Ενώ αυτά τα αξιοσέβαστα όντα διακατέχονται από καλή σωματική συμπεριφορά, διακατέχονται από καλή λεκτική συμπεριφορά, διακατέχονται από καλή νοητική συμπεριφορά, δεν συκοφαντούν τους ευγενείς, έχουν ορθές απόψεις, αναλαμβάνουν πράξεις βασισμένες σε ορθές απόψεις· αυτοί, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο, έχουν γεννηθεί στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο». Έτσι με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, βλέπει τα όντα να πεθαίνουν και να ξαναγεννιούνται, κατώτερα και ανώτερα, όμορφα και άσχημα, σε καλούς και κακούς προορισμούς· κατανοεί τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους.

«Όταν έτσι αναπτυχθούν, μοναχέ, οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, όταν έτσι καλλιεργηθούν, με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τον μεγάλο καρπό

824. «Αυτές οι τέσσερις, μοναχοί, βάσεις πνευματικής δύναμης όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν έχουν μεγάλο καρπό, έχουν μεγάλο όφελος. Και πώς, μοναχοί, οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης όταν αναπτυχθούν, πώς όταν καλλιεργηθούν έχουν μεγάλο καρπό, έχουν μεγάλο όφελος; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας - 'έτσι η θέλησή μου δεν θα είναι ούτε υπερβολικά χαλαρή, ούτε υπερβολικά τεταμένη, ούτε

εσωτερικά συσταλμένη, ούτε εξωτερικά διασπασμένη'. Και παραμένει με αντίληψη του πίσω και του μπροστά - όπως το μπροστά έτσι και το πίσω, όπως το πίσω έτσι και το μπροστά· όπως το κάτω έτσι και το πάνω, όπως το πάνω έτσι και το κάτω· όπως η μέρα έτσι και η νύχτα, όπως η νύχτα έτσι και η μέρα. Έτσι με ανοιχτό νου, χωρίς εμπόδια, αναπτύσσει λαμπρή συνείδηση.

«Αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας... κ.λπ... αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου... κ.λπ... αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας - 'έτσι η διερεύνησή μου δεν θα είναι ούτε υπερβολικά χαλαρή, ούτε υπερβολικά τεταμένη, ούτε εσωτερικά συσταλμένη, ούτε εξωτερικά διασπασμένη'. Και παραμένει με αντίληψη του πίσω και του μπροστά - όπως το μπροστά έτσι και το πίσω, όπως το πίσω έτσι και το μπροστά·όπως το κάτω έτσι και το πάνω, όπως το πάνω έτσι και το κάτω· όπως η μέρα έτσι και η νύχτα, όπως η νύχτα έτσι και η μέρα. Έτσι με ανοιχτό νου, χωρίς εμπόδια, αναπτύσσει λαμπρή συνείδηση. Όταν οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, μοναχοί, έχουν αναπτυχθεί έτσι, έχουν καλλιεργηθεί έτσι, έχουν μεγάλο καρπό, έχουν μεγάλο όφελος.

«Όταν έτσι αναπτυχθούν, μοναχοί, για έναν μοναχό οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, όταν έτσι καλλιεργηθούν, βιώνει πολλά είδη υπερφυσικής δύναμης - ενώ είναι ένας γίνεται πολλοί... κ.λπ... ασκεί κυριαρχία με το σώμα του μέχρι και τον κόσμο του Βράχμα... κ.λπ...

«Όταν έτσι αναπτυχθούν, μοναχοί, για έναν μοναχό οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, όταν έτσι καλλιεργηθούν, με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για την αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης

825. «Αν, μοναχοί, ένας μοναχός στηριζόμενος στη θέληση αποκτά αυτοσυγκέντρωση, αποκτά ενιαία εστίαση του νου - αυτή ονομάζεται αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης. Αυτός για τη μη-έγερση των μη εγερμένων κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται. Για την εγκατάλειψη των εγερμένων κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται. Για την έγερση των μη εγερμένων καλών νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται. Για τη διάρκεια, τη μη φθορά, την αύξηση, την επέκταση, την ανάπτυξη και την εκπλήρωση των εγερμένων καλών νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται. Αυτές ονομάζονται 'βουλητικές δραστηριότητες επίμονης προσπάθειας'. Έτσι αυτή η θέληση, και αυτή η αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης, και αυτές οι βουλητικές δραστηριότητες επίμονης προσπάθειας - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, 'βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας'».

«Αν, μοναχοί, ένας μοναχός στηριζόμενος στην ενεργητικότητα αποκτά αυτοσυγκέντρωση, αποκτά ενιαία εστίαση του νου - αυτή ονομάζεται 'αυτοσυγκέντρωση λόγω της ενεργητικότητας'. Αυτός για τις μη εγερμένες... κ.λπ... για τη διάρκεια, τη μη φθορά, την αύξηση, την επέκταση, την ανάπτυξη και την εκπλήρωση των εγερμένων καλών νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται. Αυτές ονομάζονται 'βουλητικές δραστηριότητες επίμονης προσπάθειας'. Έτσι αυτή η ενεργητικότητα, και αυτή η αυτοσυγκέντρωση λόγω της ενεργητικότητας, και αυτές οι βουλητικές δραστηριότητες επίμονης προσπάθειας - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, 'βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας'».

«Αν, μοναχοί, ένας μοναχός στηριζόμενος στη συνείδηση αποκτά αυτοσυγκέντρωση, αποκτά ενιαία εστίαση του νου - αυτή ονομάζεται 'αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου'. Αυτός για τις μη εγερμένες κακές... κ.λπ... για τη διάρκεια, τη μη φθορά, την αύξηση, την επέκταση, την ανάπτυξη και την εκπλήρωση των εγερμένων καλών νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται. Αυτές ονομάζονται 'βουλητικές δραστηριότητες επίμονης προσπάθειας'. Έτσι αυτή η συνείδηση, και αυτή η αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου, και αυτές οι βουλητικές δραστηριότητες επίμονης προσπάθειας - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, 'βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας'».

«Αν, μοναχοί, ένας μοναχός στηριζόμενος στη διερεύνηση αποκτά αυτοσυγκέντρωση, αποκτά ενιαία εστίαση του νου - αυτή ονομάζεται 'αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης'. Αυτός για τη μη-έγερση των μη εγερμένων κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται... κ.λπ... για τη διάρκεια, τη μη φθορά, την αύξηση, την επέκταση, την ανάπτυξη και την εκπλήρωση των εγερμένων καλών νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται. Αυτές ονομάζονται 'βουλητικές δραστηριότητες επίμονης προσπάθειας'. Έτσι αυτή η διερεύνηση, και αυτή η αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης, και αυτές οι βουλητικές δραστηριότητες επίμονης προσπάθειας - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, 'βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας'». Τρίτη.

4. Η ομιλία για τον Μογκαλλάνα

826. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο Ανατολικό Μοναστήρι, στο μέγαρο της μητέρας του Μιγκάρα. Εκείνη την περίοδο αρκετοί μοναχοί διέμεναν κάτω από το μέγαρο της μητέρας του Μιγκάρα, ανήσυχοι, αλαζονικοί, επιπόλαιοι, με σκληρά λόγια, με ασυγκράτητη ομιλία, επιλήσμονες, χωρίς πλήρη επίγνωση, μη αυτοσυγκεντρωμένοι, με περιπλανώμενο νου, με ασυγκράτητες ικανότητες.

Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα: «Αυτοί, Μογκαλλάνα, οι σύντροφοι στην άγια ζωή διαμένουν κάτω από το μέγαρο της μητέρας του Μιγκάρα, ανήσυχοι, αλαζονικοί, επιπόλαιοι, με σκληρά λόγια, με

ασυγκράτητη ομιλία, επιλήσμονες, χωρίς πλήρη επίγνωση, μη αυτοσυγκεντρωμένοι, με περιπλανώμενο νου, με ασυγκράτητες ικανότητες. Πήγαινε, Μογκαλλάνα, συγκλόνισε εκείνους τους μοναχούς».

«Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα στον Ευλογημένο και εκτέλεσε τέτοια επίδειξη υπερφυσικών δυνάμεων ώστε με το μεγάλο δάχτυλο του ποδιού του έκανε το μέγαρο της μητέρας του Μιγκάρα να τρέμει, να σείεται και να δονείται. Τότε εκείνοι οι μοναχοί, συγκλονισμένοι με τις τρίχες τους ανασηκωμένες, στάθηκαν στο πλάι: «Καταπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ, εκπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ! Ενώ βέβαια είναι άπνοια και αυτό το μέγαρο της μητέρας του Μιγκάρα με βαθιά θεμέλια, καλά στερεωμένο, ακίνητο, ασάλευτο, και όμως έτρεμε, σειόταν και δονούνταν»!

Τότε ο Ευλογημένος πήγε εκεί όπου ήταν εκείνοι οι μοναχοί·αφού πλησίασε, ο Ευλογημένος είπε σε εκείνους τους μοναχούς: «Γιατί άραγε εσείς, μοναχοί, στέκεστε στο πλάι συγκλονισμένοι με τις τρίχες σας ανασηκωμένες;» «Θαυμαστό, σεβάσμιε κύριε, εκπληκτικό, σεβάσμιε κύριε! Ενώ βέβαια είναι άπνοια και αυτό το μέγαρο της μητέρας του Μιγκάρα με βαθιά θεμέλια, καλά στερεωμένο, ακίνητο, ασάλευτο, και όμως έτρεμε, σειόταν και δονούνταν»! «Εσείς ακριβώς, μοναχοί, από τον μοναχό Μογκαλλάνα που επιθυμούσε να σας συγκλονίσει, με το μεγάλο δάχτυλο του ποδιού του το μέγαρο της μητέρας του Μιγκάρα έγινε να τρέμει, να σείεται και να δονείται. Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιων φαινομένων επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί ο μοναχός Μογκαλλάνα έχει τόσο μεγάλη υπερφυσική δύναμη και τόσο μεγάλη επιρροή;» «Ο Ευλογημένος είναι η ρίζα των διδασκαλιών μας, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος είναι ο οδηγός, ο Ευλογημένος είναι το καταφύγιο. Καλώς, σεβάσμιε κύριε, ας ευδοκήσει ο ίδιος ο Ευλογημένος να εξηγήσει το νόημα αυτών που ειπώθηκαν. Αφού ακούσουν από τον Ευλογημένο, οι μοναχοί θα το θυμούνται».

«Τότε λοιπόν, μοναχοί, ακούστε. Τεσσάρων, μοναχοί, βάσεων πνευματικής δύναμης επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί ο μοναχός Μογκαλλάνα έχει τόσο μεγάλη υπερφυσική δύναμη και τόσο μεγάλη επιρροή. Ποιων τεσσάρων; Εδώ, μοναχοί, ο μοναχός Μογκαλλάνα αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας, αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας... κ.λπ... αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου... κ.λπ... αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας - 'έτσι η διερεύνησή μου δεν θα είναι ούτε υπερβολικά χαλαρή, ούτε υπερβολικά τεταμένη· ούτε εσωτερικά συσταλμένη, ούτε εξωτερικά διασπασμένη'. Και παραμένει με αντίληψη του πίσω και του μπροστά - όπως το μπροστά έτσι και το πίσω, όπως το πίσω έτσι και το μπροστά·όπως το κάτω έτσι και το πάνω, όπως το πάνω έτσι και το κάτω· όπως η μέρα έτσι και η νύχτα, όπως η νύχτα έτσι και η μέρα. Έτσι με ανοιχτό νου, χωρίς εμπόδια, αναπτύσσει λαμπρή συνείδηση. Επειδή αυτές οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, μοναχοί, έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ο μοναχός Μογκαλλάνα έχει τόσο μεγάλη υπερφυσική δύναμη και τόσο μεγάλη επιρροή. Και επειδή αυτές οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, μοναχοί, έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ο μοναχός Μογκαλλάνα βιώνει πολλά είδη υπερφυσικής δύναμης... κ.λπ... ασκεί κυριαρχία με το σώμα του μέχρι και τον κόσμο του Βράχμα... κ.λπ... και επειδή αυτές οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, μοναχοί, έχουν αναπτυχθεί και

καλλιεργηθεί, ο μοναχός Μογκαλλάνα με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει». Τέταρτο.

5. Η ομιλία του βραχμάνου Ουννάμπα

827. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο σεβάσμιος Άναντα διέμενε στην Κοσάμπι, στο μοναστήρι του Γκοσίτα. Τότε ο βραχμάνος Ουννάμπα πλησίασε τον σεβάσμιο Άναντα· αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον σεβάσμιο Άναντα. Αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο βραχμάνος Ουννάμπα είπε στον σεβάσμιο Άναντα: «Για ποιο σκοπό άραγε, αγαπητέ Άναντα, ασκείται η άγια ζωή υπό τον ασκητή Γκόταμα;» «Για την εγκατάλειψη της επιθυμίας, βραχμάνε, ασκείται η άγια ζωή υπό τον Ευλογημένο».

«Υπάρχει όμως, αγαπητέ Άναντα, οδός, υπάρχει πρακτική για την εγκατάλειψη αυτής της επιθυμίας;» «Υπάρχει πράγματι, βραχμάνε, οδός, υπάρχει πρακτική για την εγκατάλειψη αυτής της επιθυμίας».

«Ποια όμως, αγαπητέ Άναντα, είναι η οδός, ποια η πρακτική για την εγκατάλειψη αυτής της επιθυμίας;» «Εδώ, βραχμάνε, ένας μοναχός αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας, αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας... κ.λπ... αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου... κ.λπ... αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας - αυτή πράγματι, βραχμάνε, είναι η οδός, αυτή η πρακτική για την εγκατάλειψη αυτής της επιθυμίας».

«Αφού έτσι έχουν τα πράγματα, αγαπητέ Άναντα, υπάρχει τέλος και όχι ατελείωτο. Με την επιθυμία θα εγκαταλείψει κανείς την επιθυμία -αυτό είναι αδύνατον». «Τότε λοιπόν, βραχμάνε, θα σε ρωτήσω κάτι σχετικά με αυτό. Όπως σου αρέσει, έτσι να απαντήσεις. Τι νομίζεις, βραχμάνε, υπήρχε σε σένα πριν επιθυμία «θα πάω στο μοναστήρι»; Όταν πήγες στο μοναστήρι, η αντίστοιχη επιθυμία καταπραΰνθηκε;» «Ναι, αγαπητέ». «Υπήρχε σε σένα πριν ενεργητικότητα «θα πάω στο μοναστήρι»; Όταν πήγες στο μοναστήρι, η αντίστοιχη ενεργητικότητα καταπραΰνθηκε;» «Ναι, αγαπητέ». «Υπήρχε σε σένα πριν σκέψη «θα πάω στο μοναστήρι»; Όταν πήγες στο μοναστήρι, η αντίστοιχη σκέψη καταπραΰνθηκε;» «Ναι, αγαπητέ». «Υπήρχε σε σένα πριν διερεύνηση «θα πάω στο μοναστήρι»; Όταν πήγες στο μοναστήρι, η αντίστοιχη διερεύνηση καταπραΰνθηκε;» «Ναι, αγαπητέ».

«Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, βραχμάνε, εκείνος ο μοναχός που είναι Άξιος, που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, που έχει ολοκληρώσει την άγια ζωή, που έχει κάνει αυτό που έπρεπε να γίνει, που έχει αποθέσει το φορτίο, που έχει επιτύχει τον δικό του σκοπό, που έχει εξαλείψει πλήρως τους δεσμούς του γίγνεσθαι, πλήρως απελευθερωμένος μέσω της τελικής γνώσης, σε αυτόν όποια θέληση υπήρχε πριν για την επίτευξη της Αξιότητας, με την επίτευξη της Αξιότητας η αντίστοιχη θέληση έχει καταπραϋνθεί· όποια ενεργητικότητα υπήρχε πριν για την επίτευξη της Αξιότητας, με την επίτευξη της Αξιότητας η αντίστοιχη ενεργητικότητα έχει καταπραϋνθεί· όποια συνείδηση υπήρχε πριν για την επίτευξη της Αξιότητας, με την επίτευξη της Αξιότητας η αντίστοιχη συνείδηση έχει καταπραϋνθεί· όποια

διερεύνηση υπήρχε πριν για την επίτευξη της Αξιότητας, με την επίτευξη της Αξιότητας η αντίστοιχη διερεύνηση έχει καταπραϋνθεί. Τι νομίζεις, βραχμάνε, αφού έτσι έχουν τα πράγματα, είναι λογικό ή παράλογο;»

«Σίγουρα, αξιότιμε Άναντα, αφού έτσι έχουν τα πράγματα, είναι λογικό και όχι παράλογο. Θαυμάσιο, αξιότιμε Άναντα, θαυμάσιο, αξιότιμε Άναντα! Όπως, αξιότιμε Άναντα, κάποιος θα έστηνε όρθιο κάτι που είχε αναποδογυριστεί, ή θα αποκάλυπτε κάτι που ήταν κρυμμένο, ή θα έδειχνε τον δρόμο σε κάποιον που είχε χαθεί, ή θα κρατούσε μια λάμπα λαδιού στο σκοτάδι - 'αυτοί που έχουν μάτια να δουν τα αντικείμενα'· έτσι ακριβώς η Διδασκαλία έχει φανερωθεί από τον αξιότιμο Άναντα με πολλούς τρόπους. Εγώ, αξιότιμε Άναντα, καταφεύγω στον αξιότιμο Γκόταμα ως καταφύγιο, και στη Διδασκαλία και στην Κοινότητα των μοναχών. Ας με θεωρεί ο αξιότιμος Άναντα λαϊκό ακόλουθο που έχει καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής». Πέμπτο.

6. Η πρώτη ομιλία για τους ασκητές και τους βραχμάνους

828. «Όποιοι, μοναχοί, ασκητές ή βραχμάνοι στο παρελθόν είχαν μεγάλη υπερφυσική δύναμη και μεγάλη επιρροή, όλοι αυτοί το είχαν επειδή οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης είχαν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί. Όποιοι, μοναχοί, ασκητές ή βραχμάνοι στο μέλλον θα έχουν μεγάλη υπερφυσική δύναμη και μεγάλη επιρροή, όλοι αυτοί θα το έχουν επειδή οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης θα έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί. Όποιοι, μοναχοί, ασκητές ή βραχμάνοι τώρα έχουν μεγάλη υπερφυσική δύναμη και μεγάλη επιρροή, όλοι αυτοί το έχουν επειδή οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί.

«Ποιων τεσσάρων; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας, αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας... κ.λπ... αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου... κ.λπ... αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας. Όποιοι, μοναχοί, ασκητές ή βραχμάνοι στο παρελθόν είχαν μεγάλη υπερφυσική δύναμη και μεγάλη επιρροή, όλοι αυτοί το είχαν επειδή αυτές ακριβώς οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης είχαν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί. Όποιοι, μοναχοί, ασκητές ή βραχμάνοι στο μέλλον θα έχουν μεγάλη υπερφυσική δύναμη και μεγάλη επιρροή, όλοι αυτοί θα το έχουν επειδή αυτές ακριβώς οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης θα έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί. Όποιοι, μοναχοί, ασκητές ή βραχμάνοι τώρα έχουν μεγάλη υπερφυσική δύναμη και μεγάλη επιρροή, όλοι αυτοί το έχουν επειδή αυτές ακριβώς οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί». Έκτο.

7. Η δεύτερη ομιλία για τους ασκητές και τους βραχμάνους

829. «Όποιοι, μοναχοί, ασκητές ή βραχμάνοι στο παρελθόν βίωσαν πολλά είδη υπερφυσικής δύναμης - ενώ ήταν ένας έγιναν πολλοί, ενώ ήταν πολλοί έγιναν ένας· εμφανίζεται και εξαφανίζεται· περνούσαν χωρίς εμπόδιο μέσα από τοίχους, μέσα από περιφράξεις, μέσα από βουνά, όπως μέσα από τον αέρα· βυθίζονταν και αναδύονταν μέσα στη γη όπως στο νερό· περπατούσαν πάνω στο νερό χωρίς να βυθίζονται όπως στη γη· ταξίδευαν στον αέρα με διασταυρωμένα πόδια όπως ένα φτερωτό πουλί· ακόμη και τη σελήνη και τον ήλιο, τόσο ισχυρούς και τόσο δυνατούς, τους άγγιζαν

και τους χάιδευαν με το χέρι τους· ασκούσαν κυριαρχία με το σώμα τους μέχρι και τον κόσμο του Βράχμα, όλοι αυτοί το έκαναν επειδή οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης είχαν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί.

«Όποιοι, μοναχοί, ασκητές ή βραχμάνοι στο μέλλον θα βιώσουν πολλά είδη υπερφυσικής δύναμης - ενώ θα είναι ένας θα γίνουν πολλοί, ενώ θα είναι πολλοί θα γίνουν ένας· εμφανίζεται και εξαφανίζεται· θα περνούν χωρίς εμπόδιο μέσα από τοίχους, μέσα από περιφράξεις, μέσα από βουνά, όπως μέσα από τον αέρα· θα βυθίζονται και θα αναδύονται μέσα στη γη όπως στο νερό· θα περπατούν πάνω στο νερό χωρίς να βυθίζονται όπως στη γη· θα ταξιδεύουν στον αέρα με διασταυρωμένα πόδια όπως ένα φτερωτό πουλί· ακόμη και τη σελήνη και τον ήλιο, τόσο ισχυρούς και τόσο δυνατούς, θα τους αγγίζουν και θα τους χαϊδεύουν με το χέρι τους· θα ασκούν κυριαρχία με το σώμα τους μέχρι και τον κόσμο του Βράχμα, όλοι αυτοί θα το κάνουν επειδή οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης θα έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί.

«Όποιοι, μοναχοί, ασκητές ή βραχμάνοι τώρα βιώνουν πολλά είδη υπερφυσικής δύναμης - ενώ είναι ένας γίνονται πολλοί, ενώ είναι πολλοί γίνονται ένας· εμφανίζεται και εξαφανίζεται· περνούν χωρίς εμπόδιο μέσα από τοίχους, μέσα από περιφράξεις, μέσα από βουνά, όπως μέσα από τον αέρα· βυθίζονται και αναδύονται μέσα στη γη όπως στο νερό· περπατούν πάνω στο νερό χωρίς να βυθίζονται όπως στη γη· ταξιδεύουν στον αέρα με διασταυρωμένα πόδια όπως ένα φτερωτό πουλί· ακόμη και τη σελήνη και τον ήλιο, τόσο ισχυρούς και τόσο δυνατούς, τους αγγίζουν και τους χαϊδεύουν με το χέρι τους· ασκούν κυριαρχία με το σώμα τους μέχρι και τον κόσμο του Βράχμα, όλοι αυτοί το κάνουν επειδή οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί.

«Ποιων τεσσάρων; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας, αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας... κ.λπ... αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου... κ.λπ... αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας. Όποιοι, μοναχοί, ασκητές ή βραχμάνοι στο παρελθόν βίωσαν πολλά είδη υπερφυσικής δύναμης - ενώ ήταν ένας έγιναν πολλοί... κ.λπ... ασκούσαν κυριαρχία με το σώμα τους μέχρι και τον κόσμο του Βράχμα, όλοι αυτοί το έκαναν επειδή αυτές ακριβώς οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης είχαν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί.

«Όποιοι, μοναχοί, ασκητές ή βραχμάνοι στο μέλλον θα βιώσουν πολλά είδη υπερφυσικής δύναμης - ενώ είναι ένας θα γίνουν πολλοί... κ.λπ... θα ασκούν κυριαρχία με το σώμα τους μέχρι και τον κόσμο του Βράχμα, όλοι αυτοί θα το κάνουν επειδή αυτές ακριβώς οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης θα έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί.

«Όποιοι, μοναχοί, ασκητές ή βραχμάνοι τώρα βιώνουν πολλά είδη υπερφυσικής δύναμης - ενώ είναι ένας γίνονται πολλοί... κ.λπ... ασκούν κυριαρχία με το σώμα τους μέχρι και τον κόσμο του Βράχμα, όλοι αυτοί το κάνουν επειδή αυτές ακριβώς οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τον μοναχό

830. «Επειδή οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, μοναχοί, έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ένας μοναχός με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει.

«Ποιων τεσσάρων; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας, αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας... κ.λπ... αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου... κ.λπ... αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας. Επειδή αυτές οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, μοναχοί, έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ένας μοναχός με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει». Όγδοη.

9. Η ομιλία για τη διδασκαλία της υπερφυσικής δύναμης και τα λοιπά

831. «Θα σας διδάξω, μοναχοί, την υπερφυσική δύναμη και τη βάση πνευματικής δύναμης και την ανάπτυξη της βάσης πνευματικής δύναμης και την πρακτική που οδηγεί στην ανάπτυξη της βάσης πνευματικής δύναμης. Ακούστε το.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η υπερφυσική δύναμη;Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός βιώνει πολλά είδη υπερφυσικής δύναμης - ενώ είναι ένας γίνεται πολλοί, ενώ είναι πολλοί γίνεται ένας... κ.λπ... ασκεί κυριαρχία με το σώμα του μέχρι και τον κόσμο του Βράχμα - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, υπερφυσική δύναμη.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η βάση πνευματικής δύναμης;Όποια οδός, μοναχοί, όποια πρακτική οδηγεί στην απόκτηση υπερφυσικής δύναμης, στην επίτευξη υπερφυσικής δύναμης - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, βάση πνευματικής δύναμης.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η ανάπτυξη της βάσης πνευματικής δύναμης;Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας, αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας... κ.λπ... αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου... κ.λπ... αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, ανάπτυξη της βάσης πνευματικής δύναμης.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η πρακτική που οδηγεί στην ανάπτυξη της βάσης πνευματικής δύναμης; Αυτή ακριβώς η ευγενής οκταμελής οδός, δηλαδή - ορθή άποψη, ορθός λογισμός, ορθή ομιλία, ορθή πράξη, ορθός βιοπορισμός, ορθή προσπάθεια, ορθή μνήμη, ορθή αυτοσυγκέντρωση - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, πρακτική που οδηγεί στην ανάπτυξη της βάσης πνευματικής δύναμης.» Ένατη.

10. Η ομιλία για την ανάλυση

832. «Αυτές οι τέσσερις, μοναχοί, βάσεις πνευματικής δύναμης όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν έχουν μεγάλο καρπό, έχουν μεγάλο όφελος».

«Και πώς, μοναχοί, οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης όταν αναπτυχθούν, πώς όταν καλλιεργηθούν έχουν μεγάλο καρπό, έχουν μεγάλο όφελος; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας - 'έτσι η θέλησή μου δεν θα είναι ούτε υπερβολικά χαλαρή, ούτε υπερβολικά τεταμένη, ούτε εσωτερικά συσταλμένη, ούτε εξωτερικά διασπασμένη'. Και παραμένει με αντίληψη του πίσω και του μπροστά -'όπως το μπροστά έτσι και το πίσω, όπως το πίσω έτσι και το μπροστά· όπως το κάτω έτσι και το πάνω, όπως το πάνω έτσι και το κάτω· όπως η μέρα έτσι και η νύχτα, όπως η νύχτα έτσι και η μέρα'. Έτσι με ανοιχτό νου, χωρίς εμπόδια, αναπτύσσει λαμπρή συνείδηση. Αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας... κ.λπ... αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου... κ.λπ... αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας - 'έτσι η διερεύνησή μου δεν θα είναι ούτε υπερβολικά χαλαρή, ούτε υπερβολικά τεταμένη, ούτε εσωτερικά συσταλμένη, ούτε εξωτερικά διασπασμένη'. Και παραμένει με αντίληψη του πίσω και του μπροστά - 'όπως το μπροστά έτσι και το πίσω, όπως το πίσω έτσι και το μπροστά·όπως το κάτω έτσι και το πάνω, όπως το πάνω έτσι και το κάτω· όπως η μέρα έτσι και η νύχτα, όπως η νύχτα έτσι και η μέρα'. Έτσι με ανοιχτό νου, χωρίς εμπόδια, αναπτύσσει λαμπρή συνείδηση.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η υπερβολικά χαλαρή θέληση;Όποια θέληση, μοναχοί, συνοδεύεται από οκνηρία, σχετίζεται με οκνηρία - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, υπερβολικά χαλαρή θέληση.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η υπερβολικά τεταμένη θέληση;Όποια θέληση, μοναχοί, συνοδεύεται από ανησυχία, σχετίζεται με ανησυχία - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, υπερβολικά τεταμένη θέληση.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η εσωτερικά συσταλμένη θέληση;Όποια θέληση, μοναχοί, συνοδεύεται από νωθρότητα και υπνηλία, σχετίζεται με νωθρότητα και υπνηλία - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, εσωτερικά συσταλμένη θέληση.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η εξωτερικά διασπασμένη θέληση;Όποια θέληση, μοναχοί, σχετικά με τα πέντε εξωτερικά είδη αισθησιακής ηδονής είναι διασπασμένη, είναι διασκορπισμένη - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, εξωτερικά διασπασμένη θέληση.

Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός παραμένει με αντίληψη του πίσω και του μπροστά - όπως το μπροστά έτσι και το πίσω, όπως το πίσω έτσι και το μπροστά;Εδώ, μοναχοί, σε έναν μοναχό η αντίληψη του πίσω και του μπροστά έχει ληφθεί ορθώς, έχει προσεχθεί καλά, έχει διατηρηθεί καλά, έχει διεισδυθεί καλά με σοφία. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός παραμένει με αντίληψη του πίσω και του μπροστά - όπως το μπροστά έτσι και το πίσω, όπως το πίσω έτσι και το μπροστά.

Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός παραμένει όπως το κάτω έτσι και το πάνω, όπως το πάνω έτσι και το κάτω; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός ανασκοπεί αυτό το ίδιο το σώμα από τα πέλματα των ποδιών προς τα πάνω και από τις άκρες των τριχών της κεφαλής προς τα κάτω, περιβαλλόμενο από δέρμα, γεμάτο από διάφορα είδη ακαθαρσιών - «υπάρχουν σε αυτό το σώμα τρίχες της κεφαλής, τρίχες του σώματος, νύχια, δόντια, δέρμα, σάρκα, τένοντες, οστά, μυελός των οστών, νεφρά, καρδιά, συκώτι, υπεζωκότας, σπλήνα, πνεύμονες, έντερα, μεσεντέριο, περιεχόμενα του

στομάχου, κόπρανα, χολή, φλέγμα, πύον, αίμα, ιδρώτας, λίπος, δάκρυα, στέαρ, σάλιο, βλέννα, αρθρικό υγρό, ούρα». Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός παραμένει όπως το κάτω έτσι και το πάνω, όπως το πάνω έτσι και το κάτω.

Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός παραμένει όπως η μέρα έτσι και η νύχτα, όπως η νύχτα έτσι και η μέρα; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός με όποιους τρόπους, με όποια χαρακτηριστικά, με όποια σημάδια αναπτύσσει την ημέρα τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας, αυτός με εκείνους τους τρόπους, με εκείνα τα χαρακτηριστικά, με εκείνα τα σημάδια αναπτύσσει τη νύχτα τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας· ή με όποιους τρόπους, με όποια χαρακτηριστικά, με όποια σημάδια αναπτύσσει τη νύχτα τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας, αυτός με εκείνους τους τρόπους, με εκείνα τα χαρακτηριστικά, με εκείνα τα σημάδια αναπτύσσει την ημέρα τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός παραμένει όπως η μέρα έτσι και η νύχτα, όπως η νύχτα έτσι και η μέρα.

Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός με ανοιχτό νου, χωρίς εμπόδια, αναπτύσσει λαμπρή συνείδηση; Εδώ, μοναχοί, σε έναν μοναχό η αντίληψη του φωτός έχει ληφθεί ορθώς, η αντίληψη της ημέρας έχει καθοριστεί καλά. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός με ανοιχτό νου, χωρίς εμπόδια, αναπτύσσει λαμπρή συνείδηση.

Και ποια είναι, μοναχοί, η υπερβολικά χαλαρή ενεργητικότητα; Όποια, μοναχοί, ενεργητικότητα συνοδεύεται από οκνηρία, σχετίζεται με οκνηρία - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, υπερβολικά χαλαρή ενεργητικότητα.

Και ποια είναι, μοναχοί, η υπερβολικά τεταμένη ενεργητικότητα; Όποια, μοναχοί, ενεργητικότητα συνοδεύεται από ανησυχία, σχετίζεται με ανησυχία - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, υπερβολικά τεταμένη ενεργητικότητα.

Και ποια είναι, μοναχοί, η εσωτερικά συσταλμένη ενεργητικότητα; Όποια, μοναχοί, ενεργητικότητα συνοδεύεται από νωθρότητα και υπνηλία, σχετίζεται με νωθρότητα και υπνηλία - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, εσωτερικά συσταλμένη ενεργητικότητα.

Και ποια είναι, μοναχοί, η εξωτερικά διασπασμένη ενεργητικότητα; Όποια, μοναχοί, ενεργητικότητα σχετικά με τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής εξωτερικά είναι διασπασμένη, είναι διασκορπισμένη - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, εξωτερικά διασπασμένη ενεργητικότητα... κ.λπ...

Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός με ανοιχτό νου, χωρίς εμπόδια, αναπτύσσει λαμπρή συνείδηση; Εδώ, μοναχοί, σε έναν μοναχό η αντίληψη του φωτός έχει ληφθεί ορθώς, η αντίληψη της ημέρας έχει καθοριστεί καλά. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός με ανοιχτό νου, χωρίς εμπόδια, αναπτύσσει λαμπρή συνείδηση.

«Και ποια είναι, μοναχοί, η υπερβολικά χαλαρή συνείδηση; Ό,τι συνείδηση, μοναχοί, συνοδεύεται από οκνηρία, σχετίζεται με οκνηρία - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, υπερβολικά χαλαρή συνείδηση.

«Και ποια είναι, μοναχοί, η υπερβολικά τεταμένη συνείδηση; Ό,τι συνείδηση, μοναχοί, συνοδεύεται από ανησυχία, σχετίζεται με ανησυχία - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, υπερβολικά τεταμένη συνείδηση.

«Και ποια είναι, μοναχοί, η εσωτερικά συσταλμένη συνείδηση; Ό,τι συνείδηση, μοναχοί, συνοδεύεται από νωθρότητα και υπνηλία, σχετίζεται με νωθρότητα και υπνηλία - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, εσωτερικά συσταλμένη συνείδηση.

«Και ποια είναι, μοναχοί, η εξωτερικά διασπασμένη συνείδηση; Ό,τι συνείδηση, μοναχοί, σχετικά με τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής εξωτερικά είναι διασπασμένη και διασκορπισμένη - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, εξωτερικά διασπασμένη συνείδηση... κ.λπ... έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός με ανοιχτό νου, χωρίς εμπόδια, αναπτύσσει λαμπρή συνείδηση.

«Και ποια είναι, μοναχοί, η υπερβολικά χαλαρή διερεύνηση; Ό,τι διερεύνηση, μοναχοί, συνοδεύεται από οκνηρία, σχετίζεται με οκνηρία - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, υπερβολικά χαλαρή διερεύνηση.

«Και ποια είναι, μοναχοί, η υπερβολικά τεταμένη διερεύνηση; Ό,τι διερεύνηση, μοναχοί, συνοδεύεται από ανησυχία, σχετίζεται με ανησυχία - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, υπερβολικά τεταμένη διερεύνηση.

«Και ποια είναι, μοναχοί, η εσωτερικά συσταλμένη διερεύνηση; Ό,τι διερεύνηση, μοναχοί, συνοδεύεται από νωθρότητα και υπνηλία, σχετίζεται με νωθρότητα και υπνηλία - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, εσωτερικά συσταλμένη διερεύνηση.

«Και ποια είναι, μοναχοί, η εξωτερικά διασπασμένη διερεύνηση; Ό,τι διερεύνηση, μοναχοί, σχετικά με τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής εξωτερικά είναι διασπασμένη και διασκορπισμένη - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, εξωτερικά διασπασμένη διερεύνηση... κ.λπ... έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός με ανοιχτό νου, χωρίς εμπόδια, αναπτύσσει λαμπρή συνείδηση. Όταν οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, μοναχοί, έχουν αναπτυχθεί έτσι, έχουν καλλιεργηθεί έτσι, έχουν μεγάλο καρπό, έχουν μεγάλο όφελος.

«Όταν έτσι αναπτυχθούν, μοναχοί, για έναν μοναχό οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, όταν έτσι καλλιεργηθούν, βιώνει πολλά είδη υπερφυσικής δύναμης - ενώ είναι ένας γίνεται πολλοί, ενώ είναι πολλοί γίνεται ένας... κ.λπ... ασκεί κυριαρχία με το σώμα του μέχρι και τον κόσμο του Βράχμα. Όταν έτσι αναπτυχθούν, μοναχοί, για έναν μοναχό οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, όταν έτσι καλλιεργηθούν, με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει». Δέκατη.

Το κεφάλαιο του σεισμού του παλατιού δεύτερο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Το πρώτο, ο μεγάλος καρπός, η θέληση, ο Μογκαλλάνα και ο Ουννάμπα·
> δύο ασκητές και βραχμάνοι, ο μοναχός, η διδασκαλία και με την ανάλυση.

3. Το κεφάλαιο για τη σιδερένια μπάλα

1. Η ομιλία για την οδό

833. Προέλευση στη Σαβάττχι. «Πριν ακόμα, μοναχοί, από την ανώτατη φώτιση, όταν δεν είχα ακόμα αφυπνιστεί πλήρως, όντας ακόμα Μπόντχισαττα, ήρθε αυτή η σκέψη - 'Ποια άραγε είναι η οδός, ποια η πρακτική για την ανάπτυξη των βάσεων πνευματικής δύναμης;' Σε μένα, μοναχοί, ήρθε αυτή η σκέψη - 'Εδώ ένας μοναχός αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας - έτσι η θέλησή μου δεν θα είναι ούτε υπερβολικά χαλαρή, ούτε υπερβολικά τεταμένη, ούτε εσωτερικά συσταλμένη, ούτε εξωτερικά διασπασμένη. Και παραμένει με αντίληψη του πίσω και του μπροστά - όπως το μπροστά έτσι και το πίσω, όπως το πίσω έτσι και το μπροστά· όπως το κάτω έτσι και το πάνω, όπως το πάνω έτσι και το κάτω· όπως η μέρα έτσι και η νύχτα, όπως η νύχτα έτσι και η μέρα. Έτσι με ανοιχτό νου, χωρίς εμπόδια, αναπτύσσει λαμπρή συνείδηση. Αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας... κ.λπ... αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου... κ.λπ... αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας - έτσι η διερεύνησή μου δεν θα είναι ούτε υπερβολικά χαλαρή, ούτε υπερβολικά τεταμένη, ούτε εσωτερικά συσταλμένη, ούτε εξωτερικά διασπασμένη. Και παραμένει με αντίληψη του πίσω και του μπροστά - όπως το μπροστά έτσι και το πίσω, όπως το πίσω έτσι και το μπροστά· όπως το κάτω έτσι και το πάνω, όπως το πάνω έτσι και το κάτω· όπως η μέρα έτσι και η νύχτα, όπως η νύχτα έτσι και η μέρα' - έτσι με ανοιχτό νου, χωρίς εμπόδια, αναπτύσσει λαμπρή συνείδηση.

«Όταν έτσι αναπτυχθούν, μοναχοί, για έναν μοναχό οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, όταν έτσι καλλιεργηθούν, βιώνει πολλά είδη υπερφυσικής δύναμης - ενώ είναι ένας γίνεται πολλοί, ενώ είναι πολλοί γίνεται ένας... κ.λπ... ασκεί κυριαρχία με το σώμα του μέχρι και τον κόσμο του Βράχμα. Όταν έτσι αναπτυχθούν, μοναχοί, για έναν μοναχό οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, όταν έτσι καλλιεργηθούν, με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τη σιδερένια μπάλα

834. Προέλευση στη Σαβάττχι. Τότε ο σεβάσμιος Άναντα πήγε προς τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο: «Γνωρίζει άμεσα άραγε, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος ότι έχει πλησιάσει τον κόσμο του Βράχμα με υπερφυσική δύναμη, με σώμα δημιουργημένο από τον νου;» «Γνωρίζω άμεσα πράγματι, Άναντα, ότι έχω πλησιάσει τον κόσμο του Βράχμα με υπερφυσική δύναμη, με σώμα δημιουργημένο από τον νου». «Γνωρίζει άμεσα όμως, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος ότι έχει πλησιάσει τον κόσμο του Βράχμα με υπερφυσική δύναμη, με αυτό το σώμα αποτελούμενο από τα τέσσερα πρωταρχικά υλικά στοιχεία;» «Γνωρίζω άμεσα πράγματι, Άναντα, ότι έχω πλησιάσει τον κόσμο του Βράχμα με υπερφυσική δύναμη, με αυτό το σώμα αποτελούμενο από τα τέσσερα πρωταρχικά υλικά στοιχεία».

«Το ότι, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος μπορεί να πλησιάσει τον κόσμο του Βράχμα με υπερφυσική δύναμη, με σώμα δημιουργημένο από τον νου, και το ότι γνωρίζει άμεσα, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος ότι έχει πλησιάσει τον κόσμο του Βράχμα με υπερφυσική δύναμη, με αυτό το σώμα αποτελούμενο από τα τέσσερα πρωταρχικά

υλικά στοιχεία, αυτό, σεβάσμιε κύριε, είναι θαυμαστό και εκπληκτικό για τον Ευλογημένο». «Θαυμαστοί είναι πράγματι, Άναντα, οι Τατχάγκατα και προικισμένοι με θαυμαστές ιδιότητες· εκπληκτικοί είναι πράγματι, Άναντα, οι Τατχάγκατα και προικισμένοι με εκπληκτικές ιδιότητες».

«Όταν, Άναντα, ο Τατχάγκατα εναρμονίζει το σώμα με τη συνείδηση και τη συνείδηση με το σώμα, και έχοντας εισέλθει στο σώμα με αντίληψη ευτυχίας και αντίληψη ελαφρότητας, διαμένει· εκείνη τη στιγμή, Άναντα, το σώμα του Τατχάγκατα γίνεται πιο ελαφρύ, πιο μαλακό, πιο εύχρηστο και πιο λαμπρό.

«Όπως, Άναντα, μια σιδερένια σφαίρα θερμασμένη όλη την ημέρα γίνεται πιο ελαφριά, πιο μαλακή, πιο εύχρηστη και πιο λαμπρή· ακριβώς έτσι λοιπόν, Άναντα, όταν ο Τατχάγκατα εναρμονίζει το σώμα με τη συνείδηση και τη συνείδηση με το σώμα, και έχοντας εισέλθει στο σώμα με αντίληψη ευτυχίας και αντίληψη ελαφρότητας, διαμένει· εκείνη τη στιγμή, Άναντα, το σώμα του Τατχάγκατα γίνεται πιο ελαφρύ, πιο μαλακό, πιο εύχρηστο και πιο λαμπρό.

«Όταν, Άναντα, ο Τατχάγκατα εναρμονίζει το σώμα με τη συνείδηση και τη συνείδηση με το σώμα, και έχοντας εισέλθει στο σώμα με αντίληψη ευτυχίας και αντίληψη ελαφρότητας, διαμένει· εκείνη τη στιγμή, Άναντα, το σώμα του Τατχάγκατα χωρίς δυσκολία ανυψώνεται από τη γη στον αέρα· αυτός βιώνει πολλά είδη υπερφυσικής δύναμης - ενώ είναι ένας γίνεται πολλοί, ενώ είναι πολλοί γίνεται ένας... κ.λπ... ασκεί κυριαρχία με το σώμα του μέχρι και τον κόσμο του Βράχμα.

«Όπως, Άναντα, μια νιφάδα βαμβακιού ή μια νιφάδα βαμβακόσπορου, ελαφριά, παρασυρόμενη από τον άνεμο, χωρίς δυσκολία ανυψώνεται από τη γη στον αέρα· ακριβώς έτσι λοιπόν, Άναντα, όταν ο Τατχάγκατα εναρμονίζει το σώμα με τη συνείδηση και τη συνείδηση με το σώμα, και έχοντας εισέλθει στο σώμα με αντίληψη ευτυχίας και αντίληψη ελαφρότητας, διαμένει· εκείνη τη στιγμή, Άναντα, το σώμα του Τατχάγκατα χωρίς δυσκολία ανυψώνεται από τη γη στον αέρα· αυτός βιώνει πολλά είδη υπερφυσικής δύναμης - ενώ είναι ένας γίνεται πολλοί... κ.λπ... ασκεί κυριαρχία με το σώμα του μέχρι και τον κόσμο του Βράχμα». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον μοναχό

835. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας, αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας... κ.λπ... αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου... κ.λπ... αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας - αυτές, μοναχοί, είναι οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης. Επειδή αυτές οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, μοναχοί, έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ένας μοναχός με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει». Τρίτη.

4. Η ομιλία για τον Σουντίκα

836. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας, αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας... κ.λπ... αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου... κ.λπ... αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας - αυτές, μοναχοί, είναι οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης». Τέταρτο.

5. Πρώτη ομιλία για τον καρπό

837. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας, αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας... κ.λπ... αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου... κ.λπ... αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας - αυτές, μοναχοί, είναι οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης. Επειδή αυτές οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί από έναν μοναχό, ένα από δύο αποτελέσματα αναμένεται - η τελική απελευθερωτική γνώση στην παρούσα ζωή· ή, αν υπάρχει υπόλειμμα προσκόλλησης, η μη-επιστροφή». Πέμπτο.

6. Δεύτερη ομιλία για τον καρπό

838. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας, αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας... κ.λπ... αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου... κ.λπ... αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας - αυτές, μοναχοί, είναι οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης. Επειδή αυτές οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, μοναχοί, έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, επτά καρποί και επτά οφέλη αναμένονται.

Ποιοι είναι οι επτά καρποί και τα επτά οφέλη;Επιτυγχάνει την τελική απελευθερωτική γνώση εκ των προτέρων στην παρούσα ζωή· αν δεν επιτύχει την τελική απελευθερωτική γνώση εκ των προτέρων στην παρούσα ζωή· τότε επιτυγχάνει την τελική απελευθερωτική γνώση κατά τη στιγμή του θανάτου· αν δεν επιτύχει την τελική απελευθερωτική γνώση εκ των προτέρων στην παρούσα ζωή, αν δεν επιτύχει την τελική απελευθερωτική γνώση κατά τη στιγμή του θανάτου· τότε με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα στο μεσοδιάστημα, γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα μετά το μεσοδιάστημα, γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα χωρίς μόχθο, γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα με μόχθο, γίνεται ανοδικά πορευόμενος προς το βασίλειο Ακανίτθα. Επειδή αυτές οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, μοναχοί, έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, αυτοί οι επτά καρποί και τα επτά οφέλη αναμένονται». Έκτο.

7. Η πρώτη ομιλία για τον Άνανδα

839. Προέλευση στη Σαβάττχι. Τότε ο σεβάσμιος Άναντα πήγε προς τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο:

«Ποια άραγε, σεβάσμιε κύριε, είναι η υπερφυσική δύναμη, ποια η βάση πνευματικής δύναμης, ποια η ανάπτυξη της βάσης πνευματικής δύναμης, ποια η πρακτική που οδηγεί στην ανάπτυξη της βάσης πνευματικής δύναμης;» «Εδώ, Άναντα, ένας μοναχός βιώνει πολλά είδη υπερφυσικής δύναμης - ενώ είναι ένας γίνεται πολλοί, ενώ είναι πολλοί γίνεται ένας... κ.λπ... ασκεί κυριαρχία με το σώμα του μέχρι και τον κόσμο του Βράχμα - αυτή, Άναντα, ονομάζεται υπερφυσική δύναμη.»

«Και ποια, Άναντα, είναι η βάση πνευματικής δύναμης;Όποια οδός, Άναντα, όποια πρακτική οδηγεί στην απόκτηση υπερφυσικής δύναμης, στην επίτευξη υπερφυσικής δύναμης - αυτή, Άναντα, ονομάζεται βάση πνευματικής δύναμης.

«Και ποια, Άναντα, είναι η ανάπτυξη της βάσης πνευματικής δύναμης;Εδώ, Άναντα, ένας μοναχός αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας, αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας... κ.λπ... αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου... κ.λπ... αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας - αυτή, Άναντα, ονομάζεται ανάπτυξη της βάσης πνευματικής δύναμης.

«Και ποια, Άναντα, είναι η πρακτική που οδηγεί στην ανάπτυξη της βάσης πνευματικής δύναμης; Αυτή ακριβώς η ευγενής οκταμελής οδός, δηλαδή - ορθή άποψη... κ.λπ... ορθή αυτοσυγκέντρωση - αυτή, Άναντα, ονομάζεται πρακτική που οδηγεί στην ανάπτυξη της βάσης πνευματικής δύναμης.» Έβδομη.

8. Η δεύτερη ομιλία για τον Άναντα

840. Στον σεβάσμιο Άναντα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό:«Ποια άραγε, Άναντα, είναι η υπερφυσική δύναμη, ποια η βάση πνευματικής δύναμης, ποια η ανάπτυξη της βάσης πνευματικής δύναμης, ποια η πρακτική που οδηγεί στην ανάπτυξη της βάσης πνευματικής δύναμης;» «Ο Ευλογημένος είναι η ρίζα των διδασκαλιών μας, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος είναι ο οδηγός... κ.λπ...

«Εδώ, Άναντα, ένας μοναχός βιώνει πολλά είδη υπερφυσικής δύναμης -ενώ είναι ένας γίνεται πολλοί... κ.λπ... ασκεί κυριαρχία με το σώμα του μέχρι και τον κόσμο του Βράχμα - αυτή, Άναντα, ονομάζεται υπερφυσική δύναμη.

«Και ποια, Άναντα, είναι η βάση πνευματικής δύναμης;Όποια οδός, Άναντα, όποια πρακτική οδηγεί στην απόκτηση υπερφυσικής δύναμης, στην επίτευξη υπερφυσικής δύναμης - αυτή, Άναντα, ονομάζεται βάση πνευματικής δύναμης.

«Και ποια, Άναντα, είναι η ανάπτυξη της βάσης πνευματικής δύναμης;Εδώ, Άναντα, ένας μοναχός αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας, αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας... κ.λπ... αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου... κ.λπ... αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που

διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας - αυτή, Άναντα, ονομάζεται ανάπτυξη της βάσης πνευματικής δύναμης.

«Και ποια, Άναντα, είναι η πρακτική που οδηγεί στην ανάπτυξη της βάσης πνευματικής δύναμης; Αυτή ακριβώς η ευγενής οκταμελής οδός, δηλαδή - ορθή άποψη... κ.λπ... ορθή αυτοσυγκέντρωση - αυτή, Άναντα, ονομάζεται πρακτική που οδηγεί στην ανάπτυξη της βάσης πνευματικής δύναμης.» Όγδοη.

9. Η πρώτη ομιλία για τον μοναχό

841. Τότε αρκετοί μοναχοί πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, εκείνοι οι μοναχοί είπαν στον Ευλογημένο: «Ποια άραγε, σεβάσμιε κύριε, είναι η υπερφυσική δύναμη, ποια η βάση πνευματικής δύναμης, ποια η ανάπτυξη της βάσης πνευματικής δύναμης, ποια η πρακτική που οδηγεί στην ανάπτυξη της βάσης πνευματικής δύναμης;»

«Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός βιώνει πολλά είδη υπερφυσικής δύναμης -ενώ είναι ένας γίνεται πολλοί... κ.λπ... ασκεί κυριαρχία με το σώμα του μέχρι και τον κόσμο του Βράχμα - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, υπερφυσική δύναμη.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η βάση πνευματικής δύναμης;Όποια οδός, μοναχοί, όποια πρακτική οδηγεί στην απόκτηση υπερφυσικής δύναμης, στην επίτευξη υπερφυσικής δύναμης - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, βάση πνευματικής δύναμης.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η ανάπτυξη της βάσης πνευματικής δύναμης;Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας, αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας... κ.λπ... αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου... κ.λπ... αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, ανάπτυξη της βάσης πνευματικής δύναμης.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η πρακτική που οδηγεί στην ανάπτυξη της βάσης πνευματικής δύναμης; Αυτή ακριβώς η ευγενής οκταμελής οδός, δηλαδή - ορθή άποψη... κ.λπ... ορθή αυτοσυγκέντρωση - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, πρακτική που οδηγεί στην ανάπτυξη της βάσης πνευματικής δύναμης.» Ένατη.

10. Η δεύτερη ομιλία για τον μοναχό

842. Τότε αρκετοί μοναχοί πλησίασαν τον Ευλογημένο... κ.λπ... Σε εκείνους τους μοναχούς που κάθονταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Ποια άραγε, μοναχοί, είναι η υπερφυσική δύναμη, ποια η βάση πνευματικής δύναμης, ποια η ανάπτυξη της βάσης πνευματικής δύναμης, ποια η πρακτική που οδηγεί στην ανάπτυξη της βάσης πνευματικής δύναμης;» «Ο Ευλογημένος είναι η ρίζα των διδασκαλιών μας, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος είναι ο οδηγός... κ.λπ...

«Και ποια, μοναχοί, είναι η υπερφυσική δύναμη;Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός βιώνει πολλά είδη υπερφυσικής δύναμης - ενώ είναι ένας γίνεται πολλοί... κ.λπ... ασκεί κυριαρχία με το σώμα του μέχρι και τον κόσμο του Βράχμα - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, υπερφυσική δύναμη.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η βάση πνευματικής δύναμης;Όποια οδός, μοναχοί, όποια πρακτική οδηγεί στην απόκτηση υπερφυσικής δύναμης, στην επίτευξη υπερφυσικής δύναμης - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, βάση πνευματικής δύναμης.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η ανάπτυξη της βάσης πνευματικής δύναμης;Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας, αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας... κ.λπ... αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου... κ.λπ... αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, ανάπτυξη της βάσης πνευματικής δύναμης.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η πρακτική που οδηγεί στην ανάπτυξη της βάσης πνευματικής δύναμης; Αυτή ακριβώς η ευγενής οκταμελής οδός, δηλαδή - ορθή άποψη... κ.λπ... ορθή αυτοσυγκέντρωση. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, πρακτική που οδηγεί στην ανάπτυξη της βάσης πνευματικής δύναμης.» Δέκατη.

11. Η ομιλία για τον Μογκαλλάνα

843. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιων φαινομένων επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί ο μοναχός Μογκαλλάνα έχει τόσο μεγάλη υπερφυσική δύναμη και τόσο μεγάλη επιρροή;» «Ο Ευλογημένος είναι η ρίζα των διδασκαλιών μας, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος είναι ο οδηγός... κ.λπ... «Τεσσάρων, μοναχοί, βάσεων πνευματικής δύναμης επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί ο μοναχός Μογκαλλάνα έχει τόσο μεγάλη υπερφυσική δύναμη και τόσο μεγάλη επιρροή».

«Ποιων τεσσάρων; Εδώ, μοναχοί, ο μοναχός Μογκαλλάνα αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας - 'έτσι η θέλησή μου δεν θα είναι ούτε υπερβολικά χαλαρή, ούτε υπερβολικά τεταμένη, ούτε εσωτερικά συσταλμένη, ούτε εξωτερικά διασπασμένη'. Και παραμένει με αντίληψη του πίσω και του μπροστά - 'όπως το μπροστά έτσι και το πίσω, όπως το πίσω έτσι και το μπροστά· όπως το κάτω έτσι και το πάνω, όπως το πάνω έτσι και το κάτω·όπως η μέρα έτσι και η νύχτα, όπως η νύχτα έτσι και η μέρα'. Έτσι με ανοιχτό νου, χωρίς εμπόδια, αναπτύσσει λαμπρή συνείδηση. Αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας... κ.λπ... αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου... κ.λπ... αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας - 'έτσι η διερεύνησή μου δεν θα είναι ούτε υπερβολικά χαλαρή, ούτε υπερβολικά τεταμένη, ούτε εσωτερικά συσταλμένη, ούτε εξωτερικά διασπασμένη'... κ.λπ... έτσι με ανοιχτό νου, χωρίς εμπόδια, αναπτύσσει λαμπρή συνείδηση. Επειδή αυτές οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, μοναχοί, έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ο μοναχός Μογκαλλάνα έχει τόσο μεγάλη υπερφυσική δύναμη και τόσο μεγάλη επιρροή.

«Και επειδή αυτές οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, μοναχοί, έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ο μοναχός Μογκαλλάνα βιώνει έτσι πολλά είδη υπερφυσικής δύναμης - ενώ είναι ένας γίνεται πολλοί, ενώ είναι πολλοί γίνεται ένας... κ.λπ... ασκεί κυριαρχία με το σώμα του μέχρι και τον κόσμο του Βράχμα.Και

επειδή αυτές οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, μοναχοί, έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ο μοναχός Μογκαλλάνα με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει». Ενδέκατη.

12. Η ομιλία για τον Ταθάγκατα

844. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιων φαινομένων επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί ο Τατχάγκατα έχει τόσο μεγάλη υπερφυσική δύναμη και τόσο μεγάλη επιρροή;» «Ο Ευλογημένος είναι η ρίζα των διδασκαλιών μας, σεβάσμιε κύριε... κ.λπ... «Τεσσάρων, μοναχοί, βάσεων πνευματικής δύναμης επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί ο Τατχάγκατα έχει τόσο μεγάλη υπερφυσική δύναμη και τόσο μεγάλη επιρροή».

«Ποιων τεσσάρων; Εδώ, μοναχοί, ο Τατχάγκατα αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας - 'έτσι η θέλησή μου δεν θα είναι ούτε υπερβολικά χαλαρή, ούτε υπερβολικά τεταμένη, ούτε εσωτερικά συσταλμένη, ούτε εξωτερικά διασπασμένη'. Και παραμένει με αντίληψη του πίσω και του μπροστά - 'όπως το μπροστά έτσι και το πίσω, όπως το πίσω έτσι και το μπροστά·όπως το κάτω έτσι και το πάνω, όπως το πάνω έτσι και το κάτω· όπως η μέρα έτσι και η νύχτα, όπως η νύχτα έτσι και η μέρα'. Έτσι με ανοιχτό νου, χωρίς εμπόδια, αναπτύσσει λαμπρή συνείδηση. Αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας... κ.λπ... αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου... κ.λπ... αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας - 'έτσι η διερεύνησή μου δεν θα είναι ούτε υπερβολικά χαλαρή, ούτε υπερβολικά τεταμένη, ούτε εσωτερικά συσταλμένη, ούτε εξωτερικά διασπασμένη'. Και παραμένει με αντίληψη του πίσω και του μπροστά - 'όπως το μπροστά έτσι και το πίσω, όπως το πίσω έτσι και το μπροστά·όπως το κάτω έτσι και το πάνω, όπως το πάνω έτσι και το κάτω· όπως η μέρα έτσι και η νύχτα, όπως η νύχτα έτσι και η μέρα'. Έτσι με ανοιχτό νου, χωρίς εμπόδια, αναπτύσσει λαμπρή συνείδηση. Επειδή αυτές οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, μοναχοί, έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ο Τατχάγκατα έχει τόσο μεγάλη υπερφυσική δύναμη και τόσο μεγάλη επιρροή.

«Και επειδή αυτές οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, μοναχοί, έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ο Τατχάγκατα βιώνει πολλά είδη υπερφυσικής δύναμης - ενώ είναι ένας γίνεται πολλοί... κ.λπ... ασκεί κυριαρχία με το σώμα του μέχρι και τον κόσμο του Βράχμα. Και επειδή αυτές οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, μοναχοί, έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, ο Τατχάγκατα με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει». Δωδέκατη.

Το κεφάλαιο της σιδερένιας μπάλας τρίτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Η οδός, η σιδερένια σφαίρα, ο μοναχός, η αγνότητα και επίσης δύο καρποί·
> Δύο και ο Άνανδα, δύο μοναχοί, ο Μογκαλλάνα και ο Τατάγκατα.

4. Το κεφάλαιο των διαδοχικών επαναλήψεων για τον Γάγγη

1-12. Η δωδεκάδα ομιλιών που ξεκινά με τον ποταμό Γάγγη

845-856. «Όπως, μοναχοί, ο ποταμός Γάγγης είναι επιρρεπής προς την ανατολή, κεκλιμένος προς την ανατολή, με κλίση προς την ανατολή· ακριβώς έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός που αναπτύσσει τις τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, που καλλιεργεί τις τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, γίνεται επιρρεπής προς το Νιμπάνα, κεκλιμένος προς το Νιμπάνα, με κλίση προς το Νιμπάνα. Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός που αναπτύσσει τις τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, που καλλιεργεί τις τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, γίνεται επιρρεπής προς το Νιμπάνα, κεκλιμένος προς το Νιμπάνα, με κλίση προς το Νιμπάνα; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας, αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας... κ.λπ... αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου... κ.λπ... αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας.

Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός που αναπτύσσει τις τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, που καλλιεργεί τις τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, γίνεται επιρρεπής προς το Νιμπάνα, κεκλιμένος προς το Νιμπάνα, με κλίση προς το Νιμπάνα». Δωδέκατη.

Το κεφάλαιο του Γάγγη με συντομογραφίες τέταρτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Έξι επιρρεπή προς την ανατολή, έξι επιρρεπή προς τη θάλασσα·
> Αυτά τα δύο έξι γίνονται δώδεκα, γι' αυτό λέγεται το κεφάλαιο.

Το κεφάλαιο της επιμέλειας πρέπει να αναπτυχθεί.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Ο Τατχάγκατα, το αποτύπωμα, η κορυφή, η ρίζα, η ουσία και ο γιασεμής·
> ο βασιλιάς, η σελήνη και ο ήλιος, και με το ύφασμα η δέκατη στροφή.

Το κεφάλαιο αυτού που πρέπει να γίνει με τη δύναμη πρέπει να αναπτυχθεί.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Δύναμη και σπόρος και ερπετό, δέντρο με στάμνα και γουρούνι·
> Με χώρο και δύο σύννεφα, πλοίο, επισκέπτης και ποταμός.

Το κεφάλαιο της αναζήτησης πρέπει να αναπτυχθεί.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Η αναζήτηση, η διάκριση, η νοητική διαφθορά, το γίγνεσθαι και η μορφή πόνου, τρεις·
> η στειρότητα και ο ρύπος και η ταραχή, το αίσθημα, η επιθυμία και με τη δίψα.

8. Το κεφάλαιο για τις νοητικές πλημμύρες

1-10. Δεκάδα ομιλιών που ξεκινούν με τη νοητική πλημμύρα

889-898. «Αυτά τα πέντε, μοναχοί, είναι τα ανώτερα νοητικά δεσμά.Ποια πέντε; Το πάθος για λεπτοφυή υλική ύπαρξη, το πάθος για άυλη ύπαρξη, η αλαζονεία, η ανησυχία, η άγνοια - αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα πέντε ανώτερα νοητικά δεσμά. Για την άμεση γνώση, για την πλήρη κατανόηση, για την πλήρη εξάλειψη, για την εγκατάλειψη αυτών των πέντε ανώτερων νοητικών δεσμών, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας, αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας... κ.λπ... αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου... κ.λπ... αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας. Για την άμεση γνώση, για την πλήρη κατανόηση, για την πλήρη εξάλειψη, για την εγκατάλειψη αυτών των πέντε ανώτερων νοητικών δεσμών, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτές οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης».

Το κεφάλαιο της νοητικής πλημμύρας όγδοο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Νοητική πλημμύρα, νοητική δέσμευση, προσκόλληση, νοητικός κόμβος και με υπολανθάνουσα τάση·
> είδη αισθησιακής ηδονής, νοητικά εμπόδια, συναθροίσματα, κατώτερα και ανώτερα.

Συνδεδεμένο με τις βάσεις πνευματικής δύναμης έβδομο.

8. Συνδεδεμένες ομιλίες με τον Ανουρούντα

1. Το κεφάλαιο για τη μοναξιά

1. Η πρώτη ομιλία για τη μοναξιά

899. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο σεβάσμιος Ανουρούντα διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Τότε στον σεβάσμιο Ανουρούντα, που είχε μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήταν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός στο νου: «Σε όποιους οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης έχουν αποτύχει, σε αυτούς έχει αποτύχει η ευγενής οδός που οδηγεί ορθά στην εξάλειψη της δυστυχίας. Σε όποιους οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης έχουν ξεκινήσει, σε αυτούς έχει ξεκινήσει η ευγενής οδός που οδηγεί ορθά στην εξάλειψη της δυστυχίας».

Τότε ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα, αφού αντιλήφθηκε με τον νου του τον αναλογισμό του νου του σεβάσμιου Ανουρούντα - όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του, ακριβώς έτσι - εμφανίστηκε μπροστά στον σεβάσμιο Ανουρούντα. Τότε ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα είπε στον σεβάσμιο Ανουρούντα: «Σε ποιο βαθμό άραγε, φίλε Ανουρούντα, οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης ενός μοναχού έχουν ξεκινήσει;»

«Εδώ, φίλε, ένας μοναχός διαμένει εσωτερικά παρατηρώντας στο σώμα τη φύση της έγερσης, διαμένει εσωτερικά παρατηρώντας στο σώμα τη φύση της παρακμής, διαμένει εσωτερικά παρατηρώντας στο σώμα τη φύση της έγερσης και της παρακμής, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Διαμένει εξωτερικά παρατηρώντας στο σώμα τη φύση της έγερσης, διαμένει εξωτερικά παρατηρώντας στο σώμα τη φύση της παρακμής, διαμένει εξωτερικά παρατηρώντας στο σώμα τη φύση της έγερσης και της παρακμής, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Διαμένει εσωτερικά και εξωτερικά παρατηρώντας στο σώμα τη φύση της έγερσης, διαμένει εσωτερικά και εξωτερικά παρατηρώντας στο σώμα τη φύση της παρακμής, διαμένει εσωτερικά και εξωτερικά παρατηρώντας στο σώμα τη φύση της έγερσης και της παρακμής, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο.

«Αυτός αν επιθυμεί - 'να διαμένω αντιλαμβανόμενος το μη αποκρουστικό ως αποκρουστικό', διαμένει εκεί αντιλαμβανόμενος το αποκρουστικό· αν επιθυμεί - 'να διαμένω αντιλαμβανόμενος το αποκρουστικό ως μη αποκρουστικό', διαμένει εκεί αντιλαμβανόμενος το μη αποκρουστικό· αν επιθυμεί - 'να διαμένω αντιλαμβανόμενος τόσο το μη αποκρουστικό όσο και το αποκρουστικό ως αποκρουστικό', διαμένει εκεί αντιλαμβανόμενος το αποκρουστικό· αν επιθυμεί - 'να διαμένω αντιλαμβανόμενος τόσο το αποκρουστικό όσο και το μη αποκρουστικό ως μη αποκρουστικό', διαμένει εκεί αντιλαμβανόμενος το μη αποκρουστικό· αν επιθυμεί - 'να διαμένω με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, αποφεύγοντας και τα δύο, τόσο το μη αποκρουστικό όσο και το αποκρουστικό', διαμένει εκεί με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση.

«Διαμένει εσωτερικά παρατηρώντας στα αισθήματα τη φύση της έγερσης, διαμένει εσωτερικά παρατηρώντας στα αισθήματα τη φύση της παρακμής, διαμένει εσωτερικά παρατηρώντας στα αισθήματα τη φύση της έγερσης και της παρακμής, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Διαμένει εξωτερικά παρατηρώντας στα αισθήματα τη φύση της έγερσης, διαμένει εξωτερικά παρατηρώντας στα αισθήματα τη φύση της παρακμής, διαμένει εξωτερικά παρατηρώντας στα αισθήματα τη φύση της έγερσης και της παρακμής, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Διαμένει εσωτερικά και εξωτερικά παρατηρώντας στα αισθήματα τη φύση της έγερσης, διαμένει εσωτερικά και εξωτερικά παρατηρώντας στα αισθήματα τη φύση της παρακμής, διαμένει εσωτερικά και εξωτερικά παρατηρώντας στα αισθήματα τη φύση της έγερσης και της παρακμής, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο.

«Αυτός αν επιθυμεί - 'να διαμένω αντιλαμβανόμενος το μη αποκρουστικό ως αποκρουστικό', διαμένει εκεί αντιλαμβανόμενος το αποκρουστικό· αν επιθυμεί - 'να διαμένω αντιλαμβανόμενος το αποκρουστικό ως μη αποκρουστικό', διαμένει εκεί αντιλαμβανόμενος το μη αποκρουστικό· αν επιθυμεί - 'να διαμένω αντιλαμβανόμενος τόσο το μη αποκρουστικό όσο και το αποκρουστικό ως αποκρουστικό', διαμένει εκεί αντιλαμβανόμενος το αποκρουστικό· αν επιθυμεί - 'να διαμένω αντιλαμβανόμενος τόσο το αποκρουστικό όσο και το μη αποκρουστικό ως μη αποκρουστικό', διαμένει

εκεί αντιλαμβανόμενος το μη αποκρουστικό· αν επιθυμεί - 'να διαμένω με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, αποφεύγοντας και τα δύο, τόσο το μη αποκρουστικό όσο και το αποκρουστικό', διαμένει εκεί με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση.

«Εσωτερικά στη συνείδηση... κ.λπ... εξωτερικά στη συνείδηση... κ.λπ... εσωτερικά και εξωτερικά στη συνείδηση διαμένει παρατηρώντας τη φύση της έγερσης... εσωτερικά και εξωτερικά στη συνείδηση διαμένει παρατηρώντας τη φύση της παρακμής... εσωτερικά και εξωτερικά στη συνείδηση διαμένει παρατηρώντας τη φύση της έγερσης και της παρακμής, ενεργητικός... κ.λπ... την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια.

«Αυτός αν επιθυμεί - 'να διαμένω αντιλαμβανόμενος το μη αποκρουστικό ως αποκρουστικό', διαμένει εκεί αντιλαμβανόμενος το αποκρουστικό... κ.λπ... διαμένει εκεί με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση.

«Εσωτερικά στα νοητικά φαινόμενα... κ.λπ... εξωτερικά στα νοητικά φαινόμενα... κ.λπ... εσωτερικά και εξωτερικά στα νοητικά φαινόμενα διαμένει παρατηρώντας τη φύση της έγερσης... εσωτερικά και εξωτερικά στα νοητικά φαινόμενα διαμένει παρατηρώντας τη φύση της παρακμής... εσωτερικά και εξωτερικά στα νοητικά φαινόμενα διαμένει παρατηρώντας τη φύση της έγερσης και της παρακμής, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο.

«Αυτός αν επιθυμεί - 'να διαμένω αντιλαμβανόμενος το μη αποκρουστικό ως αποκρουστικό', διαμένει εκεί αντιλαμβανόμενος το αποκρουστικό... κ.λπ... διαμένει εκεί με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση. Σε αυτό το βαθμό, φίλε, οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης ενός μοναχού έχουν ξεκινήσει». Πρώτο.

2. Η δεύτερη ομιλία για τη μοναξιά

900. Προέλευση στη Σαβάττχι. Τότε στον σεβάσμιο Ανουρούντα, που είχε μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήταν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός στο νου: «Σε όποιους οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης έχουν αποτύχει, σε αυτούς έχει αποτύχει η ευγενής οδός που οδηγεί ορθά στην εξάλειψη της δυστυχίας· σε όποιους οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης έχουν ξεκινήσει, σε αυτούς έχει ξεκινήσει η ευγενής οδός που οδηγεί ορθά στην εξάλειψη της δυστυχίας».

Τότε ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα, αφού αντιλήφθηκε με τον νου του τον αναλογισμό του νου του σεβάσμιου Ανουρούντα - όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του, ακριβώς έτσι - εμφανίστηκε μπροστά στον σεβάσμιο Ανουρούντα.

Τότε ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα είπε στον σεβάσμιο Ανουρούντα: «Σε ποιο βαθμό άραγε, φίλε Ανουρούντα, οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης ενός μοναχού έχουν ξεκινήσει;»

«Εδώ, φίλε, ένας μοναχός διαμένει εσωτερικά παρατηρώντας το σώμα στο σώμα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Εξωτερικά διαμένει παρατηρώντας το σώμα στο σώμα... κ.λπ... εσωτερικά και εξωτερικά διαμένει παρατηρώντας το σώμα στο σώμα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο.

«Εσωτερικά στα αισθήματα διαμένει παρατηρώντας τα αισθήματα, ενεργητικός, με

πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Εξωτερικά στα αισθήματα διαμένει παρατηρώντας τα αισθήματα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Εσωτερικά και εξωτερικά στα αισθήματα διαμένει παρατηρώντας τα αισθήματα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο.

«Εσωτερικά στη συνείδηση... κ.λπ... εξωτερικά στη συνείδηση... κ.λπ... εσωτερικά και εξωτερικά στη συνείδηση διαμένει παρατηρώντας τη συνείδηση, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο.

«Εσωτερικά στα νοητικά φαινόμενα... κ.λπ... εξωτερικά στα νοητικά φαινόμενα... κ.λπ... εσωτερικά και εξωτερικά στα νοητικά φαινόμενα διαμένει παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Σε αυτό το βαθμό, φίλε, οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης ενός μοναχού έχουν ξεκινήσει». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον Σουτάνου

901. Κάποτε ο σεβάσμιος Ανουρούντα διέμενε στη Σαβάτθι, στην όχθη του Σουτάνου. Τότε αρκετοί μοναχοί πήγαν εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Ανουρούντα· αφού πλησίασαν, χαιρέτησαν τον σεβάσμιο Ανουρούντα. Αφού ολοκλήρωσαν την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, εκείνοι οι μοναχοί είπαν στον σεβάσμιο Ανουρούντα: «Ποιων φαινομένων ο σεβάσμιος Ανουρούντα, επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, έφτασε σε μεγάλη άμεση γνώση;»

«Επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, φίλε, έφτασα σε μεγάλη άμεση γνώση. Ποιων τεσσάρων; Εδώ εγώ, φίλε, στο σώμα διαμένω παρατηρώντας το σώμα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο· στα αισθήματα... κ.λπ... στη συνείδηση... κ.λπ... στα νοητικά φαινόμενα διαμένω παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο - επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί αυτές οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, φίλε, έφτασα σε μεγάλη άμεση γνώση. Και επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί αυτές οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, φίλε, γνώρισα άμεσα την κατώτερη κατάσταση ως κατώτερη, γνώρισα άμεσα τη μέση κατάσταση ως μέση, γνώρισα άμεσα την ανώτερη κατάσταση ως ανώτερη». Τρίτη.

4. Η πρώτη ομιλία για την Κάντακι

902. Κάποτε ο σεβάσμιος Ανουρούντα και ο σεβάσμιος Σαριπούττα και ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα διέμεναν στη Σακέτα, στο δάσος Καντακί. Τότε ο σεβάσμιος Σαριπούττα και ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα, την απογευματινή περίοδο της ημέρας, αφού βγήκαν από την απομόνωση, πήγαν εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Ανουρούντα· αφού πλησίασαν, χαιρέτησαν τον σεβάσμιο Ανουρούντα. Αφού ολοκλήρωσαν την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισαν στο πλάι.

Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Σαριπούττα είπε στον σεβάσμιο Ανουρούντα: «Από έναν ασκούμενο μοναχό, φίλε Ανουρούντα, ποια φαινόμενα πρέπει να επιτευχθούν και να διαμένει σε αυτά;»

«Από έναν ασκούμενο μοναχό, φίλε Σαριπούττα, οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης πρέπει να επιτευχθούν και να διαμένει σε αυτές. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, φίλε, ένας μοναχός διαμένει παρατηρώντας το σώμα στο σώμα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο· στα αισθήματα... κ.λπ... στη συνείδηση... κ.λπ... στα νοητικά φαινόμενα διαμένει παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο - από έναν ασκούμενο μοναχό, φίλε Σαριπούττα, αυτές οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης πρέπει να επιτευχθούν και να διαμένει σε αυτές». Τέταρτο.

5. Η δεύτερη ομιλία για την Κάντακι

903. Προέλευση στη Σακέτα. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Σαριπούττα είπε στον σεβάσμιο Ανουρούντα: «Από έναν μοναχό πέραν της άσκησης, φίλε Ανουρούντα, ποια φαινόμενα πρέπει να επιτευχθούν και να διαμένει σε αυτά;» «Από έναν μοναχό πέραν της άσκησης, φίλε Σαριπούττα, οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης πρέπει να επιτευχθούν και να διαμένει σε αυτές. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, φίλε, ένας μοναχός διαμένει παρατηρώντας το σώμα στο σώμα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο· στα αισθήματα... κ.λπ... στη συνείδηση... κ.λπ... στα νοητικά φαινόμενα διαμένει παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο - από έναν μοναχό πέραν της άσκησης, φίλε Σαριπούττα, αυτές οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης πρέπει να επιτευχθούν και να διαμένει σε αυτές». Πέμπτο.

6. Η τρίτη ομιλία για την Κάντακι

904. Προέλευση στη Σακέτα. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Σαριπούττα είπε στον σεβάσμιο Ανουρούντα: «Ποιων φαινομένων ο σεβάσμιος Ανουρούντα, επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, έφτασε σε μεγάλη άμεση γνώση;» «Επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, φίλε, έφτασα σε μεγάλη άμεση γνώση. Ποιων τεσσάρων; Εδώ εγώ, φίλε, στο σώμα διαμένω παρατηρώντας το σώμα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο· στα αισθήματα... κ.λπ... στη συνείδηση... κ.λπ... στα νοητικά φαινόμενα διαμένω παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο - επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί αυτές οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, φίλε, έφτασα σε μεγάλη άμεση γνώση. Και επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί αυτές οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, φίλε, γνωρίζω άμεσα χίλιους κόσμους». Έκτο.

7. Η ομιλία για την εξάλειψη της επιθυμίας

905. Προέλευση στη Σαβάττχι. Εκεί ο σεβάσμιος Ανουρούντα απευθύνθηκε στους μοναχούς - «Φίλοι μοναχοί». «Φίλε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον σεβάσμιο Ανουρούντα. Ο σεβάσμιος Ανουρούντα είπε αυτό -

«Αυτές οι τέσσερις, φίλε, εφαρμογές της μνήμης όταν αναπτυχθούν και

καλλιεργηθούν οδηγούν στην εξάλειψη της επιθυμίας. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, φίλε, ένας μοναχός διαμένει παρατηρώντας το σώμα στο σώμα... κ.λπ... στα αισθήματα... κ.λπ... στη συνείδηση... κ.λπ... στα νοητικά φαινόμενα διαμένει παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο - αυτές πράγματι, φίλε, οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν οδηγούν στην εξάλειψη της επιθυμίας». Έβδομη.

8. Η ομιλία για το σπίτι με τα δέντρα σάλαλα

906. Κάποτε ο σεβάσμιος Ανουρούντα διέμενε στη Σαβάτθι, στο σπίτι του δέντρου σαλάλα. Εκεί ο σεβάσμιος Ανουρούντα απευθύνθηκε στους μοναχούς... κ.λπ... είπε αυτό: «Όπως, φίλοι, ο ποταμός Γάγγης είναι επιρρεπής προς την ανατολή, κεκλιμένος προς την ανατολή, με κλίση προς την ανατολή. Τότε θα ερχόταν ένα μεγάλο πλήθος ανθρώπων παίρνοντας φτυάρια και καλάθια - "Εμείς θα κάνουμε αυτόν τον ποταμό Γάγγη επιρρεπή προς τη δύση, κεκλιμένο προς τη δύση, με κλίση προς τη δύση". Τι νομίζετε, φίλοι, άραγε εκείνο το μεγάλο πλήθος ανθρώπων θα έκανε τον ποταμό Γάγγη επιρρεπή προς τη δύση, κεκλιμένο προς τη δύση, με κλίση προς τη δύση;» «Όχι, φίλε». «Για ποιο λόγο;» «Ο ποταμός Γάγγης, φίλε, είναι επιρρεπής προς την ανατολή, κεκλιμένος προς την ανατολή, με κλίση προς την ανατολή. Δεν είναι εύκολο να γίνει επιρρεπής προς τη δύση, κεκλιμένος προς τη δύση, με κλίση προς τη δύση. Και εκείνο το μεγάλο πλήθος ανθρώπων θα γινόταν απλώς μέτοχος κούρασης και δυσφορίας».

«Ακριβώς έτσι, φίλοι, έναν μοναχό που αναπτύσσει τις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, που καλλιεργεί τις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, βασιλιάδες ή βασιλικοί υπουργοί ή φίλοι ή σύμβουλοι ή συγγενείς ή ομόαιμοι θα τον προσκαλούσαν με πλούτη - "Έλα, αγαπητέ άνθρωπε, γιατί αυτά τα πορτοκαλί ράσα σε καίνε;Γιατί ξυρισμένος περιφέρεσαι με κύπελλο; Έλα, επιστρέφοντας σε κατώτερη ζωή, απόλαυσε τα πλούτη και κάνε αξιέπαινες πράξεις".

Πράγματι, φίλοι, εκείνος ο μοναχός που αναπτύσσει τις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, που καλλιεργεί τις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, αφού απαρνηθεί την εξάσκηση, θα επιστρέψει σε κατώτερη ζωή - αυτό είναι αδύνατον. Για ποιο λόγο; Διότι εκείνη η συνείδηση που για πολύ καιρό είναι επιρρεπής στην απομόνωση, κεκλιμένη προς την απομόνωση, με κλίση προς την απομόνωση, αυτή βεβαίως θα επιστρέψει σε κατώτερη ζωή - αυτό είναι αδύνατον. Και πώς, φίλοι, ένας μοναχός αναπτύσσει τις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, καλλιεργεί τις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης; Εδώ, φίλε, ένας μοναχός διαμένει παρατηρώντας το σώμα στο σώμα... κ.λπ... στα αισθήματα... κ.λπ... στη συνείδηση... κ.λπ... στα νοητικά φαινόμενα παρατηρών τα νοητικά φαινόμενα διαμένει, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Έτσι λοιπόν, φίλοι, ένας μοναχός αναπτύσσει τις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, καλλιεργεί τις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης». Όγδοη.

9. Η ομιλία για το άλσος της Αμπαπάλι

907. Κάποτε ο σεβάσμιος Ανουρούντα και ο σεβάσμιος Σαριπούττα διέμεναν στη Βεσάλι, στο άλσος της Αμπαπάλι. Τότε ο σεβάσμιος Σαριπούττα, την απογευματινή περίοδο της ημέρας, αφού βγήκε από την απομόνωση... κ.λπ... Καθισμένος στο πλάι, ο

σεβάσμιος Σαριπούττα είπε στον σεβάσμιο Ανουρούντα:

«Οι ικανότητές σου, φίλε Ανουρούντα, είναι γαλήνιες, το χρώμα του προσώπου σου είναι αγνό και λαμπερό. Με ποια διαμονή ο σεβάσμιος Ανουρούντα τώρα διαμένει συχνά;» «Εγώ πράγματι, φίλε, με τον νου καλά εδραιωμένο στις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης τώρα διαμένω συχνά. Σε ποιες τέσσερις; Εδώ εγώ, φίλε, στο σώμα διαμένω παρατηρώντας το σώμα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο· στα αισθήματα... κ.λπ... στη συνείδηση... κ.λπ... στα νοητικά φαινόμενα διαμένω παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο - σε αυτές πράγματι, φίλε, τις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης με τον νου καλά εδραιωμένο τώρα διαμένω συχνά. Εκείνος ο μοναχός, φίλε, που είναι Άξιος, που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, που έχει ολοκληρώσει την άγια ζωή, που έχει κάνει αυτό που έπρεπε να γίνει, που έχει αποθέσει το φορτίο, που έχει επιτύχει τον δικό του σκοπό, που έχει εξαλείψει πλήρως τους δεσμούς του γίγνεσθαι, πλήρως απελευθερωμένος μέσω της τελικής γνώσης, αυτός σε αυτές τις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης με τον νου καλά εδραιωμένο διαμένει συχνά».

«Είμαστε τυχεροί πράγματι, φίλε, είναι καλή τύχη πράγματι για μας, φίλε! Που εμείς ακούσαμε τον σεβάσμιο Ανουρούντα πρόσωπο με πρόσωπο να εκφωνεί τα λόγια του ταύρου». Ένατη.

10. Η ομιλία για τη σοβαρή ασθένεια

908. Κάποτε ο σεβάσμιος Ανουρούντα διέμενε στη Σαβάτθι, στο δάσος Άντα, άρρωστος, ταλαιπωρημένος, βαριά ασθενής. Τότε αρκετοί μοναχοί πήγαν εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Ανουρούντα· αφού πλησίασαν, είπαν στον σεβάσμιο Ανουρούντα:

«Με ποια διαμονή διαμένοντας του σεβάσμιου Ανουρούντα τα εγερθέντα σωματικά δυσάρεστα αισθήματα δεν κατακυριεύουν τη συνείδηση;» «Σε μένα πράγματι, φίλε, που διαμένω με τον νου καλά εδραιωμένο στις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, τα εγερθέντα σωματικά δυσάρεστα αισθήματα δεν κατακυριεύουν τη συνείδηση. Σε ποιες τέσσερις; Εδώ εγώ, φίλε, στο σώμα διαμένω παρατηρώντας το σώμα... κ.λπ... στα αισθήματα... κ.λπ... στη συνείδηση... κ.λπ... στα νοητικά φαινόμενα διαμένω παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο - σε αυτές πράγματι, φίλε, τις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, σε μένα που διαμένω με τον νου καλά εδραιωμένο, τα εγερθέντα σωματικά δυσάρεστα αισθήματα δεν κατακυριεύουν τη συνείδηση». Δέκατη.

Το κεφάλαιο της μετάβασης σε ιδιωτικό χώρο πρώτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Με τη μετάβαση σε ιδιωτικό χώρο δύο ειπώθηκαν, η Σουτάνου και η Καντακί τρεις·
> η εξάλειψη της επιθυμίας, η αίθουσα Σαλάλα, η Αμπαπάλι και ο ασθενής.

2. Το δεύτερο κεφάλαιο

1. Η ομιλία για τις χίλιες κοσμικές περιόδους

909. Κάποτε ο σεβάσμιος Ανουρούντα διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Τότε αρκετοί μοναχοί πήγαν εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Ανουρούντα· αφού πλησίασαν, μαζί με τον σεβάσμιο Ανουρούντα... κ.λπ... Καθισμένοι στο πλάι, εκείνοι οι μοναχοί είπαν στον σεβάσμιο Ανουρούντα:

«Ποιων φαινομένων ο σεβάσμιος Ανουρούντα, επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, έφτασε σε μεγάλη άμεση γνώση;» «Επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, φίλε, έφτασα σε μεγάλη άμεση γνώση. Ποιων τεσσάρων; Εδώ εγώ, φίλε, στο σώμα διαμένω παρατηρώντας το σώμα... κ.λπ... στα αισθήματα... κ.λπ... στη συνείδηση... κ.λπ... στα νοητικά φαινόμενα διαμένω παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο - επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί αυτές οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, φίλε, έφτασα σε μεγάλη άμεση γνώση. Και επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί αυτές οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, φίλε, αναθυμούμαι χίλιους κοσμικούς κύκλους». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τα διάφορα είδη υπερφυσικής δύναμης

910. «Και επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί αυτές οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, φίλε, βιώνω πολλά είδη υπερφυσικής δύναμης - ενώ είμαι ένας γίνομαι πολλοί... κ.λπ... ασκώ κυριαρχία με το σώμα μου μέχρι και τον κόσμο του Βράχμα». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τη θεία ακοή

911. «Και επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί αυτές οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, φίλε, με το στοιχείο της θείας ακοής, εξαγνισμένο, που υπερβαίνει το ανθρώπινο, ακούω και τα δύο είδη ήχων, θείους και ανθρώπινους, είτε είναι μακριά είτε κοντά». Τρίτη.

4. Η ομιλία για τη διείσδυση στον νου

912. «Και επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί αυτές οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, φίλε, κατανοώ τον νου άλλων όντων, άλλων ατόμων, περιλαμβάνοντας τον νου τους με τον δικό μου νου - κατανοώ τον νου με πάθος ως «νους με πάθος»... κ.λπ... ή κατανοώ τον μη απελευθερωμένο νου ως «μη απελευθερωμένος νους»». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τη θέση

913. «Και επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί αυτές οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, φίλε, κατανοώ όπως πραγματικά είναι το δυνατόν ως δυνατόν και το αδύνατον ως αδύνατον». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για την ανάληψη πράξης

914. «Και επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί αυτές οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, φίλε, κατανοώ όπως πραγματικά είναι το επακόλουθο των αναλήψεων πράξεων του παρελθόντος, του μέλλοντος και του παρόντος, ως προς τη συνθήκη και την αιτία». Έκτο.

7. Η ομιλία για την οδό που οδηγεί παντού

915. «Και επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί αυτές οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, φίλε, κατανοώ όπως πραγματικά είναι την πρακτική που οδηγεί παντού». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τα διάφορα στοιχεία

916. «Και επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί αυτές οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, φίλε, κατανοώ όπως πραγματικά είναι τον κόσμο με τα πολλά στοιχεία και τα διάφορα στοιχεία». Όγδοη.

9. Η ομιλία για τις διάφορες διαθέσεις

917. «Και επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί αυτές οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, φίλε, κατανοώ όπως πραγματικά είναι τις διάφορες διαθέσεις των όντων». Ένατη.

10. Η ομιλία για την κατανόηση των ικανοτήτων των άλλων

918. «Και επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί αυτές οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, φίλε, κατανοώ όπως πραγματικά είναι την ανώτερη και κατώτερη κατάσταση των ικανοτήτων άλλων όντων, άλλων ατόμων». Δέκατη.

11. Η ομιλία για τη διαλογιστική έκσταση και τα λοιπά

919. «Και επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί αυτές οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, φίλε, κατανοώ όπως πραγματικά είναι τη μόλυνση, την κάθαρση και την ανάδυση από τις διαλογιστικές εκστάσεις, τις απολυτρώσεις, τις αυτοσυγκεντρώσεις και τις διαλογιστικές επιτεύξεις». Ενδέκατη.

12. Η ομιλία για τις προηγούμενες ζωές

920. «Και επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί αυτές οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, φίλε, θυμάμαι πολλές προηγούμενες υπάρξεις, δηλαδή - μία γέννηση, δύο γεννήσεις... κ.λπ... Έτσι θυμάμαι πολλές προηγούμενες υπάρξεις με τις λεπτομέρειες και τα χαρακτηριστικά τους». Δωδέκατη.

13. Η ομιλία για τον θείο οφθαλμό

921. «Και επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί αυτές οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, φίλε, με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, βλέπω τα όντα να πεθαίνουν και να ξαναγεννιούνται... κ.λπ... έτσι με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, κατανοώ τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους». Δέκατη τρίτη.

14. Η ομιλία για την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών

922. «Και επειδή έχουν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί αυτές οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, φίλε, με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένω». Δέκατο τέταρτο.

Το δεύτερο κεφάλαιο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Μεγάλη άμεση γνώση, υπερφυσική δύναμη, θεϊκή, διείσδυση του νου, θέση, πράξη·
Παντού στοιχείο διάθεση, ικανότητα, διαλογιστική έκσταση, τρεις αληθινές γνώσεις.

Συνδεδεμένο με τον Ανουρούντα όγδοο.

9. Συνδεδεμένες ομιλίες για την διαλογιστική έκσταση

1. Το κεφάλαιο των διαδοχικών επαναλήψεων για τον Γάγγη

1-12. Δωδεκάδα ομιλιών για τη διαλογιστική έκσταση και τα λοιπά

923-934. Με αφορμή τη Σαβάττχι. «Υπάρχουν, μοναχοί, τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές, αποστασιοποιημένος από τις φαύλες νοητικές καταστάσεις, έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, που συνοδεύεται από λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση, διαμένει. Με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού, έχοντας επιτύχει τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από εσωτερική ηρεμία και ενότητα του νου, χωρίς λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αυτοσυγκέντρωση, διαμένει. Με την απαλλαγή από την αγαλλίαση, παραμένει με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, και βιώνει σωματική ευτυχία, αυτό που οι ευγενείς περιγράφουν ως - 'αυτός που έχει αταραξία και μνήμη, που διαμένει στην ευτυχία', έχοντας επιτύχει την τρίτη διαλογιστική έκσταση, διαμένει. Με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης και του πόνου, και με την προηγούμενη πάροδο της ευαρέσκειας και της δυσαρέσκειας, έχοντας επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο και την εξάγνιση της μνήμης λόγω της αταραξίας, διαμένει. Αυτές, μοναχοί, είναι οι τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις».

«Όπως, μοναχοί, ο ποταμός Γάγγης είναι επιρρεπής προς την ανατολή, κεκλιμένος προς την ανατολή, με κλίση προς την ανατολή· ακριβώς έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός που αναπτύσσει τις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις, που καλλιεργεί τις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις, γίνεται επιρρεπής προς το Νιμπάνα, κεκλιμένος προς το Νιμπάνα, με κλίση προς το Νιμπάνα. Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός που αναπτύσσει τις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις, που καλλιεργεί τις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις, γίνεται επιρρεπής προς το Νιμπάνα, κεκλιμένος προς το Νιμπάνα, με κλίση προς το Νιμπάνα; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές, αποστασιοποιημένος από τις φαύλες νοητικές καταστάσεις, έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, που συνοδεύεται από λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση, διαμένει. Με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού... κ.λπ... τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση... κ.λπ... την τρίτη διαλογιστική έκσταση... κ.λπ... εισέρχεται και παραμένει στην τέταρτη διαλογιστική έκσταση. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός που αναπτύσσει τις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις, που καλλιεργεί τις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις, γίνεται επιρρεπής προς το Νιμπάνα, κεκλιμένος προς το Νιμπάνα, με κλίση προς το Νιμπάνα». Δωδέκατη.

Το κεφάλαιο επανάληψης του Γάγγη πρώτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Έξι επιρρεπή προς την ανατολή, έξι επιρρεπή προς τη θάλασσα·
> Αυτά τα δύο έξι γίνονται δώδεκα, γι' αυτό λέγεται το κεφάλαιο.

Το κεφάλαιο της επιμέλειας πρέπει να αναπτυχθεί.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Ο Τατχάγκατα, το αποτύπωμα, η κορυφή, η ρίζα, η ουσία και ο γιασεμής·
> ο βασιλιάς, η σελήνη και ο ήλιος, και με το ύφασμα η δέκατη στροφή.

Το κεφάλαιο αυτού που πρέπει να γίνει με τη δύναμη πρέπει να αναπτυχθεί.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Δύναμη και σπόρος και ερπετό, δέντρο με στάμνα και γουρούνι·
> Με χώρο και δύο σύννεφα, πλοίο, επισκέπτης και ποταμός.

Το κεφάλαιο της αναζήτησης πρέπει να αναπτυχθεί.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Η αναζήτηση, η διάκριση, η νοητική διαφθορά, το γίγνεσθαι και η μορφή πόνου, τρεις·
> η στειρότητα και ο ρύπος και η ταραχή, το αίσθημα, η επιθυμία και με τη δίψα.

5. Το κεφάλαιο για τις νοητικές πλημμύρες

1-10. Η ομιλία για τη νοητική πλημμύρα και τα λοιπά

967-976. «Αυτά τα πέντε, μοναχοί, είναι τα ανώτερα νοητικά δεσμά.Ποια πέντε; Το πάθος για λεπτοφυή υλική ύπαρξη, το πάθος για άυλη ύπαρξη, η αλαζονεία, η ανησυχία, η άγνοια - αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα πέντε ανώτερα νοητικά δεσμά. Για την άμεση γνώση, για την πλήρη κατανόηση, για την πλήρη εξάλειψη, για την εγκατάλειψη αυτών των πέντε ανώτερων νοητικών δεσμών, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν οι τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές, αποστασιοποιημένος από τις φαύλες νοητικές καταστάσεις, έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, που συνοδεύεται από λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση, διαμένει. Με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού, έχοντας επιτύχει τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από εσωτερική ηρεμία και ενότητα του νου, χωρίς λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αυτοσυγκέντρωση, διαμένει... κ.λπ... την τρίτη διαλογιστική έκσταση... κ.λπ... εισέρχεται και παραμένει στην τέταρτη διαλογιστική έκσταση. Για την άμεση γνώση, για την πλήρη κατανόηση, για την πλήρη εξάλειψη, για την εγκατάλειψη αυτών των πέντε ανώτερων νοητικών δεσμών, μοναχοί, πρέπει να αναπτυχθούν αυτές οι τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις» πρέπει να αναπτυχθεί. Δέκατη.

Το κεφάλαιο της νοητικής πλημμύρας πέμπτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Νοητική πλημμύρα, νοητική δέσμευση, προσκόλληση, νοητικός κόμβος και με υπολανθάνουσα τάση·
> είδη αισθησιακής ηδονής, νοητικά εμπόδια, συναθροίσματα, κατώτερα και ανώτερα.

Η συλλογή της διαλογιστικής έκστασης ένατη.

10. Συνδεδεμένες ομιλίες για την εισπνοή και εκπνοή

1. Το κεφάλαιο για το ένα πράγμα

1. Η ομιλία για ένα πράγμα

977. Προέλευση στη Σαβάττχι. Εκεί... κ.λπ... είπε αυτό: «Ένα φαινόμενο, μοναχοί, όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος. Ποιο είναι αυτό το ένα φαινόμενο; Η μνήμη επί της αναπνοής. Και πώς, μοναχοί, η μνήμη επί της αναπνοής όταν αναπτυχθεί, πώς όταν καλλιεργηθεί έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός, έχοντας πάει στο δάσος ή στη βάση ενός δένδρου ή σε μια άδεια οικία, κάθεται διασταυρώνοντας τα πόδια του, κρατώντας το σώμα του ευθύ, εδραιώνοντας τη μνήμη μπροστά στο πρόσωπο. Αυτός μνήμων εισπνέει, μνήμων εκπνέει. Εισπνέοντας μακρά κατανοεί: «εισπνέω μακρά», εκπνέοντας μακρά κατανοεί: «εκπνέω μακρά»· εισπνέοντας σύντομα κατανοεί: «εισπνέω σύντομα», εκπνέοντας σύντομα κατανοεί: «εκπνέω σύντομα»· εξασκείται: «βιώνοντας ολόκληρο το σώμα της αναπνοής θα εισπνεύσω», εξασκείται: «βιώνοντας ολόκληρο το σώμα της αναπνοής θα εκπνεύσω»· εξασκείται: «γαληνεύοντας τη σωματική δραστηριότητα θα εισπνεύσω», εξασκείται: «γαληνεύοντας τη σωματική δραστηριότητα θα εκπνεύσω»· εξασκείται: «βιώνοντας αγαλλίαση θα εισπνεύσω», εξασκείται: «βιώνοντας αγαλλίαση θα εκπνεύσω»· εξασκείται: «βιώνοντας ευτυχία θα εισπνεύσω», εξασκείται: «βιώνοντας ευτυχία θα εκπνεύσω»· εξασκείται: «βιώνοντας τη νοητική δραστηριότητα θα εισπνεύσω», εξασκείται: «βιώνοντας τη νοητική δραστηριότητα θα εκπνεύσω»· εξασκείται: «γαληνεύοντας τη νοητική δραστηριότητα θα εισπνεύσω», εξασκείται: «γαληνεύοντας τη νοητική δραστηριότητα θα εκπνεύσω»· εξασκείται: «βιώνοντας τη συνείδηση θα εισπνεύσω», εξασκείται: «βιώνοντας τη συνείδηση θα εκπνεύσω»· εξασκείται: «ευχαριστώντας τη συνείδηση θα εισπνεύσω», εξασκείται: «ευχαριστώντας τη συνείδηση θα εκπνεύσω»· εξασκείται: «συγκεντρώνοντας τη συνείδηση θα εισπνεύσω», εξασκείται: «συγκεντρώνοντας τη συνείδηση θα εκπνεύσω»· εξασκείται: «απελευθερώνοντας τη συνείδηση θα εισπνεύσω», εξασκείται: «απελευθερώνοντας τη συνείδηση θα εκπνεύσω»· εξασκείται: «παρατηρώντας το παροδικό θα εισπνεύσω», εξασκείται: «παρατηρώντας το παροδικό θα εκπνεύσω»· εξασκείται: «παρατηρώντας το μη πάθος θα εισπνεύσω», εξασκείται: «παρατηρώντας το μη πάθος θα εκπνεύσω»· εξασκείται: «παρατηρώντας την παύση θα εισπνεύσω», εξασκείται: «παρατηρώντας την παύση θα εκπνεύσω»· εξασκείται: «παρατηρώντας την παραίτηση θα εισπνεύσω», εξασκείται: «παρατηρώντας την παραίτηση θα εκπνεύσω». Όταν η μνήμη επί της αναπνοής, μοναχοί, έχει αναπτυχθεί έτσι, έχει καλλιεργηθεί έτσι, έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τους παράγοντες της φώτισης

978. «Η μνήμη επί της αναπνοής, μοναχοί, όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος. Και πώς, μοναχοί, η μνήμη επί της αναπνοής όταν αναπτυχθεί, πώς όταν καλλιεργηθεί έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της μνήμης συνοδευόμενο από τη μνήμη επί της αναπνοής, βασισμένο στην αποστασιοποίηση, βασισμένο στο μη πάθος, βασισμένο στην παύση, ωριμάζοντας στην αποδέσμευση· αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων συνοδευόμενο από τη μνήμη επί της αναπνοής... κ.λπ... αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της αταραξίας συνοδευόμενο από τη μνήμη επί της αναπνοής, βασισμένο στην αποστασιοποίηση, βασισμένο στο μη πάθος, βασισμένο στην παύση, ωριμάζοντας στην αποδέσμευση. Όταν η μνήμη επί της αναπνοής, μοναχοί, έχει αναπτυχθεί έτσι, έχει καλλιεργηθεί έτσι, έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον Σουντίκα

979. «Η μνήμη επί της αναπνοής, μοναχοί, όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος. Και πώς, μοναχοί, η μνήμη επί της αναπνοής όταν αναπτυχθεί, πώς όταν καλλιεργηθεί έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός, έχοντας πάει στο δάσος ή στη βάση ενός δένδρου ή σε μια άδεια οικία, κάθεται διασταυρώνοντας τα πόδια του, κρατώντας το σώμα του ευθύ, εδραιώνοντας τη μνήμη μπροστά στο πρόσωπο. Αυτός μνήμων εισπνέει, μνήμων εκπνέει... κ.λπ... εξασκείται: «παρατηρώντας την παραίτηση θα εισπνεύσω», εξασκείται: «παρατηρώντας την παραίτηση θα εκπνεύσω». Όταν η μνήμη επί της αναπνοής, μοναχοί, έχει αναπτυχθεί έτσι, έχει καλλιεργηθεί έτσι, έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος». Τρίτη.

4. Πρώτη ομιλία για τον καρπό

980. «Η μνήμη επί της αναπνοής, μοναχοί, όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος. Και πώς, μοναχοί, η μνήμη επί της αναπνοής όταν αναπτυχθεί, πώς όταν καλλιεργηθεί έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός, έχοντας πάει στο δάσος ή στη βάση ενός δένδρου ή σε μια άδεια οικία, κάθεται διασταυρώνοντας τα πόδια του, κρατώντας το σώμα του ευθύ, εδραιώνοντας τη μνήμη μπροστά στο πρόσωπο. Αυτός μνήμων εισπνέει, μνήμων εκπνέει... κ.λπ... εξασκείται: «παρατηρώντας την παραίτηση θα εισπνεύσω», εξασκείται: «παρατηρώντας την παραίτηση θα εκπνεύσω». Όταν η μνήμη επί της αναπνοής, μοναχοί, έχει αναπτυχθεί έτσι, έχει καλλιεργηθεί έτσι, έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος. Όταν η μνήμη επί της αναπνοής, μοναχοί, έχει αναπτυχθεί έτσι, έχει καλλιεργηθεί έτσι, ένα από δύο αποτελέσματα αναμένεται - η τελική απελευθερωτική γνώση στην παρούσα ζωή· ή, αν υπάρχει υπόλειμμα προσκόλλησης, η μη-επιστροφή». Τέταρτο.

5. Δεύτερη ομιλία για τον καρπό

981. «Η μνήμη επί της αναπνοής, μοναχοί, όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος. Και πώς, μοναχοί, η μνήμη επί της αναπνοής όταν αναπτυχθεί, πώς όταν καλλιεργηθεί έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός, έχοντας πάει στο δάσος ή στη βάση ενός δένδρου ή σε μια άδεια οικία, κάθεται διασταυρώνοντας τα πόδια του, κρατώντας το σώμα του ευθύ, εδραιώνοντας τη μνήμη μπροστά στο πρόσωπο. Αυτός μνήμων εισπνέει, μνήμων

εκπνέει... κ.λπ... εξασκείται: «παρατηρώντας την παραίτηση θα εισπνεύσω», εξασκείται: «παρατηρώντας την παραίτηση θα εκπνεύσω». Όταν η μνήμη επί της αναπνοής, μοναχοί, έχει αναπτυχθεί έτσι, έχει καλλιεργηθεί έτσι, έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος.

Όταν η μνήμη επί της αναπνοής, μοναχοί, έχει αναπτυχθεί έτσι, έχει καλλιεργηθεί έτσι, επτά καρποί και επτά οφέλη αναμένονται. Ποιοι είναι οι επτά καρποί και τα επτά οφέλη; Επιτυγχάνει την τελική απελευθερωτική γνώση εκ των προτέρων στην παρούσα ζωή· αν δεν επιτύχει την τελική απελευθερωτική γνώση εκ των προτέρων στην παρούσα ζωή, τότε επιτυγχάνει την τελική απελευθερωτική γνώση κατά τη στιγμή του θανάτου· αν δεν επιτύχει την τελική απελευθερωτική γνώση εκ των προτέρων στην παρούσα ζωή, αν δεν επιτύχει την τελική απελευθερωτική γνώση κατά τη στιγμή του θανάτου, τότε με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα στο μεσοδιάστημα... γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα μετά το μεσοδιάστημα... γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα χωρίς μόχθο... γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα με μόχθο... γίνεται ανοδικά πορευόμενος προς το βασίλειο Ακανίτθα - όταν η μνήμη επί της αναπνοής, μοναχοί, έχει αναπτυχθεί έτσι, έχει καλλιεργηθεί έτσι, αυτοί οι επτά καρποί και τα επτά οφέλη αναμένονται». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τον Αρίτθα

982. Προέλευση στη Σαβάττχι. Εκεί ο Ευλογημένος... κ.λπ... είπε αυτό: «Αναπτύσσετε, μοναχοί, τη μνήμη επί της αναπνοής;» Όταν αυτό ειπώθηκε, ο σεβάσμιος Αρίτθα είπε στον Ευλογημένο: «Εγώ, σεβάσμιε κύριε, αναπτύσσω τη μνήμη επί της αναπνοής». «Πώς όμως εσύ, Αρίτθα, αναπτύσσεις τη μνήμη επί της αναπνοής;» «Σε μένα, σεβάσμιε κύριε, η ηδονική επιθυμία για τις παρελθούσες ηδονές έχει εγκαταλειφθεί, σε μένα η ηδονική επιθυμία για τις μελλοντικές ηδονές έχει εξαφανιστεί, και σε μένα η αντίληψη της αποστροφής για τα εσωτερικά και εξωτερικά φαινόμενα έχει πλήρως πειθαρχηθεί. Αυτός μνήμων θα εισπνεύσω, μνήμων θα εκπνεύσω. Έτσι λοιπόν εγώ, σεβάσμιε κύριε, αναπτύσσω τη μνήμη επί της αναπνοής».

«Αυτή, Αρίτθα, είναι μνήμη επί της αναπνοής, δεν λέω ότι αυτή δεν υπάρχει.Αλλά, Αρίτθα, άκουσε πώς η μνήμη επί της αναπνοής γίνεται πλήρης αναλυτικά, πρόσεχε καλά· θα μιλήσω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Αρίτθα στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Και πώς, Αρίτθα, η μνήμη επί της αναπνοής γίνεται πλήρης αναλυτικά; Εδώ, Αρίτθα, ένας μοναχός, έχοντας πάει στο δάσος ή στη βάση ενός δένδρου ή σε μια άδεια οικία, κάθεται διασταυρώνοντας τα πόδια του, κρατώντας το σώμα του ευθύ, εδραιώνοντας τη μνήμη μπροστά στο πρόσωπο. Αυτός μνήμων εισπνέει, μνήμων εκπνέει. Εισπνέοντας μακρά κατανοεί: «εισπνέω μακρά»... κ.λπ... εξασκείται: «παρατηρώντας την παραίτηση θα εισπνεύσω», εξασκείται: «παρατηρώντας την παραίτηση θα εκπνεύσω». Έτσι λοιπόν, Αρίτθα, η μνήμη επί της αναπνοής γίνεται πλήρης αναλυτικά». Έκτο.

7. Η ομιλία για τον Μαχακαππίνα

983. Προέλευση στη Σαβάττχι. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Μαχακαππίνα καθόταν όχι μακριά από τον Ευλογημένο, διασταυρώνοντας τα πόδια του, κρατώντας το σώμα του ευθύ, εδραιώνοντας τη μνήμη μπροστά στο πρόσωπο. Ο Ευλογημένος είδε τον σεβάσμιο Μαχακαππίνα να κάθεται όχι μακριά, διασταυρώνοντας τα πόδια του, κρατώντας το σώμα του ευθύ, εδραιώνοντας τη μνήμη μπροστά στο πρόσωπο. Αφού τους είδε, απευθύνθηκε στους μοναχούς:

«Βλέπετε, μοναχοί, κάποια ταραχή ή τρεμούλα στο σώμα αυτού του μοναχού;» «Ακόμη κι όταν εμείς, σεβάσμιε κύριε, βλέπουμε εκείνον τον σεβάσμιο να κάθεται εν μέσω της Κοινότητας ή να κάθεται μόνος σε απόκρυφο μέρος, ακόμη και τότε εμείς δεν βλέπουμε καμία ταραχή ή τρεμούλα στο σώμα εκείνου του σεβάσμιου».

«Όποιας αυτοσυγκέντρωσης, μοναχοί, επειδή έχει αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, δεν υπάρχει ούτε ταραχή ούτε τρεμούλα του σώματος, ούτε ταραχή ούτε τρεμούλα της συνείδησης, εκείνης της αυτοσυγκέντρωσης αυτός ο μοναχός, μοναχοί, αποκτά κατά βούληση, αποκτά χωρίς δυσκολία, αποκτά χωρίς κόπο. Και ποιας αυτοσυγκέντρωσης, μοναχοί, επειδή έχει αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, δεν υπάρχει ούτε ταραχή ούτε τρεμούλα του σώματος, ούτε ταραχή ούτε τρεμούλα της συνείδησης;

«Της αυτοσυγκέντρωσης μέσω της μνήμης επί της αναπνοής, μοναχοί, επειδή έχει αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, δεν υπάρχει ούτε ταραχή ούτε τρεμούλα του σώματος, ούτε ταραχή ούτε τρεμούλα της συνείδησης. Και πώς αναπτυγμένης, μοναχοί, της αυτοσυγκέντρωσης μέσω της μνήμης επί της αναπνοής, πώς καλλιεργημένης, δεν υπάρχει ούτε ταραχή ούτε τρεμούλα του σώματος, ούτε ταραχή ούτε τρεμούλα της συνείδησης;

«Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός, έχοντας πάει στο δάσος ή στη βάση ενός δένδρου ή σε μια άδεια οικία, κάθεται διασταυρώνοντας τα πόδια του, κρατώντας το σώμα του ευθύ, εδραιώνοντας τη μνήμη μπροστά στο πρόσωπο. Αυτός μνήμων εισπνέει, μνήμων εκπνέει... κ.λπ... εξασκείται: «παρατηρώντας την παραίτηση θα εισπνεύσω», εξασκείται: «παρατηρώντας την παραίτηση θα εκπνεύσω». Έτσι αναπτυγμένης λοιπόν, μοναχοί, της αυτοσυγκέντρωσης μέσω της μνήμης επί της αναπνοής, έτσι καλλιεργημένης, δεν υπάρχει ούτε ταραχή ούτε τρεμούλα του σώματος, ούτε ταραχή ούτε τρεμούλα της συνείδησης». Έβδομη.

8. Η ομιλία με την παρομοίωση του λυχναριού

984. «Η αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής, μοναχοί, όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος. Και πώς αναπτυγμένη, μοναχοί, η αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής, πώς καλλιεργημένη, έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος;

«Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός, έχοντας πάει στο δάσος ή στη βάση ενός δένδρου ή σε μια άδεια οικία, κάθεται διασταυρώνοντας τα πόδια του, κρατώντας το σώμα του ευθύ, εδραιώνοντας τη μνήμη μπροστά στο πρόσωπο. Αυτός μνήμων εισπνέει, μνήμων εκπνέει. Εισπνέοντας μακρά κατανοεί: «εισπνέω μακρά»... κ.λπ... εξασκείται: «παρατηρώντας την παραίτηση θα εισπνεύσω», εξασκείται: «παρατηρώντας την παραίτηση θα εκπνεύσω». Όταν η αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής, μοναχοί, έχει αναπτυχθεί έτσι, έχει καλλιεργηθεί έτσι, έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος.

«Κι εγώ, μοναχοί, πριν ακόμα από την ανώτατη φώτιση, όταν δεν είχα ακόμα αφυπνιστεί πλήρως, όντας ακόμα Μπόντχισαττα, διέμενα συχνά με αυτή τη διαμονή. Σε μένα, μοναχοί, που διέμενα συχνά με αυτή τη διαμονή, ούτε το σώμα κουραζόταν ούτε τα μάτια· και μέσω της μη προσκόλλησης η συνείδησή μου απελευθερώθηκε από τις νοητικές διαφθορές.

«Γι' αυτό, μοναχοί, αν ένας μοναχός επιθυμούσε -'ούτε το σώμα μου να κουράζεται ούτε τα μάτια, και μέσω της μη προσκόλλησης η συνείδησή μου να απελευθερωνόταν από τις νοητικές διαφθορές', αυτή ακριβώς η αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής πρέπει να προσεχθεί καλά.

«Γι' αυτό, μοναχοί, αν ένας μοναχός επιθυμούσε -'οι λογισμοί μου που βασίζονται στην οικογενειακή ζωή και που τρέχουν μαζί να εγκαταλειφθούν', αυτή ακριβώς η αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής πρέπει να προσεχθεί καλά.

«Γι' αυτό, μοναχοί, αν ένας μοναχός επιθυμούσε -'να διαμένω αντιλαμβανόμενος το μη αποκρουστικό ως αποκρουστικό', αυτή ακριβώς η αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής πρέπει να προσεχθεί καλά.

«Γι' αυτό, μοναχοί, αν ένας μοναχός επιθυμούσε -'να διαμένω αντιλαμβανόμενος το αποκρουστικό ως μη αποκρουστικό', αυτή ακριβώς η αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής πρέπει να προσεχθεί καλά.

«Γι' αυτό, μοναχοί, αν ένας μοναχός επιθυμούσε -'να διαμένω αντιλαμβανόμενος τόσο το αποκρουστικό όσο και το μη αποκρουστικό ως αποκρουστικό', αυτή ακριβώς η αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής πρέπει να προσεχθεί καλά.

«Γι' αυτό, μοναχοί, αν ένας μοναχός επιθυμούσε -'να διαμένω αντιλαμβανόμενος τόσο το αποκρουστικό όσο και το μη αποκρουστικό ως μη αποκρουστικό', αυτή ακριβώς η αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής πρέπει να προσεχθεί καλά.

«Γι' αυτό, μοναχοί, αν ένας μοναχός επιθυμούσε -'να διαμένω με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, αποφεύγοντας και τα δύο, τόσο το μη αποκρουστικό όσο και το αποκρουστικό', αυτή ακριβώς η αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής πρέπει να προσεχθεί καλά.

«Γι' αυτό, μοναχοί, αν ένας μοναχός επιθυμούσε -'αποστασιοποιημένος από τις ηδονές, αποστασιοποιημένος από τις φαύλες νοητικές καταστάσεις, έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, που συνοδεύεται από λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση, να διαμένω', αυτή ακριβώς η αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής πρέπει να προσεχθεί καλά.

«Γι' αυτό, μοναχοί, αν ένας μοναχός επιθυμούσε -'με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού, έχοντας επιτύχει τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από εσωτερική ηρεμία και ενότητα του νου, χωρίς λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αυτοσυγκέντρωση, να διαμένω', αυτή ακριβώς η αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής πρέπει να προσεχθεί καλά.

«Γι' αυτό, μοναχοί, αν ένας μοναχός επιθυμούσε -'με την απαλλαγή από την αγαλλίαση, να παραμένω με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, και να βιώνω σωματική ευτυχία, αυτό που οι ευγενείς περιγράφουν ως - αυτός που έχει αταραξία και μνήμη, που διαμένει στην ευτυχία, έχοντας επιτύχει την τρίτη διαλογιστική έκσταση, να διαμένω', αυτή ακριβώς η αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής πρέπει να προσεχθεί καλά.

«Γι' αυτό, μοναχοί, αν ένας μοναχός επιθυμούσε -'με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης και με την εγκατάλειψη του πόνου, και με την προηγούμενη πάροδο της ευαρέσκειας και της δυσαρέσκειας, έχοντας επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο και την εξάγνιση της μνήμης λόγω της αταραξίας, να διαμένω', αυτή ακριβώς η αυτοσυγκέντρωση μέσω της μνήμης επί της αναπνοής πρέπει να προσεχθεί καλά.

«Γι' αυτό, μοναχοί, αν ένας μοναχός επιθυμούσε -'με την πλήρη υπέρβαση των αντιλήψεων της υλικής μορφής, με την πάροδο των αντιλήψεων της αποστροφής, με τη μη προσοχή στις αντιλήψεις της ποικιλομορφίας, σκεπτόμενος «άπειρος είναι ο χώρος», έχοντας επιτύχει το επίπεδο του άπειρου χώρου, να διαμένω', αυτή ακριβώς η αυτοσυγκέντρωση μέσω της μνήμης επί της αναπνοής πρέπει να προσεχθεί καλά.

«Γι' αυτό, μοναχοί, αν ένας μοναχός επιθυμούσε -'έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο του άπειρου χώρου, σκεπτόμενος «άπειρη είναι η συνείδηση», έχοντας επιτύχει το επίπεδο της άπειρης συνείδησης, να διαμένω', αυτή ακριβώς η αυτοσυγκέντρωση μέσω της μνήμης επί της αναπνοής πρέπει να προσεχθεί καλά.

«Γι' αυτό, μοναχοί, αν ένας μοναχός επιθυμούσε -'έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της άπειρης συνείδησης, σκεπτόμενος «δεν υπάρχει τίποτε», έχοντας επιτύχει το επίπεδο της μηδαμινότητας, να διαμένω', αυτή ακριβώς η αυτοσυγκέντρωση μέσω της μνήμης επί της αναπνοής πρέπει να προσεχθεί καλά.

«Γι' αυτό, μοναχοί, αν ένας μοναχός επιθυμούσε -'έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της μηδαμινότητας, έχοντας επιτύχει το επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, να διαμένω', αυτή ακριβώς η αυτοσυγκέντρωση μέσω της μνήμης επί της αναπνοής πρέπει να προσεχθεί καλά.

«Γι' αυτό, μοναχοί, αν ένας μοναχός επιθυμούσε -'έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, έχοντας επιτύχει την παύση της αντίληψης και του αισθήματος, να διαμένω', αυτή ακριβώς η αυτοσυγκέντρωση μέσω της μνήμης επί της αναπνοής πρέπει να προσεχθεί καλά.

«Έτσι αναπτυγμένης λοιπόν, μοναχοί, της αυτοσυγκέντρωσης μέσω της μνήμης επί της αναπνοής, έτσι καλλιεργημένης, αν βιώνει ευχάριστο αίσθημα, κατανοεί: 'αυτό είναι παροδικό', κατανοεί: 'δεν είναι αγκιστρωμένος σε αυτό', κατανοεί: 'δεν το απολαμβάνει'· αν βιώνει δυσάρεστο αίσθημα, κατανοεί: 'αυτό είναι παροδικό', κατανοεί: 'δεν είναι αγκιστρωμένος σε αυτό', κατανοεί: 'δεν το απολαμβάνει'· αν βιώνει ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα, κατανοεί: 'αυτό είναι παροδικό', κατανοεί: 'δεν είναι αγκιστρωμένος σε αυτό', κατανοεί: 'δεν το απολαμβάνει'».

«Αν βιώνει ευχάριστο αίσθημα, το βιώνει αποδεσμευμένος· αν βιώνει δυσάρεστο αίσθημα, το βιώνει αποδεσμευμένος· αν βιώνει ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο αίσθημα, το βιώνει αποδεσμευμένος. Αυτός βιώνοντας αίσθημα που τελειώνει με το

σώμα κατανοεί: 'βιώνω αίσθημα που τελειώνει με το σώμα', βιώνοντας αίσθημα που τελειώνει με τη ζωή κατανοεί: 'βιώνω αίσθημα που τελειώνει με τη ζωή', κατανοεί: 'με την κατάρρευση του σώματος, μετά το τέλος της ζωής, εδώ ακριβώς όλα τα αισθήματα, μη απολαυσμένα, θα ψυχρανθούν'».

«Όπως, μοναχοί, εξαρτώμενη από λάδι και εξαρτώμενη από φυτίλι μια λάμπα με λάδι θα έκαιγε, με την εξάντληση αυτού του ίδιου του λαδιού και του φυτιλιού, χωρίς τροφή θα έσβηνε· ακριβώς έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός βιώνοντας αίσθημα που τελειώνει με το σώμα κατανοεί: 'βιώνω αίσθημα που τελειώνει με το σώμα', βιώνοντας αίσθημα που τελειώνει με τη ζωή κατανοεί: 'βιώνω αίσθημα που τελειώνει με τη ζωή', κατανοεί: 'με την κατάρρευση του σώματος, μετά το τέλος της ζωής, εδώ ακριβώς όλα τα αισθήματα, μη απολαυσμένα, θα ψυχρανθούν'». Όγδοη.

9. Η ομιλία στη Βεσαλί

985. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Βεσάλι, στο Μεγάλο Δάσος, στην Αίθουσα με το Αετωματικό Στέγαστρο. Εκείνη την περίοδο ο Ευλογημένος μιλούσε στους μοναχούς με πολλούς τρόπους για τη ρυπαρότητα του σώματος, επαινούσε τη ρυπαρότητα του σώματος, επαινούσε τη διαλογιστική ανάπτυξη της ρυπαρότητας του σώματος.

Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Επιθυμώ, μοναχοί, να αποσυρθώ σε απομόνωση για μισό μήνα. Δεν πρέπει να με πλησιάσει κανείς εκτός από έναν που φέρνει προσφερόμενη τροφή». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο και κανείς δεν πλησίαζε τον Ευλογημένο εκεί, εκτός από έναν που έφερνε προσφερόμενη τροφή.

Τότε εκείνοι οι μοναχοί - «ο Ευλογημένος με πολλούς τρόπους μιλάει για τη ρυπαρότητα του σώματος, επαινεί τη ρυπαρότητα του σώματος, επαινεί τη διαλογιστική ανάπτυξη της ρυπαρότητας του σώματος» - με πολλούς τρόπους αναμεμειγμένοι, αφοσιωμένοι στην επιδίωξη της διαλογιστικής ανάπτυξης της ρυπαρότητας του σώματος, διέμεναν. Αυτοί, αηδιασμένοι, ντροπιασμένοι και αποστρεφόμενοι αυτό το σώμα, αναζητούσαν κάποιον να τους αφαιρέσει τη ζωή με μαχαίρι. Δέκα μοναχοί σε μία ημέρα χρησιμοποιούσαν μαχαίρι, είκοσι... κ.λπ... τριάντα μοναχοί σε μία ημέρα χρησιμοποιούσαν μαχαίρι.

Τότε ο Ευλογημένος, μετά την πάροδο εκείνου του μισού μήνα, αφού βγήκε από την απομόνωση, απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Γιατί άραγε, Άναντα, η Κοινότητα των μοναχών φαίνεται να έχει μειωθεί;» «Διότι έτσι, σεβάσμιε κύριε, 'ο Ευλογημένος με πολλούς τρόπους μιλάει στους μοναχούς για τη ρυπαρότητα του σώματος, επαινεί τη ρυπαρότητα του σώματος, επαινεί τη διαλογιστική ανάπτυξη της ρυπαρότητας του σώματος' - με πολλούς τρόπους αναμεμειγμένοι, αφοσιωμένοι στην επιδίωξη της διαλογιστικής ανάπτυξης της ρυπαρότητας του σώματος, διαμένουν. Αυτοί, αηδιασμένοι, ντροπιασμένοι και αποστρεφόμενοι αυτό το σώμα, αναζητούσαν κάποιον να τους αφαιρέσει τη ζωή με μαχαίρι. Δέκα μοναχοί σε μία ημέρα χρησιμοποιούν μαχαίρι, είκοσι μοναχοί... τριάντα μοναχοί σε μία ημέρα χρησιμοποιούσαν μαχαίρι. Καλό θα ήταν, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος να εξηγήσει μια άλλη μέθοδο με την οποία αυτή η Κοινότητα των μοναχών θα εδραιωνόταν στην τελική απελευθερωτική γνώση».

«Τότε λοιπόν, Άναντα, όσοι μοναχοί διαμένουν κοντά στη Βεσάλι, συγκέντρωσέ τους όλους στην αίθουσα συνάθροισης». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Άναντα στον Ευλογημένο και αφού συγκέντρωσε όλους τους μοναχούς που διέμεναν κοντά στη Βεσάλι στην αίθουσα συνάθροισης, πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, είπε στον Ευλογημένο: «Η Κοινότητα των μοναχών έχει συγκεντρωθεί, σεβάσμιε κύριε. Όποτε τώρα, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος θεωρεί ότι είναι η κατάλληλη ώρα».

Τότε ο Ευλογημένος πήγε στην αίθουσα συνάθροισης·αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Αφού κάθισε, ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Και αυτή λοιπόν, μοναχοί, η αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής, όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, είναι γαλήνια και εξαίσια και αμιγής και ευτυχισμένη διαμονή, και τις κάθε φορά εγειρόμενες κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις τις εξαφανίζει επιτόπου, τις κατευνάζει».

«Όπως, μοναχοί, τον τελευταίο μήνα του καλοκαιριού η σηκωμένη σκόνη και βρωμιά, αυτήν ένα μεγάλο ξαφνικό σύννεφο την εξαφανίζει επιτόπου, την κατευνάζει· ακριβώς έτσι, μοναχοί, η αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής, όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, είναι γαλήνια και εξαίσια και αμιγής και ευτυχισμένη διαμονή, και τις κάθε φορά εγειρόμενες κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις τις εξαφανίζει επιτόπου, τις κατευνάζει. Και πώς αναπτυγμένη, μοναχοί, η αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής, πώς καλλιεργημένη, είναι γαλήνια και εξαίσια και αμιγής και ευτυχισμένη διαμονή, και τις κάθε φορά εγειρόμενες κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις τις εξαφανίζει επιτόπου, τις κατευνάζει;

«Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός, έχοντας πάει στο δάσος ή στη βάση ενός δένδρου ή σε μια άδεια οικία, κάθεται διασταυρώνοντας τα πόδια του, κρατώντας το σώμα του ευθύ, εδραιώνοντας τη μνήμη μπροστά στο πρόσωπο. Αυτός μνήμων εισπνέει, μνήμων εκπνέει... κ.λπ... εξασκείται: «παρατηρώντας την παραίτηση θα εισπνεύσω», εξασκείται: «παρατηρώντας την παραίτηση θα εκπνεύσω». Όταν η αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής, μοναχοί, έχει αναπτυχθεί έτσι, έχει καλλιεργηθεί έτσι, είναι γαλήνια και ανώτερη και αμιγής και ευτυχισμένη διαμονή, τις κάθε φορά εγειρόμενες κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις τις εξαφανίζει επιτόπου, τις κατευνάζει». Ένατη.

10. Η ομιλία για τον Κιμίλα

986. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στην Κιμιλά, στο Άλσος των Μπαμπού. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Κίμιλα: «Πώς αναπτυγμένη, Κίμιλα, η αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής, πώς καλλιεργημένη, έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος;»

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο σεβάσμιος Κίμιλα έμεινε σιωπηλός. Για δεύτερη φορά ο Ευλογημένος... κ.λπ... Για τρίτη φορά ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Κίμιλα: «Πώς αναπτυγμένη, Κίμιλα, η αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής, πώς καλλιεργημένη, έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος;» Για τρίτη φορά ο σεβάσμιος Κίμιλα έμεινε σιωπηλός.

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο:«Είναι ο κατάλληλος χρόνος γι' αυτό, Ευλογημένε· είναι ο κατάλληλος χρόνος γι' αυτό, Καλότυχε! Ο Ευλογημένος να μιλήσει για την αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της

αναπνοής. Αφού ακούσουν από τον Ευλογημένο, οι μοναχοί θα το θυμούνται».

«Τότε λοιπόν, Άναντα, άκουσε, πρόσεχε καλά· θα μιλήσω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Άναντα στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Και πώς αναπτυγμένη, Άναντα, η αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής, πώς καλλιεργημένη, έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος; Εδώ, Άναντα, ένας μοναχός, έχοντας πάει στο δάσος ή στη βάση ενός δένδρου ή σε μια άδεια οικία, κάθεται διασταυρώνοντας τα πόδια του, κρατώντας το σώμα του ευθύ, εδραιώνοντας τη μνήμη μπροστά στο πρόσωπο. Αυτός μνήμων εισπνέει, μνήμων εκπνέει... κ.λπ... εξασκείται: «παρατηρώντας την παραίτηση θα εισπνεύσω», εξασκείται: «παρατηρώντας την παραίτηση θα εκπνεύσω». Όταν η αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής, Άναντα, έχει αναπτυχθεί έτσι, έχει καλλιεργηθεί έτσι, έχει μεγάλο καρπό, έχει μεγάλο όφελος».

«Όταν, Άναντα, ένας μοναχός εισπνέοντας μακρά κατανοεί: «εισπνέω μακρά», εκπνέοντας μακρά κατανοεί: «εκπνέω μακρά»· εισπνέοντας σύντομα κατανοεί: «εισπνέω σύντομα», εκπνέοντας σύντομα κατανοεί: «εκπνέω σύντομα»· εξασκείται: «βιώνοντας ολόκληρο το σώμα της αναπνοής θα εισπνεύσω», εξασκείται: «βιώνοντας ολόκληρο το σώμα της αναπνοής θα εκπνεύσω»· εξασκείται: «γαληνεύοντας τη σωματική δραστηριότητα θα εισπνεύσω», εξασκείται: «γαληνεύοντας τη σωματική δραστηριότητα θα εκπνεύσω» - στο σώμα παρατηρώντας το σώμα, Άναντα, εκείνη τη στιγμή ο μοναχός διαμένει ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Για ποιο λόγο; Κάποιο σώμα μεταξύ των σωμάτων, Άναντα, αυτό λέω, δηλαδή - την εισπνοή και εκπνοή. Επομένως, Άναντα, στο σώμα παρατηρώντας το σώμα ο μοναχός εκείνη τη στιγμή διαμένει ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο.

«Όταν, Άναντα, ένας μοναχός εξασκείται: «βιώνοντας αγαλλίαση θα εισπνεύσω», εξασκείται: «βιώνοντας αγαλλίαση θα εκπνεύσω»· εξασκείται: «βιώνοντας ευτυχία θα εισπνεύσω», εξασκείται: «βιώνοντας ευτυχία θα εκπνεύσω»· εξασκείται: «βιώνοντας τη νοητική δραστηριότητα θα εισπνεύσω», εξασκείται: «βιώνοντας τη νοητική δραστηριότητα θα εκπνεύσω»· εξασκείται: «γαληνεύοντας τη νοητική δραστηριότητα θα εκπνεύσω» - στα αισθήματα παρατηρώντας τα αισθήματα, Άναντα, ο μοναχός εκείνη τη στιγμή διαμένει ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Για ποιο λόγο; Μεταξύ των αισθημάτων κάποιο αίσθημα, Άναντα, αυτό λέω, δηλαδή - την καλή προσοχή στην εισπνοή και την εκπνοή. Γι' αυτό, Άναντα, στα αισθήματα παρατηρώντας τα αισθήματα ο μοναχός εκείνη τη στιγμή διαμένει ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο.

«Όταν, Άναντα, ένας μοναχός εξασκείται: «βιώνοντας τη συνείδηση θα εισπνεύσω», εξασκείται: «βιώνοντας τη συνείδηση θα εκπνεύσω»· ευχαριστώντας τη συνείδηση... κ.λπ... συγκεντρώνοντας τη συνείδηση... κ.λπ... εξασκείται: «απελευθερώνοντας τη συνείδηση θα εισπνεύσω», εξασκείται: «απελευθερώνοντας τη συνείδηση θα εκπνεύσω» - στη συνείδηση παρατηρώντας τη συνείδηση, Άναντα, ο μοναχός εκείνη τη στιγμή διαμένει ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Για ποιο λόγο; Δεν λέω, Άναντα, ότι υπάρχει διαλογιστική ανάπτυξη της αυτοσυγκέντρωσης με μνήμη επί της αναπνοής

για τον επιλήσμονα, για αυτόν που δεν έχει πλήρη επίγνωση. Γι' αυτό, Άναντα, στη συνείδηση παρατηρώντας τη συνείδηση ο μοναχός εκείνη τη στιγμή διαμένει ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο.

«Όταν, Άναντα, ένας μοναχός εξασκείται: «παρατηρώντας το παροδικό θα εισπνεύσω»... κ.λπ... παρατηρώντας το μη πάθος... κ.λπ... παρατηρώντας την παύση... κ.λπ... εξασκείται: «παρατηρώντας την παραίτηση θα εισπνεύσω», εξασκείται: «παρατηρώντας την παραίτηση θα εκπνεύσω» - στα νοητικά φαινόμενα παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα, Άναντα, ο μοναχός εκείνη τη στιγμή διαμένει ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Αυτός, έχοντας δει με σοφία εκείνη την εγκατάλειψη της πλεονεξίας και της δυσαρέσκειας, παρατηρεί με αταραξία καλά. Γι' αυτό, Άναντα, στα νοητικά φαινόμενα παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα ο μοναχός εκείνη τη στιγμή διαμένει ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο.

«Όπως, Άναντα, σε μια τετράδρομη διασταύρωση υπάρχει ένας μεγάλος σωρός σκόνης. Αν από την ανατολική κατεύθυνση ερχόταν κάρο ή άρμα, θα συνέτριβε εκείνο το σωρό σκόνης· αν από τη δυτική κατεύθυνση ερχόταν... κ.λπ... αν από τη βόρεια κατεύθυνση... κ.λπ... αν από τη νότια κατεύθυνση ερχόταν κάρο ή άρμα, θα συνέτριβε εκείνο το σωρό σκόνης. Ακριβώς έτσι, Άναντα, ένας μοναχός διαμένοντας στο σώμα παρατηρώντας το σώμα συντρίβει πράγματι τις κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις· στα αισθήματα... κ.λπ... στη συνείδηση... κ.λπ... διαμένοντας στα νοητικά φαινόμενα παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα συντρίβει πράγματι τις κακές φαύλες νοητικές καταστάσεις». Δέκατη.

Το κεφάλαιο ενός φαινομένου πρώτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Ένα φαινόμενο και παράγοντας φώτισης, απλή και δύο καρποί·
> Αρίτθα, Καππίνα, νησί, Βεσάλι και με τον Κιμίλα.

2. Το δεύτερο κεφάλαιο

1. Η ομιλία στην Ιτσχανάνγκαλα

987. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στην Ιτσχανάνγκαλα, στο δασώδες άλσος της Ιτσχανάνγκαλα. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Επιθυμώ, μοναχοί, να αποσυρθώ σε απομόνωση για τρεις μήνες. Δεν πρέπει να με πλησιάσει κανείς εκτός από έναν που φέρνει προσφερόμενη τροφή». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο και κανείς δεν πλησίαζε τον Ευλογημένο εκεί, εκτός από έναν που έφερνε προσφερόμενη τροφή.

Τότε ο Ευλογημένος, μετά την πάροδο εκείνων των τριών μηνών, αφού βγήκε από την απομόνωση, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Αν, μοναχοί, οι αλλόδοξοι περιπλανώμενοι ασκητές σας ρωτούσαν έτσι - 'με ποια διαμονή, φίλε, ο ασκητής Γκόταμα έζησε συχνά κατά την κατοικία της βροχερής εποχής;' όταν ερωτηθείτε έτσι, εσείς, μοναχοί, θα πρέπει να απαντήσετε σε εκείνους τους αλλόδοξους περιπλανώμενους ασκητές έτσι - 'με την αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής, φίλε, ο Ευλογημένος έζησε συχνά κατά την κατοικία της βροχερής

εποχής.' Εδώ εγώ, μοναχοί, μνήμων εισπνέω, μνήμων εκπνέω. Εισπνέοντας μακρά κατανοώ: «εισπνέω μακρά», εκπνέοντας μακρά κατανοώ: «εκπνέω μακρά»· εισπνέοντας σύντομα κατανοώ: «εισπνέω σύντομα», εκπνέοντας σύντομα κατανοώ: «εκπνέω σύντομα»· κατανοώ: «βιώνοντας ολόκληρο το σώμα της αναπνοής θα εισπνεύσω»... κ.λπ... κατανοώ: «παρατηρώντας την παραίτηση θα εισπνεύσω», κατανοώ: «παρατηρώντας την παραίτηση θα εκπνεύσω»».

«Αυτό λοιπόν, μοναχοί, κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε -'ευγενής διαμονή' επίσης, 'θεία διαμονή' επίσης, 'διαμονή του Ταθάγκατα' επίσης. Την αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε -'ευγενής διαμονή' επίσης, 'θεία διαμονή' επίσης, 'διαμονή του Ταθάγκατα' επίσης. Εκείνοι, μοναχοί, οι μοναχοί που ασκούνται, που δεν έχουν φτάσει στον στόχο, που διαμένουν επιθυμώντας την ανυπέρβλητη ελευθερία από τις δεσμεύσεις, σε αυτούς η αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί οδηγεί στην εξάλειψη των νοητικών διαφθορών. Εκείνοι όμως, μοναχοί, οι μοναχοί που είναι Άξιοι, που έχουν εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, που έχουν ολοκληρώσει την άγια ζωή, που έχουν κάνει αυτό που έπρεπε να γίνει, που έχουν αποθέσει το φορτίο, που έχουν επιτύχει τον δικό τους σκοπό, που έχουν εξαλείψει πλήρως τους δεσμούς του γίγνεσθαι, πλήρως απελευθερωμένοι μέσω της τελικής γνώσης, σε αυτούς η αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί οδηγεί τόσο σε ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή όσο και στη μνήμη και ενσυνειδητότητα.

«Αυτό λοιπόν, μοναχοί, κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε -'ευγενής διαμονή' επίσης, 'θεία διαμονή' επίσης, 'διαμονή του Ταθάγκατα' επίσης. Την αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε -'ευγενής διαμονή' επίσης, 'θεία διαμονή' επίσης, 'διαμονή του Ταθάγκατα' επίσης». Πρώτο.

2. Η ομιλία για την αβεβαιότητα

988. Κάποτε ο σεβάσμιος Λομασακαμπίγια διέμενε στους Σάκκα, στην Καπιλαβάττχου, στο μοναστήρι του Νιγκρόντα. Τότε ο Μαχανάμα ο Σάκκα πλησίασε τον σεβάσμιο Λομασακαμπίγια· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον σεβάσμιο Λομασακαμπίγια και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο Μαχανάμα ο Σάκκα είπε στον σεβάσμιο Λομασακαμπίγια: «Η διαμονή του ασκούμενου, σεβάσμιε κύριε, είναι η ίδια με τη διαμονή του Ταθάγκατα, ή άλλη είναι η διαμονή του ασκούμενου και άλλη η διαμονή του Ταθάγκατα;»

«Όχι βέβαια, φίλε Μαχανάμα, η διαμονή του ασκούμενου δεν είναι η ίδια με τη διαμονή του Ταθάγκατα. Άλλη, φίλε Μαχανάμα, είναι η διαμονή του ασκούμενου, άλλη η διαμονή του Ταθάγκατα. Εκείνοι, φίλε Μαχανάμα, οι μοναχοί που ασκούνται, που δεν έχουν φτάσει στον στόχο, που διαμένουν επιθυμώντας την ανυπέρβλητη ελευθερία από τις δεσμεύσεις, αυτοί διαμένουν έχοντας εγκαταλείψει τα πέντε νοητικά εμπόδια. Ποια πέντε; Διαμένουν έχοντας εγκαταλείψει το νοητικό εμπόδιο της ηδονικής επιθυμίας, το νοητικό εμπόδιο του θυμού... κ.λπ... το νοητικό εμπόδιο της νωθρότητας και υπνηλίας... κ.λπ... το νοητικό εμπόδιο της ανησυχίας και τύψης... κ.λπ... διαμένουν έχοντας εγκαταλείψει το νοητικό εμπόδιο της σκεπτικιστικής αμφιβολίας.

«Και εκείνοι, φίλε Μαχανάμα, οι μοναχοί που ασκούνται, που δεν έχουν φτάσει στον στόχο, που διαμένουν επιθυμώντας την ανυπέρβλητη ελευθερία από τις δεσμεύσεις, αυτοί διαμένουν έχοντας εγκαταλείψει αυτά τα πέντε νοητικά εμπόδια.

«Εκείνοι όμως, φίλε Μαχανάμα, οι μοναχοί που είναι Άξιοι, που έχουν εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, που έχουν ολοκληρώσει την άγια ζωή, που έχουν κάνει αυτό που έπρεπε να γίνει, που έχουν αποθέσει το φορτίο, που έχουν επιτύχει τον δικό τους σκοπό, που έχουν εξαλείψει πλήρως τους δεσμούς του γίγνεσθαι, πλήρως απελευθερωμένοι μέσω της τελικής γνώσης, σε αυτούς τα πέντε νοητικά εμπόδια έχουν εγκαταλειφθεί, η ρίζα τους έχει κοπεί, έχουν γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχουν οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχουν τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Ποια πέντε; Το νοητικό εμπόδιο της ηδονικής επιθυμίας έχει εγκαταλειφθεί, η ρίζα του έχει κοπεί, έχει γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχει οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον· το νοητικό εμπόδιο του θυμού έχει εγκαταλειφθεί... κ.λπ... το νοητικό εμπόδιο της νωθρότητας και υπνηλίας... κ.λπ... το νοητικό εμπόδιο της ανησυχίας και τύψης... κ.λπ... το νοητικό εμπόδιο της σκεπτικιστικής αμφιβολίας έχει εγκαταλειφθεί, η ρίζα του έχει κοπεί, έχει γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχει οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον.

«Εκείνοι, φίλε Μαχανάμα, οι μοναχοί που είναι Άξιοι, που έχουν εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, που έχουν ολοκληρώσει την άγια ζωή, που έχουν κάνει αυτό που έπρεπε να γίνει, που έχουν αποθέσει το φορτίο, που έχουν επιτύχει τον δικό τους σκοπό, που έχουν εξαλείψει πλήρως τους δεσμούς του γίγνεσθαι, πλήρως απελευθερωμένοι μέσω της τελικής γνώσης, σε αυτούς αυτά τα πέντε νοητικά εμπόδια έχουν εγκαταλειφθεί, η ρίζα τους έχει κοπεί, έχουν γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχουν οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχουν τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Και αυτό, φίλε Μαχανάμα, πρέπει να γίνει κατανοητό με αυτή τη μέθοδο, πώς - άλλη είναι η διαμονή του ασκούμενου, άλλη η διαμονή του Ταθάγκατα.

«Κάποτε, φίλε Μαχανάμα, ο Ευλογημένος διέμενε στην Ιτσχανάνγκαλα, στο δασώδες άλσος της Ιτσχανάνγκαλα. Εκεί, φίλε Μαχανάμα, ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: 'Επιθυμώ, μοναχοί, να αποσυρθώ σε απομόνωση για τρεις μήνες. Δεν πρέπει να με πλησιάσει κανείς εκτός από έναν που φέρνει προσφερόμενη τροφή.' 'Ναι, σεβάσμιε κύριε', φίλε Μαχανάμα, απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο και κανείς δεν πλησίαζε τον Ευλογημένο εκεί, εκτός από έναν που έφερνε προσφερόμενη τροφή.

«Τότε, φίλε, ο Ευλογημένος, μετά την πάροδο εκείνων των τριών μηνών, αφού βγήκε από την απομόνωση, απευθύνθηκε στους μοναχούς: 'Αν, μοναχοί, οι αλλόδοξοι περιπλανώμενοι ασκητές σας ρωτούσαν έτσι - 'με ποια διαμονή, φίλε, ο ασκητής Γκόταμα έζησε συχνά κατά την κατοικία της βροχερής εποχής;' όταν ερωτηθείτε έτσι, εσείς, μοναχοί, θα πρέπει να απαντήσετε σε εκείνους τους αλλόδοξους περιπλανώμενους ασκητές έτσι - 'με την αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής, φίλε, ο Ευλογημένος έζησε συχνά κατά την κατοικία της βροχερής εποχής.' Εδώ εγώ, μοναχοί, μνήμων εισπνέω, μνήμων εκπνέω. Εισπνέοντας μακρά κατανοώ: «εισπνέω μακρά», εκπνέοντας μακρά κατανοώ: «εκπνέω μακρά»... κ.λπ... κατανοώ: «παρατηρώντας την παραίτηση θα εισπνεύσω», κατανοώ: «παρατηρώντας την παραίτηση θα εκπνεύσω»».

«Αυτό λοιπόν, μοναχοί, κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε -'ευγενής διαμονή' επίσης, 'θεία διαμονή' επίσης, 'διαμονή του Ταθάγκατα' επίσης. Την αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε -'ευγενής διαμονή' επίσης, 'θεία διαμονή' επίσης, 'διαμονή του Ταθάγκατα' επίσης.

«Εκείνοι, μοναχοί, οι μοναχοί που ασκούνται, που δεν έχουν φτάσει στον στόχο, που διαμένουν επιθυμώντας την ανυπέρβλητη ελευθερία από τις δεσμεύσεις, σε αυτούς η αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί οδηγεί στην εξάλειψη των νοητικών διαφθορών.

«Εκείνοι όμως, μοναχοί, οι μοναχοί που είναι Άξιοι, που έχουν εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, που έχουν ολοκληρώσει την άγια ζωή, που έχουν κάνει αυτό που έπρεπε να γίνει, που έχουν αποθέσει το φορτίο, που έχουν επιτύχει τον δικό τους σκοπό, που έχουν εξαλείψει πλήρως τους δεσμούς του γίγνεσθαι, πλήρως απελευθερωμένοι μέσω της τελικής γνώσης, σε αυτούς η αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί οδηγεί τόσο σε ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή όσο και στη μνήμη και ενσυνειδητότητα.

«Αυτό λοιπόν, μοναχοί, κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε -'ευγενής διαμονή' επίσης, 'θεία διαμονή' επίσης, 'διαμονή του Ταθάγκατα' επίσης. Την αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε -'ευγενής διαμονή' επίσης, 'θεία διαμονή' επίσης, 'διαμονή του Ταθάγκατα' επίσης». «Με αυτή τη μέθοδο, φίλε Μαχανάμα, πρέπει να γίνει κατανοητό πώς -άλλη είναι η διαμονή του ασκούμενου, άλλη η διαμονή του Ταθάγκατα». Δεύτερο.

3. Η πρώτη ομιλία για τον Άνανδα

989. Προέλευση στη Σαβάττχι. Τότε ο σεβάσμιος Άναντα πήγε προς τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο:«Υπάρχει άραγε, σεβάσμιε κύριε, ένα φαινόμενο που όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί ολοκληρώνει τέσσερα φαινόμενα, τέσσερα φαινόμενα που όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν ολοκληρώνουν επτά φαινόμενα, επτά φαινόμενα που όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν ολοκληρώνουν δύο φαινόμενα;»

«Υπάρχει, Άναντα, ένα φαινόμενο που όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί ολοκληρώνει τέσσερα φαινόμενα, τέσσερα φαινόμενα που όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν ολοκληρώνουν επτά φαινόμενα, επτά φαινόμενα που όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν ολοκληρώνουν δύο φαινόμενα».

«Ποιο όμως, σεβάσμιε κύριε, είναι το ένα φαινόμενο που όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί ολοκληρώνει τέσσερα φαινόμενα, τέσσερα φαινόμενα που όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν ολοκληρώνουν επτά φαινόμενα, επτά φαινόμενα που όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν ολοκληρώνουν δύο φαινόμενα;» «Η αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής, Άναντα, είναι το ένα φαινόμενο που όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί ολοκληρώνει τις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν ολοκληρώνουν τους επτά παράγοντες της φώτισης, οι επτά παράγοντες της φώτισης όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν ολοκληρώνουν την αληθινή γνώση και την απελευθέρωση».

«Πώς αναπτυγμένη, Άναντα, η αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής, πώς καλλιεργημένη, ολοκληρώνει τις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης; Εδώ, Άναντα, ένας μοναχός, έχοντας πάει στο δάσος ή στη βάση ενός δένδρου ή σε μια άδεια οικία, κάθεται διασταυρώνοντας τα πόδια του, κρατώντας το σώμα του ευθύ, εδραιώνοντας τη μνήμη μπροστά στο πρόσωπο. Αυτός μνήμων εισπνέει, μνήμων εκπνέει. Εισπνέοντας μακρά κατανοεί: «εισπνέω μακρά», εκπνέοντας μακρά κατανοεί: «εκπνέω μακρά»... κ.λπ... εξασκείται: «παρατηρώντας την παραίτηση θα εισπνεύσω», εξασκείται: «παρατηρώντας την παραίτηση θα εκπνεύσω»». «Όταν, Άναντα, ένας μοναχός εισπνέοντας μακρά κατανοεί: «εισπνέω μακρά», εκπνέοντας μακρά κατανοεί: «εκπνέω μακρά»· ή σύντομα... κ.λπ... εξασκείται: «γαληνεύοντας τη σωματική δραστηριότητα θα εισπνεύσω», εξασκείται: «γαληνεύοντας τη σωματική δραστηριότητα θα εκπνεύσω» - στο σώμα παρατηρώντας το σώμα, Άναντα, εκείνη τη στιγμή ο μοναχός διαμένει ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Για ποιο λόγο; Κάποιο σώμα μεταξύ των σωμάτων, Άναντα, αυτό λέω, δηλαδή - την εισπνοή και εκπνοή. Επομένως, Άναντα, στο σώμα παρατηρώντας το σώμα ο μοναχός εκείνη τη στιγμή διαμένει ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο».

«Όταν, Άναντα, ένας μοναχός εξασκείται: «βιώνοντας αγαλλίαση θα εισπνεύσω»... κ.λπ... βιώνοντας ευτυχία... κ.λπ... βιώνοντας τη νοητική δραστηριότητα... κ.λπ... εξασκείται: «γαληνεύοντας τη νοητική δραστηριότητα θα εισπνεύσω», εξασκείται: «γαληνεύοντας τη νοητική δραστηριότητα θα εκπνεύσω» - στα αισθήματα παρατηρώντας τα αισθήματα, Άναντα, ο μοναχός εκείνη τη στιγμή διαμένει ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Για ποιο λόγο; Μεταξύ των αισθημάτων κάποιο αίσθημα, Άναντα, αυτό λέω, δηλαδή - την καλή προσοχή στην εισπνοή και την εκπνοή.Γι' αυτό, Άναντα, στα αισθήματα παρατηρώντας τα αισθήματα ο μοναχός εκείνη τη στιγμή διαμένει ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο.

«Όταν, Άναντα, ένας μοναχός εξασκείται: «βιώνοντας τη συνείδηση θα εισπνεύσω», εξασκείται: «βιώνοντας τη συνείδηση θα εκπνεύσω»· ευχαριστώντας τη συνείδηση... κ.λπ... συγκεντρώνοντας τη συνείδηση... κ.λπ... εξασκείται: «απελευθερώνοντας τη συνείδηση θα εισπνεύσω», εξασκείται: «απελευθερώνοντας τη συνείδηση θα εκπνεύσω» - στη συνείδηση παρατηρώντας τη συνείδηση, Άναντα, ο μοναχός εκείνη τη στιγμή διαμένει ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Για ποιο λόγο; Δεν λέω, Άναντα, ότι υπάρχει διαλογιστική ανάπτυξη της αυτοσυγκέντρωσης με μνήμη επί της αναπνοής για τον επιλήσμονα, για αυτόν που δεν έχει πλήρη επίγνωση. Γι' αυτό, Άναντα, στη συνείδηση παρατηρώντας τη συνείδηση ο μοναχός εκείνη τη στιγμή διαμένει ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο.

«Όταν, Άναντα, ένας μοναχός παρατηρώντας το παροδικό... κ.λπ... παρατηρώντας το μη πάθος... κ.λπ... παρατηρώντας την παύση... κ.λπ... εξασκείται: «παρατηρώντας την παραίτηση θα εισπνεύσω», εξασκείται: «παρατηρώντας την παραίτηση θα εκπνεύσω» - στα νοητικά φαινόμενα παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα, Άναντα, ο μοναχός εκείνη τη στιγμή διαμένει ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων,

έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Αυτός, έχοντας δει με σοφία εκείνη την εγκατάλειψη της πλεονεξίας και της δυσαρέσκειας, παρατηρεί με αταραξία καλά. Γι' αυτό, Άναντα, στα νοητικά φαινόμενα παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα ο μοναχός εκείνη τη στιγμή διαμένει ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο.

«Όταν η αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής, Άναντα, έχει αναπτυχθεί έτσι, έχει καλλιεργηθεί έτσι, ολοκληρώνει τις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης.

«Και πώς, Άναντα, οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης όταν αναπτυχθούν, πώς όταν καλλιεργηθούν ολοκληρώνουν τους επτά παράγοντες της φώτισης; Όταν, Άναντα, ένας μοναχός διαμένει παρατηρώντας το σώμα στο σώμα - εκείνη τη στιγμή η μνήμη του μοναχού είναι εφαρμοσμένη χωρίς λήθη. Όταν, Άναντα, η μνήμη ενός μοναχού είναι εφαρμοσμένη χωρίς λήθη - εκείνη τη στιγμή ο παράγοντας φώτισης της μνήμης του μοναχού έχει ξεκινήσει, εκείνη τη στιγμή ο μοναχός αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της μνήμης, εκείνη τη στιγμή ο παράγοντας φώτισης της μνήμης του μοναχού φτάνει στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης.

«Αυτός, διαμένοντας έτσι μνήμων, διερευνά εκείνη τη Διδασκαλία με τη σοφία, την εξετάζει, επιτυγχάνει την έρευνά της. Όταν, Άναντα, ένας μοναχός διαμένοντας έτσι μνήμων διερευνά εκείνη τη Διδασκαλία με τη σοφία, την εξετάζει, επιτυγχάνει την έρευνά της - εκείνη τη στιγμή ο παράγοντας φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων του μοναχού έχει ξεκινήσει, εκείνη τη στιγμή ο μοναχός αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων, εκείνη τη στιγμή ο παράγοντας φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων του μοναχού φτάνει στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης.

«Σε αυτόν που διερευνά εκείνη τη Διδασκαλία με τη σοφία, που την εξετάζει, που επιτυγχάνει την έρευνά της, η ενεργητικότητα είναι ξεκινημένη χωρίς νωθρότητα. Όταν, Άναντα, σε έναν μοναχό που διερευνά εκείνη τη Διδασκαλία με τη σοφία, που την εξετάζει, που επιτυγχάνει την έρευνά της, η ενεργητικότητα είναι ξεκινημένη χωρίς νωθρότητα - εκείνη τη στιγμή ο παράγοντας φώτισης της ενεργητικότητας του μοναχού έχει ξεκινήσει, εκείνη τη στιγμή ο μοναχός αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της ενεργητικότητας, εκείνη τη στιγμή ο παράγοντας φώτισης της ενεργητικότητας του μοναχού φτάνει στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης.

«Σε αυτόν που καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα εγείρεται πνευματική αγαλλίαση. Όταν, Άναντα, σε έναν μοναχό που καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα εγείρεται πνευματική αγαλλίαση - εκείνη τη στιγμή ο παράγοντας φώτισης της αγαλλίασης του μοναχού έχει ξεκινήσει, εκείνη τη στιγμή ο μοναχός αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της αγαλλίασης, εκείνη τη στιγμή ο παράγοντας φώτισης της αγαλλίασης του μοναχού φτάνει στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης.

«Σε αυτόν που έχει αγαλλίαση στον νου, και το σώμα γαληνεύει και η συνείδηση γαληνεύει. Όταν, Άναντα, σε έναν μοναχό που έχει αγαλλίαση στον νου, και το σώμα γαληνεύει και η συνείδηση γαληνεύει - εκείνη τη στιγμή ο παράγοντας φώτισης της γαλήνης του μοναχού έχει ξεκινήσει, εκείνη τη στιγμή ο μοναχός αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της γαλήνης, εκείνη τη στιγμή ο παράγοντας φώτισης της γαλήνης του μοναχού φτάνει στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης.

«Σε αυτόν που έχει γαλήνιο σώμα και είναι ευτυχισμένος, η συνείδηση αυτοσυγκεντρώνεται. Όταν, Άναντα, σε έναν μοναχό που έχει γαλήνιο σώμα και είναι ευτυχισμένος, η συνείδηση αυτοσυγκεντρώνεται - εκείνη τη στιγμή ο παράγοντας φώτισης της αυτοσυγκέντρωσης του μοναχού έχει ξεκινήσει, εκείνη τη στιγμή ο μοναχός αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της αυτοσυγκέντρωσης, εκείνη τη στιγμή ο παράγοντας φώτισης της αυτοσυγκέντρωσης του μοναχού φτάνει στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης.

«Αυτός παρατηρεί με αταραξία καλά την έτσι αυτοσυγκεντρωμένη συνείδηση.Όταν, Άναντα, ένας μοναχός παρατηρεί με αταραξία καλά την έτσι αυτοσυγκεντρωμένη συνείδηση - εκείνη τη στιγμή ο παράγοντας φώτισης της αταραξίας του μοναχού έχει ξεκινήσει, εκείνη τη στιγμή ο μοναχός αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της αταραξίας, εκείνη τη στιγμή ο παράγοντας φώτισης της αταραξίας του μοναχού φτάνει στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης.

«Όταν, Άναντα, ένας μοναχός στα αισθήματα... κ.λπ... στη συνείδηση... κ.λπ... στα νοητικά φαινόμενα διαμένει παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα - εκείνη τη στιγμή η μνήμη του μοναχού είναι εφαρμοσμένη χωρίς λήθη. Όταν, Άναντα, η μνήμη ενός μοναχού είναι εφαρμοσμένη χωρίς λήθη - εκείνη τη στιγμή ο παράγοντας φώτισης της μνήμης του μοναχού έχει ξεκινήσει, εκείνη τη στιγμή ο μοναχός αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της μνήμης, εκείνη τη στιγμή ο παράγοντας φώτισης της μνήμης του μοναχού φτάνει στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης.

«Αυτός παρατηρεί με αταραξία καλά την έτσι αυτοσυγκεντρωμένη συνείδηση.Όταν, Άναντα, ένας μοναχός παρατηρεί με αταραξία καλά την έτσι αυτοσυγκεντρωμένη συνείδηση - εκείνη τη στιγμή ο παράγοντας φώτισης της αταραξίας του μοναχού έχει ξεκινήσει, εκείνη τη στιγμή ο μοναχός αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της αταραξίας, εκείνη τη στιγμή ο παράγοντας φώτισης της αταραξίας του μοναχού φτάνει στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης. Όταν οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, Άναντα, έχουν αναπτυχθεί έτσι, έχουν καλλιεργηθεί έτσι, ολοκληρώνουν τους επτά παράγοντες της φώτισης.

«Και πώς, Άναντα, οι επτά παράγοντες της φώτισης όταν αναπτυχθούν, πώς όταν καλλιεργηθούν ολοκληρώνουν την αληθινή γνώση και την απελευθέρωση; Εδώ, Άναντα, ένας μοναχός αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της μνήμης, βασισμένο στην αποστασιοποίηση, βασισμένο στο μη πάθος, βασισμένο στην παύση, ωριμάζοντας στην αποδέσμευση· αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων... κ.λπ... αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της αταραξίας, βασισμένο στην αποστασιοποίηση, βασισμένο στο μη πάθος, βασισμένο στην παύση, ωριμάζοντας στην αποδέσμευση. Όταν οι επτά παράγοντες της φώτισης, Άναντα, έχουν αναπτυχθεί έτσι, έχουν καλλιεργηθεί έτσι, ολοκληρώνουν την αληθινή γνώση και την απελευθέρωση». Τρίτη.

4. Η δεύτερη ομιλία για τον Άναντα

990. Τότε ο σεβάσμιος Άναντα πήγε προς τον Ευλογημένο·αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στον σεβάσμιο Άναντα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Υπάρχει άραγε, Άναντα, ένα φαινόμενο που όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί ολοκληρώνει τέσσερα φαινόμενα, τέσσερα φαινόμενα που όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν ολοκληρώνουν επτά φαινόμενα, επτά φαινόμενα που όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν ολοκληρώνουν δύο φαινόμενα;»

«Ο Ευλογημένος είναι η ρίζα των διδασκαλιών μας, σεβάσμιε κύριε... κ.λπ... «Υπάρχει, Άναντα, ένα φαινόμενο που όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί ολοκληρώνει τέσσερα φαινόμενα, τέσσερα φαινόμενα που όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν ολοκληρώνουν επτά φαινόμενα, επτά φαινόμενα που όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν ολοκληρώνουν δύο φαινόμενα.

Και ποιο, Άναντα, είναι το ένα φαινόμενο που όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί ολοκληρώνει τέσσερα φαινόμενα, τέσσερα φαινόμενα που όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν ολοκληρώνουν επτά φαινόμενα, επτά φαινόμενα που όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν ολοκληρώνουν δύο φαινόμενα; Η αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής, Άναντα, είναι το ένα φαινόμενο που όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί ολοκληρώνει τις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν ολοκληρώνουν τους επτά παράγοντες της φώτισης, οι επτά παράγοντες της φώτισης όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν ολοκληρώνουν την αληθινή γνώση και την απελευθέρωση». «Πώς αναπτυγμένη, Άναντα, η αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής, πώς καλλιεργημένη, ολοκληρώνει τις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης; Εδώ, Άναντα, ένας μοναχός, έχοντας πάει στο δάσος ή... κ.λπ... Όταν οι επτά παράγοντες της φώτισης, Άναντα, έχουν αναπτυχθεί έτσι, έχουν καλλιεργηθεί έτσι, ολοκληρώνουν την αληθινή γνώση και την απελευθέρωση». Τέταρτο.

5. Η πρώτη ομιλία για τον μοναχό

991. Τότε αρκετοί μοναχοί πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, εκείνοι οι μοναχοί είπαν στον Ευλογημένο: «Υπάρχει άραγε, σεβάσμιε κύριε, ένα φαινόμενο που όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί ολοκληρώνει τέσσερα φαινόμενα, τέσσερα φαινόμενα που όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν ολοκληρώνουν επτά φαινόμενα, επτά φαινόμενα που όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν ολοκληρώνουν δύο φαινόμενα;» «Υπάρχει, μοναχοί, ένα φαινόμενο που όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί ολοκληρώνει τέσσερα φαινόμενα, τέσσερα φαινόμενα που όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν ολοκληρώνουν επτά φαινόμενα, επτά φαινόμενα που όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν ολοκληρώνουν δύο φαινόμενα».

«Ποιο όμως, σεβάσμιε κύριε, είναι το ένα φαινόμενο που όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί ολοκληρώνει τέσσερα φαινόμενα, τέσσερα φαινόμενα που όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν ολοκληρώνουν επτά φαινόμενα, επτά φαινόμενα που όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν ολοκληρώνουν δύο φαινόμενα;» «Η αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής, μοναχοί, είναι το ένα φαινόμενο που όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί ολοκληρώνει τις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν ολοκληρώνουν τους επτά παράγοντες της φώτισης, οι επτά παράγοντες της φώτισης όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν ολοκληρώνουν την αληθινή γνώση και την απελευθέρωση».

«Και πώς αναπτυγμένη, μοναχοί, η αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής, πώς καλλιεργημένη, ολοκληρώνει τις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός, έχοντας πάει στο δάσος ή... κ.λπ... Όταν οι επτά παράγοντες της φώτισης, μοναχοί, έχουν αναπτυχθεί έτσι, έχουν καλλιεργηθεί έτσι, ολοκληρώνουν την αληθινή γνώση και την απελευθέρωση». Πέμπτο.

6. Η δεύτερη ομιλία για τον μοναχό

992. Τότε αρκετοί μοναχοί πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Σε εκείνους τους μοναχούς που κάθονταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Υπάρχει άραγε, μοναχοί, ένα φαινόμενο που όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί ολοκληρώνει τέσσερα φαινόμενα, τέσσερα φαινόμενα που όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν ολοκληρώνουν επτά φαινόμενα, επτά φαινόμενα που όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν ολοκληρώνουν δύο φαινόμενα;» «Ο Ευλογημένος είναι η ρίζα των διδασκαλιών μας, σεβάσμιε κύριε... κ.λπ... αφού ακούσουν από τον Ευλογημένο, οι μοναχοί θα το θυμούνται». «Υπάρχει, μοναχοί, ένα φαινόμενο που όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί ολοκληρώνει τέσσερα φαινόμενα, τέσσερα φαινόμενα που όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν ολοκληρώνουν επτά φαινόμενα, επτά φαινόμενα που όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν ολοκληρώνουν δύο φαινόμενα».

«Και ποιο, μοναχοί, είναι το ένα φαινόμενο που όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί ολοκληρώνει τέσσερα φαινόμενα, τέσσερα φαινόμενα που όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν ολοκληρώνουν επτά φαινόμενα, επτά φαινόμενα που όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν ολοκληρώνουν δύο φαινόμενα; Η αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής, μοναχοί, είναι το ένα φαινόμενο που όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί ολοκληρώνει τις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν ολοκληρώνουν τους επτά παράγοντες της φώτισης, οι επτά παράγοντες της φώτισης όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν ολοκληρώνουν την αληθινή γνώση και την απελευθέρωση».

«Και πώς αναπτυγμένη, μοναχοί, η αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής, πώς καλλιεργημένη, ολοκληρώνει τις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός, έχοντας πάει στο δάσος ή στη βάση ενός δένδρου ή σε μια άδεια οικία, κάθεται διασταυρώνοντας τα πόδια του, κρατώντας το σώμα του ευθύ, εδραιώνοντας τη μνήμη μπροστά στο πρόσωπο. Αυτός μνήμων εισπνέει, μνήμων εκπνέει... κ.λπ... εξασκείται: «παρατηρώντας την παραίτηση θα εισπνεύσω», εξασκείται: «παρατηρώντας την παραίτηση θα εκπνεύσω»».

«Όταν, μοναχοί, ένας μοναχός εισπνέοντας μακρά κατανοεί: «εισπνέω μακρά», εκπνέοντας μακρά κατανοεί: «εκπνέω μακρά», εισπνέοντας σύντομα κατανοεί: «εισπνέω σύντομα»... κ.λπ... βιώνοντας ολόκληρο το σώμα της αναπνοής... κ.λπ... εξασκείται: «γαληνεύοντας τη σωματική δραστηριότητα θα εισπνεύσω», εξασκείται: «γαληνεύοντας τη σωματική δραστηριότητα θα εκπνεύσω» - στο σώμα παρατηρώντας το σώμα, μοναχοί, εκείνη τη στιγμή ο μοναχός διαμένει ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Για ποιο λόγο; Κάποιο σώμα μεταξύ των σωμάτων, μοναχοί, αυτό λέω, δηλαδή - την εισπνοή και εκπνοή. Γι' αυτό, μοναχοί, στο σώμα παρατηρώντας το σώμα ο μοναχός εκείνη τη στιγμή διαμένει ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο.

«Όταν, μοναχοί, ένας μοναχός βιώνοντας αγαλλίαση... κ.λπ... βιώνοντας ευτυχία... κ.λπ... βιώνοντας τη νοητική δραστηριότητα... κ.λπ... εξασκείται: «γαληνεύοντας τη νοητική δραστηριότητα θα εισπνεύσω», εξασκείται: «γαληνεύοντας τη νοητική δραστηριότητα θα εκπνεύσω» - στα αισθήματα παρατηρώντας τα αισθήματα, μοναχοί, εκείνη τη στιγμή ο μοναχός διαμένει ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση,

μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Για ποιο λόγο; Μεταξύ των αισθημάτων κάποιο αίσθημα, μοναχοί, αυτό λέω, δηλαδή - την καλή προσοχή στην εισπνοή και την εκπνοή.Γι' αυτό, μοναχοί, στα αισθήματα παρατηρώντας τα αισθήματα ο μοναχός εκείνη τη στιγμή διαμένει ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο.

«Όταν, μοναχοί, ένας μοναχός βιώνοντας τη συνείδηση... κ.λπ... ευχαριστώντας τη συνείδηση... κ.λπ... εξασκείται: «συγκεντρώνοντας τη συνείδηση θα εισπνεύσω», εξασκείται: «συγκεντρώνοντας τη συνείδηση θα εκπνεύσω»· εξασκείται: «απελευθερώνοντας τη συνείδηση θα εισπνεύσω», εξασκείται: «απελευθερώνοντας τη συνείδηση θα εκπνεύσω» - στη συνείδηση παρατηρώντας τη συνείδηση, μοναχοί, εκείνη τη στιγμή ο μοναχός διαμένει ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Για ποιο λόγο; Δεν λέω, μοναχοί, ότι υπάρχει διαλογιστική ανάπτυξη της αυτοσυγκέντρωσης με μνήμη επί της αναπνοής για τον επιλήσμονα, για αυτόν που δεν έχει πλήρη επίγνωση. Γι' αυτό, μοναχοί, στη συνείδηση παρατηρώντας τη συνείδηση ο μοναχός εκείνη τη στιγμή διαμένει ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο.

«Όταν, μοναχοί, ένας μοναχός παρατηρώντας το παροδικό... κ.λπ... παρατηρώντας το μη πάθος... κ.λπ... παρατηρώντας την παύση... κ.λπ... εξασκείται: «παρατηρώντας την παραίτηση θα εισπνεύσω», εξασκείται: «παρατηρώντας την παραίτηση θα εκπνεύσω» - στα νοητικά φαινόμενα παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα, μοναχοί, εκείνη τη στιγμή ο μοναχός διαμένει ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Αυτός, έχοντας δει με σοφία εκείνη την εγκατάλειψη της πλεονεξίας και της δυσαρέσκειας, παρατηρεί με αταραξία καλά. Γι' αυτό, μοναχοί, στα νοητικά φαινόμενα παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα ο μοναχός εκείνη τη στιγμή διαμένει ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο.

«Όταν η αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής, μοναχοί, έχει αναπτυχθεί έτσι, έχει καλλιεργηθεί έτσι, ολοκληρώνει τις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης.

«Και πώς, μοναχοί, οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης όταν αναπτυχθούν, πώς όταν καλλιεργηθούν ολοκληρώνουν τους επτά παράγοντες της φώτισης; Όταν, μοναχοί, ένας μοναχός διαμένει παρατηρώντας το σώμα στο σώμα - εκείνη τη στιγμή η μνήμη του μοναχού είναι εφαρμοσμένη χωρίς λήθη. Όταν, μοναχοί, η μνήμη ενός μοναχού είναι εφαρμοσμένη χωρίς λήθη - εκείνη τη στιγμή ο παράγοντας φώτισης της μνήμης του μοναχού έχει ξεκινήσει, εκείνη τη στιγμή ο μοναχός αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της μνήμης, εκείνη τη στιγμή ο παράγοντας φώτισης της μνήμης του μοναχού φτάνει στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης.

«Αυτός, διαμένοντας έτσι μνήμων, διερευνά εκείνη τη Διδασκαλία με τη σοφία, την εξετάζει, επιτυγχάνει την έρευνά της. Όταν, μοναχοί, ένας μοναχός διαμένοντας έτσι μνήμων διερευνά εκείνη τη Διδασκαλία με τη σοφία, την εξετάζει, επιτυγχάνει την έρευνά της - εκείνη τη στιγμή ο παράγοντας φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων του μοναχού έχει ξεκινήσει, εκείνη τη στιγμή ο μοναχός αναπτύσσει τον

παράγοντα φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων, εκείνη τη στιγμή ο παράγοντας φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων του μοναχού φτάνει στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης.

«Σε αυτόν που διερευνά εκείνη τη Διδασκαλία με τη σοφία, που την εξετάζει, που επιτυγχάνει την έρευνά της, η ενεργητικότητα είναι ξεκινημένη χωρίς νωθρότητα. Όταν, μοναχοί, σε έναν μοναχό που διερευνά εκείνη τη Διδασκαλία με τη σοφία, που την εξετάζει, που επιτυγχάνει την έρευνά της, η ενεργητικότητα είναι ξεκινημένη χωρίς νωθρότητα - εκείνη τη στιγμή ο παράγοντας φώτισης της ενεργητικότητας του μοναχού έχει ξεκινήσει, εκείνη τη στιγμή ο μοναχός αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της ενεργητικότητας, εκείνη τη στιγμή ο παράγοντας φώτισης της ενεργητικότητας του μοναχού φτάνει στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης.

«Σε αυτόν που καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα εγείρεται πνευματική αγαλλίαση. Όταν, μοναχοί, σε έναν μοναχό που καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα εγείρεται πνευματική αγαλλίαση - εκείνη τη στιγμή ο παράγοντας φώτισης της αγαλλίασης του μοναχού έχει ξεκινήσει, εκείνη τη στιγμή ο μοναχός αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της αγαλλίασης, εκείνη τη στιγμή ο παράγοντας φώτισης της αγαλλίασης του μοναχού φτάνει στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης.

«Σε αυτόν που έχει αγαλλίαση στον νου, και το σώμα γαληνεύει και η συνείδηση γαληνεύει. Όταν, μοναχοί, σε έναν μοναχό που έχει αγαλλίαση στον νου, και το σώμα γαληνεύει και η συνείδηση γαληνεύει - εκείνη τη στιγμή ο παράγοντας φώτισης της γαλήνης του μοναχού έχει ξεκινήσει, εκείνη τη στιγμή ο μοναχός αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της γαλήνης, εκείνη τη στιγμή ο παράγοντας φώτισης της γαλήνης του μοναχού φτάνει στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης.

«Σε αυτόν που έχει γαλήνιο σώμα και είναι ευτυχισμένος, η συνείδηση αυτοσυγκεντρώνεται. Όταν, μοναχοί, σε έναν μοναχό που έχει γαλήνιο σώμα και είναι ευτυχισμένος, η συνείδηση αυτοσυγκεντρώνεται - εκείνη τη στιγμή ο παράγοντας φώτισης της αυτοσυγκέντρωσης του μοναχού έχει ξεκινήσει, εκείνη τη στιγμή ο μοναχός αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της αυτοσυγκέντρωσης, εκείνη τη στιγμή ο παράγοντας φώτισης της αυτοσυγκέντρωσης του μοναχού φτάνει στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης.

«Αυτός παρατηρεί με αταραξία καλά την έτσι αυτοσυγκεντρωμένη συνείδηση.Όταν, μοναχοί, ένας μοναχός παρατηρεί με αταραξία καλά την έτσι αυτοσυγκεντρωμένη συνείδηση - εκείνη τη στιγμή ο παράγοντας φώτισης της αταραξίας του μοναχού έχει ξεκινήσει, εκείνη τη στιγμή ο μοναχός αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της αταραξίας, εκείνη τη στιγμή ο παράγοντας φώτισης της αταραξίας του μοναχού φτάνει στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης.

«Όταν, μοναχοί, ένας μοναχός στα αισθήματα... κ.λπ... στη συνείδηση... κ.λπ... στα νοητικά φαινόμενα διαμένει παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα - εκείνη τη στιγμή η μνήμη του μοναχού είναι εφαρμοσμένη χωρίς λήθη. Όταν, μοναχοί, η μνήμη ενός μοναχού είναι εφαρμοσμένη χωρίς λήθη - εκείνη τη στιγμή ο παράγοντας φώτισης της μνήμης του μοναχού έχει ξεκινήσει, εκείνη τη στιγμή ο μοναχός αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της μνήμης - εκείνη τη στιγμή ο παράγοντας φώτισης της μνήμης του μοναχού φτάνει στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης... κ.λπ...

Αυτός παρατηρεί με αταραξία καλά την έτσι αυτοσυγκεντρωμένη συνείδηση.Όταν, μοναχοί, ένας μοναχός παρατηρεί με αταραξία καλά την έτσι αυτοσυγκεντρωμένη συνείδηση - εκείνη τη στιγμή ο παράγοντας φώτισης της αταραξίας του μοναχού έχει ξεκινήσει, εκείνη τη στιγμή ο μοναχός αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της αταραξίας, εκείνη τη στιγμή ο παράγοντας φώτισης της αταραξίας του μοναχού φτάνει στην εκπλήρωση της διαλογιστικής ανάπτυξης. Όταν οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, μοναχοί, έχουν αναπτυχθεί έτσι, έχουν καλλιεργηθεί έτσι, ολοκληρώνουν τους επτά παράγοντες της φώτισης.

«Και πώς, μοναχοί, οι επτά παράγοντες της φώτισης όταν αναπτυχθούν, πώς όταν καλλιεργηθούν ολοκληρώνουν την αληθινή γνώση και την απελευθέρωση; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της μνήμης, βασισμένο στην αποστασιοποίηση, βασισμένο στο μη πάθος, βασισμένο στην παύση, ωριμάζοντας στην αποδέσμευση· αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων, βασισμένο στην αποστασιοποίηση, βασισμένο στο μη πάθος, βασισμένο στην παύση, ωριμάζοντας στην αποδέσμευση... κ.λπ... αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της αταραξίας, βασισμένο στην αποστασιοποίηση, βασισμένο στο μη πάθος, βασισμένο στην παύση, ωριμάζοντας στην αποδέσμευση. Όταν οι επτά παράγοντες της φώτισης, μοναχοί, έχουν αναπτυχθεί έτσι, έχουν καλλιεργηθεί έτσι, ολοκληρώνουν την αληθινή γνώση και την απελευθέρωση». Έκτο.

7. Η ομιλία για την εγκατάλειψη των νοητικών δεσμών

993. Η αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής, μοναχοί, όταν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, οδηγεί στην εγκατάλειψη των νοητικών δεσμών... κ.λπ... Έβδομη.

8. Ομιλία για την εκρίζωση των υπολανθανουσών τάσεων

994. ...Οδηγεί στην εκρίζωση των υπολανθανουσών τάσεων... Όγδοη.

9. Η ομιλία για την πλήρη κατανόηση της πορείας

995. ...Οδηγεί στην πλήρη κατανόηση της πορείας... Ένατη.

10. Η ομιλία για την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών

996. Οδηγεί στην εξάλειψη των νοητικών διαφθορών. Και πώς αναπτυγμένη, μοναχοί, η αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής, πώς καλλιεργημένη, οδηγεί στην εγκατάλειψη των νοητικών δεσμών... οδηγεί στην εκρίζωση των υπολανθανουσών τάσεων... οδηγεί στην πλήρη κατανόηση της πορείας... οδηγεί στην εξάλειψη των νοητικών διαφθορών; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός, έχοντας πάει στο δάσος ή στη βάση ενός δένδρου ή... κ.λπ... εξασκείται: «παρατηρώντας την παραίτηση θα εισπνεύσω», εξασκείται: «παρατηρώντας την παραίτηση θα εκπνεύσω». Όταν η αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής, μοναχοί, έχει αναπτυχθεί έτσι, έχει καλλιεργηθεί έτσι, οδηγεί στην εγκατάλειψη των νοητικών δεσμών... κ.λπ... οδηγεί στην εκρίζωση των υπολανθανουσών τάσεων... κ.λπ... οδηγεί στην πλήρη κατανόηση της πορείας... κ.λπ... οδηγεί στην εξάλειψη των νοητικών διαφθορών». Δέκατη.

Το δεύτερο κεφάλαιο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Ιτσχανάνγκαλα, αβεβαιότητα, Άναντα τα άλλα δύο·
μοναχοί, νοητικοί δεσμοί και υπολανθάνουσες τάσεις, πορεία, εξάλειψη των νοητικών διαφθορών.

Η συλλογή της αναπνοής δέκατη.

11. Συνδεδεμένες ομιλίες για την εισόδου στο ρεύμα

1. Το κεφάλαιο στην πύλη του μπαμπού

1. Η ομιλία για τον παγκόσμιο μονάρχη

997. Προέλευση στη Σαβάττχι. Εκεί ο Ευλογημένος... κ.λπ... είπε αυτό: «Ακόμη κι αν, μοναχοί, ένας βασιλιάς παγκόσμιος μονάρχης, αφού ασκήσει κυρίαρχη εξουσία και βασιλεία στα τέσσερα νησιά, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο, ως σύντροφος των θεών Ταβατίμσα, αυτός εκεί στο δάσος Νάνταμα, περιτριγυρισμένος από πλήθος ουράνιων νυμφών, προικισμένος και εφοδιασμένος με τα πέντε θεϊκά είδη αισθησιακής ηδονής, απολαμβάνει τη ζωή, αυτός μη προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, τότε αυτός δεν είναι απελευθερωμένος από την κόλαση, δεν είναι απελευθερωμένος από το ζωικό βασίλειο, δεν είναι απελευθερωμένος από τη σφαίρα των φαντασμάτων, δεν είναι απελευθερωμένος από τον κόσμο της αθλιότητας, τον κακότυχο κόσμο, τον κόσμο του ξεπεσμού. Ακόμη κι αν, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής συντηρείται με μπουκιές ζητιανεμένης τροφής και φορά κουρέλια, αυτός προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, τότε αυτός είναι απελευθερωμένος από την κόλαση, απελευθερωμένος από το ζωικό βασίλειο, απελευθερωμένος από τη σφαίρα των φαντασμάτων, απελευθερωμένος από τον κόσμο της αθλιότητας, τον κακότυχο κόσμο, τον κόσμο του ξεπεσμού».

«Με ποιες τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ο τέλειος στην αληθινή γνώση και στην καλή συμπεριφορά, ο Καλότυχος, ο γνώστης του κόσμου, ο ανυπέρβλητος οδηγός των ανθρώπων που πρέπει να εκπαιδευτούν, ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στη Διδασκαλία - 'Η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη από τον Ευλογημένο, ορατή εδώ και τώρα, άμεσα αποτελεσματική, προσκαλώντας κάποιον να έλθει και να δει, οδηγώντας εμπρός, κατανοητή ατομικά από τους νοήμονες'. Είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα - 'Η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί καλά, η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί ευθέως, η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί με την πραγματική μέθοδο, η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί σωστά, δηλαδή - τα τέσσερα ζεύγη ατόμων, τα οκτώ αρσενικά άτομα· αυτή η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου είναι άξια προσφορών, άξια φιλοξενίας, άξια δώρων, άξια χαιρετισμού με ενωμένες παλάμες, το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο'. Είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη, αδιάτρητη, χωρίς κηλίδες, χωρίς λεκέδες, ελευθερωτική, επαινεμένη από τους νοήμονες, μη προσκολλημένη, οδηγούσα στην αυτοσυγκέντρωση. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες είναι προικισμένος. Η απόκτηση,

μοναχοί, των τεσσάρων νησιών, η απόκτηση των τεσσάρων ιδιοτήτων - η απόκτηση των τεσσάρων νησιών δεν αξίζει ούτε ένα δέκατο έκτο κλάσμα της απόκτησης των τεσσάρων ιδιοτήτων». Πρώτο.

2. Η ομιλία για αυτό που βασίζεται στην άγια ζωή

998. «Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση.

«Με ποιες τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ο τέλειος στην αληθινή γνώση και στην καλή συμπεριφορά, ο Καλότυχος, ο γνώστης του κόσμου, ο ανυπέρβλητος οδηγός των ανθρώπων που πρέπει να εκπαιδευτούν, ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας ευγενής μαθητής είναι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση».

Αυτά είπε ο Ευλογημένος. Αφού είπε αυτά, ο Καλότυχος, ο Διδάσκαλος, είπε επιπλέον αυτό:

> «Όσοι έχουν πίστη και ηθική, πεποίθηση και ενόραση της Διδασκαλίας· αυτοί πράγματι με τον καιρό φτάνουν, στην ευτυχία βασισμένη στην άγια ζωή». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον λαϊκό ακόλουθο Ντιγκάβου

999. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού, στο καταφύγιο σίτισης σκιούρων. Εκείνη την περίοδο ο λαϊκός ακόλουθος Ντιγκάβου ήταν άρρωστος, ταλαιπωρημένος, βαριά ασθενής. Τότε ο λαϊκός ακόλουθος Ντιγκάβου απευθύνθηκε στον πατέρα του, τον οικοδεσπότη Τζότικα: «Έλα εσύ, οικοδεσπότη, πήγαινε εκεί όπου είναι ο Ευλογημένος· αφού πας, εκ μέρους μου απόδωσε σεβασμό με το κεφάλι σου στα πόδια του Ευλογημένου: "Ο λαϊκός ακόλουθος Ντιγκάβου, σεβάσμιε κύριε, είναι άρρωστος, ταλαιπωρημένος, βαριά ασθενής. Αυτός αποδίδει σεβασμό με το κεφάλι του στα πόδια του Ευλογημένου".Και πες έτσι: "Καλό θα ήταν, σεβάσμιε κύριε, αν ο Ευλογημένος έρθει στην κατοικία του λαϊκού ακολούθου Ντιγκάβου από συμπόνια"». «Ναι, παιδί μου», απάντησε ο οικοδεσπότης Τζότικα στον λαϊκό ακόλουθο Ντιγκάβου και πήγε εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο οικοδεσπότης Τζότικα είπε στον Ευλογημένο:«Ο λαϊκός ακόλουθος Ντιγκάβου, σεβάσμιε κύριε, είναι άρρωστος, ταλαιπωρημένος, βαριά ασθενής. Αυτός αποδίδει σεβασμό με το κεφάλι του στα πόδια του Ευλογημένου.Και λέει επίσης: "Καλό θα ήταν, σεβάσμιε κύριε, αν ο Ευλογημένος έρθει στην κατοικία του λαϊκού ακολούθου Ντιγκάβου από συμπόνια"». Ο Ευλογημένος αποδέχθηκε με σιωπή.

Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, πήγε στην κατοικία του λαϊκού ακολούθου Ντιγκάβου· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Αφού κάθισε, ο Ευλογημένος είπε στον λαϊκό ακόλουθο Ντιγκάβου: «Μήπως, Ντιγκάβου, είσαι καλά, μήπως τα βγάζεις πέρα;Μήπως τα δυσάρεστα αισθήματα υποχωρούν, όχι εντείνονται· Είναι εμφανής η υποχώρησή τους, όχι η ένταση;» «Δεν είμαι καλά, σεβάσμιε κύριε, δεν τα βγάζω πέρα. Έντονα δυσάρεστα αισθήματα εντείνονται σε μένα, δεν υποχωρούν· είναι εμφανής η έντασή τους, όχι η υποχώρηση». «Γι' αυτό, Ντιγκάβου, πρέπει να εξασκείσαι έτσι -'Θα είμαι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ο τέλειος στην αληθινή γνώση και στην καλή συμπεριφορά, ο Καλότυχος, ο γνώστης του κόσμου, ο ανυπέρβλητος οδηγός των ανθρώπων που πρέπει να εκπαιδευτούν, ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... Θα είμαι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσα στην αυτοσυγκέντρωση'. Έτσι πρέπει να εξασκείσαι, Ντιγκάβου».

«Αυτοί οι τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα, σεβάσμιε κύριε, που έχουν διδαχθεί από τον Ευλογημένο, αυτές οι νοητικές καταστάσεις υπάρχουν σε μένα, και εγώ φαίνομαι σε αυτές τις νοητικές καταστάσεις. Διότι εγώ, σεβάσμιε κύριε, είμαι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'.στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είμαι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσα στην αυτοσυγκέντρωση». «Γι' αυτό λοιπόν εσύ, Ντιγκάβου, εδραιωμένος σε αυτούς τους τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα, θα αναπτύξεις περαιτέρω έξι νοητικές καταστάσεις συντελεστικές στην αληθινή γνώση. Εδώ εσύ, Ντιγκάβου, διαμένε παρατηρώντας το παροδικό σε όλες τις δραστηριότητες, με αντίληψη του υπαρξιακού πόνου στο παροδικό, με αντίληψη του μη-εαυτού στον υπαρξιακό πόνο, με αντίληψη της εγκατάλειψης, με αντίληψη του μη πάθους, με αντίληψη της παύσης. Έτσι πρέπει να εξασκείσαι, Ντιγκάβου».

«Αυτές οι έξι νοητικές καταστάσεις συντελεστικές στην αληθινή γνώση, σεβάσμιε κύριε, που έχουν διδαχθεί από τον Ευλογημένο, αυτές οι νοητικές καταστάσεις υπάρχουν σε μένα, και εγώ φαίνομαι σε αυτές τις νοητικές καταστάσεις. Διότι εγώ, σεβάσμιε κύριε, διαμένω παρατηρώντας το παροδικό σε όλες τις δραστηριότητες, με αντίληψη του υπαρξιακού πόνου στο παροδικό, με αντίληψη του μη-εαυτού στον υπαρξιακό πόνο, με αντίληψη της εγκατάλειψης, με αντίληψη του μη πάθους, με αντίληψη της παύσης. Αλλά, σεβάσμιε κύριε, μου έρχεται αυτή η σκέψη -'Μακάρι αυτός ο οικοδεσπότης Τζότικα να μην περιέλθει σε δυσφορία μετά τον θάνατό μου'». «Μην σκέφτεσαι έτσι, αγαπητέ Ντιγκάβου. Έλα λοιπόν, αγαπητέ Ντιγκάβου, ό,τι ακριβώς σου είπε ο Ευλογημένος, αυτό ακριβώς πρόσεχε καλά».

Τότε ο Ευλογημένος, αφού νουθέτησε τον λαϊκό ακόλουθο Ντιγκάβου με αυτή τη νουθεσία, σηκώθηκε από τη θέση του και έφυγε. Τότε ο λαϊκός ακόλουθος Ντιγκάβου, λίγο μετά την αναχώρηση του Ευλογημένου, πέθανε. Τότε αρκετοί μοναχοί πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, εκείνοι οι μοναχοί είπαν στον Ευλογημένο: «Εκείνος, σεβάσμιε κύριε, ο λαϊκός ακόλουθος ονόματι Ντιγκάβου που νουθετήθηκε από τον Ευλογημένο με σύντομη νουθεσία, αυτός πέθανε. Ποιος είναι ο

προορισμός του, ποια η μελλοντική ζωή του;» «Σοφός, μοναχοί, ήταν ο λαϊκός ακόλουθος Ντιγκάβου· ακολούθησε τη Διδασκαλία σύμφωνα με τη Διδασκαλία, και δεν με ενόχλησε εξαιτίας της Διδασκαλίας. Ο λαϊκός ακόλουθος Ντιγκάβου, μοναχοί, με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών είναι αυθόρμητα γεννημένος, εκεί επέτυχε το τελικό Νιμπάνα, μη υποκείμενος σε επιστροφή από εκείνον τον κόσμο». Τρίτη.

4. Η πρώτη ομιλία για τον Σαριπούττα

1000. Κάποτε ο σεβάσμιος Σαριπούττα και ο σεβάσμιος Άναντα διέμεναν στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Τότε ο σεβάσμιος Άναντα, την απογευματινή περίοδο της ημέρας, αφού βγήκε από την απομόνωση... κ.λπ... Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον σεβάσμιο Σαριπούττα: «Πόσων άραγε, φίλε Σαριπούττα, ιδιοτήτων εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος, έτσι αυτή η γενιά έχει δηλωθεί από τον Ευλογημένο ως εισερχόμενη στο ρεύμα, μη υποκείμενη πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιη, κατευθυνόμενη στην ανώτατη φώτιση;» «Τεσσάρων, φίλε, ιδιοτήτων εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος, έτσι αυτή η γενιά έχει δηλωθεί από τον Ευλογημένο ως εισερχόμενη στο ρεύμα, μη υποκείμενη πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιη, κατευθυνόμενη στην ανώτατη φώτιση.»

«Ποιων τεσσάρων; Εδώ, φίλοι, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Αυτών των τεσσάρων ιδιοτήτων εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος, έτσι αυτή η γενιά έχει δηλωθεί από τον Ευλογημένο ως εισερχόμενη στο ρεύμα, μη υποκείμενη πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιη, κατευθυνόμενη στην ανώτατη φώτιση.» Τέταρτο.

5. Η δεύτερη ομιλία για τον Σαριπούττα

1001. Τότε ο σεβάσμιος Σαριπούττα πήγε προς τον Ευλογημένο·αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στον σεβάσμιο Σαριπούττα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «'Παράγοντας της εισόδου στο ρεύμα, παράγοντας της εισόδου στο ρεύμα', Σαριπούττα, λέγεται πράγματι. Ποιος άραγε, Σαριπούττα, είναι ο παράγοντας της εισόδου στο ρεύμα;» «Η συναναστροφή με ενάρετα άτομα, σεβάσμιε κύριε, είναι παράγοντας της εισόδου στο ρεύμα, η ακοή της Άριστης Διδασκαλίας είναι παράγοντας της εισόδου στο ρεύμα, η συνετή προσοχή είναι παράγοντας της εισόδου στο ρεύμα, η άσκηση σύμφωνα με τη Διδασκαλία είναι παράγοντας της εισόδου στο ρεύμα». «Καλώς, καλώς, Σαριπούττα! Η συναναστροφή με ενάρετα άτομα, Σαριπούττα, είναι παράγοντας της εισόδου στο ρεύμα, η ακοή της Άριστης Διδασκαλίας είναι παράγοντας της εισόδου στο ρεύμα, η συνετή προσοχή είναι παράγοντας της εισόδου στο ρεύμα, η άσκηση σύμφωνα με τη Διδασκαλία είναι παράγοντας της εισόδου στο ρεύμα».

«'Ρεύμα, ρεύμα', Σαριπούττα, λέγεται πράγματι. Ποιο άραγε, Σαριπούττα, είναι το ρεύμα;» «Αυτή ακριβώς η ευγενής οκταμελής οδός, σεβάσμιε κύριε, είναι το ρεύμα, δηλαδή - ορθή άποψη, ορθός λογισμός, ορθή ομιλία, ορθή πράξη, ορθός βιοπορισμός, ορθή προσπάθεια, ορθή μνήμη, ορθή αυτοσυγκέντρωση». «Καλώς, καλώς, Σαριπούττα! Αυτή ακριβώς η ευγενής οκταμελής οδός, Σαριπούττα, είναι το ρεύμα,

δηλαδή - ορθή άποψη... κ.λπ... ορθή αυτοσυγκέντρωση».

«'Εισερχόμενος στο ρεύμα, εισερχόμενος στο ρεύμα', Σαριπούττα, λέγεται πράγματι. Ποιος άραγε, Σαριπούττα, είναι ο εισερχόμενος στο ρεύμα;»«Όποιος, σεβάσμιε κύριε, είναι προικισμένος με αυτή την ευγενή οκταμελή οδό, αυτός ονομάζεται εισερχόμενος στο ρεύμα, αυτός ο σεβάσμιος με τέτοιο όνομα, με τέτοιο σόι». «Καλώς, καλώς, Σαριπούττα! Όποιος, Σαριπούττα, είναι προικισμένος με αυτή την ευγενή οκταμελή οδό, αυτός ονομάζεται εισερχόμενος στο ρεύμα, αυτός ο σεβάσμιος με τέτοιο όνομα, με τέτοιο σόι». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τον Θαπάτι

1002. Προέλευση στη Σαβάττχι. Εκείνη την περίοδο αρκετοί μοναχοί έκαναν την κατασκευή χιτώνων για τον Ευλογημένο - «Όταν ολοκληρωθεί ο χιτώνας, ο Ευλογημένος θα αναχωρήσει για περιπλάνηση μετά το πέρας των τριών μηνών». Εκείνη την περίοδο οι αρχιτέκτονες Ισιντάττα και Πουράνα διέμεναν στη Σάντουκα για κάποια υπόθεση. Οι αρχιτέκτονες Ισιντάττα και Πουράνα άκουσαν -«Αρκετοί μοναχοί, λένε, κάνουν την κατασκευή χιτώνων για τον Ευλογημένο - 'Όταν ολοκληρωθεί ο χιτώνας, ο Ευλογημένος θα αναχωρήσει για περιπλάνηση μετά το πέρας των τριών μηνών'».

Τότε οι αρχιτέκτονες Ισιντάττα και Πουράνα τοποθέτησαν έναν άνθρωπο στον δρόμο - «Όταν εσύ, άνθρωπε, δεις τον Ευλογημένο να έρχεται, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο, τότε να μας το αναφέρεις». Αφού στάθηκε δύο ή τρεις ημέρες, εκείνος ο άνθρωπος είδε τον Ευλογημένο να έρχεται από μακριά. Αφού τον είδε, πήγε εκεί όπου ήταν οι αρχιτέκτονες Ισιντάττα και Πουράνα· αφού πλησίασε, είπε στους αρχιτέκτονες Ισιντάττα και Πουράνα: «Αυτός, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος έρχεται, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος. Όποτε τώρα θεωρείτε ότι είναι η κατάλληλη ώρα».

Τότε οι αρχιτέκτονες Ισιντάττα και Πουράνα πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν και απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο, ακολούθησαν τον Ευλογημένο από κοντά. Τότε ο Ευλογημένος, αφού παρεξέκλινε από τον δρόμο, πήγε προς τη βάση κάποιου δένδρου· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Οι αρχιτέκτονες Ισιντάττα και Πουράνα, αφού απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο, κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, εκείνοι οι αρχιτέκτονες Ισιντάττα και Πουράνα είπαν στον Ευλογημένο:

«Όταν εμείς, σεβάσμιε κύριε, ακούμε για τον Ευλογημένο -'Θα αναχωρήσει από τη Σαβάτθι για περιπλάνηση στους Κοσάλα', υπάρχει σε μας εκείνη την περίοδο δυσαρέσκεια, υπάρχει θλίψη - 'Ο Ευλογημένος θα είναι μακριά μας'. Όταν όμως εμείς, σεβάσμιε κύριε, ακούμε για τον Ευλογημένο - 'Αναχώρησε από τη Σαβάτθι για περιπλάνηση στους Κοσάλα', υπάρχει σε μας εκείνη την περίοδο δυσαρέσκεια, υπάρχει θλίψη - 'Ο Ευλογημένος είναι μακριά μας'.

«Όταν όμως εμείς, σεβάσμιε κύριε, ακούμε για τον Ευλογημένο -'Θα αναχωρήσει από τους Κοσάλα για περιπλάνηση στους Μάλλα', υπάρχει σε μας εκείνη την περίοδο δυσαρέσκεια, υπάρχει θλίψη - 'Ο Ευλογημένος θα είναι μακριά μας'. Όταν όμως εμείς, σεβάσμιε κύριε, ακούμε για τον Ευλογημένο - 'Αναχώρησε από τους Κοσάλα για περιπλάνηση στους Μάλλα', υπάρχει σε μας εκείνη την περίοδο δυσαρέσκεια, υπάρχει θλίψη - 'Ο Ευλογημένος είναι μακριά μας'.

«Όταν όμως εμείς, σεβάσμιε κύριε, ακούμε για τον Ευλογημένο -'θα αναχωρήσει για περιπλάνηση από τους Μάλλα στους Βατζτζί', εκείνη την περίοδο έχουμε δυσαρέσκεια, έχουμε δυσφορία - 'Ο Ευλογημένος θα είναι μακριά μας'. Όταν όμως εμείς, σεβάσμιε κύριε, ακούμε για τον Ευλογημένο - 'έχει αναχωρήσει για περιπλάνηση από τους Μάλλα στους Βατζτζί', εκείνη την περίοδο έχουμε δυσαρέσκεια, έχουμε δυσφορία - 'Ο Ευλογημένος είναι μακριά μας'.

«Όταν όμως εμείς, σεβάσμιε κύριε, ακούμε για τον Ευλογημένο -'θα αναχωρήσει για περιπλάνηση από τους Βατζτζί στους Κασί', εκείνη την περίοδο έχουμε δυσαρέσκεια, έχουμε δυσφορία - 'Ο Ευλογημένος θα είναι μακριά μας'. Όταν όμως εμείς, σεβάσμιε κύριε, ακούμε για τον Ευλογημένο - 'έχει αναχωρήσει για περιπλάνηση από τους Βατζτζί στους Κασί', εκείνη την περίοδο έχουμε δυσαρέσκεια, έχουμε δυσφορία - 'Ο Ευλογημένος είναι μακριά μας'.

«Όταν όμως εμείς, σεβάσμιε κύριε, ακούμε για τον Ευλογημένο -'θα αναχωρήσει για περιπλάνηση από τους Κασί στη Μαγκάντα', εκείνη την περίοδο έχουμε δυσαρέσκεια, έχουμε δυσφορία - 'Ο Ευλογημένος θα είναι μακριά μας'. Όταν όμως εμείς, σεβάσμιε κύριε, ακούμε για τον Ευλογημένο - 'έχει αναχωρήσει για περιπλάνηση από τους Κασί στη Μαγκάντα', εκείνη την περίοδο έχουμε όχι λίγη δυσαρέσκεια, έχουμε όχι λίγη δυσφορία - 'Ο Ευλογημένος είναι μακριά μας'.

«Όταν όμως εμείς, σεβάσμιε κύριε, ακούμε για τον Ευλογημένο -'θα αναχωρήσει για περιπλάνηση από τη Μαγκάντα στους Κασί', εκείνη την περίοδο έχουμε ικανοποίηση, έχουμε ευαρέσκεια - 'ο Ευλογημένος θα είναι κοντά μας'. Όταν όμως εμείς, σεβάσμιε κύριε, ακούμε για τον Ευλογημένο - 'έχει αναχωρήσει για περιπλάνηση από τη Μαγκάντα στους Κασί', εκείνη την περίοδο έχουμε ικανοποίηση, έχουμε ευαρέσκεια - 'ο Ευλογημένος είναι κοντά μας'.

«Όταν όμως εμείς, σεβάσμιε κύριε, ακούμε για τον Ευλογημένο -'θα αναχωρήσει για περιπλάνηση από τους Κασί στους Βατζτζί', εκείνη την περίοδο έχουμε ικανοποίηση, έχουμε ευαρέσκεια - 'ο Ευλογημένος θα είναι κοντά μας'. Όταν όμως εμείς, σεβάσμιε κύριε, ακούμε για τον Ευλογημένο - 'έχει αναχωρήσει για περιπλάνηση από τους Κασί στους Βατζτζί', εκείνη την περίοδο έχουμε ικανοποίηση, έχουμε ευαρέσκεια - 'ο Ευλογημένος είναι κοντά μας'.

«Όταν όμως εμείς, σεβάσμιε κύριε, ακούμε για τον Ευλογημένο -'από τους Βάτζι θα αναχωρήσει για περιπλάνηση στους Μάλλα', υπάρχει σε μας εκείνη την περίοδο ικανοποίηση, υπάρχει ευαρέσκεια - 'ο Ευλογημένος θα είναι κοντά μας'. Όταν όμως εμείς, σεβάσμιε κύριε, ακούμε για τον Ευλογημένο - 'από τους Βάτζι έχει αναχωρήσει για περιπλάνηση στους Μάλλα', υπάρχει σε μας εκείνη την περίοδο ικανοποίηση, υπάρχει ευαρέσκεια - 'ο Ευλογημένος είναι κοντά μας'.

«Όταν όμως εμείς, σεβάσμιε κύριε, ακούμε για τον Ευλογημένο -'από τους Μάλλα θα αναχωρήσει για περιπλάνηση στην Κοσάλα', υπάρχει σε μας εκείνη την περίοδο ικανοποίηση, υπάρχει ευαρέσκεια - 'ο Ευλογημένος θα είναι κοντά μας'. Όταν όμως εμείς, σεβάσμιε κύριε, ακούμε για τον Ευλογημένο - 'από τους Μάλλα έχει αναχωρήσει για περιπλάνηση στην Κοσάλα', υπάρχει σε μας εκείνη την περίοδο ικανοποίηση, υπάρχει ευαρέσκεια - 'ο Ευλογημένος είναι κοντά μας'.

«Όταν όμως εμείς, σεβάσμιε κύριε, ακούμε για τον Ευλογημένο -'από την Κοσάλα θα αναχωρήσει για περιπλάνηση στη Σαβάτθι', υπάρχει σε μας εκείνη την περίοδο ικανοποίηση, υπάρχει ευαρέσκεια - 'ο Ευλογημένος θα είναι κοντά μας'. Όταν όμως εμείς, σεβάσμιε κύριε, ακούμε για τον Ευλογημένο - 'διαμένει στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα', υπάρχει όχι λίγη σε μας εκείνη την περίοδο ικανοποίηση, υπάρχει όχι λίγη ευαρέσκεια - 'ο Ευλογημένος είναι κοντά μας'.

«Γι' αυτό λοιπόν, αρχιτέκτονες, η οικογενειακή ζωή είναι εγκλεισμός, ένα μονοπάτι σκόνης· η αναχώρηση είναι σαν τον ανοιχτό ουρανό. Και είναι αρκετό για εσάς, αρχιτέκτονες, για επιμέλεια». «Υπάρχει πράγματι, σεβάσμιε κύριε, για μας άλλος εγκλεισμός από αυτόν τον εγκλεισμό, πιο περιοριστικός και πιο θεωρούμενος ως περιοριστικός». «Ποιος όμως είναι για εσάς, αρχιτέκτονες, ο άλλος εγκλεισμός από αυτόν τον εγκλεισμό, πιο περιοριστικός και πιο θεωρούμενος ως περιοριστικός;»

«Εδώ εμείς, σεβάσμιε κύριε, όταν ο βασιλιάς Πασενάντι της Κοσάλα επιθυμεί να αναχωρήσει για τον κήπο, εκείνους τους ελέφαντες του βασιλιά Πασενάντι της Κοσάλα που είναι για ιππασία, αφού τους ετοιμάσουμε, εκείνες τις συζύγους του βασιλιά Πασενάντι της Κοσάλα που είναι αγαπητές και ευχάριστες, τις καθίζουμε μία μπροστά και μία πίσω. Αυτών όμως των αδελφών, σεβάσμιε κύριε, η οσμή είναι τέτοια, όπως ακριβώς ενός κουτιού αρωμάτων μόλις ανοιγμένου, όπως συμβαίνει με βασιλοπούλες στολισμένες με άρωμα. Αυτών όμως των αδελφών, σεβάσμιε κύριε, η σωματική επαφή είναι τέτοια, όπως ακριβώς η νιφάδα βαμβακιού ή η νιφάδα βαμβακόφυτου, όπως συμβαίνει με βασιλοπούλες μεγαλωμένες στην άνεση. Εκείνη όμως την περίοδο, σεβάσμιε κύριε, και ο ελέφαντας πρέπει να προστατεύεται, και εκείνες οι αδελφές πρέπει να προστατεύονται, και ο εαυτός πρέπει να προστατεύεται. Δεν γνωρίζουμε άμεσα όμως εμείς, σεβάσμιε κύριε, ότι δημιουργήσαμε κακόβουλη σκέψη απέναντι σε εκείνες τις αδελφές. Αυτός λοιπόν είναι για μας, σεβάσμιε κύριε, ο άλλος εγκλεισμός από αυτόν τον εγκλεισμό, πιο περιοριστικός και πιο θεωρούμενος ως περιοριστικός».

«Γι' αυτό λοιπόν, αρχιτέκτονες, η οικογενειακή ζωή είναι εγκλεισμός, ένα μονοπάτι σκόνης· η αναχώρηση είναι σαν τον ανοιχτό ουρανό. Και είναι αρκετό για εσάς, αρχιτέκτονες, για επιμέλεια. Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, αρχιτέκτονες, ένας ευγενής μαθητής είναι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση.

«Με ποιες τέσσερις; Εδώ, αρχιτέκτονες, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... κατοικεί εντός οικίας με νου απαλλαγμένο από τον ρύπο της τσιγκουνιάς, γενναιόδωρος, με καθαρά χέρια, χαρούμενος στην αποδέσμευση, άξιος να ζητηθεί, χαρούμενος στη δωρεά και τη διανομή. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, αρχιτέκτονες, προικισμένος ένας ευγενής μαθητής είναι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση.

«Εσείς λοιπόν, αρχιτέκτονες, είστε προικισμένοι με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ...

οποιαδήποτε δωρεά υπάρχει στην οικογένεια, όλη αυτή είναι αδιαίρετη με τους ηθικούς, τους καλού χαρακτήρα. Τι νομίζετε, αρχιτέκτονες, πόσοι είναι εκείνοι οι άνθρωποι στους Κοσάλα που είναι ίσοι με εσάς, δηλαδή - στο μοίρασμα δωρεών;» «Είμαστε τυχεροί, σεβάσμιε κύριε, είναι καλή τύχη για μας, σεβάσμιε κύριε!Που ο Ευλογημένος μας κατανοεί έτσι». Έκτο.

7. Η ομιλία για τους Βελουντβαρέγια

1003. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος περιπλανιόταν στους Κοσάλα με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών και έφτασε σε ένα βραχμανικό χωριό των Κοσάλα που ονομαζόταν Βελουντβάρα. Οι βραχμάνοι και οικοδεσπότες της Βελουντβάρα άκουσαν: «Ο ασκητής Γκόταμα, γιος των Σάκυα, που αναχώρησε από την οικογένεια των Σάκυα, περιπλανώμενος στους Κοσάλα με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών, έφτασε στη Βελουντβάρα. Και για αυτόν τον αξιότιμο Γκόταμα έχει διαδοθεί αυτή η καλή φήμη: 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ο τέλειος στην αληθινή γνώση και στην καλή συμπεριφορά, ο Καλότυχος, ο γνώστης του κόσμου, ο ανυπέρβλητος οδηγός των ανθρώπων που πρέπει να εκπαιδευτούν, ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος. Αυτός, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση αυτόν τον κόσμο μαζί με τους θεούς, τον Μάρα, τον Βράχμα, αυτή τη γενιά μαζί με τους ασκητές και τους βραχμάνους, μαζί με τους θεούς και τους ανθρώπους, τον διακηρύσσει. Αυτός διδάσκει τη Διδασκαλία που είναι καλή στην αρχή, καλή στη μέση, καλή στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, και φανερώνει την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή'. Είναι πράγματι καλό να δει κανείς τέτοιους Άξιους».

Τότε οι βραχμάνοι και οικοδεσπότες της Βελουντβάρα πλησίασαν τον Ευλογημένο· αφού πλησίασαν, μερικοί αφού απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο, κάθισαν στο πλάι. Μερικοί χαιρέτησαν τον Ευλογημένο· αφού ολοκλήρωσαν την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισαν στο πλάι. Μερικοί χαιρέτησαν με ενωμένες παλάμες προς την κατεύθυνση του Ευλογημένου και κάθισαν στο πλάι. Μερικοί αφού ανακοίνωσαν το όνομα και το σόι τους κοντά στον Ευλογημένο, κάθισαν στο πλάι. Μερικοί σιωπηλοί κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, οι βραχμάνοι και οικοδεσπότες της Βελουντβάρα είπαν στον Ευλογημένο: «Εμείς, αγαπητέ Γκόταμα, έχουμε τέτοιες επιθυμίες, τέτοιες θελήσεις, τέτοιες προθέσεις: να κατοικούμε σε σπίτι γεμάτο με παιδιά, να απολαμβάνουμε σανδαλόξυλο από το Κάσι, να φοράμε γιρλάντες, αρώματα και καλλυντικά, να δεχόμαστε χρυσό και ασήμι, και με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο να επαναγεννηθούμε στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Σε εμάς που έχουμε τέτοιες επιθυμίες, τέτοιες θελήσεις, τέτοιες προθέσεις, ας μας διδάξει ο αξιότιμος Γκόταμα τη Διδασκαλία έτσι ώστε εμείς να κατοικούμε σε σπίτι γεμάτο με παιδιά... κ.λπ... να επαναγεννηθούμε στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο».

«Θα σας διδάξω, οικοδεσπότες, μια επεξήγηση της Διδασκαλίας που εφαρμόζεται στον εαυτό. Ακούστε το, προσέχετε καλά· θα μιλήσω». «Ναι, αγαπητέ», απάντησαν οι βραχμάνοι και οικοδεσπότες της Βελουντβάρα στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Και ποια είναι, οικοδεσπότες, η επεξήγηση της Διδασκαλίας που εφαρμόζεται στον εαυτό; Εδώ, οικοδεσπότες, ένας ευγενής μαθητής σκέφτεται έτσι: 'Εγώ επιθυμώ να ζήσω, επιθυμώ να μην πεθάνω, επιθυμώ την ευτυχία, αποστρέφομαι τον πόνο. Αν

κάποιος μου αφαιρούσε τη ζωή, σε εμένα που επιθυμώ να ζήσω, που επιθυμώ να μην πεθάνω, που επιθυμώ την ευτυχία, που αποστρέφομαι τον πόνο, αυτό δεν θα ήταν αγαπητό και ευχάριστο για μένα. Αν όμως εγώ αφαιρούσα τη ζωή σε κάποιον άλλον που επιθυμεί να ζήσει, που επιθυμεί να μην πεθάνει, που επιθυμεί την ευτυχία, που αποστρέφεται τον πόνο, αυτό θα ήταν μη αγαπητό και δυσάρεστο και για εκείνον. Αυτό που είναι μη αγαπητό και δυσάρεστο για μένα, είναι επίσης μη αγαπητό και δυσάρεστο για τον άλλον. Αυτό που είναι μη αγαπητό και δυσάρεστο για μένα, πώς θα μπορούσα να το επιβάλω σε άλλον;' Αυτός, αφού αναλογιστεί έτσι, ο ίδιος απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τον φόνο έμβιων όντων, και επαινεί την αποχή από τον φόνο έμβιων όντων. Έτσι αυτή η σωματική συμπεριφορά του είναι τριπλά καθαρή.

«Επιπλέον, οικοδεσπότες, ο ευγενής μαθητής σκέφτεται έτσι -'όποιος θα μου έπαιρνε το μη δοσμένο, θεωρούμενο κλοπή, αυτό δεν θα ήταν αγαπητό και ευχάριστο για μένα. Αν όμως εγώ έπαιρνα από άλλον το μη δοσμένο, θεωρούμενο κλοπή, και για εκείνον αυτό θα ήταν μη αγαπητό και δυσάρεστο. Αυτό που είναι μη αγαπητό και δυσάρεστο για μένα, είναι επίσης μη αγαπητό και δυσάρεστο για τον άλλον. Αυτό που είναι μη αγαπητό και δυσάρεστο για μένα, πώς θα μπορούσα να το επιβάλω σε άλλον;' Αυτός, αφού αναλογιστεί έτσι, ο ίδιος απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου, και παρακινεί άλλους στην αποχή από τη λήψη του μη δοσμένου, και επαινεί την αποχή από τη λήψη του μη δοσμένου. Έτσι αυτή η σωματική συμπεριφορά του είναι τριπλά καθαρή.

«Επιπλέον, οικοδεσπότες, ο ευγενής μαθητής σκέφτεται έτσι -'όποιος θα διέπραττε μοιχεία με τις συζύγους μου, αυτό δεν θα ήταν αγαπητό και ευχάριστο για μένα. Αν όμως εγώ διέπραττα μοιχεία με τις συζύγους άλλου, και για εκείνον αυτό θα ήταν μη αγαπητό και δυσάρεστο. Αυτό που είναι μη αγαπητό και δυσάρεστο για μένα, είναι επίσης μη αγαπητό και δυσάρεστο για τον άλλον. Αυτό που είναι μη αγαπητό και δυσάρεστο για μένα, πώς θα μπορούσα να το επιβάλω σε άλλον;' Αυτός, αφού αναλογιστεί έτσι, ο ίδιος απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, και παρακινεί άλλους στην αποχή από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, και επαινεί την αποχή από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά. Έτσι αυτή η σωματική συμπεριφορά του είναι τριπλά καθαρή.

«Επιπλέον, οικοδεσπότες, ο ευγενής μαθητής σκέφτεται έτσι -'όποιος θα κατέστρεφε την ευημερία μου με ψευδολογία, αυτό δεν θα ήταν αγαπητό και ευχάριστο για μένα. Αν όμως εγώ κατέστρεφα την ευημερία άλλου με ψευδολογία, και για εκείνον αυτό θα ήταν μη αγαπητό και δυσάρεστο. Αυτό που είναι μη αγαπητό και δυσάρεστο για μένα, είναι επίσης μη αγαπητό και δυσάρεστο για τον άλλον. Αυτό που είναι μη αγαπητό και δυσάρεστο για μένα, πώς θα μπορούσα να το επιβάλω σε άλλον;' Αυτός, αφού αναλογιστεί έτσι, ο ίδιος απέχει από την ψευδολογία, και παρακινεί άλλους στην αποχή από την ψευδολογία, και επαινεί την αποχή από την ψευδολογία. Έτσι αυτή η λεκτική συμπεριφορά του είναι τριπλά καθαρή.

«Επιπλέον, οικοδεσπότες, ο ευγενής μαθητής σκέφτεται έτσι -όποιος θα χώριζε τους φίλους μου με διχαστική ομιλία, αυτό δεν θα ήταν αγαπητό και ευχάριστο για μένα. Αν όμως εγώ χώριζα τους φίλους άλλου με διχαστική ομιλία, και για εκείνον αυτό θα ήταν μη αγαπητό και δυσάρεστο... κ.λπ... έτσι αυτή η λεκτική συμπεριφορά του είναι τριπλά καθαρή.

«Επιπλέον, οικοδεσπότες, ο ευγενής μαθητής σκέφτεται έτσι -όποιος θα μου συμπεριφερόταν με σκληρή ομιλία, αυτό δεν θα ήταν αγαπητό και ευχάριστο για μένα. Αν όμως εγώ συμπεριφερόμουν σε άλλον με σκληρή ομιλία, και για εκείνον αυτό θα ήταν μη αγαπητό και δυσάρεστο. Αυτό που για μένα είναι μη αγαπητό και δυσάρεστο... κ.λπ... έτσι αυτή η λεκτική συμπεριφορά του είναι τριπλά καθαρή.

«Επιπλέον, οικοδεσπότες, ο ευγενής μαθητής σκέφτεται έτσι -'Όποιος θα μου συμπεριφερόταν με ανόητη ομιλία, με φλυαρία, αυτό δεν θα ήταν αγαπητό και ευχάριστο για μένα. Αν όμως εγώ συμπεριφερόμουν σε άλλον με ανόητη ομιλία, με φλυαρία, αυτό θα ήταν μη αγαπητό και δυσάρεστο και για τον άλλον. Αυτό που είναι μη αγαπητό και δυσάρεστο για μένα, είναι επίσης μη αγαπητό και δυσάρεστο για τον άλλον. Αυτό που είναι μη αγαπητό και δυσάρεστο για μένα, πώς θα μπορούσα να το επιβάλω σε άλλον;' Αυτός, αφού αναλογιστεί έτσι, ο ίδιος απέχει από τη φλυαρία, και παρακινεί τους άλλους στην αποχή από τη φλυαρία, και επαινεί την αποχή από τη φλυαρία. Έτσι αυτή η λεκτική συμπεριφορά του είναι τριπλά καθαρή.

«Αυτός είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα -'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'· στη Διδασκαλία... κ.λπ... είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα - 'Η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί καλά... κ.λπ... το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο'. Είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Όταν λοιπόν, οικοδεσπότες, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με αυτές τις επτά καλές ιδιότητες και με αυτές τις τέσσερις επιθυμητές καταστάσεις, αυτός, αν επιθυμεί, μπορεί ο ίδιος να διακηρύξει για τον εαυτό του - 'Η κόλαση έχει εξαλειφθεί για μένα, το ζωικό βασίλειο έχει εξαλειφθεί, η σφαίρα των φαντασμάτων έχει εξαλειφθεί, ο κόσμος της αθλιότητας, ο κακότυχος κόσμος, ο κόσμος του ξεπεσμού έχει εξαλειφθεί· είμαι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση'».

Όταν αυτό ειπώθηκε, οι βραχμάνοι και οι οικοδεσπότες της Βελουντβάρα είπαν στον Ευλογημένο: «Θαυμάσιο, αγαπητέ Γκόταμα... κ.λπ... Εμείς καταφεύγουμε στον αξιότιμο Γκόταμα ως καταφύγιο, και στη Διδασκαλία και στην Κοινότητα των μοναχών. Ας μας θεωρεί ο αξιότιμος Γκόταμα λαϊκούς ακολούθους που έχουν καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής». Έβδομη.

8. Η πρώτη ομιλία στον δημόσιο ξενώνα από τούβλα

1004. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Νάτικα, στον δημόσιο ξενώνα από τούβλα. Τότε ο σεβάσμιος Άναντα πήγε προς τον Ευλογημένο·αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο:

«Ο μοναχός που ονομαζόταν Σάλχα, σεβάσμιε κύριε, πέθανε·ποιος είναι ο προορισμός του, ποια η μελλοντική ζωή του; Η μοναχή που ονομαζόταν Νανδά, σεβάσμιε κύριε, πέθανε· ποιος είναι ο προορισμός της, ποια η μελλοντική ζωή της;Ο λαϊκός ακόλουθος που ονομαζόταν Σουντάττα, σεβάσμιε κύριε, πέθανε· ποιος είναι ο προορισμός του, ποια η μελλοντική ζωή του; Η λαϊκή ακόλουθος που ονομαζόταν Σουτζάτα, σεβάσμιε κύριε, πέθανε· ποιος είναι ο προορισμός της, ποια η μελλοντική ζωή της;»

«Ο Σάλχα, Άναντα, μοναχός που πέθανε, με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παρέμεινε. Η Νανδά, Άναντα, μοναχή που πέθανε, με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών είναι αυθόρμητα γεννημένη, εκεί επέτυχε το τελικό Νιμπάνα, μη υποκείμενη σε επιστροφή από εκείνον τον κόσμο. Ο Σουντάττα, Άναντα, λαϊκός ακόλουθος που πέθανε, με την πλήρη εξάλειψη των τριών νοητικών δεσμών και με την εξασθένηση της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης είναι άπαξ επιστρέφων· επιστρέφοντας μόνο μία φορά σε αυτόν τον κόσμο θα θέσει τέρμα στον πόνο. Η Σουτζάτα, Άναντα, λαϊκή ακόλουθος που πέθανε, με την πλήρη εξάλειψη των τριών νοητικών δεσμών είναι εισερχόμενη στο ρεύμα, μη υποκείμενη πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιη, κατευθυνόμενη στην ανώτατη φώτιση.

«Δεν είναι καταπληκτικό, Άναντα, ότι ένα ανθρώπινο ον πεθαίνει· αν κάθε φορά που κάποιος πεθαίνει ερχόσασταν σε μένα και ρωτούσατε για αυτό το θέμα, αυτό θα ήταν βλάβη, Άναντα, για τον Τατχάγκατα. Γι' αυτό, Άναντα, θα διδάξω μια επεξήγηση της Διδασκαλίας που ονομάζεται 'ο καθρέφτης της Διδασκαλίας'· με τον οποίο προικισμένος ένας ευγενής μαθητής, αν επιθυμεί, μπορεί ο ίδιος να διακηρύξει για τον εαυτό του - 'Η κόλαση έχει εξαλειφθεί για μένα, το ζωικό βασίλειο έχει εξαλειφθεί, η σφαίρα των φαντασμάτων έχει εξαλειφθεί, ο κόσμος της αθλιότητας, ο κακότυχος κόσμος, ο κόσμος του ξεπεσμού έχει εξαλειφθεί· είμαι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση'.

«Και ποιος είναι αυτός, Άναντα, ο καθρέφτης της Διδασκαλίας, η επεξήγηση της Διδασκαλίας· με τον οποίο προικισμένος ένας ευγενής μαθητής, αν επιθυμεί, μπορεί ο ίδιος να διακηρύξει για τον εαυτό του - 'Η κόλαση έχει εξαλειφθεί για μένα, το ζωικό βασίλειο έχει εξαλειφθεί, η σφαίρα των φαντασμάτων έχει εξαλειφθεί, ο κόσμος της αθλιότητας, ο κακότυχος κόσμος, ο κόσμος του ξεπεσμού έχει εξαλειφθεί· είμαι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση';

«Εδώ, Άναντα, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Αυτός, Άναντα, είναι ο καθρέφτης της Διδασκαλίας, η επεξήγηση της Διδασκαλίας· με τον οποίο προικισμένος ένας ευγενής μαθητής, αν επιθυμεί, μπορεί ο ίδιος να διακηρύξει για τον εαυτό του - 'Η κόλαση έχει εξαλειφθεί για μένα, το ζωικό βασίλειο έχει εξαλειφθεί, η σφαίρα των φαντασμάτων έχει εξαλειφθεί, ο κόσμος της αθλιότητας, ο κακότυχος κόσμος, ο κόσμος του ξεπεσμού έχει εξαλειφθεί· είμαι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση'». Όγδοη.

9. Η δεύτερη ομιλία στον δημόσιο ξενώνα από τούβλα

1005. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο:«Ο μοναχός που ονομαζόταν Ασόκα, σεβάσμιε κύριε, πέθανε· ποιος είναι ο προορισμός του, ποια η μελλοντική ζωή του; Η μοναχή που ονομαζόταν Ασόκα, σεβάσμιε κύριε, πέθανε... κ.λπ... Ο λαϊκός ακόλουθος που ονομαζόταν Ασόκα, σεβάσμιε κύριε, πέθανε... κ.λπ...Η λαϊκή ακόλουθος που ονομαζόταν Ασόκα, σεβάσμιε κύριε, πέθανε· ποιος είναι ο προορισμός της, ποια η μελλοντική ζωή της;»

«Ο Ασόκα, Άναντα, μοναχός που πέθανε, με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παρέμεινε... κ.λπ...

Αυτός, Άναντα, είναι ο καθρέφτης της Διδασκαλίας, η επεξήγηση της Διδασκαλίας· με τον οποίο προικισμένος ένας ευγενής μαθητής, αν επιθυμεί, μπορεί ο ίδιος να διακηρύξει για τον εαυτό του - 'Η κόλαση έχει εξαλειφθεί για μένα, το ζωικό βασίλειο έχει εξαλειφθεί, η σφαίρα των φαντασμάτων έχει εξαλειφθεί, ο κόσμος της αθλιότητας, ο κακότυχος κόσμος, ο κόσμος του ξεπεσμού έχει εξαλειφθεί· είμαι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση'». Ένατη.

10. Η τρίτη ομιλία στον δημόσιο ξενώνα από τούβλα

1006. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο:«Ο λαϊκός ακόλουθος που ονομαζόταν Κακκάτα, σεβάσμιε κύριε, πέθανε στη Νάτικα· ποιος είναι ο προορισμός του, ποια η μελλοντική ζωή του; Ο λαϊκός ακόλουθος που ονομαζόταν Καλίμπχα, σεβάσμιε κύριε, στη Νάτικα... κ.λπ... Ο λαϊκός ακόλουθος που ονομαζόταν Νικάτα, σεβάσμιε κύριε, στη Νάτικα... κ.λπ... Ο λαϊκός ακόλουθος που ονομαζόταν Κατισσάχα, σεβάσμιε κύριε, στη Νάτικα... κ.λπ... Ο λαϊκός ακόλουθος που ονομαζόταν Τούτθα, σεβάσμιε κύριε, στη Νάτικα... κ.λπ... Ο λαϊκός ακόλουθος που ονομαζόταν Σαντούτθα, σεβάσμιε κύριε, στη Νάτικα... κ.λπ... Ο λαϊκός ακόλουθος που ονομαζόταν Μπχάντα, σεβάσμιε κύριε, στη Νάτικα... κ.λπ... Ο λαϊκός ακόλουθος που ονομαζόταν Σουμπχάντα, σεβάσμιε κύριε, πέθανε στη Νάτικα· ποιος είναι ο προορισμός του, ποια η μελλοντική ζωή του;»

«Ο Κακκάτα, Άναντα, λαϊκός ακόλουθος που πέθανε, με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών είναι αυθόρμητα γεννημένος, εκεί επέτυχε το τελικό Νιμπάνα, μη υποκείμενος σε επιστροφή από εκείνον τον κόσμο. Ο Καλίμπχα, Άναντα... κ.λπ... Ο Νικάτα, Άναντα... κ.λπ... Ο Κατισσάχα, Άναντα... κ.λπ... Ο Τούτθα, Άναντα... κ.λπ... Ο Σαντούτθα, Άναντα... κ.λπ... Ο Μπχάντα, Άναντα... κ.λπ... Ο Σουμπχάντα, Άναντα, λαϊκός ακόλουθος που πέθανε, με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών είναι αυθόρμητα γεννημένος, εκεί επέτυχε το τελικό Νιμπάνα, μη υποκείμενος σε επιστροφή από εκείνον τον κόσμο.

Πάνω από πενήντα, Άναντα, λαϊκοί ακόλουθοι πέθαναν στη Νάτικα· με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών είναι αυθόρμητα γεννημένοι, εκεί επέτυχαν το τελικό Νιμπάνα, μη υποκείμενοι σε επιστροφή από εκείνον τον κόσμο. Πάνω από ενενήντα, Άναντα, λαϊκοί ακόλουθοι πέθαναν στη Νάτικα· με την πλήρη εξάλειψη των τριών νοητικών δεσμών και με την εξασθένηση της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης είναι άπαξ επιστρέφοντες· επιστρέφοντας μόνο μία φορά σε αυτόν τον κόσμο θα θέσουν τέρμα στον πόνο. Πάνω από πεντακόσιοι, Άναντα, λαϊκοί ακόλουθοι πέθαναν στη Νάτικα· με την πλήρη εξάλειψη των τριών νοητικών

δεσμών είναι εισερχόμενοι στο ρεύμα, μη υποκείμενοι πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιοι, κατευθυνόμενοι στην ανώτατη φώτιση.

«Δεν είναι καταπληκτικό, Άναντα, ότι ένα ανθρώπινο ον πεθαίνει· αν κάθε φορά που κάποιος πεθαίνει ερχόσασταν σε μένα και ρωτούσατε για αυτό το θέμα, αυτό θα ήταν βλάβη, Άναντα, για τον Τατχάγκατα. Γι' αυτό, Άναντα, θα διδάξω μια επεξήγηση της Διδασκαλίας που ονομάζεται 'ο καθρέφτης της Διδασκαλίας'· με τον οποίο προικισμένος ένας ευγενής μαθητής, αν επιθυμεί, μπορεί ο ίδιος να διακηρύξει για τον εαυτό του - 'Η κόλαση έχει εξαλειφθεί για μένα, το ζωικό βασίλειο έχει εξαλειφθεί, η σφαίρα των φαντασμάτων έχει εξαλειφθεί, ο κόσμος της αθλιότητας, ο κακότυχος κόσμος, ο κόσμος του ξεπεσμού έχει εξαλειφθεί· είμαι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση'.

«Και ποιος είναι αυτός, Άναντα, ο καθρέφτης της Διδασκαλίας, η επεξήγηση της Διδασκαλίας· με τον οποίο προικισμένος ένας ευγενής μαθητής, αν επιθυμεί, μπορεί ο ίδιος να διακηρύξει για τον εαυτό του - 'Η κόλαση έχει εξαλειφθεί για μένα, το ζωικό βασίλειο έχει εξαλειφθεί, η σφαίρα των φαντασμάτων έχει εξαλειφθεί, ο κόσμος της αθλιότητας, ο κακότυχος κόσμος, ο κόσμος του ξεπεσμού έχει εξαλειφθεί· είμαι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση'.

«Εδώ, Άναντα, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Αυτός, Άναντα, είναι ο καθρέφτης της Διδασκαλίας, η επεξήγηση της Διδασκαλίας· με τον οποίο προικισμένος ένας ευγενής μαθητής, αν επιθυμεί, μπορεί ο ίδιος να διακηρύξει για τον εαυτό του - 'Η κόλαση έχει εξαλειφθεί για μένα, το ζωικό βασίλειο έχει εξαλειφθεί, η σφαίρα των φαντασμάτων έχει εξαλειφθεί, ο κόσμος της αθλιότητας, ο κακότυχος κόσμος, ο κόσμος του ξεπεσμού έχει εξαλειφθεί· είμαι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση'». Δέκατη.

Το κεφάλαιο της Βελουντβάρα πρώτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Βασιλιάς, Ογάντα, Ντιγκάβου, Σαριπούττα τα άλλα δύο·
> Θαπατί, Βελουντβαρέγια, στον δημόσιο ξενώνα από τούβλα τρία.

2. Το κεφάλαιο στο βασιλικό πάρκο

1. Η ομιλία για την κοινότητα χιλίων μοναχών

1007. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο βασιλικό μοναστήρι. Τότε μια κοινότητα χιλίων μοναχών πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκε στο πλάι. Σε εκείνες τις μοναχές που στέκονταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό -

«Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχές, ένας ευγενής μαθητής είναι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση. Ποιες τέσσερις; Εδώ, μοναχές, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχές, προικισμένος ένας ευγενής μαθητής είναι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τον βραχμάνο

1008. Προέλευση στη Σαβάττχι. «Οι βραχμάνοι, μοναχοί, διακηρύσσουν μια πρακτική που ονομάζεται οδηγούσα στην πρόοδο. Αυτοί παρακινούν τον μαθητή έτσι: 'Έλα εσύ, ε άνθρωπε, σηκώσου νωρίς το πρωί και πήγαινε με το πρόσωπο στραμμένο προς την ανατολή. Εσύ μην αποφύγεις λάκκο, μην αποφύγεις γκρεμό, μην αποφύγεις κούτσουρο, μην αποφύγεις αγκαθότοπο, μην αποφύγεις δεξαμενή λουτρού, μην αποφύγεις βούρκο. Όπου πέσεις, εκεί ακριβώς να επιθυμήσεις τον θάνατο. Έτσι εσύ, ε άνθρωπε, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο, θα επαναγεννηθείς στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο'».

«Αυτό όμως, μοναχοί, των βραχμάνων είναι πορεία αδαούς, είναι πορεία πλανεμένου, δεν οδηγεί στην αποστασιοποίηση, δεν οδηγεί στο μη πάθος, δεν οδηγεί στην παύση, δεν οδηγεί στη γαλήνη, δεν οδηγεί στην άμεση γνώση, δεν οδηγεί στην ανώτατη φώτιση, δεν οδηγεί στο Νιμπάνα. Εγώ όμως, μοναχοί, στη διαγωγή των ευγενών διακηρύσσω την πρακτική που οδηγεί στην πρόοδο· η οποία οδηγεί αποκλειστικά στην αποστασιοποίηση, στο μη πάθος, στην παύση, στη γαλήνη, στην άμεση γνώση, στην ανώτατη φώτιση, στο Νιμπάνα.

«Και ποια είναι, μοναχοί, αυτή η πρακτική που οδηγεί στην πρόοδο·η οποία οδηγεί αποκλειστικά στην αποστασιοποίηση... κ.λπ... οδηγεί στο Νιμπάνα; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος... κ.λπ...ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'· στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Αυτή είναι, μοναχοί, η πρακτική που οδηγεί στην πρόοδο, που οδηγεί αποκλειστικά στην αποστασιοποίηση... κ.λπ... οδηγεί στο Νιμπάνα». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον πρεσβύτερο μοναχό Άνανντα

1009. Κάποτε ο σεβάσμιος Άναντα και ο σεβάσμιος Σαριπούττα διέμεναν στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Τότε ο σεβάσμιος Σαριπούττα, την απογευματινή περίοδο της ημέρας, αφού βγήκε από την απομόνωση, πλησίασε τον σεβάσμιο Άναντα· αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον σεβάσμιο Άναντα. Αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Σαριπούττα είπε στον σεβάσμιο Άναντα: «Πόσων, φίλε Άναντα, ιδιοτήτων με την εγκατάλειψη, πόσων ιδιοτήτων εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος, έτσι αυτή η γενιά έχει δηλωθεί από τον Ευλογημένο ως εισερχόμενη στο ρεύμα, μη υποκείμενη πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους,

βέβαιη, κατευθυνόμενη στην ανώτατη φώτιση;» «Τεσσάρων, φίλε, ιδιοτήτων με την εγκατάλειψη, τεσσάρων ιδιοτήτων εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος, έτσι αυτή η γενιά έχει δηλωθεί από τον Ευλογημένο ως εισερχόμενη στο ρεύμα, μη υποκείμενη πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιη, κατευθυνόμενη στην ανώτατη φώτιση.»

«Ποιων τεσσάρων; Με όποιου είδους δυσπιστία στον Βούδα προικισμένος ο αδαής κοινός άνθρωπος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση, τέτοιου είδους δυσπιστία στον Βούδα δεν υπάρχει. Με όποιου είδους ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα προικισμένος ο μορφωμένος ευγενής μαθητής με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο, τέτοιου είδους ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα υπάρχει - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'.

Με όποιου είδους δυσπιστία στη Διδασκαλία προικισμένος ο αδαής κοινός άνθρωπος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση, τέτοιου είδους δυσπιστία στη Διδασκαλία δεν υπάρχει. Με όποιου είδους ακλόνητη πεποίθηση στη Διδασκαλία προικισμένος ο μορφωμένος ευγενής μαθητής με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο, τέτοιου είδους ακλόνητη πεποίθηση στη Διδασκαλία υπάρχει - 'Η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη από τον Ευλογημένο... κ.λπ... κατανοητή ατομικά από τους νοήμονες'.

Με όποιου είδους δυσπιστία στην Κοινότητα προικισμένος ο αδαής κοινός άνθρωπος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση, τέτοιου είδους δυσπιστία στην Κοινότητα δεν υπάρχει. Με όποιου είδους ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα προικισμένος ο μορφωμένος ευγενής μαθητής με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο, τέτοιου είδους ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα υπάρχει - 'Η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί καλά... κ.λπ... το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο'.

Με όποιου είδους ανηθικότητα προικισμένος ο αδαής κοινός άνθρωπος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση, τέτοιου είδους ανηθικότητα δεν υπάρχει. Με όποιου είδους ηθική αρεστή στους ευγενείς προικισμένος ο μορφωμένος ευγενής μαθητής με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο, τέτοιου είδους ηθική αρεστή στους ευγενείς υπάρχει, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσα στην αυτοσυγκέντρωση. Αυτών των τεσσάρων ιδιοτήτων με την εγκατάλειψη, αυτών των τεσσάρων ιδιοτήτων εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος, έτσι αυτή η γενιά έχει δηλωθεί από τον Ευλογημένο ως εισερχόμενη στο ρεύμα, μη υποκείμενη πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιη, κατευθυνόμενη στην ανώτατη φώτιση.» Τρίτη.

4. Η ομιλία για τον φόβο του κακότυχου κόσμου

1010. «Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής έχει ξεπεράσει κάθε φόβο κακού προορισμού. Ποιες τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας ευγενής μαθητής έχει ξεπεράσει κάθε φόβο κακού προορισμού». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τον φόβο του κακότυχου κόσμου και του κόσμου του ξεπεσμού

1011. «Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής έχει ξεπεράσει κάθε φόβο κακού προορισμού και κόσμου του ξεπεσμού. Ποιες τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας ευγενής μαθητής έχει ξεπεράσει κάθε φόβο κακού προορισμού και κόσμου του ξεπεσμού». Πέμπτο.

6. Η πρώτη ομιλία για τους φίλους και συμβούλους

1012. «Όσους, μοναχοί, θα συμπονούσατε, και όσοι θα θεωρούσαν ότι πρέπει να ακούσουν - φίλοι ή σύμβουλοι ή συγγενείς ή ομόαιμοι - αυτοί, μοναχοί, πρέπει να ενθαρρυνθούν, να εγκατασταθούν και να εδραιωθούν στους τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα. Σε ποιες τέσσερις; Πρέπει να ενθαρρυνθούν, να εγκατασταθούν και να εδραιωθούν στην ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... πρέπει να ενθαρρυνθούν, να εγκατασταθούν και να εδραιωθούν στην ηθική αρεστή στους ευγενείς, ακέραιη... κ.λπ... συντελεστική στην αυτοσυγκέντρωση. Όσους, μοναχοί, θα συμπονούσατε, και όσοι θα θεωρούσαν ότι πρέπει να ακούσουν - φίλοι ή σύμβουλοι ή συγγενείς ή ομόαιμοι - αυτοί, μοναχοί, πρέπει να ενθαρρυνθούν, να εγκατασταθούν και να εδραιωθούν σε αυτούς τους τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα». Έκτο.

7. Η δεύτερη ομιλία για τους φίλους και συμβούλους

1013. «Όσους, μοναχοί, θα συμπονούσατε, και όσοι θα θεωρούσαν ότι πρέπει να ακούσουν - φίλοι ή σύμβουλοι ή συγγενείς ή ομόαιμοι - αυτοί, μοναχοί, πρέπει να ενθαρρυνθούν, να εγκατασταθούν και να εδραιωθούν στους τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα. Σε ποιες τέσσερις; Πρέπει να ενθαρρυνθούν, να εγκατασταθούν και να εδραιωθούν στην ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'.

«Θα μπορούσε να υπάρξει, μοναχοί, μεταβολή των τεσσάρων πρωταρχικών υλικών στοιχείων - του στερεού στοιχείου, του υγρού στοιχείου, του θερμού στοιχείου, του στοιχείου του αέρα - αλλά δεν θα μπορούσε να υπάρξει μεταβολή για έναν ευγενή μαθητή προικισμένο με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα. Εδώ αυτή η μεταβολή -

αυτός βεβαίως ο ευγενής μαθητής προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα θα επαναγεννηθεί στην κόλαση ή στο ζωικό βασίλειο ή στη σφαίρα των φαντασμάτων - αυτό είναι αδύνατον. Στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... πρέπει να ενθαρρυνθούν, να εγκατασταθούν και να εδραιωθούν στην ηθική αρεστή στους ευγενείς, ακέραιη... κ.λπ... συντελεστική στην αυτοσυγκέντρωση. Θα μπορούσε να υπάρξει, μοναχοί, μεταβολή των τεσσάρων πρωταρχικών υλικών στοιχείων - του στερεού στοιχείου, του υγρού στοιχείου, του θερμού στοιχείου, του στοιχείου του αέρα - αλλά δεν θα μπορούσε να υπάρξει μεταβολή για έναν ευγενή μαθητή προικισμένο με ηθική αρεστή στους ευγενείς. Εδώ αυτή η μεταβολή - αυτός βεβαίως ο ευγενής μαθητής προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς θα επαναγεννηθεί στην κόλαση ή στο ζωικό βασίλειο ή στη σφαίρα των φαντασμάτων - αυτό είναι αδύνατον. Όσους, μοναχοί, θα συμπονούσατε, και όσοι θα θεωρούσαν ότι πρέπει να ακούσουν - φίλοι ή σύμβουλοι ή συγγενείς ή ομόαιμοι - αυτοί, μοναχοί, πρέπει να ενθαρρυνθούν, να εγκατασταθούν και να εδραιωθούν σε αυτούς τους τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα». Έβδομη.

8. Η πρώτη ομιλία για την περιπλάνηση στους θεούς

1014. Προέλευση στη Σαβάττχι. Τότε ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα - όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του, ακριβώς έτσι - εξαφανίστηκε από το άλσος του Τζέτα και εμφανίστηκε στους θεούς Ταβατίμσα. Τότε αρκετές θεότητες που ανήκαν στους Τριάντα Τρεις πλησίασαν τον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα και στάθηκαν στο πλάι. Σε εκείνες τις θεότητες που στέκονταν στο πλάι, ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα είπε αυτό -

«Καλό είναι πράγματι, φίλοι, να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα, φίλοι, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Καλό είναι πράγματι, φίλοι, στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... καλό είναι πράγματι, φίλοι, να είναι κανείς προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, φίλοι, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο».

«Καλό είναι πράγματι, αγαπητέ Μογκαλλάνα, να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα, αγαπητέ Μογκαλλάνα, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Καλό είναι πράγματι, αγαπητέ Μογκαλλάνα, στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... η κατοχή ηθικής αρεστής στους ευγενείς, άθραυστης... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Εξαιτίας της κατοχής ηθικής αρεστής στους ευγενείς, αγαπητέ Μογκαλλάνα, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιούνται στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο». Όγδοη.

9. Η δεύτερη ομιλία για την περιπλάνηση στους θεούς

1015. Προέλευση στη Σαβάττχι. Τότε ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα - όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του, ακριβώς έτσι - εξαφανίστηκε από το άλσος του Τζέτα και εμφανίστηκε στους θεούς Ταβατίμσα. Τότε αρκετές θεότητες που ανήκαν στους Τριάντα Τρεις πλησίασαν τον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα και στάθηκαν στο πλάι. Σε εκείνες τις θεότητες που στέκονταν στο πλάι, ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα είπε αυτό -

«Καλό είναι πράγματι, φίλοι, να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα, φίλοι, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο έχουν γεννηθεί στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Καλό είναι πράγματι, φίλοι, στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... η κατοχή ηθικής αρεστής στους ευγενείς, άθραυστης... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Εξαιτίας της κατοχής ηθικής αρεστής στους ευγενείς, φίλοι, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο έχουν γεννηθεί στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο».

«Καλό είναι πράγματι, αγαπητέ Μογκαλλάνα, να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα, αγαπητέ Μογκαλλάνα, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο έχουν γεννηθεί στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο. Καλό είναι πράγματι, αγαπητέ Μογκαλλάνα, στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... η κατοχή ηθικής αρεστής στους ευγενείς, άθραυστης... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Εξαιτίας της κατοχής ηθικής αρεστής στους ευγενείς, αγαπητέ Μογκαλλάνα, έτσι μερικά όντα εδώ με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο έχουν γεννηθεί στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο». Ένατη.

10. Η τρίτη ομιλία για την περιπλάνηση στους θεούς

1016. Τότε ο Ευλογημένος - όπως ακριβώς ένας δυνατός άνδρας θα άπλωνε το λυγισμένο χέρι του ή θα λύγιζε το απλωμένο χέρι του, ακριβώς έτσι - εξαφανίστηκε από το άλσος του Τζέτα και εμφανίστηκε στους θεούς Ταβατίμσα. Τότε αρκετές θεότητες που ανήκαν στους Τριάντα Τρεις πλησίασαν τον Ευλογημένο· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και στάθηκαν στο πλάι. Σε εκείνες τις θεότητες που στέκονταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό -

«Καλό είναι πράγματι, φίλοι, να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα, φίλοι, έτσι μερικά όντα εδώ είναι εισερχόμενα στο ρεύμα, μη υποκείμενα πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαια, κατευθυνόμενα στην ανώτατη φώτιση. Καλό είναι πράγματι, φίλοι, στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... η κατοχή ηθικής αρεστής στους ευγενείς, άθραυστης... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Εξαιτίας του να

είναι κανείς προικισμένος με ηθική αρετή στους ευγενείς, φίλοι, έτσι μερικά όντα εδώ είναι εισερχόμενα στο ρεύμα, μη υποκείμενα πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαια, κατευθυνόμενα στην ανώτατη φώτιση».

«Καλό είναι πράγματι, αγαπητέ, να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα, αγαπητέ, έτσι αυτή η γενιά είναι εισερχόμενη στο ρεύμα, μη υποκείμενη πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιη, κατευθυνόμενη στην ανώτατη φώτιση. Καλό είναι πράγματι, αγαπητέ, στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... η κατοχή ηθικής αρετής στους ευγενείς, άθραυστης... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Εξαιτίας του να είναι κανείς προικισμένος με ηθική αρετή στους ευγενείς, αγαπητέ, έτσι αυτή η γενιά είναι εισερχόμενη στο ρεύμα, μη υποκείμενη πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιη, κατευθυνόμενη στην ανώτατη φώτιση». Δέκατη.

Το κεφάλαιο του Ρατζακαράμα δεύτερο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Χίλιοι βραχμάνοι και Άναντα, κακός προορισμός τα άλλα δύο·
> φίλοι και σύμβουλοι δύο ειπώθηκαν, και τρία περιπλανήσεις στους θεούς.

3. Το κεφάλαιο για τον Σαρανάνι

1. Η πρώτη ομιλία για τον Μαχανάμα

1017. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στους Σάκκα, στην Καπιλαβάττχου, στο μοναστήρι του Νιγκρόντα. Τότε ο Μαχανάμα ο Σάκκα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο Μαχανάμα ο Σάκκα είπε στον Ευλογημένο:«Αυτή, σεβάσμιε κύριε, η Καπιλαβάττχου είναι επιτυχημένη και ακμάζουσα και γνωστή σε πολλούς και γεμάτη με ανθρώπους και με στενά αδιέξοδα. Έτσι εγώ λοιπόν, σεβάσμιε κύριε, αφού υπηρετήσω τον Ευλογημένο ή τους μοναχούς που ανυψώνουν τον νου, την απογευματινή περίοδο της ημέρας μπαίνοντας στην Καπιλαβάττχου· συναντώ ακόμη και ελέφαντα, σεβάσμιε κύριε· συναντώ ακόμη και άλογο, σεβάσμιε κύριε· συναντώ ακόμη και άρμα, σεβάσμιε κύριε· συναντώ ακόμη και κάρο, σεβάσμιε κύριε· συναντώ ακόμη και άνθρωπο, σεβάσμιε κύριε. Σε μένα, σεβάσμιε κύριε, εκείνη τη στιγμή χάνεται η μνήμη σχετικά με τον Ευλογημένο, χάνεται η μνήμη σχετικά με τη Διδασκαλία, χάνεται η μνήμη σχετικά με την Κοινότητα. Σε μένα, σεβάσμιε κύριε, έρχεται αυτή η σκέψη: 'Αν εγώ πέθαινα αυτή τη στιγμή, ποιος θα ήταν ο προορισμός μου, ποια η μελλοντική ζωή μου;'»

«Μη φοβάσαι, Μαχανάμα, μη φοβάσαι, Μαχανάμα! Χωρίς κακό θα είναι ο θάνατός σου, χωρίς κακό η λήξη του χρόνου σου. Οποιουδήποτε, Μαχανάμα, η συνείδηση για μεγάλο χρονικό διάστημα έχει αναπτυχθεί μέσω της πίστης, η συνείδηση έχει αναπτυχθεί μέσω της ηθικής, η συνείδηση έχει αναπτυχθεί μέσω της μάθησης, η συνείδηση έχει αναπτυχθεί μέσω της γενναιοδωρίας, η συνείδηση έχει αναπτυχθεί μέσω της σοφίας, αυτού αυτό το σώμα είναι υλικό, αποτελούμενο από τα τέσσερα πρωταρχικά υλικά στοιχεία, γεννημένο από μητέρα και πατέρα, θρεμμένο με ρύζι και αρτοπαρασκεύασμα, υποκείμενο στην παροδικότητα, στην τριβή, στη μάλαξη, στη

διάλυση και στην αποσύνθεση. Αυτό εδώ ακριβώς είτε κοράκια το τρώνε είτε γύπες το τρώνε είτε γεράκια το τρώνε είτε σκύλοι το τρώνε είτε τσακάλια το τρώνε είτε διάφορα είδη εμβίων όντων το τρώνε· και η συνείδησή του που για μεγάλο χρονικό διάστημα έχει αναπτυχθεί μέσω της πίστης... κ.λπ... έχει αναπτυχθεί μέσω της σοφίας, αυτή πηγαίνει προς τα πάνω, πηγαίνει προς την υπεροχή.

«Όπως, Μαχανάμα, ένας άνθρωπος αφού βύθιζε ένα δοχείο με βουτυρέλαιο ή ένα δοχείο με λάδι σε μια βαθιά λίμνη νερού, θα το έσπαγε. Εκεί ό,τι θα ήταν χαλίκι ή κεραμικό, αυτό θα πήγαινε προς τα κάτω· και ό,τι θα ήταν εκεί βουτυρέλαιο ή λάδι, αυτό θα πήγαινε προς τα πάνω, θα πήγαινε προς την υπεροχή. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, Μαχανάμα, οποιουδήποτε η συνείδηση για μεγάλο χρονικό διάστημα έχει αναπτυχθεί μέσω της πίστης... κ.λπ... η συνείδηση έχει αναπτυχθεί μέσω της σοφίας, αυτού αυτό το σώμα είναι υλικό, αποτελούμενο από τα τέσσερα πρωταρχικά υλικά στοιχεία, γεννημένο από μητέρα και πατέρα, θρεμμένο με ρύζι και αρτοπαρασκεύασμα, υποκείμενο στην παροδικότητα, στην τριβή, στη μάλαξη, στη διάλυση και στην αποσύνθεση, αυτό εδώ ακριβώς είτε κοράκια το τρώνε είτε γύπες το τρώνε είτε γεράκια το τρώνε είτε σκύλοι το τρώνε είτε τσακάλια το τρώνε είτε διάφορα είδη εμβίων όντων το τρώνε· και η συνείδησή του που για μεγάλο χρονικό διάστημα έχει αναπτυχθεί μέσω της πίστης... κ.λπ... έχει αναπτυχθεί μέσω της σοφίας, αυτή πηγαίνει προς τα πάνω, πηγαίνει προς την υπεροχή. Και όμως σε σένα, Μαχανάμα, η συνείδηση για μεγάλο χρονικό διάστημα έχει αναπτυχθεί μέσω της πίστης... κ.λπ... η συνείδηση έχει αναπτυχθεί μέσω της σοφίας. Μη φοβάσαι, Μαχανάμα, μη φοβάσαι, Μαχανάμα! Χωρίς κακό θα είναι ο θάνατός σου, χωρίς κακό η λήξη του χρόνου σου». Πρώτο.

2. Η δεύτερη ομιλία για τον Μαχανάμα

1018. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στους Σάκκα, στην Καπιλαβάττχου, στο μοναστήρι του Νιγκρόντα. Τότε ο Μαχανάμα ο Σάκκα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο Μαχανάμα ο Σάκκα είπε στον Ευλογημένο:«Αυτή, σεβάσμιε κύριε, η Καπιλαβάττχου είναι επιτυχημένη και ακμάζουσα και γνωστή σε πολλούς και γεμάτη με ανθρώπους και με στενά αδιέξοδα. Έτσι εγώ λοιπόν, σεβάσμιε κύριε, αφού υπηρετήσω τον Ευλογημένο ή τους μοναχούς που ανυψώνουν τον νου, την απογευματινή περίοδο της ημέρας μπαίνοντας στην Καπιλαβάττχου· συναντώ ακόμη και ελέφαντα, σεβάσμιε κύριε· συναντώ ακόμη και άλογο, σεβάσμιε κύριε· συναντώ ακόμη και άρμα, σεβάσμιε κύριε· συναντώ ακόμη και κάρο, σεβάσμιε κύριε· συναντώ ακόμη και άνθρωπο, σεβάσμιε κύριε. Σε μένα, σεβάσμιε κύριε, εκείνη τη στιγμή χάνεται η μνήμη σχετικά με τον Ευλογημένο, χάνεται η μνήμη σχετικά με τη Διδασκαλία, χάνεται η μνήμη σχετικά με την Κοινότητα. Σε μένα, σεβάσμιε κύριε, έρχεται αυτή η σκέψη: 'Αν εγώ πέθαινα αυτή τη στιγμή, ποιος θα ήταν ο προορισμός μου, ποια η μελλοντική ζωή μου;'»

«Μη φοβάσαι, Μαχανάμα, μη φοβάσαι, Μαχανάμα! Χωρίς κακό θα είναι ο θάνατός σου, χωρίς κακό η λήξη του χρόνου σου. Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, Μαχανάμα, ένας ευγενής μαθητής γίνεται επιρρεπής προς το Νιμπάνα, κεκλιμένος προς το Νιμπάνα, με κλίση προς το Νιμπάνα. Ποιες τέσσερις; Εδώ, Μαχανάμα, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος

με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση.

«Όπως, Μαχανάμα, ένα δέντρο επιρρεπές προς την ανατολή, κεκλιμένο προς την ανατολή, με κλίση προς την ανατολή, αυτό κομμένο από τη ρίζα, προς τα πού θα έπεφτε;» «Προς όπου είναι επιρρεπές, σεβάσμιε κύριε, προς όπου κλίνει, προς όπου έχει κλίση». «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, Μαχανάμα, προικισμένος με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, ένας ευγενής μαθητής γίνεται επιρρεπής προς το Νιμπάνα, κεκλιμένος προς το Νιμπάνα, με κλίση προς το Νιμπάνα». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον Γκόντα τον Σάκκα

1019. Προέλευση στο Καπιλαβάττχου. Τότε ο Μαχανάμα ο Σάκκα πλησίασε τον Γκόντχα τον Σάκκα· αφού πλησίασε, είπε στον Γκόντχα τον Σάκκα: «Με πόσες ιδιότητες εσύ, Γκόντχα, αναγνωρίζεις ένα άτομο που εισέρχεται στο ρεύμα ως προικισμένο, μη υποκείμενο πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιο, κατευθυνόμενο στην ανώτατη φώτιση;»

«Με τρεις ιδιότητες εγώ, Μαχανάμα, αναγνωρίζω ένα άτομο που εισέρχεται στο ρεύμα ως προικισμένο, μη υποκείμενο πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιο, κατευθυνόμενο στην ανώτατη φώτιση. Με ποιες τρεις; Εδώ, Μαχανάμα, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα - 'Η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί καλά... κ.λπ... το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο'. Με αυτές τις τρεις ιδιότητες εγώ, Μαχανάμα, αναγνωρίζω ένα άτομο που εισέρχεται στο ρεύμα ως προικισμένο, μη υποκείμενο πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιο, κατευθυνόμενο στην ανώτατη φώτιση.

«Εσύ όμως, Μαχανάμα, με πόσες ιδιότητες αναγνωρίζεις ένα άτομο που εισέρχεται στο ρεύμα ως προικισμένο, μη υποκείμενο πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιο, κατευθυνόμενο στην ανώτατη φώτιση;» «Με τέσσερις ιδιότητες εγώ, Γκόντχα, αναγνωρίζω ένα άτομο που εισέρχεται στο ρεύμα ως προικισμένο, μη υποκείμενο πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιο, κατευθυνόμενο στην ανώτατη φώτιση. Ποιες τέσσερις; Εδώ, Γκόντχα, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'.στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες εγώ, Γκόντχα, αναγνωρίζω ένα άτομο που εισέρχεται στο ρεύμα ως προικισμένο, μη υποκείμενο πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιο, κατευθυνόμενο στην ανώτατη φώτιση».

«Περίμενε εσύ, Μαχανάμα, περίμενε εσύ, Μαχανάμα! Μόνο ο Ευλογημένος θα γνώριζε αυτό, αν κάποιος είναι προικισμένος ή μη προικισμένος με αυτές τις ιδιότητες». «Πάμε, Γκόντχα, ας πλησιάσουμε τον Ευλογημένο· αφού πλησιάσουμε, θα αναφέρουμε αυτό το θέμα στον Ευλογημένο». Τότε ο Μαχανάμα ο Σάκκα και ο Γκόντχα ο Σάκκα πλησίασαν τον Ευλογημένο· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο Μαχανάμα ο Σάκκα είπε στον Ευλογημένο:

«Εδώ εγώ, σεβάσμιε κύριε, πλησίασα τον Γκόντχα τον Σάκκα· αφού πλησίασα, είπα στον Γκόντχα τον Σάκκα: 'Με πόσες ιδιότητες εσύ, Γκόντχα, αναγνωρίζεις ένα άτομο που εισέρχεται στο ρεύμα ως προικισμένο, μη υποκείμενο πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, καθορισμένο στον προορισμό, κατευθυνόμενο στην ανώτατη φώτιση;' Όταν αυτό ειπώθηκε, σεβάσμιε κύριε, ο Γκόντχα ο Σάκκα μου είπε:

«Με τρεις ιδιότητες εγώ, Μαχανάμα, αναγνωρίζω ένα άτομο που εισέρχεται στο ρεύμα ως προικισμένο, μη υποκείμενο πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιο, κατευθυνόμενο στην ανώτατη φώτιση. Με ποιες τρεις; Εδώ, Μαχανάμα, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα - 'Η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί καλά... κ.λπ... το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο'. Με αυτές τις τρεις ιδιότητες εγώ, Μαχανάμα, αναγνωρίζω ένα άτομο που εισέρχεται στο ρεύμα ως προικισμένο, μη υποκείμενο πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιο, κατευθυνόμενο στην ανώτατη φώτιση. Εσύ όμως, Μαχανάμα, με ποιες ιδιότητες αναγνωρίζεις ένα άτομο που εισέρχεται στο ρεύμα ως προικισμένο, μη υποκείμενο πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, καθορισμένο στον προορισμό, κατευθυνόμενο στην ανώτατη φώτιση;»

«Όταν αυτό ειπώθηκε, σεβάσμιε κύριε, είπα στον Γκόντχα τον Σάκκα: 'Με τέσσερις ιδιότητες εγώ, Γκόντχα, αναγνωρίζω ένα άτομο που εισέρχεται στο ρεύμα ως προικισμένο, μη υποκείμενο πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, καθορισμένο στον προορισμό, κατευθυνόμενο στην ανώτατη φώτιση. Ποιες τέσσερις; Εδώ, Γκόντχα, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες εγώ, Γκόντχα, αναγνωρίζω ένα άτομο που εισέρχεται στο ρεύμα ως προικισμένο, μη υποκείμενο πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, καθορισμένο στον προορισμό, κατευθυνόμενο στην ανώτατη φώτιση'.»

«Όταν αυτό ειπώθηκε, σεβάσμιε κύριε, ο Γκόντχα ο Σάκκα μου είπε: 'Περίμενε εσύ, Μαχανάμα, περίμενε εσύ, Μαχανάμα! Μόνο ο Ευλογημένος θα γνώριζε αν κάποιος είναι προικισμένος ή μη προικισμένος με αυτές τις ιδιότητες'.» «Εδώ, σεβάσμιε κύριε, αν κάποιο ζήτημα εγειρόταν, και από τη μία ήταν ο Ευλογημένος και από την άλλη η κοινότητα μοναχών, όπου ο Ευλογημένος, εκεί θα ήμουν εγώ. Ας με θεωρεί ο Ευλογημένος, σεβάσμιε κύριε, έτσι ευλαβή. Εδώ, σεβάσμιε κύριε, αν κάποιο ζήτημα εγειρόταν, και από τη μία ήταν ο Ευλογημένος και από την άλλη η κοινότητα μοναχών και η κοινότητα μοναχών, όπου ο Ευλογημένος, εκεί θα ήμουν εγώ. Ας με θεωρεί ο Ευλογημένος, σεβάσμιε κύριε, έτσι ευλαβή. Εδώ, σεβάσμιε κύριε, αν κάποιο ζήτημα εγειρόταν, και από τη μία ήταν ο Ευλογημένος και από την άλλη η κοινότητα μοναχών, η κοινότητα μοναχών και οι λαϊκοί ακόλουθοι, όπου ο Ευλογημένος, εκεί θα ήμουν εγώ. Ας με θεωρεί ο Ευλογημένος, σεβάσμιε κύριε, έτσι ευλαβή. Εδώ, σεβάσμιε κύριε, αν κάποιο ζήτημα εγειρόταν, και από τη μία ήταν ο Ευλογημένος και από την άλλη η κοινότητα μοναχών, η κοινότητα μοναχών, οι λαϊκοί ακόλουθοι και οι λαϊκές ακόλουθοι, όπου ο Ευλογημένος, εκεί θα ήμουν εγώ. Ας με θεωρεί ο Ευλογημένος,

σεβάσμιε κύριε, έτσι ευλαβή. Εδώ, σεβάσμιε κύριε, αν κάποιο ζήτημα εγειρόταν, και από τη μία ήταν ο Ευλογημένος και από την άλλη η κοινότητα μοναχών, η κοινότητα μοναχών, οι λαϊκοί ακόλουθοι, οι λαϊκές ακόλουθοι, και ο κόσμος μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, η γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, όπου ο Ευλογημένος, εκεί θα ήμουν εγώ. Ας με θεωρεί ο Ευλογημένος, σεβάσμιε κύριε, έτσι ευλαβή». «Εσύ που λες έτσι, Γκόντχα, τι λες για τον Μαχανάμα τον Σάκκα;» «Εγώ που λέω έτσι, σεβάσμιε κύριε, δεν λέω τίποτε για τον Μαχανάμα τον Σάκκα εκτός από καλό, εκτός από επιδέξιο». Τρίτη.

4. Η πρώτη ομιλία για τον Σαρανάνι τον Σάκκα

1020. Προέλευση στο Καπιλαβάττχου. Εκείνη την περίοδο ο Σαρανάνι ο Σάκκα είχε πεθάνει. Αυτός περιγράφηκε από τον Ευλογημένο - «εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση». Εκεί αρκετοί Σάκκα, αφού συγκεντρώθηκαν και συναθροίστηκαν, παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Καταπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ, εκπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ! Τώρα λοιπόν ποιος δεν θα γίνει εισερχόμενος στο ρεύμα! Αφού είναι δυνατόν ο Σαρανάνι ο Σάκκα να πέθανε·αυτός περιγράφηκε από τον Ευλογημένο - 'εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση'. Ο Σαρανάνι ο Σάκκα διέπραξε αδυναμία στην εξάσκηση, έπινε μεθυστικά ροφήματα».

Τότε ο Μαχανάμα ο Σάκκα πλησίασε τον Ευλογημένο·αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο Μαχανάμα ο Σάκκα είπε στον Ευλογημένο: «Εδώ, σεβάσμιε κύριε, ο Σαρανάνι ο Σάκκα πέθανε. Αυτός περιγράφηκε από τον Ευλογημένο - 'εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση'. Εκεί, σεβάσμιε κύριε, αρκετοί Σάκκα, αφού συγκεντρώθηκαν και συναθροίστηκαν, παραπονούνται, επικρίνουν και διαμαρτύρονται: «Καταπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ, εκπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ! Τώρα λοιπόν ποιος δεν θα γίνει εισερχόμενος στο ρεύμα! Αφού είναι δυνατόν ο Σαρανάνι ο Σάκκα να πέθανε·αυτός περιγράφηκε από τον Ευλογημένο - 'εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση'. Ο Σαρανάνι ο Σάκκα διέπραξε αδυναμία στην εξάσκηση, έπινε μεθυστικά ροφήματα».

«Εκείνος, Μαχανάμα, που για μεγάλο χρονικό διάστημα ήταν λαϊκός ακόλουθος που έχει καταφύγει στον Βούδα ως καταφύγιο, έχει καταφύγει στη Διδασκαλία ως καταφύγιο, έχει καταφύγει στην Κοινότητα ως καταφύγιο, αυτός πώς θα πήγαινε στον κόσμο του ξεπεσμού! Αυτό λοιπόν, Μαχανάμα, κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε - 'για μεγάλο χρονικό διάστημα λαϊκός ακόλουθος που έχει καταφύγει στον Βούδα ως καταφύγιο, έχει καταφύγει στη Διδασκαλία ως καταφύγιο, έχει καταφύγει στην Κοινότητα ως καταφύγιο', μιλώντας σωστά θα έλεγε για τον Σαρανάνι τον Σάκκα. Ο Σαρανάνι, Μαχανάμα, ο Σάκκα για μεγάλο χρονικό διάστημα ήταν λαϊκός ακόλουθος που έχει καταφύγει στον Βούδα ως καταφύγιο, έχει καταφύγει στη Διδασκαλία ως καταφύγιο, έχει καταφύγει στην Κοινότητα ως καταφύγιο. Αυτός πώς θα πήγαινε στον κόσμο του ξεπεσμού!

«Εδώ, Μαχανάμα, κάποιο άτομο είναι προικισμένο με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... με χαρούμενη σοφία, με ταχεία σοφία και είναι προικισμένο με απελευθέρωση. Αυτός με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει. Αυτό επίσης, Μαχανάμα, το άτομο είναι απελευθερωμένο από την κόλαση, απελευθερωμένο από το ζωικό βασίλειο, απελευθερωμένο από τη σφαίρα των φαντασμάτων, απελευθερωμένο από τον κόσμο της αθλιότητας, τον κακότυχο κόσμο, τον κόσμο του ξεπεσμού.

«Εδώ επίσης, Μαχανάμα, κάποιο άτομο είναι προικισμένο με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... με χαρούμενη σοφία, με ταχεία σοφία, αλλά δεν είναι προικισμένο με απελευθέρωση. Αυτός με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών γίνεται αυθόρμητα γεννημένος, εκεί επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα, μη υποκείμενος σε επιστροφή από εκείνον τον κόσμο. Αυτό επίσης, Μαχανάμα, το άτομο είναι απελευθερωμένο από την κόλαση, απελευθερωμένο από το ζωικό βασίλειο, απελευθερωμένο από τη σφαίρα των φαντασμάτων, απελευθερωμένο από τον κόσμο της αθλιότητας, τον κακότυχο κόσμο, τον κόσμο του ξεπεσμού.

«Εδώ επίσης, Μαχανάμα, κάποιο άτομο είναι προικισμένο με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... χωρίς χαρούμενη σοφία, χωρίς ταχεία σοφία και δεν είναι προικισμένο με απελευθέρωση. Αυτός με την πλήρη εξάλειψη των τριών νοητικών δεσμών και με την εξασθένηση της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης γίνεται άπαξ επιστρέφων· επιστρέφοντας μόνο μία φορά σε αυτόν τον κόσμο θέτει τέρμα στον πόνο. Αυτό επίσης, Μαχανάμα, το άτομο είναι απελευθερωμένο από την κόλαση, απελευθερωμένο από το ζωικό βασίλειο, απελευθερωμένο από τη σφαίρα των φαντασμάτων, απελευθερωμένο από τον κόσμο της αθλιότητας, τον κακότυχο κόσμο, τον κόσμο του ξεπεσμού.

«Εδώ επίσης, Μαχανάμα, κάποιο άτομο είναι προικισμένο με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'· στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... χωρίς χαρούμενη σοφία, χωρίς ταχεία σοφία και δεν είναι προικισμένο με απελευθέρωση. Αυτός με την πλήρη εξάλειψη των τριών νοητικών δεσμών γίνεται εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση». Αυτό επίσης, Μαχανάμα, το άτομο είναι απελευθερωμένο από την κόλαση, απελευθερωμένο από το ζωικό βασίλειο, απελευθερωμένο από τη σφαίρα των φαντασμάτων, απελευθερωμένο από τον κόσμο της αθλιότητας, τον κακότυχο κόσμο, τον κόσμο του ξεπεσμού.

«Εδώ επίσης, Μαχανάμα, κάποιο άτομο δεν είναι βέβαια προικισμένο με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα... ούτε στη Διδασκαλία... κ.λπ... ούτε στην Κοινότητα... κ.λπ... χωρίς χαρούμενη σοφία, χωρίς ταχεία σοφία και δεν είναι προικισμένο με απελευθέρωση. Αλλά επίσης αυτός έχει αυτές τις νοητικές καταστάσεις - η

ικανότητα της πίστης, η ικανότητα της ενεργητικότητας, η ικανότητα της μνήμης, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, η ικανότητα της σοφίας. Και οι διδασκαλίες που διακηρύχθηκαν από τον Τατχάγκατα επιδέχονται περισυλλογή σε κάποιο βαθμό με τη σοφία. Αυτό επίσης, Μαχανάμα, το άτομο δεν πρόκειται να πάει στην κόλαση, δεν πρόκειται να πάει στο ζωικό βασίλειο, δεν πρόκειται να πάει στη σφαίρα των φαντασμάτων, δεν πρόκειται να πάει στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού.

«Εδώ επίσης, Μαχανάμα, κάποιο άτομο δεν είναι βέβαια προικισμένο με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα... ούτε στη Διδασκαλία... κ.λπ... ούτε στην Κοινότητα... κ.λπ... δεν έχει χαρούμενη σοφία, δεν έχει ταχεία σοφία, και δεν είναι προικισμένο με απελευθέρωση, αλλά επίσης αυτός έχει αυτές τις νοητικές καταστάσεις, την ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας. Και έχει απλώς πίστη στον Τατχάγκατα, απλώς αγάπη. Αυτό επίσης, Μαχανάμα, το άτομο δεν πρόκειται να πάει στην κόλαση, δεν πρόκειται να πάει στο ζωικό βασίλειο, δεν πρόκειται να πάει στη σφαίρα των φαντασμάτων, δεν πρόκειται να πάει στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού. Ακόμη κι αν, Μαχανάμα, αυτά τα μεγάλα δέντρα σάλα μπορούσαν να διακρίνουν τον καλά ειπωμένο από τον κακά ειπωμένο λόγο, θα διακήρυσσα αυτά τα μεγάλα δέντρα σάλα - 'εισερχόμενα στο ρεύμα, μη υποκείμενα πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαια, κατευθυνόμενα στην ανώτατη φώτιση'· πόσο μάλλον τον Σαρανάνι τον Σάκκα. Ο Σαρανάνι, Μαχανάμα, ο Σάκκα ανέλαβε την εξάσκηση κατά τη στιγμή του θανάτου». Τέταρτο.

5. Η δεύτερη ομιλία για τον Σαρανάνι τον Σάκκα

1021. Προέλευση στο Καπιλαβάττχου. Εκείνη την περίοδο ο Σαρανάνι ο Σάκκα είχε πεθάνει. Αυτός περιγράφηκε από τον Ευλογημένο - «εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση». Εκεί αρκετοί Σάκκα, αφού συγκεντρώθηκαν και συναθροίστηκαν, παραπονούνταν, επέκριναν και διαμαρτύρονταν: «Καταπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ, εκπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ! Τώρα λοιπόν ποιος δεν θα γίνει εισερχόμενος στο ρεύμα! Αφού είναι δυνατόν ο Σαρανάνι ο Σάκκα να πέθανε.Αυτός περιγράφηκε από τον Ευλογημένο - 'εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση'. Ο Σαρανάνι ο Σάκκα δεν εκπλήρωνε την εξάσκηση».Τότε ο Μαχανάμα ο Σάκκα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο Μαχανάμα ο Σάκκα είπε στον Ευλογημένο:

«Εδώ, σεβάσμιε κύριε, ο Σαρανάνι ο Σάκκα πέθανε.Αυτός περιγράφηκε από τον Ευλογημένο - 'εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση'. Εκεί, σεβάσμιε κύριε, αρκετοί Σάκκα, αφού συγκεντρώθηκαν και συναθροίστηκαν, παραπονούνται, επικρίνουν και διαμαρτύρονται: «Είναι καταπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ, είναι εκπληκτικό, πράγματι, αγαπητέ! Τώρα λοιπόν ποιος δεν θα γίνει εισερχόμενος στο ρεύμα! Αφού είναι δυνατόν ο Σαρανάνι ο Σάκκα να πέθανε.Αυτός περιγράφηκε από τον Ευλογημένο - εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση. Ο Σαρανάνι ο Σάκκα δεν εκπλήρωνε την εξάσκηση'».

«Εκείνος, Μαχανάμα, που για μεγάλο χρονικό διάστημα ήταν λαϊκός ακόλουθος που έχει καταφύγει στον Βούδα ως καταφύγιο, έχει καταφύγει στη Διδασκαλία ως καταφύγιο, έχει καταφύγει στην Κοινότητα ως καταφύγιο, αυτός πώς θα πήγαινε στον κόσμο του ξεπεσμού! Αυτό λοιπόν, Μαχανάμα, κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε - 'για μεγάλο χρονικό διάστημα λαϊκός ακόλουθος που έχει καταφύγει στον Βούδα ως καταφύγιο, έχει καταφύγει στη Διδασκαλία ως καταφύγιο, έχει καταφύγει στην Κοινότητα ως καταφύγιο', μιλώντας σωστά θα έλεγε για τον Σαρανάνι τον Σάκκα. Ο Σαρανάνι, Μαχανάμα, ο Σάκκα για μεγάλο χρονικό διάστημα ήταν λαϊκός ακόλουθος που έχει καταφύγει στον Βούδα ως καταφύγιο, έχει καταφύγει στη Διδασκαλία ως καταφύγιο, έχει καταφύγει στην Κοινότητα ως καταφύγιο, αυτός πώς θα πήγαινε στον κόσμο του ξεπεσμού!

«Εδώ, Μαχανάμα, κάποιο άτομο έχει πάει αποκλειστικά στον Βούδα, έχει πλήρη πίστη - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... με χαρούμενη σοφία, με ταχεία σοφία και είναι προικισμένο με απελευθέρωση. Αυτός με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παραμένει. Αυτό επίσης, Μαχανάμα, το άτομο είναι απελευθερωμένο από την κόλαση, απελευθερωμένο από το ζωικό βασίλειο, απελευθερωμένο από τη σφαίρα των φαντασμάτων, απελευθερωμένο από τον κόσμο της αθλιότητας, τον κακότυχο κόσμο, τον κόσμο του ξεπεσμού.

«Εδώ επίσης, Μαχανάμα, κάποιο άτομο έχει πάει αποκλειστικά στον Βούδα, έχει πλήρη πίστη - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... με χαρούμενη σοφία, με ταχεία σοφία, αλλά δεν είναι προικισμένο με απελευθέρωση. Αυτός με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα στο μεσοδιάστημα, γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα μετά το μεσοδιάστημα, γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα χωρίς μόχθο, γίνεται επιτυγχάνων το τελικό Νιμπάνα με μόχθο, γίνεται ανοδικά πορευόμενος προς το βασίλειο Ακανίτθα. Αυτό επίσης, Μαχανάμα, το άτομο είναι απελευθερωμένο από την κόλαση, απελευθερωμένο από το ζωικό βασίλειο, απελευθερωμένο από τη σφαίρα των φαντασμάτων, απελευθερωμένο από τον κόσμο της αθλιότητας, τον κακότυχο κόσμο, τον κόσμο του ξεπεσμού.

«Εδώ επίσης, Μαχανάμα, κάποιο άτομο έχει πάει αποκλειστικά στον Βούδα, έχει πλήρη πίστη - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... χωρίς χαρούμενη σοφία, χωρίς ταχεία σοφία και δεν είναι προικισμένο με απελευθέρωση. Αυτός με την πλήρη εξάλειψη των τριών νοητικών δεσμών και με την εξασθένηση της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης γίνεται άπαξ επιστρέφων· επιστρέφοντας μόνο μία φορά σε αυτόν τον κόσμο θέτει τέρμα στον πόνο. Αυτό επίσης, Μαχανάμα, το άτομο είναι απελευθερωμένο από την κόλαση, απελευθερωμένο από το ζωικό βασίλειο, απελευθερωμένο από τη σφαίρα των φαντασμάτων, απελευθερωμένο από τον κόσμο της αθλιότητας, τον κακότυχο κόσμο, τον κόσμο του ξεπεσμού.

«Εδώ επίσης, Μαχανάμα, κάποιο άτομο έχει πάει αποκλειστικά στον Βούδα, έχει πλήρη πίστη - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και

ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... χωρίς χαρούμενη σοφία, χωρίς ταχεία σοφία και δεν είναι προικισμένο με απελευθέρωση. Αυτός με την πλήρη εξάλειψη των τριών νοητικών δεσμών γίνεται εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση. Αυτό επίσης, Μαχανάμα, το άτομο είναι απελευθερωμένο από την κόλαση, απελευθερωμένο από το ζωικό βασίλειο, απελευθερωμένο από τη σφαίρα των φαντασμάτων, απελευθερωμένο από τον κόσμο της αθλιότητας, τον κακότυχο κόσμο, τον κόσμο του ξεπεσμού.

«Εδώ επίσης, Μαχανάμα, κάποιο άτομο δεν έχει βέβαια πάει αποκλειστικά στον Βούδα, δεν έχει πλήρη πίστη... κ.λπ... ούτε στη Διδασκαλία... κ.λπ... ούτε στην Κοινότητα... κ.λπ... χωρίς χαρούμενη σοφία, χωρίς ταχεία σοφία και δεν είναι προικισμένο με απελευθέρωση· αλλά επίσης αυτός έχει αυτές τις νοητικές καταστάσεις - η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας. Και οι διδασκαλίες που διακηρύχθηκαν από τον Τατχάγκατα επιδέχονται περισυλλογή σε κάποιο βαθμό με τη σοφία. Αυτό επίσης, Μαχανάμα, το άτομο δεν πρόκειται να πάει στην κόλαση, δεν πρόκειται να πάει στο ζωικό βασίλειο, δεν πρόκειται να πάει στη σφαίρα των φαντασμάτων, δεν πρόκειται να πάει στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού.

«Εδώ επίσης, Μαχανάμα, κάποιο άτομο δεν έχει βέβαια πάει αποκλειστικά στον Βούδα με πλήρη πίστη... ούτε στη Διδασκαλία... κ.λπ... ούτε στην Κοινότητα... κ.λπ... χωρίς χαρούμενη σοφία, χωρίς ταχεία σοφία και δεν είναι προικισμένο με απελευθέρωση· αλλά επίσης αυτός έχει αυτές τις νοητικές καταστάσεις - η ικανότητα της πίστης... κ.λπ... η ικανότητα της σοφίας. Και έχει απλώς πίστη στον Τατχάγκατα, απλώς αγάπη. Αυτό επίσης, Μαχανάμα, το άτομο δεν πρόκειται να πάει στην κόλαση, δεν πρόκειται να πάει στο ζωικό βασίλειο, δεν πρόκειται να πάει στη σφαίρα των φαντασμάτων, δεν πρόκειται να πάει στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού.

«Όπως, Μαχανάμα, ένα κακό χωράφι, κακό έδαφος, με μη απομακρυσμένα κούτσουρα, και οι σπόροι θα ήταν σπασμένοι, σάπιοι, κατεστραμμένοι από τον άνεμο και τον ήλιο, χωρίς ουσία, κακώς αποθηκευμένοι, και ο ουρανός δεν θα έστελνε σωστή βροχή. Άραγε εκείνοι οι σπόροι θα έφταναν σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση;» «Όχι, Σεβάσμιε Κύριε». «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, Μαχανάμα, εδώ η Διδασκαλία είναι κακώς διδαγμένη, κακώς εξηγημένη, μη οδηγούσα στην απελευθέρωση, μη οδηγούσα στη γαλήνη, μη διακηρυγμένη από έναν Πλήρως Αυτοφωτισμένο - αυτό το λέω ότι είναι κακό χωράφι. Και σε εκείνη τη Διδασκαλία ο μαθητής διαμένει ασκώντας σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία, ασκώντας σωστά, ακολουθώντας τη συμφωνούσα διδασκαλία - αυτό το λέω ότι είναι κακός σπόρος».

«Όπως, Μαχανάμα, ένα καλό χωράφι, καλό έδαφος, με καλά απομακρυσμένα κούτσουρα, και οι σπόροι θα ήταν άθραυστοι, μη σάπιοι, μη κατεστραμμένοι από τον άνεμο και τον ήλιο, με ουσία, καλώς αποθηκευμένοι· και ο ουρανός θα έστελνε σωστή βροχή. Άραγε εκείνοι οι σπόροι θα έφταναν σε ανάπτυξη, αύξηση και επέκταση;» «Ναι, σεβάσμιε κύριε». «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, Μαχανάμα, εδώ η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη, καλά εξηγημένη, οδηγούσα στην απελευθέρωση, οδηγούσα στη γαλήνη, διακηρυγμένη από έναν Πλήρως Αυτοφωτισμένο - αυτό το λέω ότι είναι καλό χωράφι. Και σε εκείνη τη Διδασκαλία ο μαθητής διαμένει

ασκώντας σύμφωνα με τη Διδασκαλία και τη συμφωνούσα διδασκαλία, ασκώντας σωστά, ακολουθώντας τη συμφωνούσα διδασκαλία - αυτό το λέω ότι είναι καλός σπόρος. Πόσο μάλλον τον Σαρανάνι τον Σάκκα! Ο Σαρανάνι, Μαχανάμα, ο Σάκκα εκπλήρωνε την εξάσκηση κατά τη στιγμή του θανάτου». Πέμπτο.

6. Η πρώτη ομιλία για τον Ανάταπίντικα

1022. Προέλευση στη Σαβάττχι. Εκείνη την περίοδο ο οικοδεσπότης Ανάθαπίντικα ήταν άρρωστος, ταλαιπωρημένος, βαριά ασθενής. Τότε ο οικοδεσπότης Ανάθαπίντικα απευθύνθηκε σε κάποιον άνθρωπο: «Έλα εσύ, άνθρωπε, πήγαινε εκεί όπου είναι ο σεβάσμιος Σαριπούττα· αφού πας, εκ μέρους μου απόδωσε σεβασμό με το κεφάλι σου στα πόδια του σεβάσμιου Σαριπούττα: "Ο οικοδεσπότης Ανάθαπίντικα, σεβάσμιε κύριε, είναι άρρωστος, ταλαιπωρημένος, βαριά ασθενής. Αυτός αποδίδει σεβασμό με το κεφάλι του στα πόδια του σεβάσμιου Σαριπούττα". Και πες έτσι: "Καλό θα ήταν, σεβάσμιε κύριε, αν ο σεβάσμιος Σαριπούττα έρθει στην κατοικία του οικοδεσπότη Ανάθαπίντικα από συμπόνια"».

«Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε εκείνος ο άνθρωπος στον οικοδεσπότη Ανάθαπίντικα και πήγε εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Σαριπούττα· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον σεβάσμιο Σαριπούττα και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, εκείνος ο άνθρωπος είπε στον σεβάσμιο Σαριπούττα:

«Ο οικοδεσπότης Ανάθαπίντικα, σεβάσμιε κύριε, είναι άρρωστος, ταλαιπωρημένος, βαριά ασθενής. Αυτός αποδίδει σεβασμό με το κεφάλι του στα πόδια του σεβάσμιου Σαριπούττα. Και λέει επίσης: "Καλό θα ήταν, σεβάσμιε κύριε, αν ο σεβάσμιος Σαριπούττα έρθει στην κατοικία του οικοδεσπότη Ανάθαπίντικα από συμπόνια"». Ο σεβάσμιος Σαριπούττα αποδέχθηκε με σιωπή.

Τότε ο σεβάσμιος Σαριπούττα, αφού ντύθηκε την πρωινή περίοδο της ημέρας και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, με τον σεβάσμιο Άναντα ως συνοδό μοναχό, πήγε στην κατοικία του οικοδεσπότη Ανάθαπίντικα· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Αφού κάθισε, ο σεβάσμιος Σαριπούττα είπε στον οικοδεσπότη Ανάθαπίντικα - «Μήπως, οικοδεσπότη, είσαι καλά, μήπως τα βγάζεις πέρα; Μήπως τα δυσάρεστα αισθήματα υποχωρούν, όχι εντείνονται·Είναι εμφανής η υποχώρησή τους, όχι η ένταση;» «Δεν είμαι καλά, σεβάσμιε κύριε, δεν τα βγάζω πέρα. Έντονα δυσάρεστα αισθήματα εντείνονται σε μένα, δεν υποχωρούν·είναι εμφανής η έντασή τους, όχι η υποχώρηση».

«Με όποιου είδους δυσπιστία στον Βούδα προικισμένος ο αδαής κοινός άνθρωπος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση, τέτοιου είδους δυσπιστία στον Βούδα δεν υπάρχει σε σένα, οικοδεσπότη. Υπάρχει όμως σε σένα, οικοδεσπότη, ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Και σε αυτόν που βλέπει στον εαυτό του αυτήν την ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα, τα αισθήματα θα καταλαγιάσουν επιτόπου.

«Με όποιου είδους δυσπιστία στη Διδασκαλία προικισμένος ο αδαής κοινός άνθρωπος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση, τέτοιου είδους δυσπιστία στη Διδασκαλία δεν υπάρχει σε σένα. Υπάρχει όμως σε σένα,

οικοδεσπότη, ακλόνητη πεποίθηση στη Διδασκαλία - 'Η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη από τον Ευλογημένο... κ.λπ... κατανοητή ατομικά από τους νοήμονες'. Σε σένα όμως που βλέπεις στον εαυτό σου αυτήν την ακλόνητη πεποίθηση στη Διδασκαλία, επιτόπου το αίσθημα θα ανακληθεί.

«Με όποιου είδους δυσπιστία στην Κοινότητα προικισμένος ο αδαής κοινός άνθρωπος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση, τέτοιου είδους δυσπιστία στην Κοινότητα δεν υπάρχει σε σένα. Υπάρχει όμως σε σένα, οικοδεσπότη, ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα - 'Η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί καλά... κ.λπ... το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο'. Σε σένα όμως που βλέπεις στον εαυτό σου αυτήν την ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα, επιτόπου το αίσθημα θα ανακληθεί.

«Με όποιου είδους ανηθικότητα προικισμένος ο αδαής κοινός άνθρωπος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση, τέτοιου είδους ανηθικότητα δεν υπάρχει σε σένα. Υπάρχει όμως σε σένα, οικοδεσπότη, ηθική αρεστή στους ευγενείς... κ.λπ... οδηγούσα στην αυτοσυγκέντρωση. Σε σένα όμως που βλέπεις στον εαυτό σου αυτήν την ηθική αρεστή στους ευγενείς, επιτόπου το αίσθημα θα ανακληθεί.

«Με όποιου είδους λανθασμένη άποψη προικισμένος ο αδαής κοινός άνθρωπος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση, τέτοιου είδους λανθασμένη άποψη δεν υπάρχει σε σένα. Υπάρχει όμως σε σένα, οικοδεσπότη, ορθή άποψη. Σε σένα όμως που βλέπεις στον εαυτό σου αυτήν την ορθή άποψη, επιτόπου το αίσθημα θα ανακληθεί.

«Με όποιου είδους λανθασμένο λογισμό προικισμένος ο αδαής κοινός άνθρωπος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση, τέτοιου είδους λανθασμένος λογισμός δεν υπάρχει σε σένα. Υπάρχει όμως σε σένα, οικοδεσπότη, ορθός λογισμός. Σε σένα όμως που βλέπεις στον εαυτό σου αυτόν τον ορθό λογισμό, επιτόπου το αίσθημα θα ανακληθεί.

«Με όποιου είδους λανθασμένη ομιλία προικισμένος ο αδαής κοινός άνθρωπος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση, τέτοιου είδους λανθασμένη ομιλία δεν υπάρχει σε σένα. Υπάρχει όμως σε σένα, οικοδεσπότη, ορθή ομιλία. Σε σένα όμως που βλέπεις στον εαυτό σου αυτήν την ορθή ομιλία, επιτόπου το αίσθημα θα ανακληθεί.

«Με όποιου είδους λανθασμένη πράξη προικισμένος ο αδαής κοινός άνθρωπος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση, τέτοιου είδους λανθασμένη πράξη δεν υπάρχει σε σένα. Υπάρχει όμως σε σένα, οικοδεσπότη, ορθή πράξη. Σε σένα όμως που βλέπεις στον εαυτό σου αυτήν την ορθή πράξη, επιτόπου το αίσθημα θα ανακληθεί.

«Με όποιου είδους λανθασμένο βιοπορισμό προικισμένος ο αδαής κοινός άνθρωπος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση, τέτοιου είδους λανθασμένος βιοπορισμός δεν υπάρχει σε σένα. Υπάρχει όμως σε σένα, οικοδεσπότη, ορθός βιοπορισμός. Σε σένα όμως που βλέπεις στον εαυτό σου αυτόν τον ορθό βιοπορισμό, επιτόπου το αίσθημα θα ανακληθεί.

«Με όποιου είδους λανθασμένη προσπάθεια προικισμένος ο αδαής κοινός άνθρωπος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση, τέτοιου είδους λανθασμένη προσπάθεια δεν υπάρχει σε σένα. Υπάρχει όμως σε σένα, οικοδεσπότη, ορθή προσπάθεια. Σε σένα όμως που βλέπεις στον εαυτό σου αυτήν την ορθή προσπάθεια, επιτόπου το αίσθημα θα ανακληθεί.

«Με όποιου είδους λανθασμένη μνήμη προικισμένος ο αδαής κοινός άνθρωπος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση, τέτοιου είδους λανθασμένη μνήμη δεν υπάρχει σε σένα. Υπάρχει όμως σε σένα, οικοδεσπότη, ορθή μνήμη. Και σε σένα που βλέπεις στον εαυτό σου αυτή την ορθή μνήμη, επιτόπου το αίσθημα θα καταλαγιάσει.

«Με όποιου είδους λανθασμένη αυτοσυγκέντρωση προικισμένος ο αδαής κοινός άνθρωπος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση, τέτοιου είδους λανθασμένη αυτοσυγκέντρωση δεν υπάρχει σε σένα. Υπάρχει όμως σε σένα, οικοδεσπότη, ορθή αυτοσυγκέντρωση. Και σε σένα που βλέπεις στον εαυτό σου αυτή την ορθή αυτοσυγκέντρωση, επιτόπου το αίσθημα θα καταλαγιάσει.

«Με όποιου είδους λανθασμένη γνώση προικισμένος ο αδαής κοινός άνθρωπος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση, τέτοιου είδους λανθασμένη γνώση δεν υπάρχει σε σένα. Υπάρχει όμως σε σένα, οικοδεσπότη, ορθή γνώση. Και σε σένα που βλέπεις στον εαυτό σου αυτή την ορθή γνώση, επιτόπου το αίσθημα θα καταλαγιάσει.

«Με όποιου είδους λανθασμένη απελευθέρωση προικισμένος ο αδαής κοινός άνθρωπος με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννιέται στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση, τέτοιου είδους λανθασμένη απελευθέρωση δεν υπάρχει σε σένα. Υπάρχει όμως σε σένα, οικοδεσπότη, ορθή απελευθέρωση. Και σε σένα που βλέπεις στον εαυτό σου αυτή την ορθή απελευθέρωση, επιτόπου το αίσθημα θα καταλαγιάσει».

Τότε στον οικοδεσπότη Ανάθαπίντικα επιτόπου τα αισθήματα καταλάγιασαν. Τότε ο οικοδεσπότης Ανάθαπίντικα σέρβιρε τον σεβάσμιο Σαριπούττα και τον σεβάσμιο Άναντα με το δικό του μαγειρεμένο φαγητό. Τότε ο οικοδεσπότης Ανάθαπίντικα, όταν ο σεβάσμιος Σαριπούττα τελείωσε να τρώει και είχε απομακρύνει το χέρι του από το κύπελλο, αφού πήρε κάποιο χαμηλό κάθισμα, κάθισε στο πλάι. Στον οικοδεσπότη Ανάθαπίντικα που καθόταν στο πλάι, ο σεβάσμιος Σαριπούττα έδωσε ευχαριστίες με αυτούς τους στίχους:

«Όποιος έχει πίστη στον Τατχάγκατα, ακλόνητη και καλά εδραιωμένη·

και η ηθική του είναι καλή, αγαπητή στους ευγενείς, επαινεμένη.

«Όποιος έχει πεποίθηση στην Κοινότητα, και ευθεία ενόραση·
αυτόν τον αποκαλούν μη φτωχό, η ζωή του δεν είναι μάταιη.

«Για αυτό την πίστη και την ηθική, την πεποίθηση και την ενόραση της Διδασκαλίας·
ας καλλιεργεί ο ευφυής, θυμούμενος τη Διδαχή των Βουδών».

Τότε ο σεβάσμιος Σαριπούττα, αφού έδωσε ευχαριστίες στον οικοδεσπότη Ανάθαπίντικα με αυτούς τους στίχους, σηκώθηκε από τη θέση του και έφυγε.

Τότε ο σεβάσμιος Άναντα πήγε προς τον Ευλογημένο·αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στον σεβάσμιο Άναντα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Λοιπόν! Από πού έρχεσαι, Άναντα, το μεσημέρι;» «Ο οικοδεσπότης Ανάθαπίντικα, σεβάσμιε κύριε, νουθετήθηκε από τον σεβάσμιο Σαριπούττα με αυτή και αυτή τη νουθεσία». «Σοφός, Άναντα, είναι ο Σαριπούττα·με μεγάλη σοφία, Άναντα, είναι ο Σαριπούττα, αφού είναι δυνατόν να αναλύσει τους τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα με δέκα τρόπους». Έκτο.

7. Η δεύτερη ομιλία για τον Ανάταπίντικα

1023. Προέλευση στη Σαβάττχι. Εκείνη την περίοδο ο οικοδεσπότης Ανάθαπίντικα ήταν άρρωστος, ταλαιπωρημένος, βαριά ασθενής. Τότε ο οικοδεσπότης Ανάθαπίντικα απευθύνθηκε σε κάποιον άνθρωπο: «Έλα εσύ, άνθρωπε, πήγαινε εκεί όπου είναι ο σεβάσμιος Άναντα· αφού πας, εκ μέρους μου απόδωσε σεβασμό με το κεφάλι σου στα πόδια του σεβάσμιου Άναντα: "Ο οικοδεσπότης Ανάθαπίντικα, σεβάσμιε κύριε, είναι άρρωστος, ταλαιπωρημένος, βαριά ασθενής. Αυτός αποδίδει σεβασμό με το κεφάλι του στα πόδια του σεβάσμιου Άναντα". Και πες έτσι: "Καλό θα ήταν, σεβάσμιε κύριε, αν ο σεβάσμιος Άναντα έρθει στην κατοικία του οικοδεσπότη Ανάθαπίντικα από συμπόνια"».

«Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε εκείνος ο άνθρωπος στον οικοδεσπότη Ανάθαπίντικα και πήγε εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Άναντα· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον σεβάσμιο Άναντα και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, εκείνος ο άνθρωπος είπε στον σεβάσμιο Άναντα: «Ο οικοδεσπότης Ανάθαπίντικα, σεβάσμιε κύριε, είναι άρρωστος, ταλαιπωρημένος, βαριά ασθενής. Αυτός αποδίδει σεβασμό με το κεφάλι του στα πόδια του σεβάσμιου Άναντα. Και λέει επίσης: "Καλό θα ήταν, σεβάσμιε κύριε, αν ο σεβάσμιος Άναντα έρθει στην κατοικία του οικοδεσπότη Ανάθαπίντικα από συμπόνια"». Ο σεβάσμιος Άναντα αποδέχθηκε με σιωπή.

Τότε ο σεβάσμιος Άναντα, αφού ντύθηκε την πρωινή περίοδο της ημέρας και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, πήγε στην κατοικία του οικοδεσπότη Ανάθαπίντικα· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Αφού κάθισε, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον οικοδεσπότη Ανάθαπίντικα: «Μήπως, οικοδεσπότη, είσαι καλά, μήπως τα βγάζεις πέρα; Μήπως τα δυσάρεστα αισθήματα υποχωρούν, όχι εντείνονται· Είναι εμφανής η υποχώρησή τους, όχι η ένταση;» «Δεν είμαι καλά, σεβάσμιε κύριε, δεν τα βγάζω πέρα. Έντονα δυσάρεστα αισθήματα εντείνονται σε μένα, δεν υποχωρούν· είναι εμφανής η έντασή τους, όχι η υποχώρηση».

«Για έναν αδαή κοινό άνθρωπο, οικοδεσπότη, προικισμένο με τέσσερις ιδιότητες, υπάρχει τρόμος, υπάρχει φρίκη, υπάρχει φόβος θανάτου που αφορά τη μελλοντική ζωή. Ποιες τέσσερις; Εδώ, οικοδεσπότη, ο αδαής κοινός άνθρωπος είναι προικισμένος με δυσπιστία στον Βούδα. Και σε αυτόν που βλέπει στον εαυτό του αυτήν τη δυσπιστία στον Βούδα, υπάρχει τρόμος, υπάρχει φρίκη, υπάρχει φόβος θανάτου που αφορά τη μελλοντική ζωή.

«Επιπλέον, οικοδεσπότη, ο αδαής κοινός άνθρωπος είναι προικισμένος με δυσπιστία στη Διδασκαλία. Και σε αυτόν που βλέπει στον εαυτό του αυτήν τη δυσπιστία στη Διδασκαλία, υπάρχει τρόμος, υπάρχει τρόμος, υπάρχει φόβος θανάτου που αφορά τη μελλοντική ζωή.

«Επιπλέον, οικοδεσπότη, ο αδαής κοινός άνθρωπος είναι προικισμένος με δυσπιστία στην Κοινότητα. Και σε αυτόν που βλέπει στον εαυτό του αυτήν τη δυσπιστία στην Κοινότητα, υπάρχει τρόμος, υπάρχει τρόμος, υπάρχει φόβος θανάτου που αφορά τη μελλοντική ζωή.

«Επιπλέον, οικοδεσπότη, ο αδαής κοινός άνθρωπος είναι προικισμένος με ανηθικότητα. Και σε αυτόν που βλέπει στον εαυτό του αυτήν την ανηθικότητα, υπάρχει τρόμος, υπάρχει τρόμος, υπάρχει φόβος θανάτου που αφορά τη μελλοντική ζωή. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, οικοδεσπότη, προικισμένος ο αδαής κοινός άνθρωπος έχει τρόμο, έχει τρόμο, έχει φόβο θανάτου που αφορά τη μελλοντική ζωή.

«Με τέσσερις ιδιότητες, οικοδεσπότη, προικισμένος ο μορφωμένος ευγενής μαθητής δεν έχει τρόμο, δεν έχει τρόμο, δεν έχει φόβο θανάτου που αφορά τη μελλοντική ζωή. Ποιες τέσσερις; Εδώ, οικοδεσπότη, ο μορφωμένος ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'.Και σε αυτόν που βλέπει στον εαυτό του αυτήν την ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα, δεν υπάρχει τρόμος, δεν υπάρχει τρόμος, δεν υπάρχει φόβος θανάτου που αφορά τη μελλοντική ζωή.

«Επιπλέον, οικοδεσπότη, ο μορφωμένος ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στη Διδασκαλία - 'Η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη από τον Ευλογημένο... κ.λπ... κατανοητή ατομικά από τους νοήμονες'. Και σε αυτόν που βλέπει στον εαυτό του αυτήν την ακλόνητη πεποίθηση στη Διδασκαλία, δεν υπάρχει τρόμος, δεν υπάρχει τρόμος, δεν υπάρχει φόβος θανάτου που αφορά τη μελλοντική ζωή.

«Επιπλέον, οικοδεσπότη, ο μορφωμένος ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα - 'Η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί καλά... κ.λπ... το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο'. Και σε αυτόν που βλέπει στον εαυτό του αυτήν την ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα, δεν υπάρχει τρόμος, δεν υπάρχει τρόμος, δεν υπάρχει φόβος θανάτου που αφορά τη μελλοντική ζωή.

«Επιπλέον, οικοδεσπότη, ο μορφωμένος ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Και σε αυτόν που βλέπει στον εαυτό του αυτήν την ηθική αρεστή στους ευγενείς, δεν υπάρχει τρόμος, δεν υπάρχει τρόμος, δεν υπάρχει φόβος θανάτου που αφορά τη

μελλοντική ζωή. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, οικοδεσπότη, προικισμένος ο μορφωμένος ευγενής μαθητής δεν έχει τρόμο, δεν έχει τρόμο, δεν έχει φόβο θανάτου που αφορά τη μελλοντική ζωή».

«Δεν φοβάμαι, σεβάσμιε Άναντα. Γιατί να φοβηθώ; Διότι εγώ, σεβάσμιε κύριε, είμαι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'.στη Διδασκαλία... κ.λπ... είμαι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα - 'Η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί καλά... κ.λπ... το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο'. Και αυτοί οι κανόνες εξάσκησης κατάλληλοι για τους λαϊκούς, σεβάσμιε κύριε, που έχουν διδαχθεί από τον Ευλογημένο, εγώ δεν θεωρώ κανέναν από αυτούς σπασμένο στον εαυτό μου». «Είσαι τυχερός, οικοδεσπότη, είναι καλή τύχη για σένα, οικοδεσπότη! Ο καρπός της εισόδου στο ρεύμα έχει δηλωθεί από σένα, οικοδεσπότη». Έβδομη.

8. Η πρώτη ομιλία για την κατάπαυση του φόβου και της εχθρότητας

1024. Προέλευση στη Σαβάττχι. Στον οικοδεσπότη Ανάθαπίντικα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Όταν, οικοδεσπότη, για έναν ευγενή μαθητή οι πέντε φόβοι και έχθρες έχουν καταλαγιάσει, και είναι προικισμένος με τους τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα, και η ευγενής πραγματική μέθοδος έχει ιδωθεί καλά και διεισδυθεί με σοφία, αυτός, αν επιθυμεί, μπορεί ο ίδιος να διακηρύξει για τον εαυτό του - 'Η κόλαση έχει εξαλειφθεί για μένα, το ζωικό βασίλειο έχει εξαλειφθεί, η σφαίρα των φαντασμάτων έχει εξαλειφθεί, ο κόσμος της αθλιότητας, ο κακότυχος κόσμος, ο κόσμος του ξεπεσμού έχει εξαλειφθεί· είμαι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση'».

«Ποιοι είναι οι πέντε φόβοι και έχθρες που έχουν καταλαγιάσει;Ό,τι, οικοδεσπότη, αυτός που σκοτώνει έμβια όντα, εξαιτίας του φόνου έμβιων όντων, γεννά φόβο και έχθρα σχετικό με την παρούσα ζωή, γεννά φόβο και έχθρα που αφορά τη μελλοντική ζωή, και βιώνει νοητικό πόνο και δυσαρέσκεια. Σε αυτόν που απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, έτσι εκείνος ο φόβος και η έχθρα έχει καταλαγιάσει. Ό,τι, οικοδεσπότη, αυτός που παίρνει το μη δοσμένο... κ.λπ... ό,τι, οικοδεσπότη, αυτός που συμπεριφέρεται λανθασμένα στις αισθησιακές ηδονές... κ.λπ... ό,τι, οικοδεσπότη, ο ψεύτης... κ.λπ... ό,τι, οικοδεσπότη, αυτός που καταναλώνει οινοπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία, εξαιτίας της κατανάλωσης οινοπνευματωδών ποτών, ηδυπότων και μεθυστικών που προξενούν απροσεξία, γεννά φόβο και έχθρα σχετικό με την παρούσα ζωή, γεννά φόβο και έχθρα που αφορά τη μελλοντική ζωή, και βιώνει νοητικό πόνο και δυσαρέσκεια. Σε αυτόν που απέχει από οινοπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία, έτσι εκείνος ο φόβος και η έχθρα έχει καταλαγιάσει. Αυτοί είναι οι πέντε φόβοι και έχθρες που έχουν καταλαγιάσει.

«Με ποιους τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα είναι προικισμένος;Εδώ, οικοδεσπότη, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ...

είναι προικισμένος με ηθική αρετή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Με αυτούς τους τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα είναι προικισμένος.

«Και ποια είναι η ευγενής πραγματική μέθοδος που έχει ιδωθεί καλά και διεισδυθεί με σοφία; Εδώ, οικοδεσπότη, ο ευγενής μαθητής στρέφει την προσοχή του συνετά ακριβώς στην Εξαρτώμενη Γένεση - 'έτσι όταν αυτό υπάρχει, τούτο υπάρχει· από την έγερση αυτού τούτο εγείρεται· έτσι όταν αυτό δεν υπάρχει, τούτο δεν υπάρχει· με την παύση αυτού τούτο καταπαύει· δηλαδή με την άγνοια ως συνθήκη υπάρχουν δραστηριότητες, με τις δραστηριότητες ως συνθήκη υπάρχει συνείδηση... κ.λπ... Έτσι υπάρχει η προέλευση αυτού του ολόκληρου συνόλου του υπαρξιακού πόνου. Αλλά ακριβώς με την πλήρη φθίση και παύση της άγνοιας υπάρχει η παύση των δραστηριοτήτων... κ.λπ... από την παύση της επαφής υπάρχει η παύση του αισθήματος, από την παύση του αισθήματος υπάρχει η παύση της επιθυμίας... Έτσι υπάρχει η παύση αυτού του ολόκληρου συνόλου του υπαρξιακού πόνου. Αυτή είναι η ευγενής πραγματική μέθοδος που έχει ιδωθεί καλά και διεισδυθεί με σοφία.

«Όταν λοιπόν, οικοδεσπότη, αυτοί οι πέντε φόβοι και έχθρες έχουν κατασιγάσει για τον ευγενή μαθητή, είναι προικισμένος με αυτούς τους τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα, και αυτή η ευγενής πραγματική μέθοδος έχει ιδωθεί καλά και διεισδυθεί καλά με σοφία. Αυτός, αν επιθυμεί, μπορεί ο ίδιος να διακηρύξει για τον εαυτό του - 'Η κόλαση έχει εξαλειφθεί για μένα, το ζωικό βασίλειο έχει εξαλειφθεί, η σφαίρα των φαντασμάτων έχει εξαλειφθεί, ο κόσμος της αθλιότητας, ο κακότυχος κόσμος, ο κόσμος του ξεπεσμού έχει εξαλειφθεί· είμαι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση'». Όγδοη.

9. Η ομιλία για την κατάπαυση του φόβου και της εχθρότητας (δεύτερη)

1025. Με αφορμή τη Σαβάττχι... κ.λπ... «Όταν λοιπόν, μοναχοί, αυτοί οι πέντε φόβοι και έχθρες έχουν κατασιγάσει για τον ευγενή μαθητή, είναι προικισμένος με αυτούς τους τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα, και αυτή η ευγενής πραγματική μέθοδος έχει ιδωθεί καλά και διεισδυθεί καλά με σοφία· αυτός, αν επιθυμεί, μπορεί ο ίδιος να διακηρύξει για τον εαυτό του - 'Η κόλαση έχει εξαλειφθεί για μένα, το ζωικό βασίλειο έχει εξαλειφθεί, η σφαίρα των φαντασμάτων έχει εξαλειφθεί, ο κόσμος της αθλιότητας, ο κακότυχος κόσμος, ο κόσμος του ξεπεσμού έχει εξαλειφθεί· είμαι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση'». Ένατη.

10. Η ομιλία για τον Νάντακα τον Λίτσαβι

1026. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Βεσάλι, στο Μεγάλο Δάσος, στην Αίθουσα με το Αετωματικό Στέγαστρο. Τότε ο Νάντακα, μεγιστάνας των Λίτσαβι, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στον Νάντακα, μεγιστάνα των Λίτσαβι, που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, Νάντακα, ένας ευγενής μαθητής είναι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση. Ποιες τέσσερις; Εδώ, Νάντακα, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα -

'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, Νάντακα, προικισμένος ένας ευγενής μαθητής είναι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση.

«Προικισμένος όμως με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, Νάντακα, ένας ευγενής μαθητής είναι συνδεδεμένος με διάρκεια ζωής, είτε θεϊκή είτε ανθρώπινη· είναι συνδεδεμένος με ομορφιά, είτε θεϊκή είτε ανθρώπινη· είναι συνδεδεμένος με ευτυχία, είτε θεϊκή είτε ανθρώπινη· είναι συνδεδεμένος με φήμη, είτε θεϊκή είτε ανθρώπινη· είναι συνδεδεμένος με κυριαρχία, είτε θεϊκή είτε ανθρώπινη. Αυτό όμως εγώ, Νάντακα, δεν το λέω επειδή το άκουσα από κάποιον άλλο ασκητή ή βραχμάνο. Αλλά αυτό ακριβώς που ο ίδιος γνώρισα, ο ίδιος είδα, ο ίδιος κατανόησα, αυτό ακριβώς εγώ λέω».

Όταν αυτό ειπώθηκε, κάποιος άνθρωπος είπε στον Νάντακα, μεγιστάνα των Λίτσαβι: «Είναι ώρα για μπάνιο, σεβάσμιε κύριε». «Αρκεί τώρα, φίλε, αυτό το εξωτερικό μπάνιο. Αρκετό θα είναι αυτό το εσωτερικό μπάνιο, δηλαδή - η πεποίθηση στον Ευλογημένο». Δέκατη.

Το κεφάλαιο του καταφυγίου τρίτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Με τον Μαχανάμα δύο ειπώθηκαν, ο Γκόντχα και δύο για το καταφύγιο·
> Δύο με τον Ανάθαπίντικα, δύο με την έχθρα και τον φόβο και·
> ο Λίτσαβι είναι το δέκατο, γι' αυτό λέγεται το κεφάλαιο.

4. Το κεφάλαιο για τα ρεύματα των αξιέπαινων πράξεων

1. Η ομιλία για τα ρεύματα των αξιέπαινων πράξεων (πρώτη)

1027. Προέλευση στη Σαβάττχι. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, τροφή της ευτυχίας. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Αυτό είναι το πρώτο ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στη Διδασκαλία - 'Η Διδασκαλία είναι καλά διδαγμένη από τον Ευλογημένο... κ.λπ... κατανοητή ατομικά από τους νοήμονες'. Αυτό είναι το δεύτερο ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα - 'Η Κοινότητα των μαθητών του Ευλογημένου ασκεί καλά... κ.λπ... το ανυπέρβλητο πεδίο αξιέπαινων πράξεων για τον κόσμο'. Αυτό είναι το τρίτο ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Αυτό είναι το τέταρτο ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας. Αυτά,

μοναχοί, είναι τα τέσσερα ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, τροφή της ευτυχίας». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τα ρεύματα των αξιέπαινων πράξεων (δεύτερη)

1028. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, τροφή της ευτυχίας. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Αυτό είναι το πρώτο ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ευγενής μαθητής στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ...

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ευγενής μαθητής κατοικεί εντός οικίας με νου απαλλαγμένο από τον ρύπο της τσιγκουνιάς, γενναιόδωρος, με καθαρά χέρια, χαρούμενος στην αποδέσμευση, άξιος να ζητηθεί, χαρούμενος στη δωρεά και τη διανομή. Αυτό είναι το τέταρτο ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, τροφή της ευτυχίας». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τα ρεύματα των αξιέπαινων πράξεων (τρίτη)

1029. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, τροφή της ευτυχίας. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Αυτό είναι το πρώτο ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ευγενής μαθητής στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ...

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ευγενής μαθητής είναι σοφός, προικισμένος με σοφία που οδηγεί στην έγερση και την πάροδο, ευγενή, διεισδυτική, που οδηγεί ορθά στην εξάλειψη της δυστυχίας. Αυτό είναι το τέταρτο ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, τροφή της ευτυχίας». Τρίτη.

4. Η ομιλία για την πορεία προς τους θεούς (πρώτη)

1030. Προέλευση στη Σαβάττχι. Υπάρχουν αυτές οι τέσσερις θεϊκές πορείες των θεών, μοναχοί, για τον εξαγνισμό των μη καθαρών όντων, για τη λάμψη των μη λαμπερών όντων.

Ποιες τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Αυτή είναι η πρώτη θεϊκή πορεία των θεών για τον εξαγνισμό των μη καθαρών όντων, για τη λάμψη των μη λαμπερών όντων.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ευγενής μαθητής στη Διδασκαλία... κ.λπ...στην Κοινότητα... κ.λπ...

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Αυτή είναι η τέταρτη θεϊκή πορεία των θεών για τον εξαγνισμό των μη καθαρών όντων, για τη λάμψη των μη λαμπερών όντων. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις θεϊκές πορείες των θεών για τον εξαγνισμό των μη καθαρών όντων, για τη λάμψη των μη λαμπερών όντων». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για την πορεία προς τους θεούς (δεύτερη)

1031. Υπάρχουν αυτές οι τέσσερις θεϊκές πορείες των θεών, μοναχοί, για τον εξαγνισμό των μη καθαρών όντων, για τη λάμψη των μη λαμπερών όντων.

«Ποιες τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Αυτός σκέφτεται έτσι - 'Ποια άραγε είναι η θεϊκή πορεία των θεών;' Αυτός κατανοεί έτσι - 'Ακούω ότι οι θεοί τώρα έχουν ως υπέρτατο την αβλάβεια. Και εγώ όμως δεν βλάπτω τίποτε, ούτε κινούμενο ούτε ακίνητο. Σίγουρα εγώ διαμένω προικισμένος με τη διδασκαλία της θεϊκής πορείας'. Αυτή είναι η πρώτη θεϊκή πορεία των θεών για τον εξαγνισμό των μη καθαρών όντων, για τη λάμψη των μη λαμπερών όντων.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ευγενής μαθητής στη Διδασκαλία... κ.λπ...στην Κοινότητα... κ.λπ...

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Αυτός σκέφτεται έτσι - 'Ποια άραγε είναι η θεϊκή πορεία των θεών;' Αυτός κατανοεί έτσι - 'Ακούω ότι οι θεοί τώρα έχουν ως υπέρτατο την αβλάβεια. Εγώ όμως δεν βλάπτω τίποτε, ούτε κινούμενο ούτε ακίνητο. Σίγουρα εγώ διαμένω προικισμένος με τη διδασκαλία της θεϊκής πορείας'. Αυτή είναι η τέταρτη θεϊκή πορεία των θεών για τον εξαγνισμό των μη καθαρών όντων, για τη λάμψη των μη λαμπερών όντων. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις θεϊκές πορείες των θεών για τον εξαγνισμό των μη καθαρών όντων, για τη λάμψη των μη λαμπερών όντων». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για την ομοιότητα με τους θεούς

1032. «Προικισμένον με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, οι θεοί ευχαριστημένοι μιλούν γι' αυτόν στη συνέλευσή τους. Ποιες τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Εκείνες οι θεότητες που ήταν προικισμένες με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα, αφού πέθαναν από εδώ επαναγεννήθηκαν εκεί, σε αυτές έρχεται η σκέψη - 'Με όποιου είδους ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα εμείς ήμασταν προικισμένες, αφού πεθάναμε από εκεί επαναγεννηθήκαμε εδώ, και ο ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με τέτοιου είδους ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα, ας έρθει κοντά στους θεούς'».

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ευγενής μαθητής στη Διδασκαλία... κ.λπ...στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Εκείνες οι θεότητες που ήταν προικισμένες με ηθική αρεστή στους ευγενείς, αφού πέθαναν από εδώ επαναγεννήθηκαν εκεί, σε αυτές έρχεται η σκέψη - 'Με όποιου είδους ηθική αρεστή στους ευγενείς εμείς ήμασταν προικισμένες, αφού πεθάναμε από εκεί επαναγεννηθήκαμε εδώ, και ο ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με τέτοιου είδους ηθική αρεστή στους ευγενείς, ας έρθει κοντά στους θεούς'. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένον οι θεοί ευχαριστημένοι μιλούν γι' αυτόν στη συνέλευσή τους». Έκτο.

7. Η ομιλία για τον Μαχάναμα

1033. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στους Σάκκα, στην Καπιλαβάττχου, στο μοναστήρι του Νιγκρόντα. Τότε ο Μαχανάμα ο Σάκκα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι.Καθισμένος στο πλάι, ο Μαχανάμα ο Σάκκα είπε στον Ευλογημένο:

«Σε ποιο βαθμό, σεβάσμιε κύριε, κάποιος είναι λαϊκός ακόλουθος;» «Όταν, Μαχανάμα, κάποιος έχει καταφύγει στον Βούδα ως καταφύγιο, έχει καταφύγει στη Διδασκαλία ως καταφύγιο, έχει καταφύγει στην Κοινότητα ως καταφύγιο - σε αυτό το βαθμό, Μαχανάμα, κάποιος είναι λαϊκός ακόλουθος».

«Σε ποιο βαθμό όμως, σεβάσμιε κύριε, ένας λαϊκός ακόλουθος είναι τέλειος στην ηθική;» «Όταν, Μαχανάμα, ένας λαϊκός ακόλουθος απέχει από τον φόνο έμβιων όντων, απέχει από τη λήψη του μη δοσμένου, απέχει από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά, απέχει από την ψευδολογία, απέχει από οινοπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία - σε αυτό το βαθμό, Μαχανάμα, ένας λαϊκός ακόλουθος είναι τέλειος στην ηθική».

«Σε ποιο βαθμό όμως, σεβάσμιε κύριε, ένας λαϊκός ακόλουθος είναι τέλειος στην πίστη;» «Εδώ, Μαχανάμα, ένας λαϊκός ακόλουθος έχει πίστη, πιστεύει στη φώτιση του Τατχάγκατα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Σε αυτό το βαθμό, Μαχανάμα, ένας λαϊκός ακόλουθος είναι τέλειος στην πίστη».

«Σε ποιο βαθμό όμως, σεβάσμιε κύριε, ένας λαϊκός ακόλουθος είναι τέλειος στη γενναιοδωρία;» «Εδώ, Μαχανάμα, ένας λαϊκός ακόλουθος κατοικεί εντός οικίας με νου απαλλαγμένο από τον ρύπο της τσιγκουνιάς, γενναιόδωρος, με καθαρά χέρια, χαρούμενος στην αποδέσμευση, άξιος να ζητηθεί, χαρούμενος στη δωρεά και τη διανομή - σε αυτό το βαθμό, Μαχανάμα, ένας λαϊκός ακόλουθος είναι τέλειος στη γενναιοδωρία».

«Σε ποιο βαθμό όμως, σεβάσμιε κύριε, ένας λαϊκός ακόλουθος είναι τέλειος στη σοφία;» «Εδώ, Μαχανάμα, ένας λαϊκός ακόλουθος είναι σοφός, προικισμένος με σοφία που οδηγεί στην έγερση και την πάροδο, ευγενή, διεισδυτική, που οδηγεί ορθά στην εξάλειψη της δυστυχίας - σε αυτό το βαθμό, Μαχανάμα, ένας λαϊκός ακόλουθος είναι τέλειος στη σοφία». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τη βροχερή εποχή

1034. «Όπως, μοναχοί, όταν ο ουρανός βρέχει με μεγάλες σταγόνες στην κορυφή του βουνού, εκείνο το νερό κυλώντας κατά την κλίση γεμίζει τις σχισμές, τις ρωγμές και τα ρυάκια του βουνού· όταν οι σχισμές, οι ρωγμές και τα ρυάκια του βουνού γεμίσουν, γεμίζουν τις μικρές λίμνες· όταν οι μικρές λίμνες γεμίσουν, γεμίζουν τις μεγάλες λίμνες· όταν οι μεγάλες λίμνες γεμίσουν, γεμίζουν τα μικρά ποτάμια· όταν τα μικρά ποτάμια γεμίσουν, γεμίζουν τα μεγάλα ποτάμια· όταν τα μεγάλα ποτάμια γεμίσουν, γεμίζουν τον μεγάλο ωκεανό· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, για τον ευγενή μαθητή, η ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα, η ακλόνητη πεποίθηση στη Διδασκαλία, η ακλόνητη πεποίθηση στην Κοινότητα και η ηθική αρεστή στους ευγενείς - αυτοί οι παράγοντες ρέοντας, αφού φτάσουν στο υπερπέραν, οδηγούν στην εξάλειψη των νοητικών διαφθορών». Όγδοη.

9. Η ομιλία για τον Καλιγκόντα

1035. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στους Σάκκα, στην Καπιλαβάττχου, στο μοναστήρι του Νιγκρόντα. Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε το πρωί και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, πήγε στην κατοικία της Καλιγκόντχα της Σακιγιάνι· αφού έφτασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Τότε η Καλιγκόντχα η Σακιγιάνι πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Στην Καλιγκόντχα τη Σακιγιάνι που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Προικισμένη με τέσσερις ιδιότητες, Γκόντχα, μια ευγενής μαθήτρια είναι εισερχόμενη στο ρεύμα, μη υποκείμενη πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιη, κατευθυνόμενη στην ανώτατη φώτιση. Ποιες τέσσερις; Εδώ, Γκόντχα, μια ευγενής μαθήτρια είναι προικισμένη με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... κατοικεί εντός οικίας με νου απαλλαγμένο από τον ρύπο της τσιγκουνιάς, γενναιόδωρη, με καθαρά χέρια, χαρούμενη στην αποδέσμευση, άξια να ζητηθεί, χαρούμενη στη δωρεά και τη διανομή. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, Γκόντχα, προικισμένη μια ευγενής μαθήτρια είναι εισερχόμενη στο ρεύμα, μη υποκείμενη πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιη, κατευθυνόμενη στην ανώτατη φώτιση».

«Αυτοί οι τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα, σεβάσμιε κύριε, που έχουν διδαχθεί από τον Ευλογημένο, αυτές οι νοητικές καταστάσεις υπάρχουν σε μένα, και εγώ φαίνομαι σε αυτές τις νοητικές καταστάσεις. Διότι εγώ, σεβάσμιε κύριε, είμαι προικισμένη με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'.στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... οποιαδήποτε δωρεά υπάρχει στην οικογένεια, όλη αυτή είναι αδιαίρετη με τους ηθικούς, τους καλού χαρακτήρα». «Είσαι τυχερή, Γκόντχα, είναι καλή τύχη για σένα, Γκόντχα! Ο καρπός της εισόδου στο ρεύμα έχει δηλωθεί από σένα, Γκόντχα». Ένατη.

10. Η ομιλία για τον Νάντιγια τον Σάκκα

1036. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στους Σάκκα, στην Καπιλαβάττχου, στο μοναστήρι του Νιγκρόντα. Τότε ο Νάντιγια ο Σάκκα πλησίασε τον Ευλογημένο·αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο Νάντιγια ο Σάκκα είπε στον Ευλογημένο: «Αυτός ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, ο ευγενής μαθητής για τον οποίο οι τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα δεν

υπάρχουν πλήρως, με κάθε τρόπο, αυτός ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, ο ευγενής μαθητής διαμένει με αμέλεια;»

«Αυτός, Νάντιγια, για τον οποίο οι τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα δεν υπάρχουν πλήρως, με κάθε τρόπο, αυτόν εγώ τον αποκαλώ 'εξωτερικό, που στέκεται στην πλευρά των κοσμικών ανθρώπων'. Αλλά, Νάντιγια, πώς ένας ευγενής μαθητής διαμένει με αμέλεια και πώς διαμένει με επιμέλεια, άκουσέ το, πρόσεχε καλά· θα μιλήσω». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο Νάντιγια ο Σάκκα στον Ευλογημένο.Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Και πώς, Νάντιγια, ένας ευγενής μαθητής διαμένει με αμέλεια; Εδώ, Νάντιγια, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Αυτός, ικανοποιημένος με εκείνη την ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα, δεν προσπαθεί περαιτέρω για αποστασιοποίηση την ημέρα, για απομόνωση τη νύχτα. Σε αυτόν που διαμένει έτσι αμελής, δεν υπάρχει χαρά.Όταν δεν υπάρχει χαρά, δεν υπάρχει αγαλλίαση. Όταν δεν υπάρχει αγαλλίαση, δεν υπάρχει γαλήνη. Όταν δεν υπάρχει γαλήνη, διαμένει με πόνο. Σε αυτόν που πονά, η συνείδηση δεν αυτοσυγκεντρώνεται. Όταν η συνείδηση δεν είναι αυτοσυγκεντρωμένη, τα νοητικά φαινόμενα δεν εμφανίζονται. Λόγω της μη εμφάνισης των νοητικών φαινομένων, θεωρείται ότι διαμένει με αμέλεια.

«Επιπλέον, Νάντιγια, ο ευγενής μαθητής στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Αυτός, ικανοποιημένος με εκείνη την ηθική αρεστή στους ευγενείς, δεν προσπαθεί περαιτέρω για αποστασιοποίηση την ημέρα, για απομόνωση τη νύχτα. Σε αυτόν που διαμένει έτσι αμελής, δεν υπάρχει χαρά. Όταν δεν υπάρχει χαρά, δεν υπάρχει αγαλλίαση. Όταν δεν υπάρχει αγαλλίαση, δεν υπάρχει γαλήνη. Όταν δεν υπάρχει γαλήνη, διαμένει με πόνο. Σε αυτόν που πονά, η συνείδηση δεν αυτοσυγκεντρώνεται. Όταν η συνείδηση δεν είναι αυτοσυγκεντρωμένη, τα νοητικά φαινόμενα δεν εμφανίζονται. Λόγω της μη εμφάνισης των νοητικών φαινομένων, θεωρείται ότι διαμένει με αμέλεια. Έτσι λοιπόν, Νάντιγια, ένας ευγενής μαθητής διαμένει με αμέλεια.

«Και πώς, Νάντιγια, ένας ευγενής μαθητής διαμένει με επιμέλεια; Εδώ, Νάντιγια, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Αυτός, μη ικανοποιημένος με εκείνη την ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα, προσπαθεί περαιτέρω για μοναξιά την ημέρα, για απομόνωση τη νύχτα. Σε αυτόν που διαμένει έτσι επιμελής, γεννιέται χαρά. Σε αυτόν που χαίρεται, γεννιέται αγαλλίαση. Σε αυτόν που έχει αγαλλίαση στον νου, το σώμα γαληνεύει. Αυτός που έχει γαλήνιο σώμα βιώνει ευτυχία. Σε αυτόν που είναι ευτυχισμένος, η συνείδηση αυτοσυγκεντρώνεται. Όταν η συνείδηση είναι αυτοσυγκεντρωμένη, τα νοητικά φαινόμενα εμφανίζονται. Λόγω της εμφάνισης των νοητικών φαινομένων, θεωρείται ότι διαμένει με επιμέλεια.

«Επιπλέον, Νάντιγια, ο ευγενής μαθητής στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Αυτός, μη ικανοποιημένος με εκείνη την ηθική αρεστή στους ευγενείς, προσπαθεί περαιτέρω για μοναξιά την ημέρα, για απομόνωση

τη νύχτα. Σε αυτόν που διαμένει έτσι επιμελής, γεννιέται χαρά. Σε αυτόν που χαίρεται, γεννιέται αγαλλίαση. Σε αυτόν που έχει αγαλλίαση στον νου, το σώμα γαληνεύει. Αυτός που έχει γαλήνιο σώμα βιώνει ευτυχία. Σε αυτόν που είναι ευτυχισμένος, η συνείδηση αυτοσυγκεντρώνεται. Όταν η συνείδηση είναι αυτοσυγκεντρωμένη, τα νοητικά φαινόμενα εμφανίζονται. Λόγω της εμφάνισης των νοητικών φαινομένων, θεωρείται ότι διαμένει με επιμέλεια. Έτσι λοιπόν, Νάντιγια, ένας ευγενής μαθητής διαμένει με επιμέλεια». Δέκατη.

Το κεφάλαιο των ρευμάτων αξιέπαινων πράξεων τέταρτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Τρεις πλημμύρες ειπώθηκαν, και δύο θεϊκές πορείες·
> η συνέλευση, ο Μαχανάμα, η απόσυρση κατά την βροχερή εποχή, η Κάλι και ο Νάντιγια.

5. Το κεφάλαιο για τα ρεύματα των αξιέπαινων πράξεων με στίχους

1. Η ομιλία για τα ρεύματα (πρώτη)

1037. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, τροφή της ευτυχίας. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Αυτό είναι το πρώτο ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ευγενής μαθητής στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ...

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Αυτό είναι το τέταρτο ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, τροφή της ευτυχίας.

«Για έναν ευγενή μαθητή, μοναχοί, προικισμένο με αυτά τα τέσσερα ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, δεν είναι εύκολο να μετρηθεί το μέτρο της αξιέπαινης πράξης - 'τόσο είναι το ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας'. Αλλά θεωρείται ακριβώς ως αναρίθμητο, αμέτρητο, μεγάλο σύνολο αξιέπαινων πράξεων.

«Όπως, μοναχοί, στον μεγάλο ωκεανό δεν είναι εύκολο να μετρηθεί το μέτρο του νερού - 'τόσα αλχάκα νερού' ή 'τόσες εκατοντάδες αλχάκα νερού' ή 'τόσες χιλιάδες αλχάκα νερού' ή 'τόσες εκατοντάδες χιλιάδες αλχάκα νερού'. Αλλά θεωρείται ακριβώς ως αναρίθμητο, αμέτρητο, μεγάλο σύνολο νερού. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, για έναν ευγενή μαθητή προικισμένο με αυτά τα τέσσερα ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, δεν είναι εύκολο να μετρηθεί το μέτρο της αξιέπαινης πράξης - 'τόσο είναι το ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας'. Αλλά θεωρείται ακριβώς ως αναρίθμητο, αμέτρητο, μεγάλο σύνολο αξιέπαινων πράξεων».

Αυτά είπε ο Ευλογημένος. Αφού είπε αυτά, ο Καλότυχος, ο Διδάσκαλος, είπε επιπλέον

αυτό:

«Τον μεγάλο ωκεανό, απεριόριστο, μεγάλη λίμνη,
με πολλά τρομερά, κατοικία πλήθους πολύτιμων αντικειμένων·
όπως ποτάμια υπηρετούμενα από πλήθη ανθρώπων,
πολλά ρέοντας φτάνουν στη θάλασσα.

«Έτσι τον άνθρωπο που δίνει τροφή, ποτό και ρούχα,
δωρητή κλινών και στρωμάτων·
Ρεύματα αξιέπαινων πράξεων ρέουν προς τον σοφό,
όπως τα ποτάμια που μεταφέρουν νερό προς τον ωκεανό».Πρώτο.

2. Η δεύτερη ομιλία για την πλημμύρα

1038. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, τροφή της ευτυχίας. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Αυτό είναι το πρώτο ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ευγενής μαθητής στη Διδασκαλία... κ.λπ...στην Κοινότητα... κ.λπ...

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ευγενής μαθητής κατοικεί εντός οικίας με νου απαλλαγμένο από τον ρύπο της τσιγκουνιάς, γενναιόδωρος, με καθαρά χέρια, χαρούμενος στην αποδέσμευση, άξιος να ζητηθεί, χαρούμενος στη δωρεά και τη διανομή. Αυτό είναι το τέταρτο ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, τροφή της ευτυχίας.

«Για έναν ευγενή μαθητή, μοναχοί, προικισμένο με αυτά τα τέσσερα ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, δεν είναι εύκολο να μετρηθεί το μέτρο της αξιέπαινης πράξης - 'τόσο είναι το ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας'. Αλλά θεωρείται ακριβώς ως αναρίθμητο, αμέτρητο, μεγάλο σύνολο αξιέπαινων πράξεων.

«Όπως, μοναχοί, εκεί όπου αυτά τα μεγάλα ποτάμια συρρέουν και συναντώνται, δηλαδή - ο Γάγγης, ο Γιαμούνα, ο Ατσιραβατί, ο Σαραμπού, ο Μαχί, εκεί δεν είναι εύκολο να μετρηθεί το μέτρο του νερού - 'τόσα αλχάκα νερού' ή 'τόσες εκατοντάδες αλχάκα νερού' ή 'τόσες χιλιάδες αλχάκα νερού' ή 'τόσες εκατοντάδες χιλιάδες αλχάκα νερού'. Αλλά θεωρείται ακριβώς ως αναρίθμητο, αμέτρητο, μεγάλο σύνολο νερού. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, για έναν ευγενή μαθητή προικισμένο με αυτά τα τέσσερα ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, δεν είναι εύκολο να μετρηθεί το μέτρο της αξιέπαινης πράξης - 'τόσο είναι το ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας'. Αλλά θεωρείται ακριβώς ως αναρίθμητο, αμέτρητο, μεγάλο σύνολο αξιέπαινων πράξεων». Αυτά είπε ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος:

«Τον μεγάλο ωκεανό, απεριόριστο, μεγάλη λίμνη,
με πολλά τρομερά, κατοικία πλήθους πολύτιμων αντικειμένων·

όπως ποτάμια υπηρετούμενα από πλήθη ανθρώπων,
πολλά ρέοντας φτάνουν στη θάλασσα.

«Έτσι τον άνθρωπο που δίνει τροφή, ποτό και ρούχα,
δωρητή κλινών και στρωμάτων·
Ρεύματα αξιέπαινων πράξεων ρέουν προς τον σοφό,
όπως τα ποτάμια που μεταφέρουν νερό προς τον ωκεανό».Δεύτερο.

3. Η τρίτη ομιλία για την πλημμύρα

1039. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτά τα τέσσερα ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, τροφή της ευτυχίας. Ποιοι τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Αυτό είναι το πρώτο ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ευγενής μαθητής στη Διδασκαλία... κ.λπ...στην Κοινότητα... κ.λπ...

«Επιπλέον, μοναχοί, ο ευγενής μαθητής είναι σοφός, προικισμένος με σοφία που οδηγεί στην έγερση και την πάροδο, ευγενή, διεισδυτική, που οδηγεί ορθά στην εξάλειψη της δυστυχίας. Αυτό είναι το τέταρτο ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας. Αυτά, μοναχοί, είναι τα τέσσερα ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, τροφή της ευτυχίας.

«Για έναν ευγενή μαθητή, μοναχοί, προικισμένο με αυτά τα τέσσερα ρεύματα αξιέπαινων πράξεων, ρεύματα του καλού, δεν είναι εύκολο να μετρηθεί το μέτρο της αξιέπαινης πράξης - 'τόσο είναι το ρεύμα αξιέπαινων πράξεων, ρεύμα του καλού, τροφή της ευτυχίας'. Αλλά θεωρείται ακριβώς ως αναρίθμητο, αμέτρητο, μεγάλο σύνολο αξιέπαινων πράξεων». Αυτά είπε ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος:

«Αυτός που επιθυμεί αξιέπαινη πράξη, εδραιωμένος στο καλό,
αναπτύσσει την οδό για την επίτευξη της αθανασίας·
αυτός που έχει επιτύχει την ουσία της Διδασκαλίας, χαίρεται στην εξάλειψη,
δεν τρέμει στον ερχομό του βασιλιά του θανάτου».Τρίτη.

4. Η πρώτη ομιλία για τον μεγάλο πλούτο

1040. «Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής ονομάζεται 'πλούσιος, με μεγάλο πλούτο, με μεγάλες απολαύσεις'.

«Με ποιες τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'· στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας ευγενής μαθητής ονομάζεται 'πλούσιος, με μεγάλο πλούτο, με μεγάλες απολαύσεις'». Τέταρτο.

5. Η δεύτερη ομιλία για τον μεγάλο πλούτο

1041. «Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής ονομάζεται 'πλούσιος, με μεγάλο πλούτο, με μεγάλες απολαύσεις, με μεγάλη φήμη'.

«Με ποιες τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας ευγενής μαθητής ονομάζεται 'πλούσιος, με μεγάλο πλούτο, με μεγάλες απολαύσεις, με μεγάλη φήμη'». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τον αγνό

1042. «Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση.

«Με ποιες τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας ευγενής μαθητής είναι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση». Έκτο.

7. Η ομιλία στον Ναντίγια

1043. Προέλευση στο Καπιλαβάττχου. Στον Νάντιγια τον Σάκκα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, Νάντιγια, ένας ευγενής μαθητής είναι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση».

«Με ποιες τέσσερις; Εδώ, Νάντιγια, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, Νάντιγια, προικισμένος ένας ευγενής μαθητής είναι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τον Μπαντίγια

1044. Προέλευση στο Καπιλαβάττχου. Στον Μπάντιγια τον Σάκκα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, Μπάντιγια, ένας ευγενής μαθητής είναι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση.

«Με ποιες τέσσερις; Εδώ, Μπάντιγια, ένας ευγενής μαθητής στον Βούδα... κ.λπ... στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Με αυτές τις

τέσσερις ιδιότητες, Μπάντιγια, προικισμένος ένας ευγενής μαθητής είναι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση». Όγδοη.

9. Η ομιλία για τον Μαχάναμα

1045. Προέλευση στο Καπιλαβάττχου. Στον Μαχανάμα τον Σάκκα που καθόταν στο πλάι, ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, Μαχανάμα, ένας ευγενής μαθητής είναι εισερχόμενος στο ρεύμα... κ.λπ... κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση».

«Με ποιες τέσσερις; Εδώ, Μαχανάμα, ένας ευγενής μαθητής στον Βούδα... κ.λπ... στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος με ηθική αρετή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, Μαχανάμα, προικισμένος ένας ευγενής μαθητής είναι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση». Ένατη.

10. Η ομιλία για τον παράγοντα

1046. «Υπάρχουν αυτοί οι τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα, μοναχοί. Ποιες τέσσερις; Συναναστροφή με ενάρετα άτομα, ακοή της Άριστης Διδασκαλίας, συνετή προσοχή, άσκηση σύμφωνα με τη Διδασκαλία - αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα». Δέκατη.

Το κεφάλαιο των ρευμάτων αξιέπαινων πράξεων με στροφές πέμπτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Τρεις πλημμύρες ειπώθηκαν, και δύο με τον πολύ πλούσιο·
> αγνός, Νάντιγια, Μπάντιγια, με τον Μαχανάμα και παράγοντες αυτά τα δέκα.

6. Το κεφάλαιο για τον σοφό

1. Η ομιλία με τους στίχους

1047. «Προικισμένος με τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση.

«Με ποιες τέσσερις; Εδώ, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής είναι προικισμένος με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είναι προικισμένος με ηθική αρετή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσας στην αυτοσυγκέντρωση. Με αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας ευγενής μαθητής είναι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση». Αυτά είπε ο Ευλογημένος. Αφού είπε αυτά, ο Καλότυχος, ο Διδάσκαλος, είπε επιπλέον αυτό:

> «Όποιος έχει πίστη στον Ταθάγκατα, ακλόνητη και καλά εδραιωμένη·
> και η ηθική του είναι καλή, αγαπητή στους ευγενείς, επαινεμένη.
>
> «Όποιος έχει πεποίθηση στην Κοινότητα, και ευθεία ενόραση·

αυτόν τον αποκαλούν μη φτωχό, η ζωή του δεν είναι μάταιη.

«Για αυτό την πίστη και την ηθική, την πεποίθηση και την ενόραση της Διδασκαλίας·
ας καλλιεργεί ο ευφυής, θυμούμενος τη Διδαχή των Βουδών». Πρώτο.

2. Η ομιλία για αυτόν που ολοκλήρωσε την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή

1048. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο κάποιος μοναχός που είχε ολοκληρώσει την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή στη Σαβάτθι είχε φτάσει στην Καπιλαβάττχου για κάποια υπόθεση. Οι Σάκυα της Καπιλαβάττχου άκουσαν - «Κάποιος μοναχός, λένε, που ολοκλήρωσε την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή στη Σαβάτθι έφτασε στην Καπιλαβάττχου».

Τότε οι Σάκυα της Καπιλαβάττχου πήγαν εκεί όπου ήταν εκείνος ο μοναχός·αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό σε εκείνον τον μοναχό και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, οι Σάκυα της Καπιλαβάττχου είπαν σε εκείνον τον μοναχό: «Μήπως, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος είναι υγιής και δυνατός;» «Ο Ευλογημένος, φίλε, είναι υγιής και δυνατός». «Μήπως όμως, σεβάσμιε κύριε, ο Σαριπούττα και ο Μογκαλλάνα είναι υγιείς και δυνατοί;» «Και ο Σαριπούττα και ο Μογκαλλάνα, φίλε, είναι υγιείς και δυνατοί». «Μήπως όμως, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα μοναχών είναι υγιής και δυνατή;» «Και η Κοινότητα μοναχών, φίλε, είναι υγιής και δυνατή». «Υπάρχει όμως κάτι, σεβάσμιε κύριε, που άκουσες μπροστά στον Ευλογημένο, που έλαβες μπροστά του κατά τη διάρκεια αυτής της βροχερής εποχής;» «Αυτό, φίλε, το άκουσα μπροστά στον Ευλογημένο, μπροστά του το έλαβα - 'Λίγοι είναι εκείνοι, μοναχοί, οι μοναχοί που με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας οι ίδιοι κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, διαμένουν. Αλλά πολύ περισσότεροι είναι εκείνοι οι μοναχοί που με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών είναι αυθόρμητα γεννημένοι, εκεί επέτυχαν το τελικό Νιμπάνα, μη υποκείμενοι σε επιστροφή από εκείνον τον κόσμο'».

«Επιπλέον, φίλε, άκουσα μπροστά στον Ευλογημένο, έλαβα μπροστά του -'Λίγοι είναι εκείνοι, μοναχοί, οι μοναχοί που με την πλήρη εξάλειψη των πέντε κατώτερων νοητικών δεσμών είναι αυθόρμητα γεννημένοι, εκεί επέτυχαν το τελικό Νιμπάνα, μη υποκείμενοι σε επιστροφή από εκείνον τον κόσμο. Αλλά πολύ περισσότεροι είναι εκείνοι οι μοναχοί που με την πλήρη εξάλειψη των τριών νοητικών δεσμών και με την εξασθένηση της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης είναι άπαξ επιστρέφοντες· επιστρέφοντας μόνο μία φορά σε αυτόν τον κόσμο θα θέσουν τέρμα στον πόνο'».

«Επιπλέον, φίλε, άκουσα μπροστά στον Ευλογημένο, έλαβα μπροστά του -'Λίγοι είναι εκείνοι, μοναχοί, οι μοναχοί που με την πλήρη εξάλειψη των τριών νοητικών δεσμών και με την εξασθένηση της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης είναι άπαξ επιστρέφοντες· επιστρέφοντας μόνο μία φορά σε αυτόν τον κόσμο θα θέσουν τέρμα στον πόνο. Αλλά πολύ περισσότεροι είναι εκείνοι οι μοναχοί που με την πλήρη εξάλειψη των τριών νοητικών δεσμών είναι εισερχόμενοι στο ρεύμα, μη υποκείμενοι πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιοι, κατευθυνόμενοι στην ανώτατη φώτιση'». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον Νταμμαντίννα

1049. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Μπαρανασί, στο Ισιπατάνα, στο πάρκο των ελαφιών. Τότε ο λαϊκός ακόλουθος Νταμμαντίννα μαζί με πεντακόσιους λαϊκούς ακολούθους πήγε στον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο λαϊκός ακόλουθος Νταμμαντίννα είπε στον Ευλογημένο: «Ας μας νουθετήσει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος· ας μας καθοδηγήσει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος, αυτό που θα ήταν για την ευημερία και την ευτυχία μας για πολύ καιρό».

«Γι' αυτό, Νταμμαντίννα, πρέπει να εξασκείστε έτσι -'Εκείνες οι ομιλίες που ειπώθηκαν από τον Τατχάγκατα, βαθιές, με βαθύ νόημα, υπερκόσμιες, συνδεδεμένες με την κενότητα, αυτές κατά καιρούς έχοντας επιτύχει θα διαμένουμε'. Έτσι πρέπει να εξασκείστε, Νταμμαντίννα». «Αυτό δεν είναι εύκολο, σεβάσμιε κύριε, για εμάς που κατοικούμε σε σπίτι γεμάτο με παιδιά, που απολαμβάνουμε σανδαλόξυλο από το Κάσι, που φοράμε γιρλάντες, αρώματα και καλλυντικά, που δεχόμαστε χρυσό και ασήμι - εκείνες τις ομιλίες που ειπώθηκαν από τον Τατχάγκατα, βαθιές, με βαθύ νόημα, υπερκόσμιες, συνδεδεμένες με την κενότητα, αυτές κατά καιρούς έχοντας επιτύχει να διαμένουμε. Σε εμάς, σεβάσμιε κύριε, που είμαστε εδραιωμένοι στους πέντε κανόνες εξάσκησης, ας διδάξει ο Ευλογημένος την ανώτερη Διδασκαλία».

«Γι' αυτό, Νταμμαντίννα, πρέπει να εξασκείστε έτσι -'Θα είμαστε προικισμένοι με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... θα είμαστε προικισμένοι με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσα στην αυτοσυγκέντρωση'. Έτσι πρέπει να εξασκείστε, Νταμμαντίννα».

«Αυτοί οι τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα, σεβάσμιε κύριε, που έχουν διδαχθεί από τον Ευλογημένο, αυτές οι νοητικές καταστάσεις υπάρχουν σε εμάς, και εμείς φαινόμαστε σε αυτές τις νοητικές καταστάσεις. Διότι εμείς, σεβάσμιε κύριε, είμαστε προικισμένοι με ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... είμαστε προικισμένοι με ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσα στην αυτοσυγκέντρωση». «Είστε τυχεροί, Νταμμαντίννα, είναι καλή τύχη για σας, Νταμμαντίννα! Ο καρπός της εισόδου στο ρεύμα έχει δηλωθεί από σας».Τρίτη.

4. Η ομιλία για τον ασθενή

1050. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στους Σάκκα, στην Καπιλαβάττχου, στο μοναστήρι του Νιγκρόντα. Εκείνη την περίοδο αρκετοί μοναχοί έκαναν την κατασκευή χιτώνων για τον Ευλογημένο - «Όταν ολοκληρωθεί ο χιτώνας, ο Ευλογημένος θα αναχωρήσει για περιπλάνηση μετά το πέρας των τριών μηνών». Ο Μαχανάμα ο Σάκκα άκουσε - «Αρκετοί μοναχοί, λένε, κάνουν την κατασκευή χιτώνων για τον Ευλογημένο - 'Όταν ολοκληρωθεί ο χιτώνας, ο Ευλογημένος θα αναχωρήσει για περιπλάνηση μετά το πέρας των τριών μηνών'». Τότε ο Μαχανάμα ο Σάκκα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο Μαχανάμα ο Σάκκα είπε στον Ευλογημένο: «Άκουσα αυτό, σεβάσμιε κύριε - 'Αρκετοί μοναχοί, λένε, κάνουν την κατασκευή χιτώνων για τον Ευλογημένο - Όταν ολοκληρωθεί ο χιτώνας, ο Ευλογημένος θα

αναχωρήσει για περιπλάνηση μετά το πέρας των τριών μηνών'. Δεν έχουμε ακούσει αυτό, σεβάσμιε κύριε, μπροστά στον Ευλογημένο, δεν έχουμε λάβει μπροστά του πώς ένας σοφός λαϊκός ακόλουθος πρέπει να προτρέπει έναν σοφό λαϊκό ακόλουθο που είναι άρρωστος, ταλαιπωρημένος, βαριά ασθενής».

«Ένας σοφός λαϊκός ακόλουθος, Μαχανάμα, πρέπει να παρηγορεί έναν σοφό λαϊκό ακόλουθο που είναι άρρωστος, ταλαιπωρημένος, βαριά ασθενής με τέσσερις παρηγορητικές αρχές - 'Ας παρηγορηθεί ο σεβάσμιος - υπάρχει στον σεβάσμιο ακλόνητη πεποίθηση στον Βούδα: Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος... κ.λπ... ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Ας παρηγορηθεί ο σεβάσμιος - υπάρχει στον σεβάσμιο στη Διδασκαλία... κ.λπ... στην Κοινότητα... κ.λπ... ηθική αρεστή στους ευγενείς, άθραυστη... κ.λπ... οδηγούσα στην αυτοσυγκέντρωση'».

«Ένας σοφός λαϊκός ακόλουθος, Μαχανάμα, αφού παρηγορήσει έναν σοφό λαϊκό ακόλουθο που είναι άρρωστος, ταλαιπωρημένος, βαριά ασθενής με αυτές τις τέσσερις παρηγορητικές αρχές, πρέπει να του πει έτσι - 'Υπάρχει στον σεβάσμιο προσκόλληση στη μητέρα και τον πατέρα;' Αν αυτός έλεγε έτσι: 'Υπάρχει σε μένα προσκόλληση στη μητέρα και τον πατέρα', αυτός πρέπει να του ειπωθεί έτσι - 'Ο σεβάσμιος, αγαπητέ, είναι υποκείμενος στον θάνατο. Αν ο σεβάσμιος διατηρεί προσκόλληση στη μητέρα και τον πατέρα, θα πεθάνει· αν ο σεβάσμιος δεν διατηρεί προσκόλληση στη μητέρα και τον πατέρα, θα πεθάνει. Καλό θα ήταν, σεβάσμιε, η προσκόλληση που έχεις στη μητέρα και τον πατέρα, αυτήν να την εγκαταλείψεις'».

Αν αυτός έλεγε έτσι: "η προσκόλλησή μου στη μητέρα και τον πατέρα έχει εγκαταλειφθεί", αυτός πρέπει να ερωτηθεί έτσι: "υπάρχει όμως στον σεβάσμιο προσκόλληση στους γιους και τη σύζυγο;" Αν αυτός έλεγε έτσι: "υπάρχει σε μένα προσκόλληση στους γιους και τη σύζυγο", αυτός πρέπει να ερωτηθεί έτσι: 'Ο σεβάσμιος, αγαπητέ, είναι υποκείμενος στον θάνατο. Αν ο σεβάσμιος δείξει προσκόλληση στους γιους και τη σύζυγο, θα πεθάνει· αν ο σεβάσμιος δεν δείξει προσκόλληση στους γιους και τη σύζυγο, θα πεθάνει. Καλό θα ήταν, σεβάσμιε, η προσκόλλησή σου στους γιους και τη σύζυγο, αυτήν να εγκαταλείψεις"».

Αν αυτός έλεγε έτσι: "η προσκόλλησή μου στους γιους και τη σύζυγο έχει εγκαταλειφθεί", αυτός πρέπει να ερωτηθεί έτσι: "υπάρχει όμως στον σεβάσμιο προσκόλληση στα πέντε είδη ανθρώπινης αισθησιακής ηδονής;" Αν αυτός έλεγε έτσι: "υπάρχει σε μένα προσκόλληση στα πέντε είδη ανθρώπινης αισθησιακής ηδονής", αυτός πρέπει να ερωτηθεί έτσι: "από τις ανθρώπινες ηδονές πράγματι, φίλε, οι θεϊκές ηδονές είναι ανώτερες και πιο εξαίσιες. Καλό θα ήταν, σεβάσμιε, αποσύροντας τη συνείδηση από τις ανθρώπινες ηδονές, να κατευθύνεις τη συνείδηση στους θεούς που κυβερνώνται από τους τέσσερις μεγάλους βασιλείς"».

Αν αυτός έλεγε έτσι: "η συνείδησή μου έχει αποσυρθεί από τις ανθρώπινες ηδονές, η συνείδηση έχει κατευθυνθεί στους θεούς που κυβερνώνται από τους τέσσερις μεγάλους βασιλείς", αυτός πρέπει να ερωτηθεί έτσι: "από τους θεούς που κυβερνώνται από τους τέσσερις μεγάλους βασιλείς πράγματι, φίλε, οι Τριάντα Τρεις θεοί είναι ανώτεροι και πιο εξαίσιοι. Καλό θα ήταν, σεβάσμιε, αποσύροντας τη συνείδηση από τους θεούς που κυβερνώνται από τους τέσσερις μεγάλους βασιλείς, να κατευθύνεις τη συνείδηση στους Τριάντα Τρεις θεούς"».

Αν αυτός έλεγε έτσι: "η συνείδησή μου έχει αποσυρθεί από τους θεούς που κυβερνώνται από τους τέσσερις μεγάλους βασιλείς, η συνείδηση έχει κατευθυνθεί στους Τριάντα Τρεις θεούς", αυτός πρέπει να ερωτηθεί έτσι: "από τους Τριάντα Τρεις θεούς πράγματι, φίλε, οι θεοί Γιάμα... κ.λπ... οι θεοί Τουσίτα... κ.λπ... οι δημιουργοχαρείς θεοί... κ.λπ... οι θεοί που ελέγχουν τα δημιουργήματα άλλων... κ.λπ... από τους θεούς που ελέγχουν τα δημιουργήματα άλλων πράγματι, φίλε, ο κόσμος του Βράχμα είναι ανώτερος και πιο εξαίσιος. Καλό θα ήταν, σεβάσμιε, αποσύροντας τη συνείδηση από τους θεούς που ελέγχουν τα δημιουργήματα άλλων, να κατευθύνεις τη συνείδηση στον κόσμο του Βράχμα". Αν αυτός έλεγε έτσι: "η συνείδησή μου έχει αποσυρθεί από τους θεούς που ελέγχουν τα δημιουργήματα άλλων, η συνείδηση έχει κατευθυνθεί στον κόσμο του Βράχμα", αυτός πρέπει να ερωτηθεί έτσι: "ακόμα και ο κόσμος του Βράχμα πράγματι, φίλε, είναι παροδικός, ασταθής, περιλαμβανόμενος στην ταυτότητα. Καλό θα ήταν, σεβάσμιε, αποσύροντας τη συνείδηση από τον κόσμο του Βράχμα, να κατευθύνεις τη συνείδηση στην παύση της ταυτότητας"».

Αν αυτός έλεγε έτσι: "Η συνείδησή μου έχει αναδυθεί από τον κόσμο του Βράχμα, κατευθύνω τη συνείδησή μου στην παύση της ταυτότητας"· για έναν λαϊκό ακόλουθο με έτσι απελευθερωμένη συνείδηση, Μαχανάμα, δεν λέω καμία διαφορά με έναν μοναχό με συνείδηση απελευθερωμένη από τις νοητικές διαφθορές, δηλαδή - απελευθέρωση μέσω της απελευθέρωσης». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τον καρπό της εισόδου στο ρεύμα

1051. «Αυτοί οι τέσσερις, μοναχοί, παράγοντες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν οδηγούν στην πραγμάτωση του καρπού της εισόδου στο ρεύμα. Ποιοι τέσσερις; Συναναστροφή με ενάρετα άτομα, ακοή της Άριστης Διδασκαλίας, συνετή προσοχή, άσκηση σύμφωνα με τη Διδασκαλία - αυτοί, μοναχοί, οι τέσσερις παράγοντες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν οδηγούν στην πραγμάτωση του καρπού της εισόδου στο ρεύμα». Πέμπτο.

6. Ομιλία για τον καρπό της άπαξ επιστροφής

1052. «Αυτοί οι τέσσερις, μοναχοί, παράγοντες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν οδηγούν στην πραγμάτωση του καρπού της άπαξ επιστροφής. Ποιοι τέσσερις;... Κ.λπ... οδηγούν». Έκτο.

7. Ομιλία για τον καρπό της μη-επιστροφής

1053. ...Κ.λπ... για την πραγμάτωση του καρπού της μη-επιστροφής... κ.λπ... οδηγούν». Έβδομη.

8. Ομιλία για τον καρπό της Αξιότητας

1054. ...Κ.λπ... για την πραγμάτωση του καρπού της Αξιότητας... κ.λπ...οδηγούν». Όγδοη.

9. Ομιλία για την απόκτηση σοφίας

1055. ...Κ.λπ... για την απόκτηση σοφίας... κ.λπ...οδηγούν». Ένατη.

10. Ομιλία για την ανάπτυξη σοφίας

1056. ...Κ.λπ... στην ανάπτυξη της σοφίας... κ.λπ...οδηγούν». Δέκατη.

11. Ομιλία για την επέκταση σοφίας

1057. ...Κ.λπ... Για την επέκταση της σοφίας... κ.λπ... οδηγούν». Ενδέκατη.

Το κεφάλαιο με σοφία έκτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Με στροφές, ολοκλήρωσε την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή, η Νταμμαντιννά και ο ασθενής·
> τέσσερις καρποί, απόκτηση, πρόοδος και με την επέκταση.

7. Το κεφάλαιο για τη μεγάλη σοφία

1. Ομιλία για τη μεγάλη σοφία

1058. «Αυτοί οι τέσσερις, μοναχοί, παράγοντες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν οδηγούν στη μεγάλη σοφία. Ποιοι τέσσερις; Συναναστροφή με ενάρετα άτομα, ακοή της Άριστης Διδασκαλίας, συνετή προσοχή, άσκηση σύμφωνα με τη Διδασκαλία - αυτοί, μοναχοί, οι τέσσερις παράγοντες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν οδηγούν στη μεγάλη σοφία». Πρώτο.

2. Ομιλία για την ευρεία σοφία

1059. ... οδηγούν στην ευρεία σοφία». Δεύτερο.

3. Ομιλία για την εκτεταμένη σοφία

1060. ... οδηγούν στην ευρεία σοφία». Τρίτη.

4. Ομιλία για τη βαθιά σοφία

1061. ... οδηγούν στη βαθιά σοφία». Τέταρτο.

5. Ομιλία για την απεριόριστη σοφία

1062. ... οδηγούν στο να γίνει κανείς γνωστός ως επιμελής». Πέμπτο.

6. Ομιλία για την ευρεία σοφία

1063. ... οδηγούν στην ευρεία σοφία». Έκτο.

7. Ομιλία για την αφθονία σοφίας

1064. ... οδηγούν στην αφθονία σοφίας». Έβδομη.

8. Ομιλία για την ταχεία σοφία

1065. ... οδηγούν στην οξεία σοφία». Όγδοη.

9. Η ομιλία για την ελαφριά σοφία

1066. ... οδηγούν στην ελαφρότητα της σοφίας». Ένατη.

10. Η ομιλία για την εύθυμη σοφία

1067. ... οδηγούν στην εύθυμη σοφία». Δέκατη.

11. Η ομιλία για την ταχεία σοφία

1068. ... οδηγούν στην οξύτητα της σοφίας». Ενδέκατη.

12. Η ομιλία για την οξεία σοφία

1069. ... οδηγούν στην οξεία σοφία». Δωδέκατη.

13. Η ομιλία για τη διεισδυτική σοφία

1070. ... οδηγούν στη διεισδυτική σοφία. Ποιοι τέσσερις; Συναναστροφή με ενάρετα άτομα, ακοή της Άριστης Διδασκαλίας, συνετή προσοχή, άσκηση σύμφωνα με τη Διδασκαλία - αυτοί, μοναχοί, οι τέσσερις παράγοντες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν οδηγούν στη διεισδυτική σοφία». Δέκατη τρίτη.

Το κεφάλαιο της μεγάλης σοφίας έβδομο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Μεγάλη, ποικίλη, εκτεταμένη-βαθιά, επιμελής-ευρεία-άφθονη·
> γρήγορη-ελαφριά-γελαστή-ταχεία, οξεία και με τη διεισδυτική.

Η συλλογή της εισόδου στο ρεύμα ενδέκατη.

12. Συνδεδεμένες ομιλίες για τις αλήθειες

1. Το κεφάλαιο για την αυτοσυγκέντρωση

1. Η ομιλία για την αυτοσυγκέντρωση

1071. Προέλευση στη Σαβάττχι. «Αναπτύσσετε, μοναχοί, την αυτοσυγκέντρωση. Ένας αυτοσυγκεντρωμένος μοναχός, μοναχοί, κατανοεί όπως πραγματικά είναι. Και τι κατανοεί όπως πραγματικά είναι; Κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Αναπτύσσετε, μοναχοί, την αυτοσυγκέντρωση. Ένας αυτοσυγκεντρωμένος μοναχός, μοναχοί, κατανοεί όπως πραγματικά είναι».

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος», πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου», πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου», πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Πρώτο.

2. Η ομιλία για την απομόνωση

1072. «Αφοσιωθείτε στην απομόνωση, μοναχοί. Ένας μοναχός σε απομόνωση, μοναχοί, κατανοεί όπως πραγματικά είναι. Και τι κατανοεί όπως πραγματικά είναι; Κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Αφοσιωθείτε στην απομόνωση, μοναχοί. Ένας μοναχός σε απομόνωση, μοναχοί, κατανοεί όπως πραγματικά είναι.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος», πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου», πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου», πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Δεύτερο.

3. Η πρώτη ομιλία για τον γιο καλής οικογένειας

1073. «Όποιοι, μοναχοί, γιοι καλών οικογενειών στο παρελθόν σωστά αναχώρησαν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή, όλοι αυτοί για την πλήρη συνειδητοποίηση των τεσσάρων ευγενών αληθειών όπως πραγματικά είναι. Όποιοι, μοναχοί, γιοι καλών οικογενειών στο μέλλον σωστά θα αναχωρήσουν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή, όλοι αυτοί για την πλήρη συνειδητοποίηση των τεσσάρων ευγενών αληθειών όπως πραγματικά είναι. Όποιοι, μοναχοί, γιοι καλών οικογενειών τώρα σωστά αναχωρούν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή, όλοι αυτοί για την πλήρη συνειδητοποίηση των τεσσάρων ευγενών αληθειών όπως πραγματικά είναι.

«Ποιων τεσσάρων; Της ευγενούς αλήθειας του υπαρξιακού πόνου, της ευγενούς αλήθειας της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου, της ευγενούς αλήθειας της παύσης του υπαρξιακού πόνου, της ευγενούς αλήθειας της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου. Όποιοι, μοναχοί, γιοι καλών οικογενειών στο παρελθόν σωστά αναχώρησαν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή... κ.λπ... θα αναχωρήσουν... κ.λπ... αναχωρούν, όλοι αυτοί για την πλήρη συνειδητοποίηση αυτών ακριβώς των τεσσάρων ευγενών αληθειών όπως πραγματικά είναι.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος», πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου», πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου», πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Τρίτη.

4. Η δεύτερη ομιλία για τον γιο καλής οικογένειας

1074. «Όποιοι, μοναχοί, γιοι καλών οικογενειών στο παρελθόν σωστά αναχώρησαν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή και συνειδητοποίησαν πλήρως όπως πραγματικά είναι, όλοι αυτοί συνειδητοποίησαν πλήρως τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες όπως πραγματικά είναι. Όποιοι, μοναχοί, γιοι καλών οικογενειών στο μέλλον σωστά θα αναχωρήσουν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή και θα συνειδητοποιήσουν πλήρως όπως πραγματικά είναι, όλοι αυτοί θα συνειδητοποιήσουν πλήρως τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες όπως πραγματικά είναι. Όποιοι, μοναχοί, γιοι καλών οικογενειών τώρα σωστά αναχωρούν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή και συνειδητοποιούν πλήρως όπως πραγματικά είναι, όλοι αυτοί συνειδητοποιούν πλήρως τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες όπως πραγματικά είναι.

«Ποιες τέσσερις; Η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου. Όποιοι, μοναχοί, γιοι καλών οικογενειών στο παρελθόν σωστά αναχώρησαν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή και συνειδητοποίησαν πλήρως όπως

πραγματικά είναι... κ.λπ... θα συνειδητοποιήσουν πλήρως... κ.λπ... συνειδητοποιούν πλήρως, όλοι αυτοί συνειδητοποιούν πλήρως αυτές τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες όπως πραγματικά είναι.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Τέταρτο.

5. Η πρώτη ομιλία για τους ασκητές και τους βραχμάνους

1075. «Όποιοι, μοναχοί, ασκητές ή βραχμάνοι στο παρελθόν αφυπνίστηκαν πλήρως όπως πραγματικά είναι, όλοι αυτοί αφυπνίστηκαν πλήρως στις τέσσερις ευγενείς αλήθειες όπως πραγματικά είναι. Όποιοι, μοναχοί, ασκητές ή βραχμάνοι στο μέλλον θα αφυπνιστούν πλήρως όπως πραγματικά είναι, όλοι αυτοί θα αφυπνιστούν πλήρως στις τέσσερις ευγενείς αλήθειες όπως πραγματικά είναι. Όποιοι, μοναχοί, ασκητές ή βραχμάνοι τώρα αφυπνίζονται πλήρως όπως πραγματικά είναι, όλοι αυτοί αφυπνίζονται πλήρως στις τέσσερις ευγενείς αλήθειες όπως πραγματικά είναι.

«Ποιες τέσσερις; Η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου. Όποιοι, μοναχοί, ασκητές ή βραχμάνοι στο παρελθόν αφυπνίστηκαν πλήρως όπως πραγματικά είναι... κ.λπ... θα αφυπνιστούν πλήρως... κ.λπ... αφυπνίζονται πλήρως, όλοι αυτοί αφυπνίζονται πλήρως σε αυτές τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες όπως πραγματικά είναι.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Πέμπτο.

6. Η δεύτερη ομιλία για τους ασκητές και τους βραχμάνους

1076. «Όποιοι, μοναχοί, ασκητές ή βραχμάνοι στο παρελθόν διακήρυξαν ότι έχουν αφυπνιστεί πλήρως όπως πραγματικά είναι, όλοι αυτοί διακήρυξαν ότι έχουν αφυπνιστεί πλήρως στις τέσσερις ευγενείς αλήθειες όπως πραγματικά είναι. Όποιοι, μοναχοί, ασκητές ή βραχμάνοι στο μέλλον θα διακηρύξουν ότι έχουν αφυπνιστεί πλήρως όπως πραγματικά είναι, όλοι αυτοί θα διακηρύξουν ότι έχουν αφυπνιστεί πλήρως στις τέσσερις ευγενείς αλήθειες όπως πραγματικά είναι. Όποιοι, μοναχοί, ασκητές ή βραχμάνοι τώρα διακηρύσσουν ότι έχουν αφυπνιστεί πλήρως όπως πραγματικά είναι, όλοι αυτοί διακηρύσσουν ότι έχουν αφυπνιστεί πλήρως στις τέσσερις ευγενείς αλήθειες όπως πραγματικά είναι.

«Ποιες τέσσερις; Η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου. Όποιοι, μοναχοί, ασκητές ή βραχμάνοι στο παρελθόν διακήρυξαν ότι έχουν αφυπνιστεί πλήρως όπως πραγματικά είναι... κ.λπ... θα διακηρύξουν... κ.λπ... διακηρύσσουν, όλοι αυτοί διακηρύσσουν ότι έχουν αφυπνιστεί πλήρως σε αυτές τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες όπως πραγματικά είναι.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Έκτο.

7. Η ομιλία για τον λογισμό

1077. «Μην σκέφτεστε, μοναχοί, κακούς φαύλους λογισμούς, δηλαδή -ηδονικό λογισμό, λογισμό του θυμού, λογισμό της βίας. Για ποιο λόγο; Αυτοί οι λογισμοί, μοναχοί, δεν είναι ωφέλιμοι, δεν αποτελούν τις βασικές αρχές της άγιας ζωής, δεν οδηγούν στην αποστασιοποίηση, δεν οδηγούν στο μη πάθος, δεν οδηγούν στην παύση, δεν οδηγούν στη γαλήνη, δεν οδηγούν στην άμεση γνώση, δεν οδηγούν στην ανώτατη φώτιση, δεν οδηγούν στο Νιμπάνα.

«Όταν σκέφτεστε όμως, μοναχοί, να σκέφτεστε: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος», να σκέφτεστε: «αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου», να σκέφτεστε: «αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου», να σκέφτεστε: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Για ποιο λόγο; Αυτοί οι λογισμοί, μοναχοί, είναι ωφέλιμοι, αυτοί αποτελούν τις βασικές αρχές της άγιας ζωής, αυτοί οδηγούν στην αποστασιοποίηση, στο μη πάθος, στην παύση, στη γαλήνη, στην άμεση γνώση, στην ανώτατη φώτιση, στο Νιμπάνα.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τον στοχασμό

1078. «Μην στοχάζεστε, μοναχοί, κακόβουλη φαύλη σκέψη -ή «ο κόσμος είναι αιώνιος» ή «ο κόσμος είναι μη-αιώνιος», ή «ο κόσμος είναι πεπερασμένος» ή «ο κόσμος είναι άπειρος», ή «η ψυχή είναι το ίδιο με το σώμα» ή «η ψυχή είναι κάτι άλλο και το σώμα κάτι άλλο», ή «ο Τατχάγκατα υπάρχει μετά το θάνατο» ή «ο Τατχάγκατα δεν υπάρχει μετά το θάνατο», ή «ο Τατχάγκατα και υπάρχει και δεν υπάρχει μετά το θάνατο» ή «ο Τατχάγκατα ούτε υπάρχει ούτε δεν υπάρχει μετά το θάνατο». Για ποιο λόγο; Αυτός ο στοχασμός, μοναχοί, δεν συνδέεται με το όφελος, δεν αποτελεί τις βασικές αρχές της άγιας ζωής, δεν οδηγεί στην αποστασιοποίηση, δεν οδηγεί στο μη πάθος, δεν οδηγεί στην παύση, δεν οδηγεί στη γαλήνη, δεν οδηγεί στην άμεση γνώση, δεν οδηγεί στην ανώτατη φώτιση, δεν οδηγεί στο Νιμπάνα.

«Όταν στοχάζεστε όμως, μοναχοί, να στοχάζεστε: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος», να στοχάζεστε: «αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου», να στοχάζεστε: «αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου», να στοχάζεστε: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Για ποιο λόγο; Αυτός ο στοχασμός, μοναχοί, συνδέεται με το όφελος, αυτός αποτελεί τις βασικές αρχές της άγιας ζωής, αυτός οδηγεί στην αποστασιοποίηση, στο μη πάθος, στην παύση, στη γαλήνη, στην άμεση γνώση, στην ανώτατη φώτιση, στο Νιμπάνα.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Όγδοη.

9. Η ομιλία για τη φιλονικία

1079. «Μην κάνετε, μοναχοί, αντιπαραθετικές συζητήσεις -'Εσύ δεν καταλαβαίνεις αυτή τη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή, εγώ καταλαβαίνω αυτή τη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή. Πώς θα μπορούσες εσύ να καταλάβεις αυτή τη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή; Εσύ ακολουθείς λάθος πρακτική, εγώ ακολουθώ σωστή πρακτική. Τα λόγια μου είναι συνεπή, τα δικά σου είναι ασυνεπή.

Αυτό που έπρεπε να πεις στην αρχή το είπες στο τέλος, αυτό που έπρεπε να πεις στο τέλος το είπες στην αρχή. Αυτό που είχες σκεφτεί τόσο καιρό αποδείχθηκε λάθος.Η θεωρία σου έχει αντικρουστεί, πήγαινε να ξεμπλέξεις από τη θεωρία σου. Έχεις ηττηθεί, ξεμπέρδεψέ την αν μπορείς!' Για ποιο λόγο; Αυτή η συζήτηση, μοναχοί, δεν συνδέεται με το όφελος, δεν αποτελεί τις βασικές αρχές της άγιας ζωής, δεν οδηγεί στην αποστασιοποίηση, δεν οδηγεί στο μη πάθος, δεν οδηγεί στην παύση, δεν οδηγεί στη γαλήνη, δεν οδηγεί στην άμεση γνώση, δεν οδηγεί στην ανώτατη φώτιση, δεν οδηγεί στο Νιμπάνα.

«Όταν συζητάτε όμως, μοναχοί, να συζητάτε: 'αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος', να συζητάτε: 'αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου', να συζητάτε: 'αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου', να συζητάτε: 'αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου'... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια». Ένατη.

10. Η ομιλία για την άσκοπη συζήτηση

1080. «Μην κάνετε, μοναχοί, πολλά είδη άσκοπης συζήτησης, δηλαδή -συζήτηση για βασιλιάδες, για κλέφτες, για υπουργούς, για στρατό, για κινδύνους, για πόλεμο, για φαγητό, για ποτό, για ρούχα, για κρεβάτια, για γιρλάντες, για αρώματα, για συγγενείς, για οχήματα, για χωριά, για κωμοπόλεις, για πόλεις, για χώρες, για γυναίκες, για ήρωες, για κουτσομπολιά του δρόμου, για κουτσομπολιά στο πηγάδι, για νεκρούς, για διάφορα πράγματα, για τον κόσμο, για τη θάλασσα, για το πώς γίνονται και δεν γίνονται τα πράγματα. Για ποιο λόγο; Αυτή η συζήτηση, μοναχοί, δεν συνδέεται με το όφελος, δεν αποτελεί τις βασικές αρχές της άγιας ζωής, δεν οδηγεί στην αποστασιοποίηση, δεν οδηγεί στο μη πάθος, δεν οδηγεί στην παύση, δεν οδηγεί στη γαλήνη, δεν οδηγεί στην άμεση γνώση, δεν οδηγεί στην ανώτατη φώτιση, δεν οδηγεί στο Νιμπάνα.

«Όταν συζητάτε όμως, μοναχοί, να συζητάτε: 'αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος', να συζητάτε: 'αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου', να συζητάτε: 'αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου', να συζητάτε: 'αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου'. Για ποιο λόγο; Αυτή η συζήτηση, μοναχοί, συνδέεται με το όφελος, αυτή αποτελεί τις βασικές αρχές της άγιας ζωής, αυτή οδηγεί στην αποστασιοποίηση, στο μη πάθος, στην παύση, στη γαλήνη, στην άμεση γνώση, στην ανώτατη φώτιση, στο Νιμπάνα.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Δέκατη.

Το κεφάλαιο της αυτοσυγκέντρωσης πρώτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Αυτοσυγκέντρωση, απομόνωση, γιοι καλών οικογενειών τα άλλα δύο· ασκητές και βραχμάνοι, λογισμός, στοχασμός, αντιπαραθετική συζήτηση.

2. Το κεφάλαιο για την εκκίνηση του τροχού της διδασκαλίας

1. Η ομιλία για την εκκίνηση του τροχού της Διδασκαλίας

1081. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Μπαρανασί, στο Ισιπατάνα, στο πάρκο των ελαφιών. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους πέντε μοναχούς της ομάδας: «Αυτά τα δύο άκρα, μοναχοί, δεν πρέπει να ακολουθούνται από έναν αναχωρητή. Ποιες δύο; Αυτή η επιδίωξη της ηδονικής ευτυχίας στις ηδονές, που είναι κατώτερη, χωριάτικη, κοινή, μη ευγενής, μη επωφελής, και αυτή η επιδίωξη της αυτοταπείνωσης, που είναι οδυνηρή, μη ευγενής, μη επωφελής. Μη προσεγγίζοντας αυτά τα δύο άκρα, μοναχοί, η μέση πρακτική έχει κατανοηθεί πλήρως από τον Τατχάγκατα, που δημιουργεί όραση, που δημιουργεί γνώση, που οδηγεί στη γαλήνη, στην άμεση γνώση, στην ανώτατη φώτιση, στο Νιμπάνα».

«Και ποια είναι, μοναχοί, αυτή η μέση πρακτική που έχει κατανοηθεί πλήρως από τον Τατχάγκατα, που δημιουργεί όραση, που δημιουργεί γνώση, που οδηγεί στη γαλήνη, στην άμεση γνώση, στην ανώτατη φώτιση, στο Νιμπάνα; Αυτή ακριβώς η ευγενής οκταμελής οδός, δηλαδή - ορθή άποψη, ορθός λογισμός, ορθή ομιλία, ορθή πράξη, ορθός βιοπορισμός, ορθή προσπάθεια, ορθή μνήμη, ορθή αυτοσυγκέντρωση. Αυτή είναι, μοναχοί, η μέση πρακτική που έχει κατανοηθεί πλήρως από τον Τατχάγκατα, που δημιουργεί όραση, που δημιουργεί γνώση, που οδηγεί στη γαλήνη, στην άμεση γνώση, στην ανώτατη φώτιση, στο Νιμπάνα.

«Αυτή όμως, μοναχοί, είναι η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου -η γέννηση είναι υπαρξιακός πόνος, το γήρας είναι υπαρξιακός πόνος, η ασθένεια είναι υπαρξιακός πόνος, ο θάνατος είναι υπαρξιακός πόνος, η συσχέτιση με τα μη αγαπημένα είναι υπαρξιακός πόνος, ο χωρισμός από τα αγαπημένα είναι υπαρξιακός πόνος, το να μην αποκτά κανείς αυτό που επιθυμεί είναι επίσης υπαρξιακός πόνος - συνοπτικά, τα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης είναι υπαρξιακός πόνος. Αυτή όμως, μοναχοί, είναι η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου - αυτή η επιθυμία που οδηγεί σε επαναγέννηση, συνοδευόμενη από απόλαυση και πάθος, που βρίσκει ευχαρίστηση εδώ κι εκεί, δηλαδή - ηδονική επιθυμία, επιθυμία για ύπαρξη, επιθυμία για μη ύπαρξη. Αυτή όμως, μοναχοί, είναι η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου - η πλήρης αποστασιοποίηση και παύση αυτής της ίδιας της επιθυμίας χωρίς υπόλοιπο, η γενναιοδωρία, η παραίτηση, η ελευθερία, η μη προσκόλληση. Αυτή όμως, μοναχοί, είναι η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου - αυτή ακριβώς η ευγενής οκταμελής οδός, δηλαδή - ορθή άποψη... κ.λπ... ορθή αυτοσυγκέντρωση.

«Αυτή είναι η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου», έτσι σε μένα, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως. «Αυτή όμως η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητή», έτσι σε μένα, μοναχοί, πριν... κ.λπ... εγέρθηκε. «Αυτή όμως η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου έχει γίνει πλήρως κατανοητή», έτσι σε μένα, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως.

«Αυτή είναι η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου», έτσι σε μένα, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως. «Αυτή όμως η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου πρέπει να εγκαταλειφθεί», έτσι σε μένα, μοναχοί, πριν... κ.λπ... εγέρθηκε. «Αυτή όμως η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου έχει εγκαταλειφθεί», έτσι σε

μένα, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως.

«Αυτή είναι η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου», έτσι σε μένα, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως. «Αυτή η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου πρέπει να συνειδητοποιηθεί», έτσι σε μένα, μοναχοί, πριν... κ.λπ... εγέρθηκε. «Αυτή η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου έχει συνειδητοποιηθεί», έτσι σε μένα, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως.

«Αυτή είναι η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου», έτσι σε μένα, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως. «Αυτή η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου πρέπει να αναπτυχθεί», έτσι σε μένα, μοναχοί, πριν... κ.λπ... εγέρθηκε. «Αυτή η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου έχει αναπτυχθεί», έτσι σε μένα, μοναχοί, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως.

«Όσο καιρό, μοναχοί, σε αυτές τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες η γνώση και ενόραση όπως πραγματικά είναι, έτσι με τρεις κύκλους και δώδεκα τρόπους, δεν ήταν πλήρως καθαρή σε μένα, τόσο καιρό εγώ, μοναχοί, στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, δεν αναγνώρισα τον εαυτό μου ως αυτόν που έχει αφυπνιστεί πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση.

«Όταν όμως, μοναχοί, σε αυτές τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες η γνώση και ενόραση όπως πραγματικά είναι, έτσι με τρεις κύκλους και δώδεκα τρόπους, ήταν πλήρως καθαρή σε μένα, τότε εγώ, μοναχοί, στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, αναγνώρισα τον εαυτό μου ως αυτόν που έχει αφυπνιστεί πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση. Και η γνώση και η ενόραση εγέρθηκαν σε μένα - 'Ακλόνητη είναι η απελευθέρωσή μου, αυτή είναι η τελευταία γέννηση, δεν υπάρχει πλέον επαναγέννηση'.» Αυτά είπε ο Ευλογημένος. Οι πέντε μοναχοί της ομάδας, ευχαριστημένοι, αγαλλίασαν με τα λόγια του Ευλογημένου.

Και όταν αυτή η ανάλυση εκφωνούνταν, στον σεβάσμιο Κοντάνια εγέρθηκε ο οφθαλμός της Διδασκαλίας, χωρίς σκόνη, χωρίς ρύπο - «ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης».

Και όταν ο τροχός της Διδασκαλίας τέθηκε σε κίνηση από τον Ευλογημένο, οι γήινοι θεοί διακήρυξαν με δυνατή φωνή: «Αυτός ο ανυπέρβλητος τροχός της Διδασκαλίας τέθηκε σε κίνηση από τον Ευλογημένο στη Μπαρανασί, στο Ισιπατάνα, στο πάρκο των ελαφιών, μη αναστρέψιμος από κανέναν ασκητή ή βραχμάνο ή θεό ή Μάρα ή Βράχμα ή οποιονδήποτε στον κόσμο». Ακούγοντας τον ήχο των γήινων θεών, οι θεοί που κυβερνώνται από τους τέσσερις μεγάλους βασιλείς διακήρυξαν με δυνατή φωνή: «Αυτός ο ανυπέρβλητος τροχός της Διδασκαλίας τέθηκε σε κίνηση από τον

Ευλογημένο στη Μπαρανασί, στο Ισιπατάνα, στο πάρκο των ελαφιών, μη αναστρέψιμος από κανέναν ασκητή ή βραχμάνο ή θεό ή Μάρα ή Βράχμα ή οποιονδήποτε στον κόσμο». Ακούγοντας τον ήχο των θεών που κυβερνώνται από τους τέσσερις μεγάλους βασιλείς, οι Τριάντα Τρεις θεοί... κ.λπ... οι θεοί Γιάμα... κ.λπ... οι θεοί Τουσίτα... κ.λπ... οι δημιουργοχαρείς θεοί... κ.λπ... οι θεοί που ελέγχουν τα δημιουργήματα άλλων... κ.λπ... οι θεοί της συντροφιάς του Βράχμα διακήρυξαν με δυνατή φωνή: «Αυτός ο ανυπέρβλητος τροχός της Διδασκαλίας τέθηκε σε κίνηση από τον Ευλογημένο στη Μπαρανασί, στο Ισιπατάνα, στο πάρκο των ελαφιών, μη αναστρέψιμος από κανέναν ασκητή ή βραχμάνο ή θεό ή Μάρα ή Βράχμα ή οποιονδήποτε στον κόσμο».

Έτσι εκείνη τη στιγμή, εκείνη την ώρα, ο ήχος ανέβηκε μέχρι τον κόσμο του Βράχμα. Και αυτό το δεκαχιλιαπλάσιο κοσμικό σύστημα έτρεμε, σειόταν και δονούνταν, και απεριόριστο μεγαλειώδες φως εμφανίστηκε στον κόσμο, υπερβαίνοντας τη θεϊκή δύναμη των θεών.

Τότε ο Ευλογημένος εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο: «Κατάλαβε πράγματι, αγαπητέ, ο Κοντάνια, κατάλαβε πράγματι, αγαπητέ, ο Κοντάνια!» Έτσι πράγματι του σεβάσμιου Κοντάνια το όνομα έγινε 'Ανιασικοντάνια'. Πρώτο.

2. Η ομιλία για τον Ταθάγκατα

1082. «Αυτή είναι η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου», μοναχοί, στους Τατχάγκατα σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως. «Αυτή όμως η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητή», μοναχοί, στους Τατχάγκατα πριν... κ.λπ... εγέρθηκε. «Αυτή όμως η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου έχει γίνει πλήρως κατανοητή», μοναχοί, στους Τατχάγκατα σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως.

«Αυτή είναι η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου», μοναχοί, στους Τατχάγκατα σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως. «Αυτή όμως η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου πρέπει να εγκαταλειφθεί», μοναχοί, στους Τατχάγκατα πριν... κ.λπ... εγέρθηκε. «Αυτή όμως η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου έχει εγκαταλειφθεί», μοναχοί, στους Τατχάγκατα σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως.

«Αυτή είναι η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου», μοναχοί, στους Τατχάγκατα σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως. «Αυτή όμως η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου πρέπει να συνειδητοποιηθεί», μοναχοί, στους Τατχάγκατα πριν... κ.λπ... εγέρθηκε. «Αυτή όμως η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου έχει συνειδητοποιηθεί», μοναχοί, στους Τατχάγκατα σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως.

«Αυτή είναι η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου», μοναχοί, στους Τατχάγκατα σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως. «Αυτή όμως η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου πρέπει να αναπτυχθεί», μοναχοί, στους Τατχάγκατα πριν... κ.λπ... εγέρθηκε. «Αυτή όμως η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου έχει αναπτυχθεί», μοναχοί, στους Τατχάγκατα σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, εγέρθηκε όραση, εγέρθηκε γνώση, εγέρθηκε σοφία, εγέρθηκε αληθινή γνώση, εγέρθηκε φως». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για το συνάθροισμα

1083. «Υπάρχουν αυτές οι τέσσερις ευγενείς αλήθειες, μοναχοί. Ποιες τέσσερις; Η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου.

«Και ποια είναι, μοναχοί, η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου; Πρέπει να ειπωθεί 'τα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης', δηλαδή - το συνάθροισμα της προσκόλλησης στην ύλη... κ.λπ... το συνάθροισμα της προσκόλλησης στη συνείδηση. Αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου.

«Και ποια είναι, μοναχοί, η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου; Αυτή η επιθυμία που οδηγεί σε επαναγέννηση, συνοδευόμενη από απόλαυση και πάθος, που βρίσκει ευχαρίστηση εδώ κι εκεί, δηλαδή - ηδονική επιθυμία, επιθυμία για ύπαρξη, επιθυμία για μη ύπαρξη. Αυτό ονομάζεται, μοναχοί, η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου.

«Και ποια είναι, μοναχοί, η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου; Η πλήρης αποστασιοποίηση και παύση αυτής της ίδιας της επιθυμίας χωρίς υπόλοιπο, η γενναιοδωρία, η παραίτηση, η ελευθερία, η μη προσκόλληση - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου.

«Και ποια είναι, μοναχοί, η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου; Αυτή ακριβώς η ευγενής οκταμελής οδός, δηλαδή - ορθή άποψη... κ.λπ... ορθή αυτοσυγκέντρωση - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις ευγενείς αλήθειες.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Τρίτη.

4. Η ομιλία για την εσωτερική αισθητήρια βάση

1084. «Υπάρχουν αυτές οι τέσσερις ευγενείς αλήθειες, μοναχοί. Ποιες τέσσερις; Η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου.

«Και ποια είναι, μοναχοί, η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου; Πρέπει να ειπωθεί 'οι έξι εσωτερικές αισθητήριες βάσεις'. Ποιες είναι οι έξι; Αισθητήρια βάση του ματιού... κ.λπ... αισθητήρια βάση του νου - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου.

«Και ποια είναι, μοναχοί, η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου; Αυτή η επιθυμία που οδηγεί σε επαναγέννηση, συνοδευόμενη από απόλαυση και πάθος, που βρίσκει ευχαρίστηση εδώ κι εκεί, δηλαδή - ηδονική επιθυμία, επιθυμία για ύπαρξη, επιθυμία για μη ύπαρξη - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου.

«Και ποια είναι, μοναχοί, η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου; Η πλήρης αποστασιοποίηση και παύση αυτής της ίδιας της επιθυμίας χωρίς υπόλοιπο, η γενναιοδωρία, η παραίτηση, η ελευθερία, η μη προσκόλληση - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου.

«Και ποια είναι, μοναχοί, η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου; Αυτή ακριβώς η ευγενής οκταμελής οδός, δηλαδή - ορθή άποψη... κ.λπ... ορθή αυτοσυγκέντρωση - αυτή ονομάζεται, μοναχοί, η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις ευγενείς αλήθειες.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Τέταρτο.

5. Η πρώτη ομιλία για τη συγκράτηση

1085. «Θυμάστε, μοναχοί, τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες που έχουν διδαχθεί από εμένα;» Όταν αυτό ειπώθηκε, κάποιος μοναχός είπε στον Ευλογημένο: «Εγώ, σεβάσμιε κύριε, θυμάμαι τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες που έχουν διδαχθεί από τον Ευλογημένο». «Πώς όμως εσύ, μοναχέ, θυμάσαι τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες που έχουν διδαχθεί από εμένα;» «Εγώ, σεβάσμιε κύριε, θυμάμαι τον υπαρξιακό πόνο ως την πρώτη ευγενή αλήθεια που έχει διδαχθεί από τον Ευλογημένο· εγώ, σεβάσμιε κύριε, θυμάμαι την προέλευση του υπαρξιακού πόνου ως τη δεύτερη ευγενή αλήθεια που έχει διδαχθεί από τον Ευλογημένο· εγώ, σεβάσμιε κύριε, θυμάμαι την παύση του υπαρξιακού πόνου ως την τρίτη ευγενή αλήθεια που έχει διδαχθεί από τον Ευλογημένο· εγώ, σεβάσμιε κύριε, θυμάμαι την πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου ως την τέταρτη ευγενή αλήθεια που έχει διδαχθεί από τον Ευλογημένο. Έτσι λοιπόν εγώ, σεβάσμιε κύριε, θυμάμαι τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες που έχουν διδαχθεί από τον Ευλογημένο».

«Καλώς, καλώς, μοναχέ! Καλώς πράγματι εσύ, μοναχέ, θυμάσαι τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες που έχουν διδαχθεί από εμένα. Ο υπαρξιακός πόνος, μοναχέ, έχει διδαχθεί από εμένα ως η πρώτη ευγενής αλήθεια, έτσι να τον θυμάσαι· η προέλευση του υπαρξιακού πόνου, μοναχέ, έχει διδαχθεί από εμένα ως η δεύτερη ευγενής αλήθεια, έτσι να την θυμάσαι· η παύση του υπαρξιακού πόνου, μοναχέ, έχει διδαχθεί από εμένα ως η τρίτη ευγενής αλήθεια, έτσι να την θυμάσαι· η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου, μοναχέ, έχει διδαχθεί από εμένα ως η τέταρτη ευγενής αλήθεια, έτσι να την θυμάσαι. Έτσι λοιπόν, μοναχέ, να θυμάσαι τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες που έχουν διδαχθεί από εμένα.

«Γι' αυτό, μοναχέ, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: 'αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος'... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Πέμπτο.

6. Η δεύτερη ομιλία για τη συγκράτηση

1086. «Θυμάστε, μοναχοί, τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες που έχουν διδαχθεί από εμένα;» Όταν αυτό ειπώθηκε, κάποιος μοναχός είπε στον Ευλογημένο: «Εγώ, σεβάσμιε κύριε, θυμάμαι τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες που έχουν διδαχθεί από τον Ευλογημένο».

«Πώς όμως εσύ, μοναχέ, θυμάσαι τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες που έχουν διδαχθεί από εμένα;» «Εγώ, σεβάσμιε κύριε, θυμάμαι τον υπαρξιακό πόνο ως την πρώτη ευγενή αλήθεια που έχει διδαχθεί από τον Ευλογημένο. Όποιος, σεβάσμιε κύριε, ασκητής ή βραχμάνος έλεγε έτσι - 'αυτός δεν είναι ο υπαρξιακός πόνος ως πρώτη ευγενής αλήθεια που έχει διδαχθεί από τον ασκητή Γκόταμα. Εγώ, αφού απορρίψω αυτόν τον υπαρξιακό πόνο ως πρώτη ευγενή αλήθεια, θα διακηρύξω έναν άλλο υπαρξιακό πόνο ως πρώτη ευγενή αλήθεια' - αυτό είναι αδύνατον. Την προέλευση του υπαρξιακού πόνου, σεβάσμιε κύριε, από τον Ευλογημένο... κ.λπ... εγώ, σεβάσμιε κύριε, θυμάμαι την πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου ως την τέταρτη ευγενή αλήθεια που έχει διδαχθεί από τον Ευλογημένο. Όποιος, σεβάσμιε κύριε, ασκητής ή βραχμάνος έλεγε έτσι - 'αυτή δεν είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου ως τέταρτη ευγενής αλήθεια που έχει διδαχθεί από τον ασκητή Γκόταμα. Εγώ, αφού απορρίψω αυτήν την πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου ως τέταρτη ευγενή αλήθεια, θα διακηρύξω μια άλλη πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου ως τέταρτη ευγενή αλήθεια' - αυτό είναι αδύνατον. Έτσι λοιπόν εγώ, σεβάσμιε κύριε, θυμάμαι τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες που έχουν διδαχθεί από τον Ευλογημένο».

«Καλώς, καλώς, μοναχέ! Καλώς πράγματι εσύ, μοναχέ, θυμάσαι τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες που έχουν διδαχθεί από εμένα. Ο υπαρξιακός πόνος, μοναχέ, έχει διδαχθεί από εμένα ως η πρώτη ευγενής αλήθεια, έτσι να τον θυμάσαι. Όποιος, μοναχέ, ασκητής ή βραχμάνος έλεγε έτσι - 'αυτός δεν είναι ο υπαρξιακός πόνος ως πρώτη ευγενής αλήθεια που έχει διδαχθεί από τον ασκητή Γκόταμα. Εγώ, αφού απορρίψω αυτόν τον υπαρξιακό πόνο ως πρώτη ευγενή αλήθεια, θα διακηρύξω έναν άλλο υπαρξιακό πόνο ως πρώτη ευγενή αλήθεια' - αυτό είναι αδύνατον. Η προέλευση του υπαρξιακού πόνου, μοναχέ... κ.λπ... η παύση του υπαρξιακού πόνου, μοναχέ... κ.λπ... η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου, μοναχέ, έχει διδαχθεί από εμένα ως η τέταρτη ευγενής αλήθεια, έτσι να την θυμάσαι. Όποιος, μοναχέ, ασκητής ή βραχμάνος έλεγε έτσι - 'αυτή δεν είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου ως τέταρτη ευγενής αλήθεια που έχει διδαχθεί από τον ασκητή Γκόταμα. Εγώ, αφού απορρίψω αυτήν την πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου ως τέταρτη ευγενή αλήθεια, θα διακηρύξω μια άλλη πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου ως τέταρτη ευγενή αλήθεια' - αυτό είναι αδύνατον. Έτσι λοιπόν εσύ, μοναχέ, να θυμάσαι τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες που έχουν διδαχθεί από εμένα.

«Γι' αυτό, μοναχέ, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: 'αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος'... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Έκτο.

7. Η ομιλία για την άγνοια

1087. Καθισμένος στο πλάι, εκείνος ο μοναχός είπε στον Ευλογημένο:«'Άγνοια, άγνοια', σεβάσμιε κύριε, λέγεται. Ποια άραγε, σεβάσμιε κύριε, είναι η άγνοια· και σε ποιο βαθμό κάποιος είναι κατεχόμενος από άγνοια;» «Ό,τι, μοναχέ, είναι αγνωσία για τον υπαρξιακό πόνο, αγνωσία για την προέλευση του υπαρξιακού πόνου, αγνωσία για την παύση του υπαρξιακού πόνου, αγνωσία για την πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου - αυτή ονομάζεται, μοναχέ, άγνοια· και σε αυτό το βαθμό κάποιος είναι κατεχόμενος από άγνοια.»

«Γι' αυτό, μοναχέ, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: 'αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος'... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Έβδομη.

8. Η ομιλία για την αληθινή γνώση

1088. Τότε κάποιος μοναχός πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, εκείνος ο μοναχός είπε στον Ευλογημένο: «'Αληθινή γνώση, αληθινή γνώση', σεβάσμιε κύριε, λέγεται. Ποια άραγε, σεβάσμιε κύριε, είναι η αληθινή γνώση· και σε ποιο βαθμό κάποιος είναι κάτοχος αληθινής γνώσης;» «Η γνώση για τον υπαρξιακό πόνο, μοναχέ, η γνώση για την προέλευση του υπαρξιακού πόνου, η γνώση για την παύση του υπαρξιακού πόνου, η γνώση για την πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου - αυτή ονομάζεται, μοναχέ, αληθινή γνώση· και σε αυτό το βαθμό κάποιος είναι κάτοχος αληθινής γνώσης.»

«Γι' αυτό, μοναχέ, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: 'αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος'... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Όγδοη.

9. Η ομιλία για την εξήγηση

1089. «Αυτή είναι η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου», μοναχοί, έχει θεσπιστεί από εμένα. Εκεί υπάρχουν αμέτρητα γράμματα, αμέτρητες φράσεις, αμέτρητες επεξηγήσεις - «έτσι και αυτή είναι η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου»· αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... «Αυτή είναι η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου», μοναχοί, έχει θεσπιστεί από εμένα. Εκεί υπάρχουν αμέτρητα γράμματα, αμέτρητες φράσεις, αμέτρητες επεξηγήσεις - «έτσι και αυτή είναι η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου».

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Ένατη.

10. Η ομιλία για το αληθές

1090. «Υπάρχουν αυτά τα τέσσερα πραγματικά, μοναχοί, αλάνθαστα, μη διαφορετικά. Ποιες τέσσερις; 'Αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος', μοναχοί, αυτό είναι πραγματικό, αυτό είναι αλάνθαστο, αυτό είναι μη διαφορετικό· 'αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου', αυτό είναι πραγματικό, αυτό είναι αλάνθαστο,

αυτό είναι μη διαφορετικό· 'αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου', αυτό είναι πραγματικό, αυτό είναι αλάνθαστο, αυτό είναι μη διαφορετικό· 'αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου', αυτό είναι πραγματικό, αυτό είναι αλάνθαστο, αυτό είναι μη διαφορετικό - αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα τέσσερα πραγματικά, αλάνθαστα, μη διαφορετικά.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Δέκατη.

Το κεφάλαιο της περιστροφής του τροχού της Διδασκαλίας δεύτερο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Ο τροχός της Διδασκαλίας, ο Τατχάγκατα, τα συναθροίσματα και με την αισθητήρια βάση·
> η διατήρηση και δύο άγνοια, αληθινή γνώση, επεξήγηση και πραγματικό.

3. Το κεφάλαιο στο Κοτιγκάμα

1. Η πρώτη ομιλία στην Κοτιγκάμα

1091. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στους Βατζτζί, στο χωριό Κότι. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Λόγω της μη κατανόησης και της μη διείσδυσης των τεσσάρων ευγενών αληθειών, μοναχοί, έτσι αυτή η μακρά πορεία έχει διανυθεί και περιπλανηθεί, τόσο από εμένα όσο και από εσάς.

«Ποιων τεσσάρων; Λόγω της μη κατανόησης και της μη διείσδυσης της ευγενούς αλήθειας του υπαρξιακού πόνου, μοναχοί, έτσι αυτή η μακρά πορεία έχει διανυθεί και περιπλανηθεί, τόσο από εμένα όσο και από εσάς. Της ευγενούς αλήθειας της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... της ευγενούς αλήθειας της παύσης του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... λόγω της μη κατανόησης και της μη διείσδυσης της ευγενούς αλήθειας της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου, έτσι αυτή η μακρά πορεία έχει διανυθεί και περιπλανηθεί, τόσο από εμένα όσο και από εσάς. Αυτή, μοναχοί, η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου έχει κατανοηθεί και διεισδυθεί, η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου έχει κατανοηθεί και διεισδυθεί, η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου έχει κατανοηθεί και διεισδυθεί, η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου έχει κατανοηθεί και διεισδυθεί· η επιθυμία για ύπαρξη έχει κοπεί, ο οδηγός προς την ύπαρξη έχει εξαλειφθεί· δεν υπάρχει πλέον επαναγέννηση».

Αυτά είπε ο Ευλογημένος. Αφού είπε αυτά, ο Καλότυχος, ο Διδάσκαλος, είπε επιπλέον αυτό:

> «Λόγω της μη ενόρασης των τεσσάρων ευγενών αληθειών όπως πραγματικά είναι·
> περιπλανήθηκε για μακρά πορεία, σε αυτές και σε αυτές τις γεννήσεις.
>
> Αυτές έχουν ενοραθεί, ο οδηγός προς την ύπαρξη έχει ξεριζωθεί·
> η ρίζα του υπαρξιακού πόνου έχει κοπεί, δεν υπάρχει πλέον επαναγέννηση».
> Πρώτο.

2. Η ομιλία για το χωριό Κοτιγκάμα (δεύτερη)

1092. «Όποιοι ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος', δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου', δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου', δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου', αυτοί, μοναχοί, δεν είναι για μένα ασκητές ή βραχμάνοι, ούτε μεταξύ των ασκητών θεωρούνται ασκητές ούτε μεταξύ των βραχμάνων θεωρούνται βραχμάνοι· και αυτοί οι σεβάσμιοι δεν διαμένουν έχοντας οι ίδιοι πραγματοποιήσει με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, τον σκοπό της ασκητικής ζωής ή τον σκοπό της αφοσίωσης στην άγια ζωή.

«Όποιοι όμως ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος', κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου', κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου', κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου', αυτοί, μοναχοί, είναι για μένα ασκητές ή βραχμάνοι, και μεταξύ των ασκητών θεωρούνται ασκητές και μεταξύ των βραχμάνων θεωρούνται βραχμάνοι· και αυτοί οι σεβάσμιοι διαμένουν έχοντας οι ίδιοι πραγματοποιήσει με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, τον σκοπό της ασκητικής ζωής και τον σκοπό της αφοσίωσης στην άγια ζωή».

Αυτά είπε ο Ευλογημένος. Αφού είπε αυτά, ο Καλότυχος, ο Διδάσκαλος, είπε επιπλέον αυτό:

> «Όσοι δεν κατανοούν τον υπαρξιακό πόνο, και επίσης την προέλευση του υπαρξιακού πόνου·
> και όπου ο υπαρξιακός πόνος πλήρως, εντελώς παύει.
>
> «Και εκείνη την οδό δεν γνωρίζουν, που οδηγεί στη γαλήνη από τον υπαρξιακό πόνο·
> αυτοί στερούνται την απελευθέρωση του νου, και επίσης την απελευθέρωση μέσω σοφίας·
> αυτοί είναι ανίκανοι για τον τερματισμό, αυτοί πράγματι υπόκεινται σε γέννηση και γήρας.
>
> «Όσοι όμως κατανοούν τον υπαρξιακό πόνο, και επίσης την προέλευση του υπαρξιακού πόνου·
> και όπου ο υπαρξιακός πόνος πλήρως, εντελώς παύει.
>
> «Και εκείνη την οδό κατανοούν, που οδηγεί στη γαλήνη από τον υπαρξιακό πόνο·
> τέλειοι στην απελευθέρωση του νου, και επίσης στην απελευθέρωση μέσω σοφίας·
> αυτοί όλοι είναι ικανοί για τον τερματισμό, αυτοί δεν υπόκεινται σε γέννηση και γήρας». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον πλήρως αυτοφωτισμένο

1093. Προέλευση στη Σαβάττχι. «Υπάρχουν αυτές οι τέσσερις ευγενείς αλήθειες, μοναχοί. Ποιες τέσσερις; Η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις ευγενείς αλήθειες. Επειδή αυτές οι τέσσερις ευγενείς αλήθειες έχουν πλήρως κατανοηθεί όπως πραγματικά είναι, μοναχοί, ο Τατχάγκατα ονομάζεται 'Άξιος, Πλήρως Αυτοφωτισμένος'.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Τρίτη.

4. Η ομιλία για τον Άξιο

1094. Προέλευση στη Σαβάττχι. Όποιοι, μοναχοί, Άξιοι, Πλήρως Αυτοφωτισμένοι στο παρελθόν αφυπνίστηκαν πλήρως όπως πραγματικά είναι, όλοι αυτοί αφυπνίστηκαν πλήρως στις τέσσερις ευγενείς αλήθειες όπως πραγματικά είναι. Όποιοι, μοναχοί, Άξιοι, Πλήρως Αυτοφωτισμένοι στο μέλλον θα αφυπνιστούν πλήρως όπως πραγματικά είναι, όλοι αυτοί θα αφυπνιστούν πλήρως στις τέσσερις ευγενείς αλήθειες όπως πραγματικά είναι. Όποιοι, μοναχοί, Άξιοι, Πλήρως Αυτοφωτισμένοι τώρα αφυπνίζονται πλήρως όπως πραγματικά είναι, όλοι αυτοί αφυπνίζονται πλήρως στις τέσσερις ευγενείς αλήθειες όπως πραγματικά είναι.

«Ποιες τέσσερις; Η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου. Όποιοι, μοναχοί, Άξιοι, Πλήρως Αυτοφωτισμένοι στο παρελθόν αφυπνίστηκαν πλήρως όπως πραγματικά είναι... κ.λπ... θα αφυπνιστούν πλήρως... κ.λπ... αφυπνίζονται πλήρως, όλοι αυτοί αφυπνίζονται πλήρως σε αυτές τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες όπως πραγματικά είναι.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών

1095. «Λέω, μοναχοί, ότι η εξάλειψη των νοητικών διαφθορών είναι για αυτόν που γνωρίζει, για αυτόν που βλέπει, όχι για αυτόν που δεν γνωρίζει, όχι για αυτόν που δεν βλέπει. Και τι, μοναχοί, γνωρίζοντας και βλέποντας υπάρχει εξάλειψη των νοητικών διαφθορών; 'Αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος', μοναχοί, σε αυτόν που γνωρίζει και βλέπει υπάρχει εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, 'αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου', σε αυτόν που γνωρίζει και βλέπει υπάρχει εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, 'αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου', σε αυτόν που γνωρίζει και βλέπει υπάρχει εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, 'αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου', σε αυτόν που γνωρίζει και βλέπει υπάρχει εξάλειψη των νοητικών διαφθορών. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, σε αυτόν που γνωρίζει έτσι και βλέπει έτσι, υπάρχει εξάλειψη των νοητικών διαφθορών.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τον φίλο

1096. «Όσους, μοναχοί, θα συμπονούσατε, και όσοι θα θεωρούσαν ότι πρέπει να ακούσουν - φίλοι ή σύμβουλοι ή συγγενείς ή ομόαιμοι - αυτοί, μοναχοί, πρέπει να ενθαρρυνθούν, να εγκατασταθούν και να εδραιωθούν στην πλήρη συνειδητοποίηση των τεσσάρων ευγενών αληθειών όπως πραγματικά είναι.

«Ποιων τεσσάρων; Της ευγενούς αλήθειας του υπαρξιακού πόνου, της ευγενούς αλήθειας της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου, της ευγενούς αλήθειας της παύσης του υπαρξιακού πόνου, της ευγενούς αλήθειας της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου. Όσους, μοναχοί, θα συμπονούσατε, και όσοι θα θεωρούσαν ότι πρέπει να ακούσουν - φίλοι ή σύμβουλοι ή συγγενείς ή ομόαιμοι - αυτοί, μοναχοί, πρέπει να ενθαρρυνθούν, να εγκατασταθούν και να εδραιωθούν στην πλήρη συνειδητοποίηση αυτών των τεσσάρων ευγενών αληθειών όπως πραγματικά είναι.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Έκτο.

7. Η ομιλία για το αληθές

1097. «Υπάρχουν αυτές οι τέσσερις ευγενείς αλήθειες, μοναχοί. Ποιες τέσσερις; Η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου - αυτές λοιπόν, μοναχοί, οι τέσσερις ευγενείς αλήθειες είναι πραγματικές, αλάνθαστες, μη διαφορετικές· για αυτό λέγονται 'ευγενείς αλήθειες'.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τον κόσμο

1098. «Υπάρχουν αυτές οι τέσσερις ευγενείς αλήθειες, μοναχοί. Ποιες τέσσερις; Η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου. Στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, ο Τατχάγκατα είναι ευγενής· για αυτό λέγονται 'ευγενείς αλήθειες'».

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Όγδοη.

9. Η ομιλία για ό,τι πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό

1099. «Υπάρχουν αυτές οι τέσσερις ευγενείς αλήθειες, μοναχοί. Ποιες τέσσερις; Η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου, η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τέσσερις ευγενείς αλήθειες. Αυτών λοιπόν, μοναχοί, των τεσσάρων

ευγενών αληθειών υπάρχει ευγενής αλήθεια που πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητή, υπάρχει ευγενής αλήθεια που πρέπει να εγκαταλειφθεί, υπάρχει ευγενής αλήθεια που πρέπει να συνειδητοποιηθεί, υπάρχει ευγενής αλήθεια που πρέπει να αναπτυχθεί.

«Και ποια, μοναχοί, είναι η ευγενής αλήθεια που πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητή; Η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου, μοναχοί, πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητή, η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου πρέπει να εγκαταλειφθεί, η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου πρέπει να συνειδητοποιηθεί, η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου πρέπει να αναπτυχθεί.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Ένατη.

10. Η ομιλία για τον Γκαβαμπάτι

1100. Κάποτε πολλοί πρεσβύτεροι μοναχοί διέμεναν στους Τσέτα, στη Σαχαντζάνικα. Εκείνη την περίοδο, πολλοί πρεσβύτεροι μοναχοί, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, είχαν συγκεντρωθεί στην κυκλική αίθουσα συνάθροισης, και εγέρθηκε αυτή η συζήτηση μεταξύ τους - «Όποιος άραγε, φίλε, βλέπει τον υπαρξιακό πόνο, αυτός βλέπει και την προέλευση του υπαρξιακού πόνου, βλέπει και την παύση του υπαρξιακού πόνου, βλέπει και την πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο σεβάσμιος Γκαβαμπάτι είπε στους πρεσβύτερους μοναχούς: «Αυτό, φίλοι, το άκουσα μπροστά στον Ευλογημένο, μπροστά του το έλαβα -'Όποιος, μοναχοί, βλέπει τον υπαρξιακό πόνο, αυτός βλέπει και την προέλευση του υπαρξιακού πόνου, βλέπει και την παύση του υπαρξιακού πόνου, βλέπει και την πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου. Όποιος βλέπει την προέλευση του υπαρξιακού πόνου, αυτός βλέπει και τον υπαρξιακό πόνο, βλέπει και την παύση του υπαρξιακού πόνου, βλέπει και την πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου. Όποιος βλέπει την παύση του υπαρξιακού πόνου, αυτός βλέπει και τον υπαρξιακό πόνο, βλέπει και την προέλευση του υπαρξιακού πόνου, βλέπει και την πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου. Όποιος βλέπει την πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου, αυτός βλέπει και τον υπαρξιακό πόνο, βλέπει και την προέλευση του υπαρξιακού πόνου, βλέπει και την παύση του υπαρξιακού πόνου'». Δέκατη.

Το κεφάλαιο της Κοτιγκάμα τρίτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Δύο Βατζτζί, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ο Άξιος, η εξάλειψη των νοητικών διαφθορών·
> Ο φίλος και επίσης ο κόσμος, ό,τι πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό, ο Γκαβαμπάτι.

4. Το κεφάλαιο στο άλσος Σισαπά

1. Η ομιλία για το άγριο δάσος Σισαπά

1101. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στην Κοσάμπι, στο άλσος με τα δέντρα σισαπά. Τότε ο Ευλογημένος, αφού πήρε λίγα φύλλα σισαπά με το χέρι του, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιο άραγε είναι περισσότερο - τα λίγα φύλλα σισαπά που πήρα με το χέρι μου ή αυτά που είναι πάνω στο άλσος με τα δέντρα σισαπά;» «Ασήμαντα, σεβάσμιε κύριε, είναι τα λίγα φύλλα σισαπά που πήρε ο Ευλογημένος με το χέρι του· ενώ αυτά ακριβώς είναι περισσότερα, αυτά που είναι πάνω στο άλσος με τα δέντρα σισαπά». «Ακριβώς έτσι, μοναχοί, αυτό ακριβώς είναι περισσότερο που δεν σας έχω διδάξει, αν και το έχω γνωρίσει άμεσα. Και γιατί αυτό, μοναχοί, δεν έχει διδαχθεί από εμένα; Διότι αυτό, μοναχοί, δεν συνδέεται με το όφελος, δεν αποτελεί τις βασικές αρχές της άγιας ζωής, δεν οδηγεί στην αποστασιοποίηση, δεν οδηγεί στο μη πάθος, δεν οδηγεί στην παύση, δεν οδηγεί στη γαλήνη, δεν οδηγεί στην άμεση γνώση, δεν οδηγεί στην ανώτατη φώτιση, δεν οδηγεί στο Νιμπάνα· γι' αυτό αυτό δεν έχει διδαχθεί από εμένα».

«Και τι, μοναχοί, έχει διδαχθεί από εμένα; 'Αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος', μοναχοί, έχει διδαχθεί από εμένα, 'αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου' έχει διδαχθεί από εμένα, 'αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου' έχει διδαχθεί από εμένα, 'αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου' έχει διδαχθεί από εμένα».

«Και γιατί αυτό, μοναχοί, έχει διδαχθεί από εμένα; Διότι αυτό, μοναχοί, συνδέεται με το όφελος, αυτό αποτελεί τις βασικές αρχές της άγιας ζωής, αυτό οδηγεί στην αποστασιοποίηση, στο μη πάθος, στην παύση, στη γαλήνη, στην άμεση γνώση, στην ανώτατη φώτιση, στο Νιμπάνα· γι' αυτό αυτό έχει διδαχθεί από εμένα.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Πρώτο.

2. Η ομιλία για το κύπελλο από ξύλο κχαντίρα

1102. «Όποιος, μοναχοί, θα έλεγε έτσι - "εγώ χωρίς να έχω συνειδητοποιήσει πλήρως όπως πραγματικά είναι την ευγενή αλήθεια του υπαρξιακού πόνου, χωρίς να έχω συνειδητοποιήσει πλήρως όπως πραγματικά είναι την ευγενή αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου, χωρίς να έχω συνειδητοποιήσει πλήρως όπως πραγματικά είναι την ευγενή αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου, χωρίς να έχω συνειδητοποιήσει πλήρως όπως πραγματικά είναι την ευγενή αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου, θα θέσω ορθά τέρμα στον πόνο" - αυτό είναι αδύνατον.

«Όπως, μοναχοί, αν κάποιος έλεγε έτσι - "εγώ φτιάχνοντας ένα δοχείο από φύλλα ακακίας ή φύλλα πεύκου ή φύλλα φραγκοστάφυλου θα μεταφέρω νερό ή φύλλο φοίνικα" - αυτό είναι αδύνατον· ακριβώς έτσι, μοναχοί, όποιος θα έλεγε έτσι - "εγώ χωρίς να έχω συνειδητοποιήσει πλήρως όπως πραγματικά είναι την ευγενή αλήθεια του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... χωρίς να έχω συνειδητοποιήσει πλήρως όπως πραγματικά είναι την ευγενή αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου, θα θέσω ορθά τέρμα στον πόνο" - αυτό είναι αδύνατον.

«Όποιος όμως, μοναχοί, θα έλεγε έτσι - "εγώ αφού συνειδητοποιήσω πλήρως όπως πραγματικά είναι την ευγενή αλήθεια του υπαρξιακού πόνου, αφού συνειδητοποιήσω πλήρως όπως πραγματικά είναι την ευγενή αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού

πόνου, αφού συνειδητοποιήσω πλήρως όπως πραγματικά είναι την ευγενή αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου, αφού συνειδητοποιήσω πλήρως όπως πραγματικά είναι την ευγενή αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου, θα θέσω ορθά τέρμα στον πόνο" - αυτό είναι δυνατόν.

«Όπως, μοναχοί, αν κάποιος έλεγε έτσι - "εγώ φτιάχνοντας ένα δοχείο από φύλλα λωτού ή φύλλα βουτέας ή φύλλα αναρριχητικού φυτού θα μεταφέρω νερό ή φύλλο φοίνικα" - αυτό είναι δυνατόν· ακριβώς έτσι, μοναχοί, όποιος θα έλεγε έτσι - "εγώ αφού συνειδητοποιήσω πλήρως όπως πραγματικά είναι την ευγενή αλήθεια του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... αφού συνειδητοποιήσω πλήρως όπως πραγματικά είναι την ευγενή αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου, θα θέσω ορθά τέρμα στον πόνο" - αυτό είναι δυνατόν.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για το ραβδί

1103. «Όπως, μοναχοί, ένα ραβδί πεταμένο ψηλά στον αέρα μια πέφτει με τη ρίζα, μια πέφτει με την άκρη· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, τα όντα που έχουν το νοητικό εμπόδιο της άγνοιας και τον νοητικό δεσμό της επιθυμίας, καθώς μεταναστεύουν και περιπλανώνται, μια πηγαίνουν από αυτόν τον κόσμο στον μεταθανάτιο κόσμο, μια έρχονται από τον μεταθανάτιο κόσμο σε αυτόν τον κόσμο. Για ποιο λόγο; Επειδή δεν έχουν δει, μοναχοί, τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες. Ποιων τεσσάρων; Της ευγενούς αλήθειας του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... της ευγενούς αλήθειας της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Τρίτη.

4. Η ομιλία για το ύφασμα

1104. «Όταν το ρούχο ή το κεφάλι φλέγεται, μοναχοί, τι πρέπει να γίνει;»«Όταν το ρούχο ή το κεφάλι φλέγεται, σεβάσμιε κύριε, για το σβήσιμο αυτού ακριβώς του ρούχου ή του κεφαλιού πρέπει να γίνει υπερβολική θέληση και προσπάθεια και ζήλος και ενθουσιασμός και ανυποχώρητη στάση και μνήμη και ενσυνειδητότητα».

«Αγνοώντας και μη δίνοντας προσοχή στο φλεγόμενο ρούχο ή κεφάλι, μοναχοί, για την πλήρη συνειδητοποίηση όπως πραγματικά είναι των τεσσάρων ευγενών αληθειών που δεν έχουν πλήρως συνειδητοποιηθεί, πρέπει να γίνει υπερβολική θέληση και προσπάθεια και ζήλος και ενθουσιασμός και ανυποχώρητη στάση και μνήμη και ενσυνειδητότητα. Ποιων τεσσάρων; Της ευγενούς αλήθειας του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... της ευγενούς αλήθειας της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τα εκατό λόγχες

1105. «Όπως, μοναχοί, ένας άνθρωπος με διάρκεια ζωής εκατό χρόνια, ζώντας εκατό χρόνια. Θα του έλεγαν έτσι - «Έλα, άνθρωπε, την πρωινή περίοδο της ημέρας θα σε χτυπήσουν με τριακόσια ακόντια, τη μεσημεριανή περίοδο της ημέρας θα σε χτυπήσουν με τριακόσια ακόντια, την απογευματινή περίοδο της ημέρας θα σε χτυπήσουν με τριακόσια ακόντια. Εσύ λοιπόν, ε άνθρωπε, κάθε μέρα χτυπημένος με εννιακόσια ακόντια, με διάρκεια ζωής εκατό χρόνια, ζώντας εκατό χρόνια, μετά την πάροδο εκατό χρόνων θα συνειδητοποιήσεις πλήρως τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες που δεν έχεις συνειδητοποιήσει πλήρως»».

«Από έναν γιο καλής οικογένειας που κυριαρχείται από το όφελος, μοναχοί, αρκεί να το αποδεχτεί. Για ποιο λόγο; Χωρίς εντοπίσιμη αρχή, μοναχοί, είναι αυτή η περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων· η αρχή δεν είναι εμφανής για τα χτυπήματα από ακόντια, τα χτυπήματα από σπαθιά, τα χτυπήματα από βέλη, τα χτυπήματα από τσεκούρια. Αν αυτό, μοναχοί, ήταν έτσι. Δεν λέω όμως εγώ, μοναχοί, ότι η πλήρης συνειδητοποίηση των τεσσάρων ευγενών αληθειών γίνεται μαζί με τον πόνο, μαζί με τη δυσαρέσκεια· αλλά εγώ, μοναχοί, λέω ότι η πλήρης συνειδητοποίηση των τεσσάρων ευγενών αληθειών γίνεται μαζί με την ευτυχία, μαζί με την ευαρέσκεια. Ποιων τεσσάρων; Της ευγενούς αλήθειας του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... της ευγενούς αλήθειας της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τα έμβια όντα

1106. «Όπως, μοναχοί, ένας άνθρωπος θα έκοβε ό,τι χόρτα, ξύλα, κλαδιά και φύλλα υπάρχουν σε αυτή την ινδική χερσόνησο και θα τα μάζευε μαζί· αφού τα μάζευε μαζί, θα έφτιαχνε σούβλες. Αφού έφτιαχνε σούβλες, όσα μεγάλα έμβια όντα υπάρχουν στον μεγάλο ωκεανό θα τα τρυπούσε σε μεγάλες σούβλες, όσα μεσαία έμβια όντα υπάρχουν στον μεγάλο ωκεανό θα τα τρυπούσε σε μεσαίες σούβλες, όσα λεπτοφυή έμβια όντα υπάρχουν στον μεγάλο ωκεανό θα τα τρυπούσε σε λεπτές σούβλες. Και τα χονδροειδή έμβια όντα στον μεγάλο ωκεανό δεν θα είχαν εξαντληθεί, μοναχοί.

«Τότε τα χόρτα, ξύλα, κλαδιά και φύλλα σε αυτή την ινδική χερσόνησο θα οδηγούνταν σε πλήρη εξάλειψη και εξάντληση. Περισσότερα από αυτά, μοναχοί, είναι τα λεπτοφυή έμβια όντα στον μεγάλο ωκεανό, που δεν είναι εύκολο να τρυπηθούν σε σούβλες. Για ποιο λόγο; Λόγω της λεπτότητας της ατομικής ύπαρξης, μοναχοί. Τόσο μεγάλος, μοναχοί, είναι ο κόσμος της αθλιότητας. Από τόσο μεγάλο κόσμο της αθλιότητας, μοναχοί, είναι απελευθερωμένο το άτομο τέλειο στην ορθή άποψη που κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου».

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Έκτο.

7. Η πρώτη ομιλία για τον ήλιο

1107. «Για την έγερση του ήλιου, μοναχοί, αυτό είναι ο πρόδρομος, αυτό είναι το αρχικό σημάδι, δηλαδή - το χάραμα της αυγής. Ακριβώς έτσι λοιπόν, μοναχοί, για την πλήρη συνειδητοποίηση των τεσσάρων ευγενών αληθειών όπως πραγματικά είναι ενός μοναχού, αυτό είναι ο πρόδρομος, αυτό είναι το αρχικό σημάδι, δηλαδή - η ορθή άποψη. Για αυτόν τον μοναχό, μοναχοί, αυτό αναμένεται -θα κατανοήσει όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... θα κατανοήσει όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου».

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Έβδομη.

8. Η δεύτερη ομιλία για τον ήλιο

1108. «Όσο καιρό, μοναχοί, η σελήνη και ο ήλιος δεν εγείρονται στον κόσμο, τόσο καιρό δεν υπάρχει η εμφάνιση μεγάλου φωτός, μεγάλης λάμψης. Τότε υπάρχει πυκνό σκοτάδι, σκοτεινή ομίχλη. Τόσο καιρό δεν εμφανίζονται η νύχτα και η μέρα, δεν εμφανίζονται οι μήνες και οι δεκαπενθήμεροι, δεν εμφανίζονται οι εποχές και τα έτη.

«Όταν όμως, μοναχοί, η σελήνη και ο ήλιος εγείρονται στον κόσμο, τότε υπάρχει η εμφάνιση μεγάλου φωτός, μεγάλης λάμψης. Τότε δεν υπάρχει πυκνό σκοτάδι, δεν υπάρχει σκοτεινή ομίχλη. Τότε εμφανίζονται η νύχτα και η μέρα, εμφανίζονται οι μήνες και οι δεκαπενθήμεροι, εμφανίζονται οι εποχές και τα έτη. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, όσο καιρό ο Τατχάγκατα δεν εγείρεται στον κόσμο, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, τόσο καιρό δεν υπάρχει η εμφάνιση μεγάλου φωτός, μεγάλης λάμψης. Τότε υπάρχει πυκνό σκοτάδι, σκοτεινή ομίχλη. Τόσο καιρό δεν υπάρχει η διακήρυξη, η διδασκαλία, η περιγραφή, η θεμελίωση, η αποκάλυψη, η ανάλυση, η διασαφήνιση των τεσσάρων ευγενών αληθειών.

«Όταν όμως, μοναχοί, ο Τατχάγκατα εγείρεται στον κόσμο, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, τότε υπάρχει η εμφάνιση μεγάλου φωτός, μεγάλης λάμψης. Τότε δεν υπάρχει πυκνό σκοτάδι, δεν υπάρχει σκοτεινή ομίχλη. Τότε υπάρχει η διακήρυξη, η διδασκαλία, η περιγραφή, η θεμελίωση, η αποκάλυψη, η ανάλυση, η διασαφήνιση των τεσσάρων ευγενών αληθειών. Ποιων τεσσάρων; Της ευγενούς αλήθειας του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... της ευγενούς αλήθειας της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Όγδοη.

9. Η ομιλία για την πύλη

1109. «Όποιοι ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος'... κ.λπ... δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου', αυτοί κοιτάζουν το πρόσωπο κάποιου άλλου ασκητή ή βραχμάνου - 'αυτός ο αξιότιμος σίγουρα γνωρίζοντας γνωρίζει, βλέποντας βλέπει'».

«Όπως, μοναχοί, μια νιφάδα βαμβακιού ή μια νιφάδα βαμβακόφυτου, ελαφριά, παρασυρόμενη από τον άνεμο, τοποθετημένη σε επίπεδο κομμάτι εδάφους. Αυτόν ο ανατολικός άνεμος θα τον έσπρωχνε προς τα δυτικά, ο δυτικός άνεμος θα τον έσπρωχνε προς τα ανατολικά, ο βόρειος άνεμος θα τον έσπρωχνε προς τα νότια, ο νότιος άνεμος θα τον έσπρωχνε προς τα βόρεια. Για ποιο λόγο; Λόγω της ελαφρότητας, μοναχοί, της νιφάδας βαμβακόφυτου. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όποιοι ασκητές ή βραχμάνοι δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος'... κ.λπ... δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου', αυτοί κοιτάζουν το πρόσωπο κάποιου άλλου ασκητή ή βραχμάνου - 'αυτός ο αξιότιμος σίγουρα γνωρίζοντας γνωρίζει, βλέποντας βλέπει'. Για ποιο λόγο; Επειδή δεν έχουν δει, μοναχοί, τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες.

«Όποιοι όμως ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος'... κ.λπ... κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου', αυτοί δεν κοιτάζουν το πρόσωπο κάποιου άλλου ασκητή ή βραχμάνου - 'αυτός ο αξιότιμος σίγουρα γνωρίζοντας γνωρίζει, βλέποντας βλέπει'».

«Όπως, μοναχοί, ένας σιδερένιος στύλος ή μια πύλη με βαθιά θεμέλια, καλά στερεωμένη, ακίνητη, ασάλευτη. Αν από την ανατολική κατεύθυνση ερχόταν σφοδρή καταιγίδα με άνεμο, δεν θα έτρεμε, δεν θα σειόταν, δεν θα δονούνταν· αν από τη δυτική κατεύθυνση... κ.λπ... αν από τη βόρεια κατεύθυνση... κ.λπ... αν από τη νότια κατεύθυνση ερχόταν σφοδρή καταιγίδα με άνεμο, δεν θα έτρεμε, δεν θα σειόταν, δεν θα δονούνταν. Για ποιο λόγο; Λόγω του βάθους, μοναχοί, των θεμελίων και της καλής στερέωσης της πύλης. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όποιοι ασκητές ή βραχμάνοι κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος'... κ.λπ... κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου', αυτοί δεν κοιτάζουν το πρόσωπο κάποιου άλλου ασκητή ή βραχμάνου - 'αυτός ο αξιότιμος σίγουρα γνωρίζοντας γνωρίζει, βλέποντας βλέπει'. Για ποιο λόγο; Επειδή έχουν δει καλά, μοναχοί, τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες. Ποιων τεσσάρων; Της ευγενούς αλήθειας του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... της ευγενούς αλήθειας της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Ένατη.

10. Η ομιλία για αυτόν που επιθυμεί τη διαμάχη

1110. «Όποιος, μοναχοί, μοναχός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου», αν από την ανατολική κατεύθυνση ερχόταν κάποιος ασκητής ή βραχμάνος που επιθυμεί συζήτηση, που αναζητά συζήτηση - «θα του προσάψω κατηγορία», αυτός βεβαίως σύμφωνα με τον κανόνα θα τον κάνει να τρέμει ή να σείεται ή να δονείται - αυτό είναι αδύνατον. Αν από τη δυτική κατεύθυνση... κ.λπ... αν από τη βόρεια κατεύθυνση... κ.λπ... αν από τη νότια κατεύθυνση ερχόταν κάποιος ασκητής ή βραχμάνος που επιθυμεί συζήτηση, που αναζητά συζήτηση - «θα του προσάψω κατηγορία», αυτός βεβαίως σύμφωνα με τον κανόνα θα τον κάνει να τρέμει ή να σείεται ή να δονείται - αυτό είναι αδύνατον.

«Όπως, μοναχοί, ένας πέτρινος στύλος δεκαέξι πήχεων. Από αυτόν οκτώ πήχεις θα ήταν κάτω στο έδαφος, οκτώ πήχεις πάνω από το έδαφος. Αν από την ανατολική κατεύθυνση ερχόταν σφοδρή καταιγίδα με άνεμο, δεν θα έτρεμε, δεν θα σειόταν, δεν θα δονούνταν· αν από τη δυτική κατεύθυνση... κ.λπ... αν από τη βόρεια κατεύθυνση... κ.λπ... αν από τη νότια κατεύθυνση ερχόταν σφοδρή καταιγίδα με άνεμο, δεν θα έτρεμε, δεν θα σειόταν, δεν θα δονούνταν. Για ποιο λόγο; Λόγω του βάθους, μοναχοί, των θεμελίων και της καλής στερέωσης του πέτρινου στύλου. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όποιος μοναχός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»· αν από την ανατολική κατεύθυνση ερχόταν κάποιος ασκητής ή βραχμάνος που επιθυμεί συζήτηση, που αναζητά συζήτηση «θα του προσάψω κατηγορία», αυτός βεβαίως σύμφωνα με τον κανόνα θα τον κάνει να τρέμει ή να σείεται ή να δονείται - αυτό είναι αδύνατον. Αν από τη δυτική κατεύθυνση... κ.λπ... αν από τη βόρεια κατεύθυνση... κ.λπ... αν από τη νότια κατεύθυνση ερχόταν κάποιος ασκητής ή βραχμάνος που επιθυμεί συζήτηση, που αναζητά συζήτηση - «θα του προσάψω κατηγορία», αυτός βεβαίως σύμφωνα με τον κανόνα θα τον κάνει να τρέμει ή να σείεται ή να δονείται - αυτό είναι αδύνατον. Για ποιο λόγο; Επειδή έχουν δει καλά, μοναχοί, τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες. Ποιων τεσσάρων; Της ευγενούς αλήθειας του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... της ευγενούς αλήθειας της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Δέκατη.

Το κεφάλαιο του άγριου δάσους Σισαπά τέταρτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Σισαπά, κχαντίρο, ραβδί, ρούχα, τριακόσια ακόντια και·
> Έμβια όντα, παρομοίωση του ήλιου, διπλό, πύλη και συζητητής.

5. Το κεφάλαιο για τον γκρεμό

1. Η ομιλία για τις εικασίες σχετικά με τον κόσμο

1111. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού, στο καταφύγιο σίτισης σκιούρων. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Κάποτε στο παρελθόν, μοναχοί, κάποιος άνθρωπος, αφού βγήκε από το Ρατζάγκαχα σκεπτόμενος 'θα κάνω εικασίες σχετικά με τον κόσμο', κατευθύνθηκε προς τη λιμνούλα Σουμαγκαντχά· αφού πλησίασε, κάθισε στην όχθη της λιμνούλας Σουμαγκαντχά κάνοντας εικασίες σχετικά με τον κόσμο. Εκείνος ο άνθρωπος, μοναχοί, είδε στην όχθη της λιμνούλας Σουμαγκαντχά έναν τετραμερή στρατό να μπαίνει μέσα σε ρίζες και στελέχη λωτού. Αφού το είδε, του ήρθε αυτή η σκέψη: 'Είμαι λοιπόν τρελός, έχω λοιπόν χάσει τα λογικά μου! Αυτό που δεν υπάρχει στον κόσμο, αυτό είδα εγώ'.

«Τότε, μοναχοί, εκείνος ο άνθρωπος, αφού μπήκε στην πόλη, ανέφερε σε ένα μεγάλο πλήθος ανθρώπων: 'Είμαι λοιπόν τρελός, σεβάσμιοι κύριοι, έχω λοιπόν χάσει τα λογικά μου, σεβάσμιοι κύριοι! Αυτό που δεν υπάρχει στον κόσμο, αυτό είδα εγώ'. «Πώς όμως εσύ, ε άνθρωπε, είσαι τρελός, πώς έχεις χάσει τα λογικά σου; Και τι δεν

υπάρχει στον κόσμο που είδες εσύ;» «Εδώ εγώ, σεβάσμιοι κύριοι, αφού βγήκα από το Ρατζάγκαχα σκεπτόμενος 'θα κάνω εικασίες σχετικά με τον κόσμο', κατευθύνθηκα προς τη λιμνούλα Σουμαγκαντχά· αφού πλησίασα, κάθισα στην όχθη της λιμνούλας Σουμαγκαντχά κάνοντας εικασίες σχετικά με τον κόσμο. Είδα λοιπόν εγώ, σεβάσμιοι κύριοι, στην όχθη της λιμνούλας Σουμαγκαντχά έναν τετραμερή στρατό να μπαίνει μέσα σε ρίζες και στελέχη λωτού. Έτσι λοιπόν εγώ, σεβάσμιοι κύριοι, είμαι τρελός, έτσι έχω χάσει τα λογικά μου. Και αυτό δεν υπάρχει στον κόσμο που είδα εγώ». «Πράγματι εσύ, ε άνθρωπε, είσαι τρελός, πράγματι έχεις χάσει τα λογικά σου.Και αυτό δεν υπάρχει στον κόσμο που είδες εσύ».

«Εκείνος ο άνθρωπος όμως, μοναχοί, είδε κάτι πραγματικό, όχι κάτι μη πραγματικό. Κάποτε στο παρελθόν, μοναχοί, ξέσπασε μάχη μεταξύ θεών και τιτάνων.Σε εκείνη τη μάχη, μοναχοί, οι θεοί νίκησαν, οι τιτάνες ηττήθηκαν. Ηττημένοι, μοναχοί, οι τιτάνες, φοβισμένοι, μπήκαν στην πόλη των τιτάνων μέσα από ρίζες και στελέχη λωτού, παραπλανώντας τους θεούς.

«Γι' αυτό λοιπόν, μοναχοί, μην κάνετε εικασίες σχετικά με τον κόσμο -ή «ο κόσμος είναι αιώνιος» ή «ο κόσμος είναι μη-αιώνιος», ή «ο κόσμος είναι πεπερασμένος» ή «ο κόσμος είναι άπειρος», ή «η ψυχή είναι το ίδιο με το σώμα» ή «η ψυχή είναι κάτι άλλο και το σώμα κάτι άλλο», ή «ο Τατχάγκατα υπάρχει μετά το θάνατο» ή «ο Τατχάγκατα δεν υπάρχει μετά το θάνατο», ή «ο Τατχάγκατα και υπάρχει και δεν υπάρχει μετά το θάνατο» ή «ο Τατχάγκατα ούτε υπάρχει ούτε δεν υπάρχει μετά το θάνατο». Για ποιο λόγο; Αυτός ο στοχασμός, μοναχοί, δεν συνδέεται με το όφελος, δεν αποτελεί τις βασικές αρχές της άγιας ζωής, δεν οδηγεί στην αποστασιοποίηση, δεν οδηγεί στο μη πάθος, δεν οδηγεί στην παύση, δεν οδηγεί στη γαλήνη, δεν οδηγεί στην άμεση γνώση, δεν οδηγεί στην ανώτατη φώτιση, δεν οδηγεί στο Νιμπάνα.

«Όταν στοχάζεστε όμως, μοναχοί, να στοχάζεστε: 'αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος'... κ.λπ... να στοχάζεστε: 'αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου'. Για ποιο λόγο; Αυτός ο στοχασμός, μοναχοί, συνδέεται με το όφελος, αυτός αποτελεί τις βασικές αρχές της άγιας ζωής, αυτός οδηγεί στην αποστασιοποίηση, στο μη πάθος, στην παύση, στη γαλήνη, στην άμεση γνώση, στην ανώτατη φώτιση, στο Νιμπάνα.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τον γκρεμό

1112. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο όρος Γκιτζτζακούτα. Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Ελάτε, μοναχοί, ας πάμε στον Πατιμπχανακούτα για ημερήσια διαμονή». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Τότε ο Ευλογημένος μαζί με πολλούς μοναχούς πήγε στον Πατιμπχανακούτα. Κάποιος μοναχός είδε στον Πατιμπχανακούτα έναν μεγάλο γκρεμό. Αφού είδε τον Ευλογημένο, είπε: «Μεγάλος πράγματι αυτός, σεβάσμιε κύριε, ο γκρεμός, πολύ τρομακτικός, σεβάσμιε κύριε, ο γκρεμός. Υπάρχει άραγε, σεβάσμιε κύριε, από αυτόν τον γκρεμό άλλος γκρεμός μεγαλύτερος και πιο τρομακτικός;» «Υπάρχει, μοναχέ, από αυτόν τον γκρεμό άλλος γκρεμός μεγαλύτερος και πιο τρομακτικός».

«Ποιος όμως, σεβάσμιε κύριε, είναι από αυτόν τον γκρεμό άλλος γκρεμός μεγαλύτερος και πιο τρομακτικός;» «Όποιοι ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος', δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου', δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου', δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου', αυτοί ευχαριστιούνται σε δραστηριότητες που οδηγούν στη γέννηση, ευχαριστιούνται σε δραστηριότητες που οδηγούν στο γήρας, ευχαριστιούνται σε δραστηριότητες που οδηγούν στον θάνατο, ευχαριστιούνται σε δραστηριότητες που οδηγούν στη λύπη, τον θρήνο, τον πόνο, τη δυσαρέσκεια και το άγχος. Αυτοί, ευχαριστημένοι σε δραστηριότητες που οδηγούν στη γέννηση, ευχαριστημένοι σε δραστηριότητες που οδηγούν στο γήρας, ευχαριστημένοι σε δραστηριότητες που οδηγούν στον θάνατο, ευχαριστημένοι σε δραστηριότητες που οδηγούν στη λύπη, τον θρήνο, τον πόνο, τη δυσαρέσκεια και το άγχος, δημιουργούν δραστηριότητες που οδηγούν στη γέννηση, δημιουργούν δραστηριότητες που οδηγούν στο γήρας, δημιουργούν δραστηριότητες που οδηγούν στον θάνατο, δημιουργούν δραστηριότητες που οδηγούν στη λύπη, τον θρήνο, τον πόνο, τη δυσαρέσκεια και το άγχος. Αυτοί, αφού δημιουργήσουν δραστηριότητες που οδηγούν στη γέννηση, αφού δημιουργήσουν δραστηριότητες που οδηγούν στο γήρας, αφού δημιουργήσουν δραστηριότητες που οδηγούν στον θάνατο, αφού δημιουργήσουν δραστηριότητες που οδηγούν στη λύπη, τον θρήνο, τον πόνο, τη δυσαρέσκεια και το άγχος, πέφτουν στον γκρεμό της γέννησης, πέφτουν στον γκρεμό του γήρατος, πέφτουν στον γκρεμό του θανάτου, πέφτουν στον γκρεμό της λύπης, του θρήνου, του πόνου, της δυσαρέσκειας και του άγχους. Αυτοί δεν απελευθερώνονται από τη γέννηση, από το γήρας, από τον θάνατο, από τις λύπες, από τους θρήνους, από τον πόνο, από τη δυσαρέσκεια, από το άγχος. 'Δεν απελευθερώνονται από τον υπαρξιακό πόνο', λέω».

«Όποιοι όμως ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος'... κ.λπ... κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου', αυτοί δεν ευχαριστιούνται σε δραστηριότητες που οδηγούν στη γέννηση, δεν ευχαριστιούνται σε δραστηριότητες που οδηγούν στο γήρας, δεν ευχαριστιούνται σε δραστηριότητες που οδηγούν στον θάνατο, δεν ευχαριστιούνται σε δραστηριότητες που οδηγούν στη λύπη, τον θρήνο, τον πόνο, τη δυσαρέσκεια και το άγχος. Αυτοί, χωρίς ευχαρίστηση σε δραστηριότητες που οδηγούν στη γέννηση, χωρίς ευχαρίστηση σε δραστηριότητες που οδηγούν στο γήρας, χωρίς ευχαρίστηση σε δραστηριότητες που οδηγούν στον θάνατο, χωρίς ευχαρίστηση σε δραστηριότητες που οδηγούν στη λύπη, τον θρήνο, τον πόνο, τη δυσαρέσκεια και το άγχος, δεν δημιουργούν δραστηριότητες που οδηγούν στη γέννηση, δεν δημιουργούν δραστηριότητες που οδηγούν στο γήρας, δεν δημιουργούν δραστηριότητες που οδηγούν στον θάνατο, δεν δημιουργούν δραστηριότητες που οδηγούν στη λύπη, τον θρήνο, τον πόνο, τη δυσαρέσκεια και το άγχος. Αυτοί, μη δημιουργώντας δραστηριότητες που οδηγούν στη γέννηση, μη δημιουργώντας δραστηριότητες που οδηγούν στο γήρας, μη δημιουργώντας δραστηριότητες που οδηγούν στον θάνατο, μη δημιουργώντας δραστηριότητες που οδηγούν στη λύπη, τον θρήνο, τον πόνο, τη δυσαρέσκεια και το άγχος, δεν πέφτουν στον γκρεμό της γέννησης, δεν πέφτουν στον γκρεμό του γήρατος, δεν πέφτουν στον γκρεμό του θανάτου, δεν πέφτουν στον γκρεμό της λύπης, του θρήνου, του πόνου,

της δυσαρέσκειας και του άγχους. Αυτοί απελευθερώνονται από τη γέννηση, από το γήρας, από τον θάνατο, από τις λύπες, από τους θρήνους, από τον πόνο, από τη δυσαρέσκεια, από το άγχος. 'Απελευθερώνονται από τον υπαρξιακό πόνο', λέω».

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον μεγάλο πυρετό

1113. «Υπάρχει, μοναχοί, μια κόλαση που ονομάζεται Μεγάλος Πυρετός. Εκεί ό,τι υλική μορφή βλέπει με το μάτι, βλέπει μόνο ανεπιθύμητη μορφή, όχι επιθυμητή μορφή· βλέπει μόνο μη αγαπητή μορφή, όχι αγαπητή μορφή·βλέπει μόνο δυσάρεστη μορφή, όχι ευχάριστη μορφή. Ό,τι ήχο ακούει με το αυτί... κ.λπ... ό,τι απτό αντικείμενο αγγίζει με το σώμα... κ.λπ... ό,τι νοητικό φαινόμενο συνειδητοποιεί με τον νου, συνειδητοποιεί μόνο ανεπιθύμητη μορφή, όχι επιθυμητή μορφή· συνειδητοποιεί μόνο μη αγαπητή μορφή, όχι αγαπητή μορφή·συνειδητοποιεί μόνο δυσάρεστη μορφή, όχι ευχάριστη μορφή».

Όταν αυτό ειπώθηκε, κάποιος μοναχός είπε στον Ευλογημένο: «Μεγάλος πράγματι αυτός, σεβάσμιε κύριε, ο πυρετός, πολύ μεγάλος πράγματι αυτός, σεβάσμιε κύριε, ο πυρετός! Υπάρχει άραγε, σεβάσμιε κύριε, από αυτόν τον πυρετό άλλος πυρετός μεγαλύτερος και πιο τρομακτικός;» «Υπάρχει, μοναχέ, από αυτόν τον πυρετό άλλος πυρετός μεγαλύτερος και πιο τρομακτικός».

«Ποιος όμως, σεβάσμιε κύριε, είναι ο άλλος πυρετός από αυτόν τον πυρετό μεγαλύτερος και πιο τρομακτικός;» «Όποιοι ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος'... κ.λπ... δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου', αυτοί ευχαριστιούνται σε δραστηριότητες που οδηγούν στη γέννηση... κ.λπ... ευχαριστημένοι... κ.λπ... δημιουργούν... κ.λπ... αφού δημιουργήσουν, καίγονται από τον πυρετό της γέννησης, καίγονται από τον πυρετό του γήρατος, καίγονται από τον πυρετό του θανάτου, καίγονται από τον πυρετό της λύπης, του θρήνου, του πόνου, της δυσαρέσκειας και του άγχους. Αυτοί δεν απελευθερώνονται από τη γέννηση, από το γήρας, από τον θάνατο, από τις λύπες, από τους θρήνους, από τον πόνο, από τη δυσαρέσκεια, από το άγχος. 'Δεν απελευθερώνονται από τον υπαρξιακό πόνο', λέω».

«Όποιοι όμως ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος'... κ.λπ... κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου'. Αυτοί δεν ευχαριστιούνται σε δραστηριότητες που οδηγούν στη γέννηση... κ.λπ... χωρίς ευχαρίστηση... κ.λπ... δεν δημιουργούν... κ.λπ... μη δημιουργώντας, δεν καίγονται από τον πυρετό της γέννησης, δεν καίγονται από τον πυρετό του γήρατος, δεν καίγονται από τον πυρετό του θανάτου, δεν καίγονται από τον πυρετό της λύπης, του θρήνου, του πόνου, της δυσαρέσκειας και του άγχους. Αυτοί απελευθερώνονται από τη γέννηση, από το γήρας, από τον θάνατο, από τις λύπες, από τους θρήνους, από τον πόνο, από τη δυσαρέσκεια, από το άγχος. 'Απελευθερώνονται από τον υπαρξιακό πόνο', λέω».

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Τρίτη.

4. Η ομιλία για το πολυώροφο κτίριο

1114. «Όποιος, μοναχοί, θα έλεγε έτσι - "εγώ χωρίς να έχω συνειδητοποιήσει πλήρως όπως πραγματικά είναι την ευγενή αλήθεια του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... χωρίς να έχω συνειδητοποιήσει πλήρως όπως πραγματικά είναι την ευγενή αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου, θα θέσω ορθά τέρμα στον πόνο" - αυτό είναι αδύνατον.

«Όπως, μοναχοί, αν κάποιος έλεγε έτσι - "εγώ χωρίς να κατασκευάσω το κάτω μέρος ενός θολωτού σπιτιού, θα ανεγείρω το άνω μέρος" - αυτό είναι αδύνατον· ακριβώς έτσι, μοναχοί, όποιος θα έλεγε έτσι - "εγώ χωρίς να έχω συνειδητοποιήσει πλήρως όπως πραγματικά είναι την ευγενή αλήθεια του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... χωρίς να έχω συνειδητοποιήσει πλήρως όπως πραγματικά είναι την ευγενή αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου, θα θέσω ορθά τέρμα στον πόνο" - αυτό είναι αδύνατον.

«Όποιος όμως, μοναχοί, θα έλεγε έτσι - "εγώ αφού συνειδητοποιήσω πλήρως όπως πραγματικά είναι την ευγενή αλήθεια του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... αφού συνειδητοποιήσω πλήρως όπως πραγματικά είναι την ευγενή αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου, θα θέσω ορθά τέρμα στον πόνο" - αυτό είναι δυνατόν.

«Όπως, μοναχοί, αν κάποιος έλεγε έτσι - "εγώ αφού κατασκευάσω το κάτω μέρος ενός θολωτού σπιτιού, θα ανεγείρω το άνω μέρος" - αυτό είναι δυνατόν· ακριβώς έτσι, μοναχοί, όποιος θα έλεγε έτσι - "εγώ αφού συνειδητοποιήσω πλήρως όπως πραγματικά είναι την ευγενή αλήθεια του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... αφού συνειδητοποιήσω πλήρως όπως πραγματικά είναι την ευγενή αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου, θα θέσω ορθά τέρμα στον πόνο" - αυτό είναι δυνατόν.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για την τρίχα

1115. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Βεσάλι, στο Μεγάλο Δάσος, στην Αίθουσα με το Αετωματικό Στέγαστρο. Τότε ο σεβάσμιος Άναντα, αφού ντύθηκε την πρωινή περίοδο της ημέρας και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, μπήκε στη Βεσάλι για προσφερόμενη τροφή. Ο σεβάσμιος Άναντα είδε πολλούς νεαρούς Λίτσαβι στην αίθουσα εκπαίδευσης να εξασκούνται στη στόχευση, εκτοξεύοντας βέλη από μακριά μέσα από μια λεπτή τρύπα κλειδαριάς, το ένα βέλος μετά το άλλο χωρίς αστοχία. Αφού το είδε, του ήρθε αυτή η σκέψη: «Αυτοί οι νεαροί Λίτσαβι είναι πράγματι εξασκημένοι, αυτοί οι νεαροί Λίτσαβι είναι πράγματι καλά εξασκημένοι· αφού είναι δυνατόν από μακριά μέσα από μια λεπτή τρύπα κλειδαριάς να εκτοξεύουν βέλη, το ένα μετά το άλλο χωρίς αστοχία».

Τότε ο σεβάσμιος Άναντα, αφού περπάτησε στη Βεσάλι για προσφερόμενη τροφή, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο:«Εδώ εγώ, σεβάσμιε κύριε, αφού ντύθηκα την πρωινή περίοδο της ημέρας και πήρα το κύπελλο και τους χιτώνες μου, μπήκα στη Βεσάλι για προσφερόμενη τροφή. Είδα, σεβάσμιε κύριε, πολλούς νεαρούς Λίτσαβι στην αίθουσα εκπαίδευσης να εξασκούνται στη στόχευση, εκτοξεύοντας βέλη από μακριά μέσα από μια λεπτή τρύπα κλειδαριάς, το ένα βέλος μετά το άλλο χωρίς αστοχία. Αφού τον είδα, μου ήρθε αυτή η σκέψη - «Αυτοί οι νεαροί Λίτσαβι είναι πράγματι εξασκημένοι, αυτοί οι νεαροί Λίτσαβι είναι πράγματι καλά εξασκημένοι· αφού είναι δυνατόν από μακριά μέσα από μια λεπτή τρύπα κλειδαριάς να εκτοξεύουν βέλη, το ένα μετά το άλλο χωρίς αστοχία».

«Τι νομίζεις, Άναντα, ποιο είναι πιο δύσκολο ή πιο δυσκατόρθωτο -αυτός που από μακριά μέσα από μια λεπτή τρύπα κλειδαριάς θα εκτόξευε βέλος, το ένα μετά το άλλο χωρίς αστοχία, ή αυτός που θα διαπερνούσε με την άκρη την άκρη μιας τρίχας χωρισμένης σε επτά μέρη;» «Αυτό ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, είναι πιο δύσκολο και πιο δυσκατόρθωτο, αυτός που θα διαπερνούσε με την άκρη την άκρη μιας τρίχας χωρισμένης σε επτά μέρη». «Αλλά, Άναντα, κάτι ακόμα πιο δυσδιαπέραστο διαπερνούν, αυτοί που διαπερνούν όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... διαπερνούν όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»».

«Γι' αυτό, Άναντα, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για το σκοτάδι

1116. «Υπάρχουν, μοναχοί, μεσοκοσμικά διαστήματα, δυστυχισμένα, ακάλυπτα, σκοτεινά, βυθισμένα στο σκοτάδι, όπου αυτοί ο ήλιος και η σελήνη, τόσο μεγάλης υπερφυσικής δύναμης, τόσο μεγάλης ισχύος, δεν φτάνουν με το φως τους».

Όταν αυτό ειπώθηκε, κάποιος μοναχός είπε στον Ευλογημένο:«Μεγάλο πράγματι αυτό, σεβάσμιε κύριε, το σκοτάδι, πολύ μεγάλο πράγματι αυτό, σεβάσμιε κύριε, το σκοτάδι! Υπάρχει άραγε, σεβάσμιε κύριε, από αυτό το σκοτάδι άλλο σκοτάδι μεγαλύτερο και πιο τρομακτικό;» «Υπάρχει, μοναχέ, από αυτό το σκοτάδι άλλο σκοτάδι μεγαλύτερο και πιο τρομακτικό».

«Ποιο όμως, σεβάσμιε κύριε, είναι το άλλο σκοτάδι από αυτό το σκοτάδι μεγαλύτερο και πιο τρομακτικό;» «Όποιοι ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχέ, δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος'... κ.λπ... δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου', αυτοί ευχαριστιούνται σε δραστηριότητες που οδηγούν στη γέννηση... κ.λπ... ευχαριστημένοι... κ.λπ... δημιουργούν... κ.λπ... αφού δημιουργήσουν, πέφτουν στο σκοτάδι της γέννησης, πέφτουν στο σκοτάδι του γήρατος, πέφτουν στο σκοτάδι του θανάτου, πέφτουν στο σκοτάδι της λύπης, του θρήνου, του πόνου, της δυσαρέσκειας και του άγχους. Αυτοί δεν απελευθερώνονται από τη γέννηση, από το γήρας, από τον θάνατο, από τις λύπες, από τους θρήνους, από τον πόνο, από τη δυσαρέσκεια, από το άγχος. 'Δεν απελευθερώνονται από τον υπαρξιακό πόνο', λέω».

«Όποιοι όμως ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχέ, κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος'... κ.λπ... κατανοούν όπως πραγματικά είναι: 'αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου', αυτοί δεν ευχαριστιούνται σε δραστηριότητες που οδηγούν στη γέννηση... κ.λπ... χωρίς ευχαρίστηση... κ.λπ... δεν δημιουργούν... κ.λπ... μη δημιουργώντας, δεν πέφτουν στο σκοτάδι της γέννησης, δεν πέφτουν στο σκοτάδι του γήρατος, δεν πέφτουν στο σκοτάδι του θανάτου, δεν πέφτουν στο σκοτάδι της λύπης, του θρήνου, του πόνου, της δυσαρέσκειας και του άγχους. Αυτοί απελευθερώνονται από τη γέννηση, από το γήρας, από τον θάνατο, από τις λύπες, από τους θρήνους, από τον πόνο, από τη δυσαρέσκεια, από το άγχος. 'Απελευθερώνονται από τον υπαρξιακό πόνο', λέω».

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Έκτο.

7. Η πρώτη ομιλία για τον ζυγό με την τρύπα

1117. «Όπως, μοναχοί, ένας άνθρωπος θα έριχνε στον μεγάλο ωκεανό έναν ζυγό με μία τρύπα. Εκεί θα υπήρχε μια τυφλή χελώνα. Αυτή θα αναδυόταν μία φορά κάθε εκατό χρόνια. Τι νομίζετε, μοναχοί, θα μπορούσε άραγε εκείνη η τυφλή χελώνα, αναδυόμενη μία φορά κάθε εκατό χρόνια, να περάσει τον λαιμό της σε εκείνον τον ζυγό με τη μία τρύπα;» «Ίσως, σεβάσμιε κύριε, κάποτε μετά από ένα μεγάλο χρονικό διάστημα».

«Πιο γρήγορα, μοναχοί, εκείνη η τυφλή χελώνα, αναδυόμενη μία φορά κάθε εκατό χρόνια, θα περνούσε τον λαιμό της σε εκείνον τον ζυγό με τη μία τρύπα· δεν λέω όμως ότι ο αδαής που έχει πέσει μία φορά στον κόσμο του ξεπεσμού θα αποκτήσει ανθρώπινη ύπαρξη».

Για ποιο λόγο; Διότι εκεί, μοναχοί, δεν υπάρχει συμπεριφορά σύμφωνα με τη Διδασκαλία, γαλήνια συμπεριφορά, πράξη του καλού, αξιέπαινη πράξη. Εκεί, μοναχοί, επικρατεί αμοιβαία κατανάλωση, κατανάλωση των αδύναμων. Για ποιο λόγο; Επειδή δεν έχουν δει, μοναχοί, τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες. Ποιων τεσσάρων; Της ευγενούς αλήθειας του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... της ευγενούς αλήθειας της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Έβδομη.

8. Η δεύτερη ομιλία για τον ζυγό με την τρύπα

1118. «Όπως, μοναχοί, αυτή η μεγάλη γη θα ήταν καλυμμένη με νερό. Εκεί ένας άνθρωπος θα έριχνε έναν ζυγό με μία τρύπα. Αυτόν ο ανατολικός άνεμος θα τον έσπρωχνε προς τα δυτικά, ο δυτικός άνεμος θα τον έσπρωχνε προς τα ανατολικά, ο βόρειος άνεμος θα τον έσπρωχνε προς τα νότια, ο νότιος άνεμος θα τον έσπρωχνε προς τα βόρεια. Εκεί θα υπήρχε μια τυφλή χελώνα. Αυτή θα αναδυόταν μία φορά κάθε εκατό χρόνια. Τι νομίζετε, μοναχοί, θα μπορούσε άραγε εκείνη η τυφλή χελώνα, αναδυόμενη μία φορά κάθε εκατό χρόνια, να περάσει τον λαιμό της σε εκείνον τον

ζυγό με τη μία τρύπα;» «Αυτό είναι τυχαίο, σεβάσμιε κύριε, που εκείνη η τυφλή χελώνα, αναδυόμενη μία φορά κάθε εκατό χρόνια, θα περνούσε τον λαιμό της σε εκείνον τον ζυγό με τη μία τρύπα».

«Έτσι τυχαίο είναι αυτό, μοναχοί, που κάποιος αποκτά ανθρώπινη ύπαρξη.Έτσι τυχαίο είναι αυτό, μοναχοί, που ο Τατχάγκατα εγείρεται στον κόσμο, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος. Έτσι τυχαίο είναι αυτό, μοναχοί, που η Διδασκαλία και διαγωγή που διακηρύχθηκε από τον Τατχάγκατα λάμπει στον κόσμο. Αυτός, μοναχοί, έχει αποκτήσει ανθρώπινη ύπαρξη, ο Τατχάγκατα έχει εγερθεί στον κόσμο, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, και η Διδασκαλία και διαγωγή που διακηρύχθηκε από τον Τατχάγκατα λάμπει στον κόσμο.

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Όγδοη.

9. Η πρώτη ομιλία για τον βασιλιά των βουνών Σινέρου

1119. «Όπως, μοναχοί, ένας άνθρωπος θα τοποθετούσε επτά πέτρινα χαλίκια σε μέγεθος φασολιού μουνγκ πάνω στο Σινέρου, τον βασιλιά των βουνών. Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιο άραγε είναι περισσότερο - τα επτά πέτρινα χαλίκια σε μέγεθος φασολιού μουνγκ που τοποθετήθηκαν ή το Σινέρου, ο βασιλιάς των βουνών;» «Αυτό ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, είναι περισσότερο, δηλαδή - το Σινέρου, ο βασιλιάς των βουνών· ασήμαντα είναι τα επτά πέτρινα χαλίκια σε μέγεθος φασολιού μουνγκ που τοποθετήθηκαν. Σε σύγκριση με το Σινέρου, τον βασιλιά των βουνών, τα επτά πέτρινα χαλίκια σε μέγεθος φασολιού μουνγκ που τοποθετήθηκαν δεν φτάνουν ούτε σε υπολογισμό, δεν φτάνουν ούτε σε σύγκριση, δεν φτάνουν ούτε σε κλάσμα». «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, για τον ευγενή μαθητή, το άτομο τέλειο στην ορθή άποψη, αυτόν που έχει πλήρως συνειδητοποιήσει, αυτό ακριβώς είναι περισσότερο το σύνολο του υπαρξιακού πόνου, δηλαδή αυτό που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί· ασήμαντο είναι αυτό που απομένει. Σε σύγκριση με το προηγούμενο σύνολο του υπαρξιακού πόνου που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί, δεν φτάνει ούτε σε υπολογισμό, δεν φτάνει ούτε σε σύγκριση, δεν φτάνει ούτε σε κλάσμα, δηλαδή το να έχει κανείς επτά επαναγεννήσεις το μέγιστον· αυτός που κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»».

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Ένατη.

10. Η ομιλία για το βασιλιά των βουνών Σινέρου δεύτερη

1120. «Όπως, μοναχοί, το Σινέρου, ο βασιλιάς των βουνών, θα οδηγούνταν σε πλήρη εξάλειψη και εξάντληση, εκτός από επτά πέτρινα χαλίκια σε μέγεθος φασολιού μουνγκ. Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιο άραγε είναι περισσότερο -αυτό που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί από το Σινέρου, τον βασιλιά των βουνών, ή τα επτά πέτρινα χαλίκια σε μέγεθος φασολιού μουνγκ που απέμειναν;» «Αυτό ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, είναι περισσότερο από το Σινέρου, τον βασιλιά των βουνών, δηλαδή αυτό που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί· ασήμαντα είναι τα επτά πέτρινα χαλίκια

σε μέγεθος φασολιού μουνγκ που απέμειναν. Σε σύγκριση με αυτό που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί από το Σινέρου, τον βασιλιά των βουνών, τα επτά πέτρινα χαλίκια σε μέγεθος φασολιού μουνγκ που απέμειναν δεν φτάνουν ούτε σε υπολογισμό, δεν φτάνουν ούτε σε σύγκριση, δεν φτάνουν ούτε σε κλάσμα». «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, για τον ευγενή μαθητή, το άτομο τέλειο στην ορθή άποψη, αυτόν που έχει πλήρως συνειδητοποιήσει, αυτό ακριβώς είναι περισσότερο το σύνολο του υπαρξιακού πόνου, δηλαδή αυτό που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί· ασήμαντο είναι αυτό που απομένει. Σε σύγκριση με το προηγούμενο σύνολο του υπαρξιακού πόνου που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί, δεν φτάνει ούτε σε υπολογισμό, δεν φτάνει ούτε σε σύγκριση, δεν φτάνει ούτε σε κλάσμα, δηλαδή το να έχει κανείς επτά επαναγεννήσεις το μέγιστον· αυτός που κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»».

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Δέκατη.

Το κεφάλαιο του γκρεμού πέμπτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Ο στοχασμός, ο γκρεμός, ο πυρετός, η κορυφή, οι τρίχες της ουράς και το σκοτάδι·
> με την τρύπα δύο ειπώθηκαν, με το Σινέρου τα άλλα δύο.

6. Το κεφάλαιο για την πλήρη συνειδητοποίηση

1. Η ομιλία για την άκρη του νυχιού

1121. Τότε ο Ευλογημένος, αφού τοποθέτησε λίγη σκόνη στην άκρη του νυχιού του, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιο άραγε είναι περισσότερο - αυτή η λίγη σκόνη που τοποθέτησα στην άκρη του νυχιού μου, ή αυτή η μεγάλη γη;» «Αυτό ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, είναι περισσότερο, δηλαδή - η μεγάλη γη· ασήμαντη είναι η λίγη σκόνη που τοποθέτησε ο Ευλογημένος στην άκρη του νυχιού του. Σε σύγκριση με τη μεγάλη γη, η λίγη σκόνη που τοποθέτησε ο Ευλογημένος στην άκρη του νυχιού του δεν φτάνει ούτε σε υπολογισμό, δεν φτάνει ούτε σε σύγκριση, δεν φτάνει ούτε σε κλάσμα». «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, για τον ευγενή μαθητή, το άτομο τέλειο στην ορθή άποψη, αυτόν που έχει πλήρως συνειδητοποιήσει, αυτό ακριβώς είναι περισσότερο το σύνολο του υπαρξιακού πόνου, δηλαδή αυτό που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί· ασήμαντο είναι αυτό που απομένει. Σε σύγκριση με το προηγούμενο σύνολο του υπαρξιακού πόνου που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί, δεν φτάνει ούτε σε υπολογισμό, δεν φτάνει ούτε σε σύγκριση, δεν φτάνει ούτε σε κλάσμα, δηλαδή το να έχει κανείς επτά επαναγεννήσεις το μέγιστον· αυτός που κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»».

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τη λιμνούλα

1122. «Όπως, μοναχοί, μια λιμνούλα πενήντα γιότζανα σε μήκος, πενήντα γιότζανα σε πλάτος, πενήντα γιότζανα σε βάθος, γεμάτη νερό, γεμάτη μέχρι το χείλος, ώστε να μπορεί να πιει ένα κοράκι. Από αυτήν ένας άνθρωπος θα έβγαζε νερό με την άκρη ενός χόρτου. Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιο άραγε είναι περισσότερο -το νερό που βγήκε με την άκρη του χόρτου ή το νερό της λιμνούλας;» «Αυτό ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, είναι περισσότερο, δηλαδή - το νερό της λιμνούλας· ασήμαντο είναι το νερό που βγήκε με την άκρη του χόρτου. Σε σύγκριση με το νερό της λιμνούλας, το νερό που βγήκε με την άκρη του χόρτου δεν φτάνει ούτε σε υπολογισμό, δεν φτάνει ούτε σε σύγκριση, δεν φτάνει ούτε σε κλάσμα». «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, για τον ευγενή μαθητή... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τη συμβολή πρώτη

1123. «Όπως, μοναχοί, εκεί όπου αυτά τα μεγάλα ποτάμια συρρέουν και συναντώνται, δηλαδή - ο Γάγγης, ο Γιαμούνα, ο Ατσιραβατί, ο Σαραμπού, ο Μαχί, από εκεί ένας άνθρωπος θα έβγαζε δύο ή τρεις σταγόνες νερού. Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιο άραγε είναι περισσότερο - οι δύο ή τρεις σταγόνες νερού που βγήκαν ή το νερό στη συμβολή;» «Αυτό ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, είναι περισσότερο, δηλαδή -το νερό στη συμβολή· ασήμαντες είναι οι δύο ή τρεις σταγόνες νερού που βγήκαν. Σε σύγκριση με το νερό στη συμβολή, οι δύο ή τρεις σταγόνες νερού που βγήκαν δεν φτάνουν ούτε σε υπολογισμό, δεν φτάνουν ούτε σε σύγκριση, δεν φτάνουν ούτε σε κλάσμα». «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, για τον ευγενή μαθητή... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια». Τρίτη.

4. Η ομιλία για τη συμβολή δεύτερη

1124. «Όπως, μοναχοί, εκεί όπου αυτά τα μεγάλα ποτάμια συρρέουν και συναντώνται, δηλαδή - ο Γάγγης, ο Γιαμούνα, ο Ατσιραβατί, ο Σαραμπού, ο Μαχί, εκείνο το νερό θα οδηγούνταν σε πλήρη εξάλειψη και εξάντληση, εκτός από δύο ή τρεις σταγόνες νερού. Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιο άραγε είναι περισσότερο -το νερό στη συμβολή που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί ή οι δύο ή τρεις σταγόνες νερού που απέμειναν;» «Αυτό ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, είναι περισσότερο, το νερό στη συμβολή, δηλαδή αυτό που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί· ασήμαντες είναι οι δύο ή τρεις σταγόνες νερού που απέμειναν. Σε σύγκριση με το νερό στη συμβολή που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί, οι δύο ή τρεις σταγόνες νερού που απέμειναν δεν φτάνουν ούτε σε υπολογισμό, δεν φτάνουν ούτε σε σύγκριση, δεν φτάνουν ούτε σε κλάσμα». «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, για τον ευγενή μαθητή... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τη μεγάλη γη πρώτη

1125. «Όπως, μοναχοί, ένας άνθρωπος θα τοποθετούσε επτά σφαιρίδια πηλού σε μέγεθος κουκουτσιού τζουτζούμπα πάνω στη μεγάλη γη. Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιο άραγε είναι περισσότερο - τα επτά σφαιρίδια πηλού σε μέγεθος κουκουτσιού τζουτζούμπα που τοποθετήθηκαν ή αυτή η μεγάλη γη;» «Αυτό ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, είναι περισσότερο, δηλαδή - η μεγάλη γη· ασήμαντα είναι τα επτά σφαιρίδια πηλού σε μέγεθος κουκουτσιού τζουτζούμπα που τοποθετήθηκαν. Σε σύγκριση με τη μεγάλη γη, τα επτά σφαιρίδια πηλού σε μέγεθος κουκουτσιού τζουτζούμπα που

τοποθετήθηκαν δεν φτάνουν ούτε σε υπολογισμό, δεν φτάνουν ούτε σε σύγκριση, δεν φτάνουν ούτε σε κλάσμα». «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, για τον ευγενή μαθητή... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τη μεγάλη γη δεύτερη

1126. «Όπως, μοναχοί, η μεγάλη γη θα οδηγούνταν σε πλήρη εξάλειψη και εξάντληση, εκτός από επτά σφαιρίδια πηλού σε μέγεθος κουκουτσιού τζουτζούμπα. Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιο άραγε είναι περισσότερο - αυτό που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί από τη μεγάλη γη ή τα επτά σφαιρίδια πηλού σε μέγεθος κουκουτσιού τζουτζούμπα που απέμειναν;» «Αυτό ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, είναι περισσότερο, από τη μεγάλη γη, δηλαδή αυτό που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί· ασήμαντα είναι τα επτά σφαιρίδια πηλού σε μέγεθος κουκουτσιού τζουτζούμπα που απέμειναν. Σε σύγκριση με αυτό που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί από τη μεγάλη γη, τα επτά σφαιρίδια πηλού σε μέγεθος κουκουτσιού τζουτζούμπα που απέμειναν δεν φτάνουν ούτε σε υπολογισμό, δεν φτάνουν ούτε σε σύγκριση, δεν φτάνουν ούτε σε κλάσμα». «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, για τον ευγενή μαθητή... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια». Έκτο.

7. Η ομιλία για τον μεγάλο ωκεανό πρώτη

1127. «Όπως, μοναχοί, ένας άνθρωπος θα έβγαζε δύο ή τρεις σταγόνες νερού από τον μεγάλο ωκεανό. Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιο άραγε είναι περισσότερο -οι δύο ή τρεις σταγόνες νερού που βγήκαν ή το νερό στον μεγάλο ωκεανό;» «Αυτό ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, είναι περισσότερο, δηλαδή - το νερό στον μεγάλο ωκεανό· ασήμαντες είναι οι δύο ή τρεις σταγόνες νερού που βγήκαν. Σε σύγκριση με το νερό στον μεγάλο ωκεανό, οι δύο ή τρεις σταγόνες νερού που βγήκαν δεν φτάνουν ούτε σε υπολογισμό, δεν φτάνουν ούτε σε σύγκριση, δεν φτάνουν ούτε σε κλάσμα». «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, για τον ευγενή μαθητή... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τον μεγάλο ωκεανό δεύτερη

1128. «Όπως, μοναχοί, το νερό στον μεγάλο ωκεανό θα οδηγούνταν σε πλήρη εξάλειψη και εξάντληση, εκτός από δύο ή τρεις σταγόνες νερού. Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιο άραγε είναι περισσότερο - το νερό στον μεγάλο ωκεανό που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί ή οι δύο ή τρεις σταγόνες νερού που απέμειναν;» «Αυτό ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, είναι περισσότερο το νερό στον μεγάλο ωκεανό, δηλαδή αυτό που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί· ασήμαντες είναι οι δύο ή τρεις σταγόνες νερού που απέμειναν. Σε σύγκριση με το νερό στον μεγάλο ωκεανό που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί, οι δύο ή τρεις σταγόνες νερού που απέμειναν δεν φτάνουν ούτε σε υπολογισμό, δεν φτάνουν ούτε σε σύγκριση, δεν φτάνουν ούτε σε κλάσμα». «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, για τον ευγενή μαθητή... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια». Όγδοη.

9. Η ομιλία για την παρομοίωση του βουνού πρώτη

1129. «Όπως, μοναχοί, ένας άνθρωπος θα τοποθετούσε επτά πέτρινα χαλίκια σε μέγεθος σπόρου σιναπιού πάνω στα Ιμαλάια, τον βασιλιά των βουνών. Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιο άραγε είναι περισσότερο - τα επτά πέτρινα χαλίκια σε μέγεθος σπόρου σιναπιού που τοποθετήθηκαν ή αυτά τα Ιμαλάια, ο βασιλιάς των βουνών;» «Αυτό ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, είναι περισσότερο, δηλαδή - τα Ιμαλάια, ο βασιλιάς των

βουνών· ασήμαντα είναι τα επτά πέτρινα χαλίκια σε μέγεθος σπόρου σιναπιού που τοποθετήθηκαν. Σε σύγκριση με τα Ιμαλάια, τον βασιλιά των βουνών, τα επτά πέτρινα χαλίκια σε μέγεθος σπόρου σιναπιού που τοποθετήθηκαν δεν φτάνουν ούτε σε υπολογισμό, δεν φτάνουν ούτε σε σύγκριση, δεν φτάνουν ούτε σε κλάσμα». «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, για τον ευγενή μαθητή... κ.λπ...πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια». Ένατη.

10. Η ομιλία για την παρομοίωση του βουνού δεύτερη

1130. «Όπως, μοναχοί, τα Ιμαλάια, ο βασιλιάς των βουνών, θα οδηγούνταν σε πλήρη εξάλειψη και εξάντληση, εκτός από επτά πέτρινα χαλίκια σε μέγεθος σπόρου σιναπιού. Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιο άραγε είναι περισσότερο -αυτό που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί από τα Ιμαλάια, τον βασιλιά των βουνών, ή τα επτά πέτρινα χαλίκια σε μέγεθος σπόρου σιναπιού που απέμειναν;» «Αυτό ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, είναι περισσότερο από τα Ιμαλάια, τον βασιλιά των βουνών, δηλαδή αυτό που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί· ασήμαντα είναι τα επτά πέτρινα χαλίκια σε μέγεθος σπόρου σιναπιού που απέμειναν. Σε σύγκριση με αυτό που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί από τα Ιμαλάια, τον βασιλιά των βουνών, τα επτά πέτρινα χαλίκια σε μέγεθος σπόρου σιναπιού που απέμειναν δεν φτάνουν ούτε σε υπολογισμό, δεν φτάνουν ούτε σε σύγκριση, δεν φτάνουν ούτε σε κλάσμα». «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, για τον ευγενή μαθητή, το άτομο τέλειο στην ορθή άποψη, αυτόν που έχει πλήρως συνειδητοποιήσει, αυτό ακριβώς είναι περισσότερο το σύνολο του υπαρξιακού πόνου, δηλαδή αυτό που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί· ασήμαντο είναι αυτό που απομένει. Σε σύγκριση με το προηγούμενο σύνολο του υπαρξιακού πόνου που έχει εξαντληθεί και καταναλωθεί, δεν φτάνει ούτε σε υπολογισμό, δεν φτάνει ούτε σε σύγκριση, δεν φτάνει ούτε σε κλάσμα, δηλαδή το να έχει κανείς επτά επαναγεννήσεις το μέγιστον· αυτός που κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»».

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Δέκατη.

Το κεφάλαιο της πλήρους συνειδητοποίησης έκτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Η άκρη του νυχιού, η λιμνούλα, η συμβολή, τα άλλα δύο·
> δύο για τη γη, δύο για τον ωκεανό, και αυτές οι δύο παραβολές του βουνού.

7. Το πρώτο κεφάλαιο των διαδοχικών επαναλήψεων για το ωμό σιτάρι

1. Η ομιλία για το αλλού

1131. Τότε ο Ευλογημένος, αφού τοποθέτησε λίγη σκόνη στην άκρη του νυχιού του, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιο άραγε είναι περισσότερο -αυτή η λίγη σκόνη που τοποθέτησα στην άκρη του νυχιού μου, ή αυτή η μεγάλη γη;» «Αυτό ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, είναι περισσότερο, δηλαδή -η μεγάλη γη· ασήμαντη είναι η λίγη σκόνη που τοποθέτησε ο Ευλογημένος στην άκρη του νυχιού του. Σε

σύγκριση με τη μεγάλη γη, η λίγη σκόνη που τοποθέτησε ο Ευλογημένος στην άκρη του νυχιού του δεν φτάνει ούτε σε υπολογισμό, δεν φτάνει ούτε σε σύγκριση, δεν φτάνει ούτε σε κλάσμα».

«Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, ασήμαντα είναι εκείνα τα όντα που επαναγεννιούνται μεταξύ των ανθρώπων· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που επαναγεννιούνται αλλού εκτός από τους ανθρώπους. Για ποιο λόγο; Επειδή δεν έχουν δει, μοναχοί, τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες. Ποιων τεσσάρων; Της ευγενούς αλήθειας του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... της ευγενούς αλήθειας της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου».

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τα παραμεθόρια

1132. Τότε ο Ευλογημένος, αφού τοποθέτησε λίγη σκόνη στην άκρη του νυχιού του, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιο άραγε είναι περισσότερο - αυτή η λίγη σκόνη που τοποθέτησα στην άκρη του νυχιού μου, ή αυτή η μεγάλη γη;» «Αυτό ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, είναι περισσότερο, δηλαδή - η μεγάλη γη· ασήμαντη είναι η λίγη σκόνη που τοποθέτησε ο Ευλογημένος στην άκρη του νυχιού του. Σε σύγκριση με τη μεγάλη γη, η λίγη σκόνη που τοποθέτησε ο Ευλογημένος στην άκρη του νυχιού του δεν φτάνει ούτε σε υπολογισμό, δεν φτάνει ούτε σε σύγκριση, δεν φτάνει ούτε σε κλάσμα».

«Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, ασήμαντα είναι εκείνα τα όντα που επαναγεννιούνται στις κεντρικές περιοχές· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που επαναγεννιούνται σε συνοριακές περιοχές, ανάμεσα σε βαρβάρους που δεν γνωρίζουν... κ.λπ... Δεύτερο.

3. Ομιλία για τη σοφία

1133. ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που είναι προικισμένα με τον ευγενή οφθαλμό της σοφίας· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που έχουν περιέλθει σε άγνοια, που είναι παραπλανημένα... κ.λπ... Τρίτη.

4. Ομιλία για τα οινοπνευματώδη ποτά και ηδύποτα

1134. ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από οινοπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από οινοπνευματώδη ποτά, ηδύποτα και μεθυστικά που προξενούν απροσεξία... κ.λπ... Τέταρτο.

5. Ομιλία για το νερό

1135. ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που γεννιούνται στην ξηρά· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που γεννιούνται στο νερό. Για ποιο λόγο; Κ.λπ... Πέμπτο.

6. Ομιλία για τον σεβασμό στη μητέρα

1136. ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που είναι ευσεβή προς τη μητέρα· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που είναι ασεβή προς τη μητέρα... κ.λπ... Έκτο.

7. Ομιλία για τον σεβασμό στον πατέρα

1137. ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που είναι ευσεβή προς τον πατέρα· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που είναι ασεβή προς τον πατέρα... κ.λπ... Έβδομη.

8. Ομιλία για τον σεβασμό στους ασκητές

1138. ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που είναι αφοσιωμένα στην ασκητική ζωή· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν είναι αφοσιωμένα στην ασκητική ζωή... κ.λπ... Όγδοη.

9. Ομιλία για τον σεβασμό στους βραχμάνους

1139. ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που είναι αφοσιωμένα στην άγια ζωή· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν είναι αφοσιωμένα στην άγια ζωή... κ.λπ... Ένατη.

10. Ομιλία για τον σεβασμό στους πρεσβύτερους

1140. ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που τιμούν τους πρεσβύτερους της οικογένειας· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν τιμούν τους πρεσβύτερους της οικογένειας»... κ.λπ... Δέκατη.

Το πρώτο κεφάλαιο συντομεύσεων του ωμού σιτηρού έβδομο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Αλλού, παραμεθόριος, σοφία, οινοπνευματώδη ποτά και ηδύποτα και νερό· Ευσεβής προς τη μητέρα και ευσεβής προς τον πατέρα επίσης, ασκητισμός και ευσεβής προς τους βραχμάνους.

8. Το δεύτερο κεφάλαιο των διαδοχικών επαναλήψεων για το ωμό σιτάρι

1. Ομιλία για τον φόνο έμβιων όντων

1141. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από τον φόνο έμβιων όντων· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από τον φόνο έμβιων όντων. Για ποιο λόγο; Κ.λπ... Πρώτο.

2. Ομιλία για τη λήψη μη δοσμένου

1142. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από τη λήψη του μη δοσμένου· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από τη λήψη του μη δοσμένου... κ.λπ... Δεύτερο.

3. Ομιλία για τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά

1143. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά... κ.λπ... Τρίτη.

4. Ομιλία για την ψευδολογία

1144. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από την ψευδολογία· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από την ψευδολογία... κ.λπ... Τέταρτο.

5. Ομιλία για τη διχαστική ομιλία

1145. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από τη διχαστική ομιλία· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από τη διχαστική ομιλία... κ.λπ... Πέμπτο.

6. Ομιλία για τη σκληρή ομιλία

1146. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από τη σκληρή ομιλία· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από τη σκληρή ομιλία... κ.λπ... Έκτο.

7. Η ομιλία για τη φλυαρία

1147. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από τη φλυαρία· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από τη φλυαρία... κ.λπ... Έβδομη.

8. Η ομιλία για τον σπόρο

1148. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από το να βλάπτουν σπόρους και φυτά· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από το να βλάπτουν σπόρους και φυτά... κ.λπ... Όγδοη.

9. Η ομιλία για το φαγητό σε ακατάλληλη ώρα

1149. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από το φαγητό σε ακατάλληλη ώρα· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από το φαγητό σε ακατάλληλη ώρα... κ.λπ... Ένατη.

10. Η ομιλία για τα αρώματα και τα αλοιφές

1150. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από το να φορούν γιρλάντες, να χρησιμοποιούν αρώματα και καλλυντικά και να στολίζονται· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από το να φορούν γιρλάντες, να χρησιμοποιούν αρώματα και καλλυντικά και να στολίζονται... κ.λπ... Δέκατη.

Το δεύτερο κεφάλαιο συντομεύσεων του ωμού σιτηρού όγδοο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Έμβιο ον, μη δοσμένο, στις ηδονές, ψευδολογία και διχαστική ομιλία·
> Σκληρή, φλυαρία, σπόρος και ακατάλληλη ώρα και αρώματα.

9. Το τρίτο κεφάλαιο των διαδοχικών επαναλήψεων για το ωμό σιτάρι

1. Η ομιλία για τον χορό και το τραγούδι

1151. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από το να παρακολουθούν χορό, τραγούδι, μουσική και θεάματα· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από το να παρακολουθούν χορό, τραγούδι, μουσική και θεάματα. Για ποιο λόγο; Κ.λπ... Πρώτο.

2. Η ομιλία για τα υψηλά κρεβάτια

1152. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από τη χρήση ψηλών και μεγάλων κρεβατιών· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από τη χρήση ψηλών και μεγάλων κρεβατιών... κ.λπ... Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον χρυσό και το ασήμι

1153. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από το να δέχονται χρυσό και ασήμι· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από το να δέχονται χρυσό και ασήμι... κ.λπ... Τρίτη.

4. Η ομιλία για το ωμό σιτηρό

1154. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από το να δέχονται ωμά σιτηρά· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από το να δέχονται ωμά σιτηρά... κ.λπ... Τέταρτο.

5. Η ομιλία για το ωμό κρέας

1155. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από το να δέχονται ωμό κρέας· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από το να δέχονται ωμό κρέας... κ.λπ... Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τις κοπέλες

1156. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από το να δέχονται γυναίκες και κορίτσια· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από το να δέχονται γυναίκες και κορίτσια... κ.λπ... Έκτο.

7. Η ομιλία για τις δούλες και τους δούλους

1157. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από το να δέχονται δούλους και δούλες· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από το να δέχονται δούλους και δούλες... κ.λπ... Έβδομη.

8. Η ομιλία για τα κατσίκια και τα πρόβατα

1158. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από το να δέχονται κατσίκες και πρόβατα· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από το να δέχονται κατσίκες και πρόβατα... κ.λπ... Όγδοη.

9. Η ομιλία για τα κοτόπουλα και τους χοίρους

1159. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από το να δέχονται κοτόπουλα και γουρούνια· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από το να δέχονται κοτόπουλα και γουρούνια...

κ.λπ... Ένατη.

10. Η ομιλία για τους ελέφαντες, τα βόδια και τα άλογα

1160. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από το να δέχονται ελέφαντες, βόδια, άλογα και φοράδες· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από το να δέχονται ελέφαντες, βόδια, άλογα και φοράδες... κ.λπ... Δέκατη.

Το τρίτο κεφάλαιο συντομεύσεων του ωμού σιτηρού ένατο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Χορός, κρεβάτι, ασήμι, δημητριακά, κρέας, κορίτσια·
> Δούλες και κατσίκες-πρόβατα, κοτόπουλα-γουρούνια-ελέφαντες.

10. Το τέταρτο κεφάλαιο των διαδοχικών επαναλήψεων για το ωμό σιτάρι

1. Η ομιλία για τα χωράφια και τα οικόπεδα

1161. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από το να δέχονται χωράφια και γη· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από το να δέχονται χωράφια και γη... κ.λπ... Πρώτο.

2. Η ομιλία για την αγοραπωλησία

1162. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από την αγοραπωλησία· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από την αγοραπωλησία... κ.λπ... Δεύτερο.

3. Η ομιλία για το αγγελιαφορικό καθήκον

1163. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από την επιδίωξη αγγελιαφορικών καθηκόντων και θελημάτων· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από την επιδίωξη αγγελιαφορικών καθηκόντων και θελημάτων... κ.λπ... Τρίτη.

4. Η ομιλία για τη νοθευμένη ζυγαριά

1164. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από το να εξαπατούν με ψεύτικες ζυγαριές, ψεύτικα μέταλλα και ψεύτικα μέτρα· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από το να εξαπατούν με ψεύτικες ζυγαριές, ψεύτικα μέταλλα και ψεύτικα μέτρα... κ.λπ... Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τη δωροδοκία

1165. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από τη δωροδοκία, την εξαπάτηση, την απάτη και την ανεντιμότητα· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από τη δωροδοκία, την εξαπάτηση, την απάτη και την ανεντιμότητα... κ.λπ... Πέμπτο.

6-11. Η ομιλία για το κόψιμο και τα λοιπά

1166-1171. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που απέχουν από τον ακρωτηριασμό, τη δολοφονία, τη φυλάκιση, τη ληστεία, το πλιάτσικο και τη βία· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που δεν απέχουν από τον ακρωτηριασμό, τη δολοφονία, τη φυλάκιση, τη ληστεία, το πλιάτσικο και τη βία. Για ποιο λόγο; Επειδή δεν έχουν δει, μοναχοί, τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες. Ποιων τεσσάρων; Της ευγενούς αλήθειας του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... της ευγενούς αλήθειας της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου».

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Ενδέκατη.

Το τέταρτο κεφάλαιο συντομεύσεων του ωμού σιτηρού δέκατο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Χωράφι, σώμα και αγγελιαφορικό καθήκον, ψεύτικη ζυγαριά, δωροδοκία· ακρωτηριασμός, δολοφονία και φυλάκιση, ληστεία, πλιάτσικο και βία.

11. Το κεφάλαιο των διαδοχικών επαναλήψεων για τους πέντε προορισμούς

1. Η ομιλία για τον θάνατο ανθρώπου και την κόλαση

1172. Τότε ο Ευλογημένος, αφού τοποθέτησε λίγη σκόνη στην άκρη του νυχιού του, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιο άραγε είναι περισσότερο - αυτή η λίγη σκόνη που τοποθέτησα στην άκρη του νυχιού μου, ή αυτή η μεγάλη γη;» «Αυτό ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, είναι περισσότερο, δηλαδή - η μεγάλη γη· ασήμαντη είναι η λίγη σκόνη που τοποθέτησε ο Ευλογημένος στην άκρη του νυχιού του. Σε σύγκριση με τη μεγάλη γη, η λίγη σκόνη που τοποθέτησε ο Ευλογημένος στην άκρη του νυχιού του δεν φτάνει ούτε σε υπολογισμό, δεν φτάνει ούτε σε σύγκριση, δεν φτάνει ούτε σε κλάσμα». Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν ως άνθρωποι, επαναγεννιούνται μεταξύ των ανθρώπων· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν ως άνθρωποι, επαναγεννιούνται στην κόλαση... κ.λπ... Πρώτο.

2. Η ομιλία για τον θάνατο ανθρώπου και το ζωικό βασίλειο

1173. ...Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν ως άνθρωποι, επαναγεννιούνται μεταξύ των ανθρώπων· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν ως άνθρωποι, επαναγεννιούνται στο ζωικό βασίλειο... κ.λπ... Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον θάνατο ανθρώπου και τη σφαίρα των φαντασμάτων

1174. ...Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν ως άνθρωποι, επαναγεννιούνται μεταξύ των ανθρώπων· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν ως άνθρωποι, επαναγεννιούνται στη σφαίρα των φαντασμάτων... κ.λπ... Τρίτη.

4-6. Η ομιλία για τον θάνατο ανθρώπου, τους θεούς, την κόλαση και τα λοιπά

1175-1177. ...Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν ως άνθρωποι, επαναγεννιούνται μεταξύ των θεών· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν ως άνθρωποι, επαναγεννιούνται στην κόλαση... κ.λπ... επαναγεννιούνται στο ζωικό βασίλειο... κ.λπ... επαναγεννιούνται στη σφαίρα των φαντασμάτων... κ.λπ... Έκτο.

7-9. Η ομιλία για τον θάνατο θεού, την κόλαση και τα λοιπά

1178-1180. ...Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν ως θεοί, επαναγεννιούνται μεταξύ των θεών· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν ως θεοί, επαναγεννιούνται στην κόλαση... κ.λπ... επαναγεννιούνται στο ζωικό βασίλειο... κ.λπ... επαναγεννιούνται στη σφαίρα των φαντασμάτων... κ.λπ... Ένατη.

10-12. Η ομιλία για τους θεούς, τους ανθρώπους, την κόλαση και τα λοιπά

1181-1183. ...Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν ως θεοί, επαναγεννιούνται μεταξύ των ανθρώπων· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν ως θεοί, επαναγεννιούνται στην κόλαση... κ.λπ... επαναγεννιούνται στο ζωικό βασίλειο... κ.λπ... επαναγεννιούνται στη σφαίρα των φαντασμάτων... κ.λπ... Δωδέκατη.

13-15. Η ομιλία για την κόλαση, τους ανθρώπους, την κόλαση και τα λοιπά

1184-1186. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν στην κόλαση, επαναγεννιούνται μεταξύ των ανθρώπων· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν στην κόλαση, επαναγεννιούνται στην κόλαση... κ.λπ... επαναγεννιούνται στο ζωικό βασίλειο... κ.λπ... επαναγεννιούνται στη σφαίρα των φαντασμάτων... κ.λπ... Δέκατο πέμπτο.

16-18. Ομιλία για την κόλαση, τους θεούς, την κόλαση και τα λοιπά

1187-1189. ...Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν στην κόλαση, επαναγεννιούνται μεταξύ των θεών· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν στην κόλαση, επαναγεννιούνται στην κόλαση... κ.λπ... επαναγεννιούνται στο ζωικό βασίλειο... κ.λπ... επαναγεννιούνται στη σφαίρα των φαντασμάτων... κ.λπ... Δέκατο όγδοο.

19-21. Ομιλία για τα ζώα, τους ανθρώπους, την κόλαση και τα λοιπά

1190-1192. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν από το ζωικό βασίλειο, επαναγεννιούνται μεταξύ των ανθρώπων· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν από το ζωικό βασίλειο, επαναγεννιούνται στην κόλαση... κ.λπ... επαναγεννιούνται στο ζωικό βασίλειο... κ.λπ... επαναγεννιούνται στη σφαίρα των φαντασμάτων... κ.λπ... Εικοστό πρώτο.

22-24. Ομιλία για τα ζώα, τους θεούς, την κόλαση και τα λοιπά

1193-1195. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν από το ζωικό βασίλειο, επαναγεννιούνται μεταξύ των θεών· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν από το ζωικό

βασίλειο, επαναγεννιούνται στην κόλαση... κ.λπ... επαναγεννιούνται στο ζωικό βασίλειο... κ.λπ... επαναγεννιούνται στη σφαίρα των φαντασμάτων... κ.λπ... Εικοστό τέταρτο.

25-27. Ομιλία για τα φαντάσματα, τους ανθρώπους, την κόλαση και τα λοιπά

1196-1198. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν από τη σφαίρα των φαντασμάτων, επαναγεννιούνται μεταξύ των ανθρώπων· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν από τη σφαίρα των φαντασμάτων, επαναγεννιούνται στην κόλαση... κ.λπ... επαναγεννιούνται στο ζωικό βασίλειο... κ.λπ... επαναγεννιούνται στη σφαίρα των φαντασμάτων... κ.λπ... Εικοστό έβδομο.

28-29. Ομιλία για τα φαντάσματα, τους θεούς, την κόλαση και τα λοιπά

1199-1200. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν από τη σφαίρα των φαντασμάτων, επαναγεννιούνται μεταξύ των θεών· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν από τη σφαίρα των φαντασμάτων, επαναγεννιούνται στην κόλαση... κ.λπ... Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν από τη σφαίρα των φαντασμάτων, επαναγεννιούνται μεταξύ των θεών· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν από τη σφαίρα των φαντασμάτων, επαναγεννιούνται στο ζωικό βασίλειο... κ.λπ... Εικοστό ένατο.

30. Ομιλία για τα φαντάσματα, τους θεούς και τη σφαίρα των φαντασμάτων

1201. ... Κ.λπ... «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν από τη σφαίρα των φαντασμάτων, επαναγεννιούνται μεταξύ των θεών· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που, αφού πέθαναν από τη σφαίρα των φαντασμάτων, επαναγεννιούνται στη σφαίρα των φαντασμάτων. Για ποιο λόγο; Επειδή δεν έχουν δει, μοναχοί, τις τέσσερις ευγενείς αλήθειες. Ποιων τεσσάρων; Της ευγενούς αλήθειας του υπαρξιακού πόνου, της ευγενούς αλήθειας της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου, της ευγενούς αλήθειας της παύσης του υπαρξιακού πόνου, της ευγενούς αλήθειας της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου».

«Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος», πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου», πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου», πρέπει να γίνει συνεχής προσπάθεια: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου»». Αυτά είπε ο Ευλογημένος. Οι μοναχοί, ευχαριστημένοι, αγαλλίασαν με τα λόγια του Ευλογημένου. Τριακοστό.

Το κεφάλαιο συντομεύσεων των πέντε προορισμών ενδέκατο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Πέθαναν από ανθρώπους και έξι, θεοί πέθαναν από την κόλαση·
> Σφαίρα ζώων και φαντασμάτων, τριάντα περίπου το κεφάλαιο των προορισμών.

Η συλλογή της αλήθειας δωδέκατη.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

> Οδός, παράγοντας φώτισης, μνήμη, ικανότητα, ορθή επίμονη προσπάθεια·
> Δύναμη, βάση πνευματικής δύναμης, Ανουρούντα, διαλογιστική έκσταση, αναπνοή συνδεδεμένο·
> Είσοδος στο ρεύμα και αλήθεια, το μεγάλο κεφάλαιο αυτό ονομάζεται.

Τέλος του κειμένου Πάλι της συλλογής του μεγάλου κεφαλαίου.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 28 Νοεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. 1. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών. 5. Το μεγάλο βιβλίο. 10. Το κεφάλαιο για τις νοητικές πλημμύρες έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος

Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα

Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα

Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org